

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2013. június 20., csütörtök

Tartalomjegyzék

2013. évi LXXXVII. törvény	Az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről	55219
2013. évi LXXXVIII. törvény	A körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról	55225
2013. évi LXXXIX. törvény	A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról	55247
2013. évi XC. törvény	Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról	55259
2013. évi XCI. törvény	Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról	55262
2013. évi XCII. törvény	A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény módosításáról	55263
2013. évi XCIII. törvény	Az egyes rendészeti tárgyú törvények módosításáról	55270
2013. évi XCIV. törvény	Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény, valamint a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról	55318
2013. évi XCV. törvény	A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról	55320
2013. évi XCVI. törvény	A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról	55320
24/2013. (VI. 20.) BM rendelet	A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet módosításáról	55322
16/2013. (VI. 20.) AB határozat	A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 269/C. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezés elutasításáról	55324
59/2013. (VI. 20.) OGY határozat	Az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 22/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	55344
60/2013. (VI. 20.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	55344
61/2013. (VI. 20.) OGY határozat	Dr. Lenhardt Balázs országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	55345

Tartalomjegyzék

62/2013. (VI. 20.) OGY határozat	Sebestyén László országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	55345
63/2013. (VI. 20.) OGY határozat	Selmeczi Gabriella országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	55345
64/2013. (VI. 20.) OGY határozat	Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	55346

II. Törvények

2013. évi LXXXVII. törvény az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről*

Az Országgyűlés a kampányköltségek átláthatóvá tétele, és ezzel az országgyűlési képviselők választásán induló jelöltek és jelölő szervezetek esélyegyenlőségének elősegítése, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás feltételeinek megteremtése és az országgyűlési képviselők választása tisztaságának megóvása érdekében a következő törvényt alkotja:

1. A választási kampánytevékenység állami támogatása

- 1. §** (1) Az országgyűlési képviselők általános és időközi választásán minden egyéni választókerületi képviselőjelölt (a továbbiakban: jelölt) egymillió forint összegű, a központi költségvetésből juttatott támogatásra jogosult.
- (2) A támogatás összegét az országgyűlési képviselők e törvény hatálybalépését követő általános választását követő évtől kezdődően a Központi Statisztikai Hivatal által a tárgyévvel megelőző évre megállapított fogyasztói árindexszel évente növelni kell.
- (3) A támogatás kizárólag a választási kampányidőszak alatt, a választási eljárásról szóló törvény szerinti kampánytevékenységgel összefüggő dologi kiadások finanszírozására fordítható.
- 2. §** (1) Az 1. § szerinti támogatást a kincstár bocsátja a jelölt rendelkezésére.
- (2) A kincstár a jelölttel – a (3) bekezdés szerinti értesítés alapján, a jelöltként való nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő 3 munkanapon belül – az 1. § szerinti támogatás folyósítására vonatkozó megállapodást köt, kincstári számlát nyit, valamint jogszabályban meghatározott kincstári kártya kibocsátása iránt intézkedik.
- (3) A jelölt nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedéséről a Nemzeti Választási Iroda a jelölt nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő napon értesíti a kincstárt.
- (4) A jelölt a (2) bekezdés szerinti kincstári számláról kifizetést a kincstári kártyával vagy átutalással teljesíthet.
- (5) Készpénz a kincstári kártyáról nem vehető fel.
- (6) Az 1. § szerinti támogatás terhére kiadásokat a jelölt nevére, a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően kiállított számla, számviteli bizonylat alapján lehet elszámolni, amelyen fel kell tüntetni az egyéni választókerület számát.
- (7) A kincstári kártya előállításával és használatával kapcsolatos valamennyi költséget az állam viseli.
- 3. §** (1) Az országgyűlési képviselők általános választásán minden pártlistát állító párt a központi költségvetésből az 5. § szerinti összeg
- a) 15%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha legalább huszonhét,
- b) 30%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha legalább ötvennégy,
- c) 45%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha legalább nyolcvan,
- d) 60%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha minden egyéni választókerületben jelöltet állított.
- (2) A közös pártlistát állító pártok az (1) bekezdés vonatkozásában egy pártnak tekintendők.
- 4. §** (1) Az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatok együttesen a központi költségvetésből az 5. § szerinti összeg 30%-ával megegyező összegű támogatásra jogosultak.

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 10-i ülésnapján fogadta el.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti támogatásból az egyes, az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatnak járó összeget a Nemzeti Választási Bizottság a választási eljárásról szóló törvényben az országos lista bejelentésére meghatározott határidő letelte után, valamennyi bejelentett nemzetiségi lista nyilvántartásba-vétele tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedését követően haladéktalanul, az 1. mellékletben meghatározott eljárás szerint határozza meg, és erről a Nemzeti Választási Iroda útján értesíti a kincstárt.
- (3) Az összes, a központi névjegyzékben nemzetiségi választópolgárként szereplő választópolgár számát a választási eljárásról szóló törvényben az országos lista bejelentésére meghatározott határidő leteltét követő napon állapítja meg a Nemzeti Választási Bizottság.

5. §

- (1) A 3. § és a 4. § szerinti támogatás alapja az országgyűlési képviselők általános választásán megszerezhető összes mandátum és ötmillió forintnak a szorzata.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti összeget az országgyűlési képviselők e törvény hatálybalépését követő általános választását követő évtől kezdődően a Központi Statisztikai Hivatal által a tárgyévet megelőző évre megállapított fogyasztói árindexszel évente növelni kell.

6. §

- (1) A 3. § és a 4. § szerinti támogatás kizárólag a választási kampányidőszak alatt, a választási kampánytevékenységgel összefüggő kiadások finanszírozására fordítható.
- (2) A Nemzeti Választási Bizottság a pártlista nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatában megállapítja a 3. § szerinti támogatásra vonatkozó jogosultságot.
- (3) A 3. § szerinti támogatás
- első részletét az (5) bekezdés szerinti értesítés alapján, a pártlista nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő 3 munkanapon belül,
 - második részletét az (5) bekezdés szerinti értesítés alapján, a párt összes egyéni választókerületi jelöltjeinek a nyilvántartásba vételére irányuló eljárás jogerőre emelkedését követő 5 munkanapon belül
- a kincstár folyósítja a párt részére.
- (4) A (3) bekezdés a) pontja szerinti összeget a pártnak a pártlista nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedése napján jogerősen nyilvántartásba vett egyéni választókerületi jelöltjeinek a száma alapján a 3. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani. A (3) bekezdés b) pontja szerinti összeg megegyezik a párt 3. § szerinti támogatásának és a (3) bekezdés a) pontja szerinti összegnek a különbözetével.
- (5) A Nemzeti Választási Iroda a 3. § szerinti támogatás folyósításához szükséges, a pártlistát állító párt által állított jelöltek számáról
- a pártlista nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő napon,
 - a párt összes egyéni választókerületi jelöltjeinek a nyilvántartásba vételére irányuló eljárás jogerőre emelkedését követő napon
- értesíti a kincstárt. A Nemzeti Választási Iroda a (7) bekezdés szerinti megállapodást a közös pártlista nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő napon továbbítja a kincstár részére.
- (6) A 4. § szerinti támogatást – a választási eljárásról szóló törvényben az országos lista bejelentésére meghatározott határidő letelte után, valamennyi bejelentett nemzetiségi lista nyilvántartásba-vétele tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedését követően 5 munkanapon belül – a kincstár folyósítja az országos nemzetiségi önkormányzat részére.
- (7) A közös pártlistát állító pártok 3. § szerinti támogatását a közös pártlistát állító pártok megállapodása alapján kell a pártok részére folyósítani. A 3. § szerinti támogatás elosztásáról szóló megállapodást a közös pártlista bejelentésével egyidejűleg kell a Nemzeti Választási Bizottsághoz benyújtani.
- (8) A kincstár a 3. § és a 4. § szerinti támogatás folyósításáról nem hoz határozatot.

2. A választási kampány költségeinek korlátozása**7. §**

- (1) A választási kampányidőszak alatt, a választási kampánytevékenységgel összefüggő kiadások finanszírozására
- a független jelölt,
 - a jelöltet vagy pártlistát állító párt és annak jelöltje együttesen jelöltként,
 - az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzat jelöltként
- legfeljebb ötmillió forintot fordíthat.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti összeget az országgyűlési képviselők e törvény hatálybalépését követő általános választását követő évtől kezdődően a Központi Statisztikai Hivatal által a tárgyévet megelőző évre megállapított fogyasztói árindexszel évente növelni kell.
- (3) A választási kampánytevékenységre összesen fordított összegbe be kell számítani az 1. §, a 3. § és a 4. § szerinti támogatás felhasználását is.
- (4) Egy párt által a választási kampánytevékenységre összesen fordítható összeg meghatározásakor
 - a) az egyéni választókerületi jelöltjei számát, valamint
 - b) az országos listán indított jelöltjei számát, de legfeljebb az országos listán megszerezhető mandátumok számát
 kell alapul venni.
- (5) Egy párt által a választási kampánytevékenységre összesen fordítható összeg meghatározásakor az egyéni választókerületben és az országos listán is jelölt személyt a jelölések számának megfelelően kell figyelembe venni. A közös jelölteket vagy közös pártlistát állító pártokat e § vonatkozásában egy pártnak kell tekinteni.
- (6) Az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzat által a választási kampánytevékenységre összesen fordítható összeg meghatározásakor az országos listán indított jelöltjei számát, de legfeljebb az országos listán megszerezhető mandátumok számát kell alapul venni.
- (7) Ha a jelöltet vagy pártlistát állító párt vagy az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzat által az (1) bekezdés szerinti, a választási kampánytevékenységre összesen fordítható összeg kevesebb, mint a 3. § vagy a 4. § szerinti támogatás, akkor az (1) bekezdés szerinti, a választási kampánytevékenységre összesen fordítható összeg megegyezik a 3. § vagy a 4. § szerinti támogatás összegével.

3. A választási kampány költségeinek elszámolása és ellenőrzése

- 8. §**
- (1) A jelöltnek az országgyűlési képviselők választása választókerületi eredményének jogerőre emelkedését követő 15 napon belül végső elszámolást kell benyújtania a kincstárhoz, amelyhez csatolnia kell az összes kifizetést igazoló bizonylat másolatát az 1. § szerinti támogatás összegének felhasználásáról.
 - (2) A kincstár a végső elszámolás ellenőrzése során az 1. §-ban és a 2. §-ban foglaltak szabályszerű teljesítését, ezen belül is különösen azt ellenőrzi, hogy
 - a) a kiadás az államháztartás szabályozása szerint a dologi kiadások körébe tartozik,
 - b) a kiadás bizonylatolása megfelel a számvitelről szóló törvény előírásainak,
 - c) a kiadás kifizetése a kampányidőszak alatt kincstári kártyával vagy átutalással történt.
 - (3) Az a jelölt, aki az 1. § szerinti támogatással az (1) bekezdés szerinti határidőben
 - a) nem számol el, az 1. § szerinti támogatás kétszeresét,
 - b) elszámol, de a kincstár az elszámolását részben vagy egészben nem fogadja el, akkor a kincstár által megállapított – a (2) bekezdés szerinti ellenőrzés eredményeként, az 1. § szerinti támogatásra vonatkozó valamely feltétel nemteljesítésével összefüggő jogsértésekkel arányban álló – összeget, de legfeljebb az 1. § szerinti támogatás kétszeresét
 köteles a kincstár által meghatározott kincstári számlára befizetni.
 - (4) Ha a jelölt nem szerzi meg az egyéni választókerületben leadott érvényes szavazatok legalább 2%-át, az 1. § szerinti támogatást köteles a kincstárnak visszafizetni.
 - (5) A Nemzeti Választási Iroda a (4) bekezdés szerinti adatokról a választás választókerületi eredményének jogerőre emelkedését követő napon értesíti a kincstárt. A kincstár a (3) és (4) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettségről határozatot hoz, amellyel szemben fellebbezésnek nincs helye. A befizetési kötelezettség az azt követő tizenötödik napon válik esedékessé, amikor a kincstár határozatát a bíróság helybenhagyta vagy a keresetindításra nyitva álló határidő eredménytelenül telt el.
 - (6) Ha a jelölt a befizetési kötelezettségét az (5) bekezdésben foglalt határidőben nem teljesíti, akkor a kincstár a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal a kincstár kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról.
 - (7) Az 1. § szerinti támogatás felhasználását az Állami Számvevőszék a választást követő egy éven belül, az országgyűlési képviselőkhöz jutott jelöltek tekintetében kötelezően, hivatalból ellenőrzi a kincstárnál, szükség esetén a jelöltnél. Az Állami Számvevőszék, ha az ellenőrzése során állapítja meg az 1. §-ban, illetve a 2. §-ban szabályozottól eltérő felhasználást, akkor a jelölt az Állami Számvevőszék által megállapított – az 1. § szerinti támogatásra vonatkozó valamely feltétel nemteljesítésével összefüggő jogsértésekkel arányban álló – összeget, de

legfeljebb az 1. § szerinti támogatás kétszeresét köteles befizetni a kincstár részére, és a befizetés tényét az Állami Számvevőszék felé igazolni.

- (8) A (7) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettség az azt követő tizenötödik napon válik esedékessé, amikor a kötelezettség fennállását az Állami Számvevőszék megállapítja.
- (9) Ha a jelölt a (7) bekezdésben foglalt kötelezettségét a (8) bekezdésben foglalt határidőben nem teljesíti, akkor az Állami Számvevőszék a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal az Állami Számvevőszék kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról.

- 9. §**
- (1) Minden jelöltnek és jelölő szervezetnek az országgyűlési választást követő 60 napon belül a Magyar Közlönyben nyilvánosságra kell hoznia a választásra fordított állami és más pénzeszközök, anyagi támogatások összegét, forrását és felhasználásának módját.
- (2) A választásra fordított állami és a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvényben meghatározott más pénzeszközök felhasználását az Állami Számvevőszék a választást követő egy éven belül az országgyűlési képviselőhöz jutott jelöltek és jelölő szervezetek tekintetében hivatalból, egyéb jelöltek és jelölő szervezetek tekintetében más jelölt vagy jelölő szervezet kérelmére ellenőrzi.
- (3) A (2) bekezdés szerinti ellenőrzés iránti kérelmet az országgyűlési képviselők választását követő 3 hónapon belül lehet benyújtani. A kérelemhez bizonyítási indítványt kell csatolni.
- (4) A 7. §-ban foglalt rendelkezéseket megsértő jelölt, illetve jelölő szervezet köteles a 7. §-ban meghatározott, a választásra összesen fordítható összeg felett felhasznált összeg kétszeresét az Állami Számvevőszék felhívására 15 napon belül a központi költségvetés részére befizetni.
- (5) Ha a jelölt, illetve jelölő szervezet a (4) bekezdésben foglalt kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az Állami Számvevőszék a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal az Állami Számvevőszék kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról.

4. Záró rendelkezések

- 10. §**
- (1) Felhatalmazást kap az államháztartásért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg
- az e törvény szerinti támogatások rendelkezésre bocsátásának módját és a 2. § (2) bekezdése szerinti megállapodásra vonatkozó szabályokat,
 - a kincstári számla és a kincstári kártya forgalmával kapcsolatos részletes eljárási szabályokat,
 - a kincstári kártya használatával kapcsolatos szabályokat, és
 - az 1. § szerinti támogatás elszámolásával és a visszafizetési kötelezettséggel összefüggő szabályokat, illetve annak ellenőrzésével kapcsolatos eljárási szabályokat.
- (2) Az államháztartásért felelős miniszter az (1) bekezdésben kapott felhatalmazás alapján legkésőbb 2013. szeptember 15-ig rendeletet alkot.

- 11. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) Az 1–9. §, a 13. §, a 14. §, az 1. és 2. melléklet 2014. január 1-jén lép hatályba.

- 12. §**
- E törvény
- 1–11. §-a és 1. melléklete az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdése alapján,
 13. §-a és 2. melléklete az Alaptörvény VIII. cikk (4) bekezdése alapján,
 15. §-a az Alaptörvény XXIX. cikk (3) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

- 13. §**
- (1) A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Ptv.) 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „4. § (1) A párt vagyona a tagok által fizetett díjakból, a központi költségvetésből juttatott támogatásból, az állam által az 5. § alapján ingyenesen átadott ingatlanokból, magyar állampolgár természetes személyek vagyoni hozzájárulásából, végintézkedés alapján természetes személyek hagyatékából, a pártnak a 6. §-ban meghatározott gazdálkodó tevékenységből, illetve a párt által alapított vállalat és egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság adózott nyereségéből képződik.

(2) A párt részére – az (1) bekezdésben foglalt kivételektől eltekintve – jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet vagyoni hozzájárulást nem adhat, a párt jogi személytől, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettől vagyoni hozzájárulást nem fogadhat el.

(3) A párt vagyoni hozzájárulást más államtól nem fogadhat el. A párt külföldi szervezettől – jogi státusától függetlenül – és nem magyar állampolgár természetes személytől vagyoni hozzájárulást nem fogadhat el. A párt névtelen adományt nem fogadhat el; az ilyen adományt be kell fizetni a 8. § (1) bekezdésében meghatározott alapítvány céljaira.

(4) Az a párt, amely a (2) és (3) bekezdésben foglalt szabályt megsértve vagyoni hozzájárulást fogadott el, köteles annak értékét – az Állami Számvevőszék felhívására – tizenöt napon belül a központi költségvetésnek befizetni. Késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. A párt központi költségvetésből juttatott támogatását az elfogadott vagyoni hozzájárulás értékét kitevő összeggel csökkenteni kell.

(5) Ha a párt részére a vagyoni hozzájárulást nem pénzben nyújtották, köteles annak értékeléséről (értékének meghatározásáról) gondoskodni. Ha a párt a (2) és (3) bekezdésben foglalt szabályt megsértve tiltott, nem pénzbeli hozzájárulást fogadott el, annak értékét az Állami Számvevőszék állapítja meg.”

(2) A Ptv. 9. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pénzügyi kimutatásban az egy naptári év alatt adott, ötszázezer forintot meghaladó hozzájárulásokat – a hozzájárulást adó megnevezésével és az összeg megjelölésével – külön kell feltüntetni.”

(3) A Ptv. a következő 17. §-sal egészül ki:

„17. § E törvénynek az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

(4) A Ptv. 1. számú melléklete helyébe a 2. melléklet lép.

(5) A Ptv.

a) 5. § (1) bekezdésében az „az állam tulajdonából – a (2) bekezdésben foglaltak szerint – költségvetési támogatásra jogosult pártok tulajdonába kerülnek ingyenesen” szövegrész helyébe az „az állam tulajdonából ingyenesen a központi költségvetésből támogatásra jogosult pártok tulajdonába kerülnek – a (2) bekezdésben foglaltak szerint –” szöveg,

b) 5. § (2) bekezdésében a „költségvetési támogatásra” szövegrészek helyébe a „támogatásra” szöveg,

c) 5. § (3) bekezdésében a „költségvetési támogatás” szövegrész helyébe a „támogatás” szöveg,

d) 5. § (4) bekezdésében a „költségvetési támogatások” szövegrész helyébe a „támogatások” szöveg,

e) 10. § (3) bekezdésében a „rendszeres költségvetési” szövegrész helyébe az „a központi költségvetésből rendszeres” szöveg

lép.

14. § A Ptv.

a) 9/A. § (1) bekezdésében az „az e §-ban meghatározott költségvetési” szövegrész helyébe az „a központi költségvetésből az e §-ban meghatározott” szöveg,

b) 9/A. § (2), (5) és (6) bekezdésében a „költségvetési támogatás” szövegrész helyébe a „támogatás” szöveg,

c) 9/A. § (3) bekezdés nyitó szövegrészeiben, 9/A. § (3) bekezdés a) pontjában, 9/A. § (4) bekezdésében a „költségvetési támogatásra” szövegrész helyébe a „támogatásra” szöveg,

d) 9/A. § (8) bekezdésében a „költségvetési támogatásban” szövegrész helyébe a „támogatásban” szöveg,

e) 12. §-ában a „16. § és” szövegrész helyébe a „16. §, 17. § és” szöveg

lép.

15. §

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 128. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 126. § (2) bekezdés a) pontja szerinti feladatfinanszírozási rendszer célja, hogy a nemzetiségi önkormányzatok rendelkezésére álljon az általuk ellátott kötelező nemzetiségi közfeladatok ellátása kiadásainak fedezete.

(2) A feladatfinanszírozási rendszer keretében a központi költségvetésből nyújtott működési költségvetési és feladatalapú költségvetési támogatást a nemzetiségi önkormányzat kizárólag nemzetiségi közfeladatai ellátására használhatja fel.”

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. melléklet a 2013. évi LXXXVII. törvényhez

A 4. § (1) bekezdése szerinti támogatás felosztása

Az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása összegét a következő eljárás szerint kell kiosztani:

- a) A nemzetiségi választópolgárként a központi névjegyzékben névjegyzékbe vett választópolgárok számát össze kell adni (a továbbiakban: összes nemzetiségi választópolgár).
- b) A 4. § (1) bekezdése szerinti összeg kétharmadát el kell osztani az összes nemzetiségi választópolgár számával. Az így kapott hányados egész része az egy nemzetiségi választópolgárra jutó támogatás összege (a továbbiakban: kvóta).
- c) A nemzetiségi választópolgárként névjegyzékbe vett választópolgárok számát az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatonként meg kell szorozni a kvótával. Az így kapott összeg az országos nemzetiségre jutó támogatás elsődleges összege.
- d) A 4. § (1) bekezdése szerinti összeg egyharmadát egyenlő arányban kell felosztani az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatok között. Az így kapott összeg az országos nemzetiségre jutó támogatás másodlagos összege.
- e) Ha az eljárás során fel nem használt összeg marad, azt az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatok között egyenlő arányban kell felosztani. Az így kapott összeg az országos nemzetiségre jutó támogatás harmadlagos összege.
- f) Az a)–e) pont szerint kapott összeg az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzatnak járó támogatás összege.

2. melléklet a 2013. évi LXXXVII. törvényhez

„1. számú melléklet a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvényhez

A pártok beszámolója*Bevételek:*

1. Tagdíjak	Ft
2. Központi költségvetésből származó támogatás	Ft
3. A párt országgyűlési képviselőcsoportjának nyújtott állami támogatás	Ft
4. Egyéb hozzájárulások, adományok (az 500 000 forint feletti hozzájárulás nevesítve)	Ft
5. A párt által alapított vállalat és korlátolt felelősségű társaság nyereségéből származó bevétel	Ft
6. Egyéb bevétel	Ft
Összes bevétel a gazdasági évben	Ft

Kiadások:

1. Támogatás a párt országgyűlési képviselőcsoportja számára	Ft
2. Támogatás egyéb szervezeteknek	Ft

3. Vállalkozások alapítására fordított összegek	Ft
4. Működési kiadások	Ft
5. Eszközbeszerzés	Ft
6. Politikai tevékenység kiadása	Ft
7. Egyéb kiadások	Ft
Összes kiadás a gazdasági évben	Ft"

2013. évi LXXXVIII. törvény a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról*

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Értelmező rendelkezések

1. §

E törvény alkalmazásában

- dolog: a számokból, betűkből, írásjelekből, matematikai műveleti jelekből, ezek kombinációjából, valamint elektronikus azonosítóból álló jelsorozattal megjelölt vagy egyéb egyedi ismérvei alapján ezek hiányában is kétséget kizáróan azonosítható tárgy, állat, növény,
- európai elfogatóparancs: olyan igazságügyi hatósági határozat, amelyet az Európai Unió egy tagállamában bocsátanak ki, és azt a célt szolgálja, hogy egy másik európai uniós tagállam büntetőeljárás, szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából a keresett személyt elfogja és átadja, vagy a keresett tárgyat felkutassa, lefoglalja és átadja,
- kapcsolatba hozható személy: a körözési eljárás során a körözési eljárást lefolytató szerv által megjelölt, a körözött személy felkutatását elősegítő információval rendelkező személy,
- körözés: személy esetén törvényben, holttest és dolog esetén jogszabályban meghatározottak szerinti döntés, valamint az elfogató parancs, európai elfogató parancs és a nemzetközi körözés,
- körözési eljárás: az ismeretlen helyen lévő személyek és dolgok hollétének megállapítására, ismeretlen személyek, holttestek, valamint ismeretlen eredetű dolgok azonosítására irányuló eljárás,
- nemzetközi körözés: nemzetközi szerződés, valamint viszonyossági gyakorlat alapján büntető-, polgári vagy közigazgatási ügyben magyar hatóság kezdeményezésére más állam hatósága által az adott állam területén, illetve külföldi állam hatósága kezdeményezésére magyar hatóság által Magyarország területén végzett körözési eljárás, kivéve az európai elfogatóparancs alapján végzett körözési eljárást.

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 10-i ülésnapján fogadta el.

II. FEJEZET A KÖRÖZÉSI NYILVÁNTARTÁSI RENDSZER

2. A körözési nyilvántartási rendszer felépítése

- 2. §** (1) A körözési nyilvántartási rendszer (a továbbiakban: nyilvántartás) – a nyilvántartás használatára jogosultak nyilvántartása kivételével – közhiteles, hatósági nyilvántartás. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény nyilvántartás vezetésével kapcsolatos hatósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben meghatározott, az elektronikus kapcsolattartás formájára és módjára vonatkozó rendelkezéseit az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben meghatározott eltéréssel kell alkalmazni.
- (2) A nyilvántartás
- a körözött személyek nyilvántartásából,
 - a körözött dolgok nyilvántartásából,
 - az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartásából,
 - a talált tárgyak nyilvántartásából,
 - a nyilvántartás használatára jogosultak nyilvántartásából áll.
- (3) A nyilvántartást a Kormány által rendeletben kijelölt szerv (a továbbiakban: nyilvántartó) vezeti. A nyilvántartó ellátja – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a nyilvántartással összefüggő adatkezelési feladatokat.
- (4) A nyilvántartásban a minősített adatok védelméről szóló törvény szerinti minősített adat nem kezelhető.
- (5) A körözés e törvényben meghatározott adatait a nyilvántartásba a körözést elrendelő rögzíti.
- (6) A körözés visszavonásának a tényét a körözést elrendelő a nyilvántartásban rögzíti.
- (7) Ha az adatok rögzítésének technikai vagy informatikai akadályja van, a körözést a körözést elrendelő a nyilvántartó részére megküldi. Ebben az esetben a körözés e törvényben meghatározott adatait a nyilvántartó rögzíti a nyilvántartásban.
- (8) A nyilvántartás törvényességi felügyeletét az ügyészség látja el.

3. A körözött személyek nyilvántartása

- 3. §** (1) A körözött személyek nyilvántartásának célja az ismeretlen helyen lévő személy felkutatása.
- (2) A körözött személyek nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:
- a körözött személy
 - családi nevét és utónevét,
 - születési családi és utónevét, továbbá annak megváltozása esetén korábbi születési családi és utónevét,
 - nemét,
 - születési helyét és idejét,
 - anyja születési családi és utónevét, továbbá annak megváltozása esetén korábbi születési családi és utónevét,
 - személyi azonosítóját,
 - állampolgárságát vagy hontalanságát,
 - lakcím adatát, továbbá annak megváltozása esetén korábbi lakcím adatát,
 - értesítési címét,
 - a körözött személy
 - álnevét, gúnynevét,
 - személyleírását, különös ismertető jegyeit,
 - képmását,
 - ruházatának, a nála lévő tárgyaknak és az általa használt járműnek a leírását,
 - azonosításával összefüggő, a körözési eljárás során a körözési eljárást lefolytató szerv tudomására jutott adatot,
 - a körözött személy faji eredetére, vallási meggyőződésére, szexuális magatartására és politikai véleményére utaló különleges adatot,

- d) a körözött
 - da) személlyel szemben alkalmazandó intézkedést,
 - db) személlyel szemben alkalmazandó intézkedés biztonságos végrehajtására vonatkozó adatokat,
 - dc) személy életének, testi épségének, egészségének védelmére vonatkozó adatokat,
 - e) a körözött személy korábbi ismert tartózkodási helyeinek azonosítására alkalmas adatokat,
 - f) a körözött személy tartózkodási helye ismeretlenné válásának időpontját, körülményeit,
 - g) a körözött személy vélt, valamint lehetséges tartózkodási helyeit,
 - h) a körözött személlyel kapcsolatba hozható személy
 - ha) a) pont aa)–af) és ai) alpontjában, ennek hiányában a b) pont ba)–bc) és be) alpontjában meghatározott adatait,
 - hb) és a körözött személy közötti kapcsolat jellegét,
 - i) a körözés elrendelésének
 - ia) okát,
 - ib) jogalapját a jogszabályhely megjelölésével, a bűncselekménnyel összefüggésben elrendelt körözés esetén a bűncselekmény megnevezését, a büntető törvénykönyv szerinti minősítését,
 - ic) időpontját,
 - j) a körözést elrendelő, valamint a körözési eljárást lefolytató szerv
 - ja) megnevezését,
 - jb) személy vagy szervezeti egység értesítési címét, telefonszámát és egyéb elérhetőségét,
 - jc) határozatának számát, valamint eljárásának iktatószámát,
 - jd) kapcsolattartójának elérhetőségeit,
 - k) az eltűntnek
 - ka) nyilvánítás időpontját,
 - kb) nyilvánító szerv megnevezését,
 - kc) nyilvánító határozat számát, iktatószámát,
 - kd) nyilvánítást követően az eltűntnek az adatai továbbítására vonatkozó korlátozásokat,
 - l) a körözési eljárás során megtett intézkedés
 - la) megnevezését,
 - lb) elrendelésének időpontját,
 - lc) befejezésének időpontját, valamint
 - ld) tartalmi leírását.
- (3) A körözött személyek nyilvántartásába a (2) bekezdés a), b), d)–j) pontjában meghatározott adatokat a körözést elrendelő rögzíti.
- (4) A körözött személyek nyilvántartásába a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott adatokat a körözést elrendelő rögzíti, ha az adat a körözés alapjául szolgáló bűncselekmény tényállási eleme.
- (5) A körözött személyek nyilvántartásába a körözési eljárás során ismertté vált, a (2) bekezdés b) pontjában, d)–h) pontjában, j) pontjában valamint l) pontjában meghatározott adatokat a körözési eljárást lefolytató szerv, vagy az intézkedést végrehajtó szerv rögzíti. A körözött személyek nyilvántartásába a körözési eljárás során ismertté vált, a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott adatokat a körözési eljárást lefolytató szerv vagy az intézkedést végrehajtó szerv rögzíti, ha az adat a körözés alapjául szolgáló bűncselekmény tényállási eleme.
- (6) A körözött személyek nyilvántartásába a (2) bekezdés k) pontjában meghatározott adatokat az eltűntnek nyilvánító rendőri szerv rögzíti.
- (7) A nyilvántartó a (2) bekezdés a) pontjában szereplő adatokat – azok változásának nyomon követése céljából – a (2) bekezdés a)–l) pontjában meghatározott adatok rögzítésekor, módosításakor vagy javításakor, valamint a nyilvántartásból való adatigénylést vagy adattovábbítást megelőzően elektronikus úton összehasonlítja
- a) a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás hatálya alá tartozó személyek esetében a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás központi szerve által kezelt adatokkal,
 - b) az idegenrendészeti nyilvántartások hatálya alá tartozó személyek esetében a központi idegenrendészeti nyilvántartást vezető szerv által kezelt adatokkal.
- (8) Az adatváltozást a (7) bekezdés szerinti adategyeztetés után a körözött személyek nyilvántartásában haladéktalanul át kell vezetni.

- (9) A körözött személyek nyilvántartásában szereplő adatokat a nyilvántartó
- a) a körözés visszavonását követő harmadik napig,
 - b) eltűnt személy esetén – ha a körözés visszavonására nem került sor – a körözés elrendelésétől számított 90 évig,
 - c) eltűnt személy esetén az eltűntnek nyilvánító határozat visszavonását követő harmadik napig,
 - d) a körözött személy haláláig kezeli.

4. A körözött dolgok nyilvántartása

- 4. §** (1) A körözött dolgok nyilvántartásának célja az ismeretlen helyen lévő dolog felkutatása.
- (2) A körözött dolgok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:
- a) a dolog
 - aa) megnevezését,
 - ab) leírását, egyedi azonosítására vonatkozó adatokat,
 - ac) azonosításával összefüggő, a körözési eljárás során a körözési eljárást lefolytató szerv tudomására jutott adatot,
 - ad) fényképét,
 - b) a körözött
 - ba) dolog megtalálása esetén alkalmazandó intézkedést, valamint az intézkedés biztonságos végrehajtására vonatkozó adatot,
 - bb) dolog állagának megóvása, – állat esetén életének, épségének, egészségének – védelmére vonatkozó adatokat,
 - c) a dolog helye ismeretlenné válásának
 - ca) időpontjára,
 - cb) körülményeire vonatkozó adatokat,
 - d) a dolog utolsó ismert
 - da) tulajdonosának, valamint birtokosának a 3. § (2) bekezdés a) pont aa)–ac), ae), af), ah) és ai) alpontjában meghatározott adatait,
 - db) helyét,
 - e) a dolog vélt, valamint lehetséges helyeit,
 - f) az 3. § (2) bekezdés j) pontjában meghatározott adatokat,
 - g) a körözés elrendelésének
 - ga) okát,
 - gb) jogalapját a jogszabályhely megjelölésével, a bűncselekménnyel összefüggésben elrendelt körözés esetén a bűncselekmény megnevezését, a Büntető Törvénykönyv szerinti minősítését,
 - gc) időpontját,
 - h) a körözési eljárás során megtett intézkedés
 - ha) megnevezését,
 - hb) elrendelésének időpontját,
 - hc) befejezésének időpontját, valamint
 - hd) tartalmi leírását.
- (3) A körözött dolgok nyilvántartásába a (2) bekezdés a)–g) pontjában foglalt adatot a körözést elrendelő rögzíti.
- (4) A körözött dolgok nyilvántartásába a körözési eljárás során ismertté vált, a (2) bekezdés a) pontjában, b) pont bb) alpontjában, c) pont cb) alpontjában, e), f) és h) pontjában meghatározott adatokat a körözési eljárást lefolytató szerv vagy az intézkedést végrehajtó szerv rögzíti.
- (5) A nyilvántartó a (2) bekezdés a) pont ab) alpontjában szereplő adatokat – azok változásának nyomon követése céljából – a (2) bekezdés a)–h) pontjában meghatározott adatok rögzítésekor, módosításakor vagy javításakor, valamint a nyilvántartásból való adatigénylést vagy adattovábbítást megelőzően elektronikus úton összehasonlítja
- a) a gépjármű-nyilvántartás adataival,
 - b) a talált dolgok nyilvántartása adataival.
- (6) Az adatváltozást a (5) bekezdés szerinti adategyeztetés után a körözött dolgok nyilvántartásában haladéktalanul át kell vezetni.

- (7) A körözött dolgok nyilvántartásában található adatokat a nyilvántartó
- a) a körözés visszavonását követő harmadik napig,
 - b) állatok esetén – ha a körözés visszavonására nem került sor – a körözés elrendelésétől számított 20 évig,
 - c) a körözött közokirat érvényességi idejének lejártától számított 10 évig,
 - d) az a)–c) pontok alá nem tartozó olyan esetben, amikor a körözés elrendelésének oka elvesztés, 5 évig kezeli.
- (8) A nyilvántartót a (7) bekezdés c) pontja szerinti feltétel bekövetkezéséről a közokirat körözését elrendelő értesíti.

5. Az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartása

- 5. §**
- (1) Az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartásának célja az ismeretlen holttest vagy holttestrész azonosításának az elősegítése.
- (2) Az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:
- a) a holttest, holttestrész
 - aa) leírását, különös ismertető jegyeit,
 - ab) fényképét, képmását,
 - ac) ruházatának és a nála lévő tárgyaknak a leírását,
 - ad) azonosításával összefüggő, a körözési eljárás során a körözési eljárást lefolytató szerv tudomására jutott adatot,
 - ae) tárolására vonatkozó adatokat,
 - b) a holttest, holttestrész megtalálási
 - ba) helyét,
 - bb) idejét,
 - bc) körülményeire vonatkozó adatokat,
 - c) az 3. § (2) bekezdés j) pontjában meghatározott adatokat,
 - d) a körözési eljárás során megtett intézkedés
 - da) megnevezését,
 - db) elrendelésének időpontját,
 - dc) befejezésének időpontját, valamint
 - dd) tartalmi leírását.
- (3) Az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartásában a (2) bekezdés a)–c) pontjában foglalt adatot a körözést elrendelő rögzíti.
- (4) Az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartásában a körözési eljárás során ismertté vált, a (2) bekezdés a) pont ad) alpontjában, b) pont bc) alpontjában c) pontjában és d) pontjában meghatározott adatokat a körözési eljárást lefolytató szerv vagy az intézkedést végrehajtó szerv rögzíti.
- (5) Az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartásában található adatokat a nyilvántartó
- a) a körözés visszavonását követő harmadik napig,
 - b) a körözés elrendelésétől számított 90 évig – ha a körözés visszavonására nem került sor –, kezeli.

6. A talált dolgok nyilvántartása

- 6. §**
- (1) A talált dolgok nyilvántartásának célja a megtalált dolog tulajdonoshoz való visszakerülésének elősegítése.
- (2) A talált dolgok nyilvántartása tartalmazza
- a) a talált dolog
 - aa) megnevezését,
 - ab) egyedi azonosító nélküli leírását,
 - ac) fényképét, képmását,
 - ad) megtalálási helyét,
 - ae) megtalálásának időpontját,
 - b) a talált dolog őrzését ellátó jegyző
 - ba) címét,
 - bb) elérhetőségét,

- c) a találó nyilatkozatát a talált dolog tulajdonjogára való igényéről,
 - d) a találó 3. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott adatait, ha igényt tart a talált dolog tulajdonjogára.
- (3) A jegyző a (2) bekezdésben meghatározott adatokat a nyilvántartásban rögzíti.
- (4) A (2) bekezdésben meghatározott adatokat a talált dolgok nyilvántartásából
- a) a tulajdonosnak történő átadással a jegyző,
 - b) a talált dolog (2) bekezdésben meghatározott adatainak talált dolgok nyilvántartásába történt rögzítését követő egy év elteltével a nyilvántartó törli.

7. A nyilvántartás használatára jogosultak nyilvántartása

- 7. §**
- (1) A nyilvántartás használatára jogosultak nyilvántartásának célja a nyilvántartó, az adatrögzítésre kötelezettek, a nyilvántartásból elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével közvetlen adathozzáféréssel (a továbbiakban: közvetlen hozzáférés) történő adatátvitelre jogosultak, valamint az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigénylésre jogosultak hozzáféréshez szükséges adatainak tárolása, valamint az adatkezelés jogszerűsége ellenőrzésének biztosítása.
- (2) A nyilvántartás használatára jogosultak nyilvántartása tartalmazza a nyilvántartó, a közvetlen hozzáféréssel történő adatátvitelre jogosult szervek, az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigénylésre jogosult szervek, valamint az adatrögzítésre kötelezett szervek
- a) megnevezését,
 - b) levelezési címét,
 - c) telefonszámát,
 - d) telefaxszámát,
 - e) elektronikus levélcímét,
 - f) hozzáférési jogosultságának típusát, keletkezésének és törlésének tényét és időpontját,
 - g) a szerv nevében hozzáférésre felhatalmazott személy (a továbbiakban: hozzáférésre felhatalmazott személy)
 - ga) családi és utónevét,
 - gb) beosztását,
 - gc) szervezeti egységét,
 - gd) hozzáférési jogosultságának terjedelmét és körét, keletkezésének és törlésének tényét és időpontját,
 - ge) hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóját.
- (3) A nyilvántartás használatára jogosultak nyilvántartásában kezelt adatokat a jogosultság törlésétől számított öt évig kell megőrizni.

8. A nyilvántartás közérdekből nyilvános adattartalma

- 8. §**
- (1) Elfogatóparancs, európai elfogatóparancs vagy olyan nemzetközi körözés alapján elrendelt körözési eljárás esetén, amely a körözött személy őrizetbe vételére, előállítására irányul, a 3. § (2) bekezdés a) pont aa)–ad) és ag) alpontjában, b), f), i) és j) pontjában meghatározott adat közérdekből nyilvános adatnak minősül.
- (2) A bíróság, ügyész vagy nyomozó hatóság döntése alapján – tárgyi bizonyítási eszköz megtalálása érdekében elrendelt dolog körözése esetén – a 4. § (2) bekezdés a), c) és g) pont ga) és gc) alpontjában meghatározott adat közérdekből nyilvános adat.
- (3) A nyilvántartásban szereplő adatok közül közérdekből nyilvános adatnak minősül
- a) az eltűnt személy 3. § (2) bekezdés a) pont aa)–ad) alpontjában, b) pont bc) alpontjában, j) pontjában, k) pont ka)–kc) alpontjában,
 - b) az 5. § (2) bekezdés a) pont aa), ac) és ad) alpontjában, b) és c) pontjában,
 - c) a 6. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott adat.
- (4) A (2) és (3) bekezdés szerinti esetben a körözés elrendelésének jogalapját, a bűncselekmény megnevezését, annak a büntető törvény szerinti minősítését nem lehet nyilvánosságra hozni.
- (5) Az (1)–(3) bekezdés szerinti közérdekből nyilvános adatokat a nyilvántartó a honlapján közzéteszi.

9. A nyilvántartásból adatigénylés alapján, valamint a közvetlen hozzáférés útján történő adattovábbítás biztosításának általános követelményei

- 9. §**
- (1) A nyilvántartó a nyilvántartásból az e törvényben meghatározottak szerint
 - a) az arra jogosultnak közvetlen hozzáféréssel adatátvételt biztosít a nyilvántartott adatokhoz,
 - b) az arra jogosult részére adatigénylés alapján adattovábbítást végez, vagy
 - c) az arra jogosult kérelmére adatot igazol.
 - (2) A nyilvántartó a nyilvántartásból
 - a) az ott meghatározott adatok kezelésére feljogosított adatkezelő részére adatigénylésre az adatokat – törvény rendelkezése alapján – akkor továbbíthatja, ha az adatigénylő pontosan megjelöli az adatátvétel célját, továbbá azt az adatkört és azt a törvényi rendelkezést, amely tekintetében és amely rendelkezés szerint az igényelt adatok kezelésére törvény feljogosította, valamint
 - b) e törvény rendelkezése alapján adatokhoz való közvetlen hozzáférést kizárólag akkor biztosíthat, ha a közvetlen hozzáférést gyakorló személy a (3) bekezdésben meghatározott felhatalmazással rendelkezik.
 - (3) Közvetlen hozzáféréssel csak az a személy vehet át adatokat, akinek a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv erre felhatalmazást adott.
 - (4) A (3) bekezdésben meghatározott felhatalmazás jogosultjának személyéről, hozzáférési jogosultságának terjedelméről és feltételeiről, valamint az abban bekövetkezett változásról a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv – a felhatalmazás kiadását, változását követően haladéktalanul – értesíti a nyilvántartót.
 - (5) Az adatigénylésre történő adattovábbítási eljárást meg kell szüntetni, ha az adatigénylés a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételnek nem felel meg.
 - (6) A nyilvántartásban kezelt adatok statisztikai, valamint tudományos kutatási célra – személyazonosításra alkalmatlan módon – átadhatók és felhasználhatók.

10. Közvetlen hozzáféréssel történő adatátvétel a nyilvántartásból

- 10. §**
- (1) A nyilvántartásból közvetlen hozzáféréssel a nyilvántartásban kezelt adatok teljes körét jogosult átvenni
 - a) a körözés elrendelésére feladat- és hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy szervek a körözés elrendelése céljából,
 - b) a körözési eljárást lefolytató szerv a körözési eljárás lefolytatása céljából,
 - c) külön törvény szerinti felderítési, nemzetbiztonsági védelmi és elhárítási, információszerzési, továbbá nemzetbiztonsági, iparbiztonsági, belső biztonsági és bűnmegelőzési ellenőrzési célból a nemzetbiztonsági szolgálatok,
 - d) a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, illetve nemzetközi szerződésben adattovábbításra feljogosított szerv a más szervek részére történő adatszolgáltatás céljából,
 - e) az ügyészség a törvényességi felügyelet gyakorlása céljából,
 - f) a rendőrségről szóló törvényben meghatározott általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv a rendőrségről szóló törvényben meghatározott határrendészeti feladatainak ellátása céljából, továbbá az ezzel kapcsolatos személyazonosság megállapítása céljából,
 - g) a rendőrségről szóló törvényben meghatározott belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv bűnüldözési feladatai ellátása céljából,
 - h) a rendőrségről szóló törvényben meghatározott terrorizmust elhárító szerv a terrorcselekmények vagy azzal összefüggésben elkövetett más bűncselekmények megelőzése, felderítése és megszakítása, továbbá kiemelt személyvédelmi feladatai ellátása céljából.
 - (2) Az igazságügyért felelős miniszter a kegyelmi ügyek intézése céljából, valamint az igazságügyért felelős miniszter és az ügyészség a jogsegélykérelem elintézése céljából, továbbá a nemzetközi szerződésekben meghatározott és a viszonyossági gyakorlatból eredő feladatai teljesítése céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni adatot a körözött személyek nyilvántartásából, a körözött dolgok nyilvántartásából, valamint az ismeretlen holttestek, holttestrészek nyilvántartásából.
 - (3) A menekültügyi hatóság és az idegenrendészeti hatóság a személyazonosság megállapítása céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni adatot a körözött személyek nyilvántartásából.
 - (4) Az Országgyűlési Őrség az Országgyűlésről szóló törvényben meghatározott személy- és létesítményvédelmi feladatainak ellátása céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni adatot a körözött személyek nyilvántartásából.

- (5) A bíróság a Holtta nyilvánítási eljárása során közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni adatot a körözött személyek nyilvántartásából.
- (6) A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv, az útlevélhatóság és a központi közúti közlekedési nyilvántartó szerv okmány kiadásával kapcsolatos eljárása során az e törvény szerinti azonosítási tevékenység céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult adatot átvenni a körözött személyek nyilvántartásából és a körözött dolgok nyilvántartásából.
- (7) A bünygyi nyilvántartó szerv a hatósági bizonyítvány kiadására irányuló eljárása vagy a bünygyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatokra vonatkozó tájékoztatás iránti kérelmek teljesítése során az e törvény szerinti azonosítási tevékenység céljából közvetlen hozzáféréssel jogosult adatot átvenni a körözött személyek nyilvántartásából.

11. A nyilvántartásba történő adatrögzítés, a közvetlen hozzáféréssel történő adatátvétel, valamint a nyilvántartásból elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigénylés feltételei

- 11. §**
- (1) A nyilvántartásba történő adatrögzítéshez, a közvetlen hozzáféréssel történő adatátvételhez, valamint a nyilvántartásból elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigényléshez szükséges egyedi azonosítókat az adatrögzítésre kötelezett szerv, a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv, valamint az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigénylésre jogosult szerv a nyilvántartóhoz benyújtott kérelemben (a továbbiakban: egyedi azonosító iránti kérelem) igényli.
 - (2) Az egyedi azonosító iránti kérelemnek tartalmaznia kell a 7. § (2) bekezdés a)–f) pontjában és g) pont ga)–ge) alpontjában meghatározott adatokat.
 - (3) A (2) bekezdésben meghatározott adatokban bekövetkezett változásról az adatrögzítésre kötelezett szerv, a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv, valamint az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigénylésre jogosult szerv – az adatváltozást követő három munkanapon belül – értesíti a nyilvántartót.
 - (4) A nyilvántartó az egyedi azonosító iránti kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül tájékoztatja
 - a) az adatrögzítésre kötelezett szervet a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóiról, valamint az adatrögzítési kötelezettség teljesítéséhez szükséges technikai ismeretekről,
 - b) a közvetlen hozzáférésre jogosult szervet a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóiról, valamint a közvetlen hozzáférés gyakorlásához szükséges technikai ismeretekről,
 - c) az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigénylésre jogosult szervet a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóiról, valamint az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigényléshez szükséges technikai ismeretekről.

12. Közvetlen hozzáféréssel történő adatátvétel követelményei

- 12. §**
- (1) A közvetlen hozzáféréssel történő adatátvétel teljesítéséhez meg kell jelölni:
 - a) a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv megnevezését,
 - b) a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóját,
 - c) a közvetlen hozzáféréssel történő adatátvétel célját és jogalapját,
 - d) a közvetlen hozzáféréssel érintett, a nyilvántartott személynek a 3. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott adatkörből legalább
 - da) az aa), ab), ad), ae),
 - db) az ab) és af), vagy
 - dc) az aa) és af) alpontok szerinti adatokat.
 - (2) A nyilvántartó a közvetlen hozzáféréssel történő adatátvételre jogosult szerv részére haladéktalanul, elektronikus úton továbbítja azokat az adatokat, amelyek tekintetében a közvetlen hozzáférésre való jogosultság fennáll, ezzel egyidejűleg adatvédelmi záradékban hívja fel a figyelmet az adatok jogszerű felhasználásának követelményére.

13. A nyilvántartásból adatigénylés alapján történő adattovábbítás követelményei

- 13. §** (1) A nyilvántartó adatigénylés alapján kizárólag annak az adatigénylőnek és abban a körben továbbíthat adatot a nyilvántartásból, amely adatigénylő tekintetében törvény
- a) az adatok átvételét és kezelését az adatkezelés céljának és az átvehető adatok körének pontos meghatározásával, valamint
 - b) az adatoknak a nyilvántartásból a nyilvántartó adattovábbítása alapján történő átvételének lehetővé tételével előírja.
- (2) Adatigénylés alapján kizárólag abban az esetben továbbítható adat, ha az adatigénylő közölte a következő adatokat:
- a) annak a személynek, akire az adatigénylés vonatkozik
 - aa) a családi és utónevét,
 - ab) a születési családi és utónevét,
 - ac) a születési helyét és idejét,
 - ad) az anyja születési családi és utónevét,
 - ae) az állampolgárságát,
 - af) a lakcímét, valamint
 - b) az adatigénylő pontos megnevezését és címét.
- (3) A nyilvántartó az adatigénylésben megjelölt személy adatait kizárólag akkor továbbítja, ha a kérelemben megjelölt személy egyértelműen azonosítható.
- (4) A nyilvántartásból adatigénylés alapján történő adattovábbításra jogosultak a technikai feltételek megléte esetén kérelmüket elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével is előterjeszthetik.
- (5) Az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével előterjesztett adatigénylésre az adatokat a nyilvántartó elektronikus úton továbbítja.

14. Adattovábbítási nyilvántartás

- 14. §** (1) A nyilvántartásból teljesített adattovábbításokról az adattovábbítás jogszerűségének ellenőrzése, valamint az érintett tájékoztatása céljából adattovábbítási nyilvántartást kell vezetni.
- (2) Az adattovábbítási nyilvántartás tartalmazza:
- a) az érintett személyazonosító adatait,
 - b) azt az ügyszámot és az ügy tárgyát, amelyhez az adatigénylést kérik,
 - c) hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóját,
 - d) az adattovábbítás időpontját,
 - e) azt a törvényi rendelkezést, amely az adatigénylőt az eljárásában, ellenőrzési tevékenysége vagy feladatköre gyakorlása során az adatkezelésre feljogosítja,
 - f) a továbbított adatok megnevezését.
- (3) Az adattovábbítási nyilvántartás adatait az adattovábbítástól számított húsz évig meg kell őrizni.
- (4) Az adattovábbítási nyilvántartásból adatokat igényelhet:
- a) az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése céljából a nyilvántartó irányításáért felelős szerv,
 - b) a törvényességi felügyelet gyakorlása során az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése céljából az ügyészség,
 - c) a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság,
 - d) az adatokkal való visszaélésre utaló bűncselekmények megelőzése, felderítése, valamint büntetőeljárás lefolytatása céljából a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, továbbá
 - e) külön törvény szerinti felderítési, nemzetbiztonsági védelmi és elhárítási, információszerzési, továbbá nemzetbiztonsági, iparbiztonsági, belső biztonsági és bűnmegelőzési ellenőrzési célból a nemzetbiztonsági szolgálatok.

III. FEJEZET A KÖRÖZÉSI ELJÁRÁS

15. A körözési eljárásra vonatkozó általános szabályok

- 15. §**
- (1) A körözési eljárás a körözésnek a nyilvántartásba történő rögzítésével indul úgy, hogy a nyilvántartó a körözésnek a nyilvántartásba vételéről értesíti a körözési eljárást lefolytató szervet.
 - (2) A körözési eljárást az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv (a továbbiakban: rendőrség) folytatja le.
 - (3) Ha hatóság tagja olyan körözött személyről szerez tudomást, akinek a körözését elrendelték, erről a rendőrséget értesíti. Ha hatóság tagja olyan körözött dolog fellelési helyéről szerez tudomást, amelynek a körözését rendelték el, erről a rendőrséget értesíti.
 - (4) A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv, az útlevélhatóság és a központi közúti közlekedési nyilvántartó szerv okmány kiadásával kapcsolatos eljárása során ellenőrzi a körözött személyek nyilvántartását. Ha a szerv az ügyfelet a körözött személyek nyilvántartásában azonosítja, e tényről a rendőrséget értesíti.
 - (5) A bünyügyi nyilvántartó szerv a hatósági bizonyítvány kiadására irányuló eljárása vagy a bünyügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatokra vonatkozó tájékoztatás iránti kérelmek teljesítése során ellenőrzi a körözött személyek nyilvántartását. Ha a szerv az ügyfelet a körözött személyek nyilvántartásában azonosítja, e tényről a rendőrséget értesíti.
 - (6) Ha a körözött személy tartózkodási helyét, a körözött tárgy hollétét, illetve az ismeretlen személy vagy holttest személyazonosságát megállapították, a körözési eljárást lefolytató szerv köteles értesíteni a körözést elrendelőt a körözés visszavonása kezdeményezése céljából. Az értesítés tényét a körözési eljárást lefolytató szerv a nyilvántartásban rögzíti.

16. Nemzetközi körözés

- 16. §**
- (1) E törvény rendelkezéseit a nemzetközi körözésre az e §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.
 - (2) A Nemzetközi Bünyügyi Együttműködési Központ
 - a) más állam hatósága által kezdeményezett, a személy, tárgy felkutatására vagy személy, holttest személyazonosságának megállapítására irányuló megkeresés alapján a körözést elrendeli,
 - b) magyar hatóság vagy szerv által elrendelt körözést más állam hatóságához továbbítja,
 - c) más állam hatóságának kezdeményezésére elrendelt körözést visszavonja,
 - d) más állam hatóságát értesíti arról, ha az oda továbbított körözést a magyar hatóság vagy szerv visszavonta,
 - e) más állam hatóságát, illetve a körözést elrendelő magyar hatóságot vagy szervet értesíti arról, ha a nemzetközi körözés során a személy, tárgy hollétét, illetve a személy, holttest személyazonosságát megállapították.
 - (3) Ha a rendőrség nemzetközi körözés során a személy, dolog hollétét, valamint a személy vagy a holttest, holttestrészes személyazonosságát megállapította, akkor a Nemzetközi Bünyügyi Együttműködési Központon keresztül értesíti a kezdeményező állam hatóságát, illetve ha a másik állam hatósága állapítja meg a személy, dolog hollétét, valamint a személy vagy a holttest személyazonosságát akkor a Nemzetközi Bünyügyi Együttműködési Központ értesíti az érintett magyar hatóságot vagy szervet.
 - (4) A Nemzetközi Bünyügyi Együttműködési Központ a más állam hatósága által kezdeményezett körözést a megkeresés teljesíthetőségéhez szükséges feltételek meglétének ellenőrzését és megállapítását követően haladéktalanul rendeli el.
 - (5) A más állam hatóságának kezdeményezésére elrendelt körözést a kezdeményező hatóság erre irányuló megkeresése esetén a Nemzetközi Bünyügyi Együttműködési Központ a megkeresés kézhezvételét követően haladéktalanul visszavonja.
 - (6) Ha a más állam hatóságának kezdeményezésére elrendelt körözés visszavonására nem kerül sor, a nyilvántartásban az adatokat a kezdeményező által meghatározott ideig kell nyilvántartani.
 - (7) A más állam büntetőügyben eljáró hatóságának kezdeményezésére körözött személy, valamint tárgy adatait a nyilvántartásban a kezdeményező által meghatározott időpontig kell nyilvántartani.

- (8) A más állam nem büntetőügyben eljáró hatóságának kezdeményezésére körözött személy, holttest, holttestrész, valamint tárgy adatait a nyilvántartásban a kezdeményező által meghatározott időpontig, ennek hiányában a körözés nyilvántartásba vételétől számított 20 évig kell nyilvántartani.

17. A körözési eljárás feletti felügyelet

- 17. §** (1) A körözési eljárást lefolytató szerv felettes szerve a körözési eljárás szakszerű végrehajtását felügyeli.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatának ellátása során a felettes rendőri szerv ellenőrzi a körözési eljárásra vonatkozó jogszabályok megtartását, amelynek során
- a) a körözési eljárást lefolytató szervet határidő megjelölésével,
 - aa) meghatározott intézkedések végrehajtására,
 - ab) tájékoztatás adásárautasíthatja,
 - b) a körözési eljárást magához vonhatja,
 - c) elbírálja körözési eljárásban a körözési eljárást lefolytató szerv által végrehajtott eljárási cselekményekkel szemben előterjesztett panaszt,
 - d) az eljárási cselekményeknél jelen lehet, annak irataiba betekinthet, azokról másolatot kérhet.

18. Felelősségi szabályok

- 18. §** A körözési eljárásban
- a) a megtett intézkedés jogszerűségért, a körözési eljárást lefolytató szerv,
 - b) az indokolt intézkedések elmulasztásáért a mulasztó szerv,
 - c) az intézkedés végrehajtásának jelentős késedelméért az intézkedés végrehajtásért felelős szerv felelős.

19. Jogorvoslat

- 19. §** A körözési eljárás során a körözési eljárást lefolytató szerv által alkalmazott intézkedés elrendelése és végrehajtásának jogszerűsége miatti jogorvoslatra a rendőrségről szóló törvény jogorvoslatra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

20. Az eltűnt személyekre vonatkozó különös körözési eljárási szabályok

- 20. §** (1) A rendőrség körözését rendelheti, – eltűnt személy esetén – rendeli el
- a) a tartózkodási hely megállapítása érdekében annak az ismeretlen helyen lévő személynek, akinek eltűnését a rendőrségen bejelentették,
 - b) a személyazonosság megállapítása érdekében
 - ba) az ismeretlen, adatait közölni nem képes személynek,
 - bb) az ismeretlen holttestnek, holttestrésznek.
- (2) E törvény alkalmazásában, valamint a körözés elrendelése szempontjából eltűntnek kell tekinteni az ismeretlen helyen lévő személyt, ha
- a) az eltűnés körülményei, az életviteléről, foglalkozásáról, más személyi körülményeiről rendelkezésre álló adatok azt valószínűsítik, hogy eltűnése – kivéve a terheltet – bűncselekmény elkövetésével van összefüggésben,
 - b) cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes, egészségi állapota, kora vagy más ok miatt képtelen magáról gondoskodni,
 - c) az életvitelére, személyi körülményeire, foglalkozására tekintettel az eltűnésére ésszerű magyarázat nem adható,
 - d) az eltűnés természeti katasztrófával, öngyilkossággal van összefüggésben, vagy
 - e) az eltűnés az emberi szervezetet ért olyan külső hatással van összefüggésben, amely a sérült akaratától függetlenül következett be.
- (3) Az eltűnt személy körözését a személy eltűnésére vonatkozó bejelentést vagy hatósági észlelést követően azonnal el kell rendelni. A körözés elrendelésével szemben jogorvoslatnak helye nincs.

- (4) A magát azonosítani vagy lakóhelyét közölni nem képes személy körözését az azonosítása érdekében el kell rendelni.
- (5) Külföldi állampolgár eltűnése miatti körözés elrendeléséről haladéktalanul értesíteni kell az állampolgársága szerinti konzuli képviseletet.
- (6) Ha a bejelentés szerinti eltűnt személy
- diplomáciai mentességet élvező személy,
 - országgyűlési képviselő, az Országgyűlés által választott vagy a köztársasági elnök által kinevezett tisztségviselő,
 - központi államigazgatási szerv vezetője,
 - ügyész vagy bíró,
 - a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok személyi állományának tagja,
 - a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény hatálya alá tartozó szerv hivatásos állományának tagja,
 - a Magyar Honvédség tényleges állományú tagja,
- haladéktalanul tájékoztatni kell a körözés elrendeléséről a körözést elrendelő illetékessége szerinti ügyészséget, valamint az f) pontban meghatározott esetben a rendőrségről szóló törvényben meghatározott belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szervet a bűnüldözési feladatai céljából, a g) pontban meghatározott esetben a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatot a nemzetbiztonsági tevékenysége ellátása céljából.

- 21. §** (1) A rendőrség arról a kiskorúról, akinek eltűnését bejelentették, valamint arról, aki a szülői felügyelet vagy a gyámság, illetve a nevelőszülőknél vagy gyermekotthonban történő elhelyezése alól engedély nélkül kivonta magát, haladéktalanul tájékoztatja a gyámhatóságot.
- (2) Ha a rendőrség olyan tartalmú bejelentést kap, hogy a gyermekjóléti alapellátást, illetve gyermekvédelmi szakellátást nyújtó személy vagy intézmény által gondozott, vagy egyéb okból ellátásra befogadott gyermek engedély nélkül eltávozott a gondozási helyéről vagy oda a számára előírt időpontban nem tért vissza, a rendőrség a körözés elrendelésével egyidejűleg áttekinti a gyermek részére ellátást nyújtó intézmény és a törvényes képviselő által a felkutatás érdekében jogszabályban előírtak szerint megtett intézkedéseit.

- 22. §** (1) A rendőrség a bejelentés alapján eltűnés miatt körözött és felkutatott személyt tájékoztatja arról, hogy bejelentés alapján körözés hatálya alatt áll, és írásban nyilatkoztatja arról, hogy hozzájárul-e az általa közölt tartózkodási, illetve az igazoltatás helyének a bejelentő részére történő közléséhez. Ha a felkutatott személy a nyilatkozattételt megtagadja, azt a hozzájárulás megtagadásának kell tekinteni.
- (2) A rendőrség az (1) bekezdés szerint felkutatott személy nyilatkozatának megfelelően az általa közölt tartózkodási helyéről vagy életben létéről és a tartózkodási helyének közlését tiltó nyilatkozatáról, illetve a nyilatkozattétel megtagadásáról tájékoztatja az eltűnés bejelentőjét.
- (3) A rendőrség a (2) bekezdés szerinti tájékoztatást követően a 20. § (1) bekezdése szerinti körözést visszavonja.

21. Eltűntnek nyilvánítási eljárás

- 23. §** (1) Ha a bejelentés vagy hatósági észlelés alapján eltűnés miatt körözött személy felkutatására, hollétének megállapítására tett intézkedések nem vezetnek eredményre, a rendőrség a 20. § (1) bekezdése alapján körözött személyt a körözés elrendelésétől számított 90 nap elteltével határozattal eltűntnek nyilvánítja.
- (2) Az (1) bekezdésben hozott határozatot a rendőrség megküldi
- az eltűnés bejelentőjének,
 - az eltűnt személy házastársának, élettársának, törvényes képviselőjének, ezek hiányában egyéb cselekvőképes hozzátartozójának,
 - kiskorú esetében a kiskorú utolsó ismert lakóhelye szerinti illetékes gyámhivatalnak.
- (3) Az eltűntnek nyilvánításra vonatkozó határozat meghozatalával a körözési eljárás nem zárul le. A 20. § (1) bekezdése szerinti körözés elrendelésétől számítva legalább évente felül kell vizsgálni, hogy szükséges-e további intézkedés megtétele.
- (4) Ha az eltűntnek nyilvánított személy bármely magyar hatóságnál vagy külképviseletnél kétséget kizáró módon igazolja személyazonosságát, írásban nyilatkoztatni kell arról, hogy hozzájárul-e az általa közölt tartózkodási helyének a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott személyekkel történő közléséhez, majd haladéktalanul

értesíteni kell az (1) bekezdés szerinti, eltűntnek nyilvánító szervet. A nyilatkozat megtagadását az adatközléshez való hozzájárulás megtagadásának kell tekinteni.

- (5) A (4) bekezdésben meghatározott esetben az (1) bekezdés szerinti, eltűntnek nyilvánító szerv az eltűntnek nyilvánító határozatot visszavonja, és erről a nyilvántartót értesíti.

22. A rendőrség körözési eljárása során tett intézkedései

- 24. §**
- (1) Az intézkedések végrehajtásának sorrendjét az ismeretlen helyen lévő, illetve azonosítandó személlyel vagy dologgal kapcsolatos kockázatelemzés alapján a körözést lefolytató szerv határozza meg.
- (2) A körözési eljárást lefolytató szerv a végrehajtott intézkedést a nyilvántartásban rögzíti.
- (3) A körözési eljárást lefolytató szerv a körözési eljárás során együttműködhet az érintett területen működő polgárőr szervezettel, helyi önkormányzattal a rendelkezésére álló információk beszerzése érdekében.
- (4) A körözési eljárást lefolytató szerv az ismeretlen helyen lévő személy és dolog felkutatása, illetve az ismeretlen személyazonosságú személy vagy holttest, ismeretlen eredetű dolog azonosítása érdekében a közszolgálati médiaszolgáltatónak minősülő rádióban és televízióban díjmentesen közérdekű közleményt, valamint a sajtóban és az interneten felhívást tehet közzé.
- (5) A rendőrség szervei hatáskörétől és illetékességtől függetlenül gondoskodnak a körözött személlyel vagy dologgal kapcsolatban tudomásukra jutott információ ellenőrzéséről, a nyilvántartásban való rögzítésről.
- (6) A körözési eljárást lefolytató szerv a körözési eljárás során elektronikus hírközlési szolgáltatótól helymeghatározási adatot kérhet.
- (7) A körözési eljárást lefolytató szerv a körözési eljárás során a pénzügyi intézménytől és a pénzforgalmi intézménytől adatokat igényelhet a készpénzt-helyettesítő fizetési eszköz használatának helyszínére és időpontjára vonatkozóan.

- 25. §**
- (1) A körözési eljárást lefolytató szerv a körözési eljárás lefolytatása céljából az adott személy, holttest, holttestrés vagy dolog felkutatása érdekében a nyilvántartás adatállományait a rendőrségről szóló törvényben meghatározott adatállományaival, valamint más bűnüldözési adatállománnyal összekapcsolhatja. Az összekapcsolást az adott ügygel kapcsolatos körözési eljárás befejezése után meg kell szüntetni. Az összekapcsolás során keletkezett olyan új adatokat, amelyek a körözési eljárás során nem kerülnek felhasználásra, haladéktalanul törölni kell.
- (2) Ha a körözési eljárás lefolytatásához szükséges adattal más hatóság, egyéb állami, önkormányzati szerv vagy – ha törvény lehetővé teszi – egyéb szerv vagy személy rendelkezik, a körözési eljárást lefolytató szerv e szervet megkeresheti a szükséges adat megismerése érdekében. A megkeresést harminc napon belül teljesíteni kell.
- (3) A körözési eljárást lefolytató szerv a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 84. § (2) bekezdésében foglalt nyilvántartásokból, valamint az Interpol nyilvántartásából automatizált rendszer-rendszer kapcsolat, valamint közvetlen hozzáférés vagy adatigénylés útján adatot igényelhet a körözési eljárás lefolytatása céljából.
- (4) A körözési eljárást lefolytató szerv a körözési eljárás során törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján a gépjármű, valamint ennek tulajdonosa, illetve üzemeltetője adataival kapcsolatban a nemzetközi szerződés részes államainak a nemzetközi szerződés hatálya alá tartozó gépjárműadat-nyilvántartásaiban a nemzetközi szerződés által meghatározott automatizált keresést rendelhet el. Az automatizált keresést a nemzeti kapcsolattartó pont teljesíti, amely a keresés eredményéről haladéktalanul tájékoztatja a körözési eljárást lefolytató szervet. A keresés tényéről és eredményéről az intézkedés befejezését követően értesíteni kell a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központot.
- (5) A rendőrség a 2008/615/IB tanácsi határozat alapján a gépjármű, valamint ennek tulajdonosa, illetve üzemeltetője adataival kapcsolatban az Európai Unió más tagállamának gépjárműadat-nyilvántartásaiban bűnüldözés és bűnmegelőzés, valamint a közrend és a közbiztonság fenntartása céljából automatizált keresést rendelhet el. Az automatizált keresést a nemzeti kapcsolattartó pont teljesíti, amely a keresés eredményéről haladéktalanul tájékoztatja a rendőrséget. E bekezdés alkalmazásában az Európai Unió más tagállama alatt mindazon államokat is érteni kell, amelyek nem tagjai az Európai Uniónak, de amelyekkel az Európai Unió Tanácsa határozattal jóváhagyta a 2008/615/IB tanácsi határozat, valamint a 2008/616/IB tanácsi határozat és melléklete egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló megállapodás megkötését és alkalmazását.
- (6) A körözési eljárást lefolytató szerv a (4) bekezdés alapján átvett személyes adatokat kizárólag az adatok átvételének az (1) bekezdés szerint meghatározott célja érdekében kezelheti. Bármilyen más célból való felhasználás csak az állományt kezelő tagállam előzetes engedélyével lehetséges. Ilyen engedély abban az esetben adható, ha

az egyéb célokat szolgáló adatkezelés az adatátadással érintett adatállományt kezelő tagállam nemzeti joga szerint megengedett.

- 26. §**
- (1) A körözési eljárást lefolytató szerv a bűncselekménnyel összefüggésben elrendelt körözés végrehajtása során
 - a) az Rtv. 27. §, 29–34. §, 35/A. §, 35/B. §, 38. §, 39. §, 41. §, 42. § (1) bekezdése, 46/B. §, 46/C. §, 58. § (1) bekezdés e) pontja, 63–74. §, valamint 91/C. § (1) és (2) bekezdése szerinti intézkedést,
 - b) a nemzetközi körözés elrendelését alkalmazhatja.
 - (2) A körözési eljárást lefolytató szerv a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 73. § (6) bekezdése, a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 6/A. §-a, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 117. és 139. §-a alapján elrendelt körözés végrehajtása során
 - a) az Rtv. 29. §, 30. §, 32. §, 35/A. §, 35/B. §, 40. §, 41. §, 42. § (1) bekezdése, valamint 91/C. § (1) és (2) bekezdése,
 - b) a 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti intézkedést alkalmazhatja.
 - (3) A körözési eljárást lefolytató szerv az európai elfogató parancs vagy büntető ügyben elrendelt nemzetközi körözés végrehajtása során a 26. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott intézkedést alkalmazhatja.
- 27. §**
- (1) A körözési eljárást lefolytató szerv az idegenrendészeti hatóság által elrendelt körözés végrehajtása során
 - a) az Rtv. 29. §, 30. §, 32. §, 33. §, 35/A. §, 35/B. §, 38. §, 39–41. §, 42. § (1) bekezdése, 58. § (1) bekezdés e) pontja, 63–74. §, valamint 91/C. § (1) és (2) bekezdése,
 - b) a 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti intézkedést alkalmazhatja.
 - (2) A körözési eljárást lefolytató szerv az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 70/A. § (1) bekezdése alapján elrendelt körözés végrehajtása során
 - a) az Rtv. 29. §, 30. §, 32. §,
 - b) a 26. § (2) bekezdés b) pontja szerinti intézkedést alkalmazhatja.
 - (3) A körözési eljárást lefolytató szerv az Eütv. 70/A. § (2) bekezdése, valamint 201/B. §-a alapján elrendelt körözés végrehajtása során
 - a) a 27. § (2) bekezdése,
 - b) az Rtv. 33. §, 34. §, 39. § és 40. §, valamint 58. § (1) bekezdés e) pontja, szerinti intézkedést alkalmazhatja.
 - (4) A körözési eljárást lefolytató szerv a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 180/A. § (6) bekezdése alapján elrendelt körözés végrehajtása során a 26. § (2) bekezdésében meghatározott intézkedést alkalmazhatja.
 - (5) A körözési eljárást lefolytató szerv a nem a 26. § (3) bekezdése szerinti nemzetközi körözés végrehajtása során az (1) bekezdés a) pontjában, a (2) bekezdés a) pontjában, a (3) bekezdés b) pontjában, valamint a (4) bekezdésben meghatározott intézkedést alkalmazhatja.
- 28. §**
- (1) A körözési eljárást lefolytató szerv az eltűnt személy bejelentés alapján, valamint az Eütv. 9/A. § alapján elrendelt körözés végrehajtása során
 - a) az Rtv. 27. §, 29. §, 30. §, 32. §, 35/A. §, 35/B. §, 41. §, 42. § (1) bekezdése, 58. § (1) bekezdés e) pontja, 63–74. §, valamint a 91/C. § (1)–(2) bekezdése,
 - b) a 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti intézkedést alkalmazhatja.
 - (2) A körözési eljárást lefolytató szerv az ismeretlen személyazonosságú holttest, holttestrész azonosítása érdekében elrendelt körözés végrehajtása során
 - a) az Rtv. 30. §, 32. §, 39–41. §, 42. § (1) bekezdése,
 - b) az 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti intézkedést alkalmazhatja.
 - (3) Az ismeretlen személyazonosságú holttest, holttestrész nemzetközi körözése végrehajtása során körözési eljárást lefolytató szerv az (1) bekezdés a) pontjában, valamint a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott intézkedést alkalmazhatja.

- 29. §** (1) A körözési eljárást lefolytató szerv a Be. 73. § (7) bekezdése, valamint a Szabs. tv. 68. § (3) bekezdése alapján elrendelt dolgok körözése végrehajtása során
- az Rtv. 29. §, 30. §, 32. §, 42. § (1) bekezdése, 58. § (1) bekezdés e) pontja szerinti intézkedést alkalmazhatja,
 - az Rtv. 91/C. §-ban meghatározottakon kívül – az ott meghatározott rendelkezések alapulvételével – az ismeretlen helyen lévő járművek – beleértve az ismeretlen helyen lévő személyek által használt járműveket is – felkutatása érdekében a polgárőr szervezet, továbbá bűnmegelőzési, illetve vagyonvédelmi célú szervezet által üzemeltetett rendszámfelismerő – és azonosító rendszerekben együttműködési megállapodásban foglaltak szerint jelzés elhelyezését rendelheti el, amelyben a jármű észlelése esetén értesítés adását kérheti,
 - a 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti intézkedést alkalmazhatja.
- (2) A dolgok nemzetközi körözése végrehajtása során a körözési eljárást lefolytató szerv az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott intézkedést alkalmazhatja.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. Felhatalmazó rendelkezések

- 30. §** (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a nyilvántartót kijelölje.
- (2) Felhatalmazást kap a rendészetért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg
- a körözési nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlés formájára és módjára vonatkozó szabályokat,
 - a körözési eljárás lefolytatásának részletes eljárási szabályait.

24. Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

- 31. §** (1) Ez a törvény a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel a kihirdetést követő 30. napon lép hatályba.
- (2) 2014. január 1. napján lép hatályba
- az 1–30. §,
 - a 31. § (4) és (5) bekezdése,
 - a 33. §,
 - a 34. § (12), (15)–(17) és (19) bekezdése,
 - a 37–38. §,
 - a 41. §,
 - a 43–44. §,
 - a 46. §,
 - a 47. § (1) és (2) bekezdése,
 - a 47. § (5) bekezdés c) pontja.
- (3) A 47. § (5) bekezdés a) pontja külön törvényben meghatározott időpontban lép hatályba.
- (4) A 2013. december 31-én a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény szerint folyamatban lévő személy és tárgykörözéseket a törvény rendelkezései szerint kell végrehajtani.
- (5) A 2013. december 31-én a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény szerint nyilvántartott adatokat 2014. január 1-jétől a nyilvántartásban kell kezelni e törvény rendelkezései szerint.

25. Sarkalatossági záradék

- 32. §** E törvény
34. § (1)–(10), (18) bekezdése, 45. § (2) bekezdése és 47. § (4) bekezdése, 47. § (5) bekezdés a)–c) pontja az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján, valamint
 44. §-a az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

26. Az Európai Unió jogának való megfelelés

- 33. §** (1) E törvény 25. § (4)–(6) bekezdése a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i 2008/615/IB tanácsi határozat 12. cikke, valamint a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB tanácsi határozat végrehajtásáról szóló, 2008. június 23-i 2008/616/IB tanácsi határozat 15. cikke, valamint az egyrészről az Európai Unió, másrészről Izland és Norvégia között a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB tanácsi határozat, valamint a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB tanácsi határozat végrehajtásáról szóló 2008/616/IB tanácsi határozat és melléklete egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és a megállapodás egyes rendelkezéseinek ideiglenes alkalmazásáról szóló tanácsi határozat végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.
- (2) E törvény a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról szóló, 2007. június 12-i, 2007/533/IB tanácsi határozat 6. és 26–45. cikkének való megfelelést szolgálja.
- (3) E törvény a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról szóló, 2006. december 20-i 1987/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

27. Módosuló jogszabályok

- 34. §** (1) Az Rtv. 1. § (2) bekezdése a következő 19. ponttal egészül ki:
(*A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:*)
„19. ellátja a segélyhívó számok fogadásából eredő feladatokat.”
- (2) Az Rtv. 7. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[*A belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv kizárólagos hatáskörrel ellátja az 1. § (2) bekezdés 14. pontjában meghatározott feladatokat. Ennek keretében:*]
„b) elvégzi
ba) a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény szerinti, az (1a) bekezdésben meghatározott feladatkörrel rendelkező kormányzati szolgálati jogviszonyban álló kormánytisztviselők és kormányzati ügykezelők,
bb) a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat hivatásos állományú tagjai, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény hatálya alá tartozó hivatásos állomány Nemzeti Biztonsági Felügyelethez (a továbbiakban: NBF) és a Szervezett Bűnözés elleni Koordinációs Központhoz vezényelt tagjai,
bc) a bb) alpontban meghatározott szervek, az idegenrendészeti hatóság, a menekültügyi hatóság, az állampolgársági ügyekben eljáró szerv, valamint a Kormány által rendeletben meghatározott befogadó állomás kormánytisztviselői, köztisztviselői, valamint közalkalmazotti jogviszonyban álló tagjai,
bd) az NBF kivételével a bb) és bc) alpontban meghatározott szervek irányítását ellátó minisztériumok a bb) és bc) alpontban meghatározott szervek irányításával, ellenőrzésével kapcsolatos szervezeti egységeinek, továbbá az NBF kivételével a bb) és bc) alpontban meghatározott szervek bűnüldözési és államigazgatási adatkezelését, pénzügyi és gazdasági ellátását, kiképzését és oktatását végző szervek rendeltetésszerű működése körében eljáró kormánytisztviselői, köztisztviselői és közalkalmazottai, továbbá
be) a Kormány által a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény alapján nemzetbiztonsági célból létrehozott kabinet, valamint az annak munkáját segítő testület – politikai vezetőnek nem minősülő – tagjai, továbbá a tagok helyettesítésére jogosult és a titkársági feladatokat ellátó személyek”
(*[a ba)–be) alpontban meghatározottak a továbbiakban együtt: védett állomány] megbízhatósági vizsgálatát,*)
- (3) A Rtv. 7. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Megbízhatósági vizsgálat alá az a kormánytisztviselő és kormányzati ügykezelő vonható, aki döntés előkészítésére, döntésre vagy ellenőrzésre jogosult

- a) állampolgársági eljárással, menekültügyi eljárással, idegenrendészeti eljárással, szabálysértési eljárással, koncessziós eljárással, kisajátítási eljárással, építésügyi hatósági eljárással, munkavédelmi hatósági eljárással, munkaügyi ellenőrzéssel, ingatlan-nyilvántartási hatósági eljárással összefüggő ügyben,
- b) közbeszerzési eljárás során,
- c) feladatai ellátása során költségvetési vagy egyéb pénzeszközök felett, továbbá az állami vagyonnal való gazdálkodás, valamint elkülönített állami pénzalapok, fejezeti kezelésű előirányzatok tekintetében,
- d) egyedi állami támogatásról való döntésre irányuló eljárás lefolytatása során, vagy
- e) állami támogatások felhasználásának vizsgálata vagy a felhasználással való elszámoltatás során.”
- (4) Az Rtv. 33. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,)
„d) aki a szülői felügyelet vagy a gyámság, valamint a nevelőszülőnél vagy gyermekotthonban történő elhelyezésének hatálya alól engedély nélkül kivonja magát, és azt a gyermeket, akinek a felkutatását és előállítását gyermek átadására irányuló bírósági végrehajtás során rendelték el;”
- (5) Az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve)
„b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása vagy büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása céljából;”
- (6) Az Rtv. 42. §-a a következő (5b) bekezdéssel egészül ki:
„(5b) A rendőrség a segélyhívások fogadásával összefüggésben, a segítségnyújtási kötelezettség teljesítése, a segélyhívás alapján szükséges intézkedések megtétele céljából a fogadott segélyhívásokról felvételt készíthet.”
- (7) Az Rtv. 42. § (6) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:
(Az)
„c) (5b) bekezdés alapján készített felvétel, illetve az abban szereplő személyes adat a segélyhívó számon fogadott hívással összefüggésben elkövetett, a segélyhívás során említett bűncselekmény vagy szabálysértés miatt indult büntető- vagy szabálysértési eljárás során vagy a segélyhívást követő intézkedés jogszerűségének közigazgatási eljárásban történő vizsgálata céljából, illetve az érintett személy jogainak gyakorlása érdekében”
(használható fel.)
- (8) Az Rtv. 42. § (7) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
[Ha a (6) bekezdésben megjelölt eljárás lefolytatásához vagy az ott meghatározott egyéb célból azokra nincs szükség]
„d) az (5b) bekezdés alapján rögzített felvételt a rögzítést követő egy év elteltével”
(törölni kell.)
- (9) Az Rtv. 42/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A 42. § (7) és (8) bekezdésében meghatározott határidőn belül a 42. § (1), (2), (5), (5a) és (5b) bekezdése szerint rögzített felvételtől – jogszabályban meghatározott szabálysértési, bűnüldözési, igazságszolgáltatási, valamint nemzetbiztonsági feladatok ellátása céljából – a nyomozó hatóság, a szabálysértési hatóság, az ügyészség, a bíróság, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a terrorizmust elhárító szerv, a közlekedés szabályainak megsértése miatt közigazgatási hatósági eljárást folytató hatóság, nemzetközi jogsegély keretében külföldi hatóság, jogainak gyakorlása érdekében az érintett, valamint a jogszabály alapján eljárás kezdeményezésére irányuló jogának gyakorlása érdekében harmadik személy igényelhet adatot.”
- (10) Az Rtv. 42/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A rendőrség a segélyhívást követő intézkedés lefolytatása céljából az intézkedés lefolytatására feladat- és hatáskörrel rendelkező egészségügyi szervet, hivatásos katasztrófavédelmi szervet a segélyhívásokkal kapcsolatban a rendőrség által kezelt adatok továbbításával értesíti.”
- (11) Az Rtv. 77. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
(A rendőrség feladatai ellátása során)
„d) a segélyhívások fogadása keretében megismert személyes adatokat,”
(kezeli.)
- (12) Az Rtv. 77. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:
(A rendőrség feladatai ellátása során)
„e) a körözési eljárás lefolytatásához szükséges adatokat”
(kezeli.)
- (13) Az Rtv. a következő 81/A. §-sal egészül ki:
„81/A. § A rendőrség kezeli az általa fogadott segélyhívások esetén a hívó fél által megadott adatokat és a hívó fél által használt telefonállomás azonosított adatait a segélyhívás fogadásától számított egy évig.”

- (14) Az Rtv. 82. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
(*A rendőrség a különleges adatok közül kezeli*)
„d) a segélyhívások fogadása keretében megismert egészségi állapotra, kóros szenvedélyre vonatkozó személyes adatokat.”
- (15) Az Rtv. 91/C. § (1) bekezdésében a „bűnüldözési célból” szövegrész helyébe a „bűnüldözési célból és körözési eljárás során” szöveg lép.
- (16) Az Rtv. 91/C. § (2) bekezdésében a „személy- és tárgykörözés” szövegrész helyébe a „körözési eljárás” szöveg lép.
- (17) Az Rtv. 91/Q. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*A rendőrség a közigazgatási feladatainak ellátása céljából – a külön törvény alapján kezelhető adatokon kívül – kezeli:*)
„d) a rendkívüli halálesetek jellemzőit a holttest azonosításáig, illetve a holttest megtalálásától vagy a haláleset bekövetkezésétől számított húsz évig.”
- (18) Az Rtv. 100. § (1) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:
(*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben*)
„n) megállapítsa a segélyhívásokat fogadó szerv hatáskörét, feladatait, továbbá feladatai ellátásának részletes szabályait.”
- (19) Az Rtv. 91/K. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 91/O. § (1) bekezdés c) pontjában az „információs rendszer” szövegrész helyébe a „nyilvántartási rendszer” szövegrész lép.

- 35. §** (1) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) a következő 5/B. §-sal egészül ki:
„5/B. § A szabad vízen, valamint a szabad vizek jegén való tartózkodás, az azokon tartott rendezvény, munkavégzés engedélyezésének, bejelentésének eljárási szabályait, valamint a viharjelzéssel kapcsolatos szabályokat kormányrendelet állapítja meg.”
- (2) A Vgtv. 45. § (7) bekezdése a következő u) ponttal egészül ki:
(*Felhatalmazást kap a Kormány*)
„u) a szabad vízen, valamint a szabad vizek jegén való tartózkodás szabályainak, az azokon tartott rendezvény, munkavégzés engedélyezése, bejelentése eljárási szabályainak, valamint a viharjelzéssel kapcsolatos szabályoknak;”
(*rendeletben történő megállapítására.*)

- 36. §** (1) A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény (a továbbiakban: Bv.Szvt.) 3. § (2) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:
(*A miniszter*)
„i) kinevezi, illetve felmenti a büntetés-végrehajtás országos parancsnokát, illetve az országos parancsnok javaslatára kinevezi, illetve felmenti az országos parancsnok helyetteseit;”
- (2) A Bv.Szvt.
4. § (1) bekezdésében az „az állami irányítás egyéb jogi eszközei” szövegrész helyébe az „a közjogi szervezetszabályozó eszközök”;
 5. § nyitó szövegrészében az „intézkedései alapján” szövegrész helyébe az „utasításai, valamint egyedi intézkedései alapján”;
 5. § a) pontjában az „intézkedéseit;” szövegrész helyébe az „utasításait;”;
 6. § (1) bekezdésében az „országos parancsnok intézkedései és parancsai, valamint” szövegrész helyébe az „országos parancsnoki utasítások, az országos parancsnok parancsai, valamint”;
 - a 28/A. § (1) bekezdésében az „az elítélt” szövegrész helyébe az „a fogvatartott” szöveg lép.

- 37. §** A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 51. § (2) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:
(*Az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a banktitok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn*)
„q) az eltűnt, valamint az elfogatóparancs, európai elfogatóparancs, nemzetközi elfogatóparancs hatálya alatt álló személyek felkutatását, továbbá az ismeretlen személy vagy holttest azonosítását végző rendőri szervvel”
(*szemben e szerveknek a pénzügyi intézményhez intézet írásbeli megkeresése esetén.*)

- 38. §** (1) Az Eütv. a következő 9/A. §-sal egészül ki:
„9/A. § Az egészségügyi államigazgatási szerv a gyógyintézet jelzése alapján az ismeretlen személyazonosságú beteg körözési eljárás keretében történő azonosítását rendelheti el személyazonosságának megállapítása

érdekében. A körözést elrendelő határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható. Ha a körözés elrendelésének az oka megszűnt, az azt elrendelő egészségügyi államigazgatási szerv a körözést visszavonja.”

- (2) Az Eütv. 70/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „70/A. § (1) Az egészségügyi államigazgatási szerv a körözési eljárás keretében történő tartózkodási hely megállapítását rendelheti el annak az ismeretlen helyen lévő személynek, akit
- a) védőoltásra,
 - b) járványügyi érdekből végzendő szűrővizsgálatra,
 - c) kötelező orvosi vizsgálatra,
 - d) járványügyi ellenőrzésre
- kötelezett.
- (2) Az egészségügyi államigazgatási szerv a körözési eljárás keretében történő előállítását rendelheti el annak az ismeretlen helyen lévő személynek, akit
- a) fertőző betegsége miatt fekvőbeteg-gyógyintézeti elkülönítésére,
 - b) járványügyi megfigyelésre és zárlatra,
 - c) tuberkulózis miatt elkülönített, őrzött osztályon való elhelyezésre
- kötelezett.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti határozat – közegészségügyi vagy járványügyi okból – fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható.
- (4) Az előállítás végrehajtásához az azt elrendelő egészségügyi államigazgatási szerv a rendőri szervet
- a) megfelelő tájékoztatással,
 - b) megfelelő védőfelszereléssel
- látja el.
- (5) Ha a körözés elrendelésének az oka megszűnt, az azt elrendelő egészségügyi államigazgatási szerv a körözést visszavonja.”
- (3) Az Eütv. X. Fejezete a következő 201/B. §-sal egészül ki:
 „201/B. § (1) Az egészségügyi államigazgatási szerv – a sürgősségi vagy kötelező gyógykezelést végző pszichiátriai intézet vagy a kötelező gyógykezelés elrendelésére irányuló eljárást kezdeményező orvos jelzése alapján – a körözési eljárás keretében a meghatározott pszichiátriai intézetbe történő előállítását rendelheti el annak a pszichiátriai betegnek,
- a) aki a sürgősségi vagy kötelező gyógykezelés hatálya alatt a gyógykezelést végző pszichiátriai intézetet engedély nélkül elhagyja, vagy
 - b) akinek a bíróság a 200. § alapján elrendeli a kötelező intézeti gyógykezelését és a beteg a jogerős határozat kézhezvételétől számított három napon belül nem jelenik meg a végzésben megjelölt pszichiátriai intézetben.
- (2) A körözést elrendelő határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható.
- (3) Az előállítás végrehajtásához az azt elrendelő egészségügyi államigazgatási szerv a körözési eljárást lefolytató szervet megfelelő tájékoztatással látja el.
- (4) Ha az előállítás oka megszűnt, az azt elrendelő egészségügyi államigazgatási szerv a körözést visszavonja.”

- 39. §** (1) A szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: SZEBEK tv.) 4. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény alkalmazásában)
 „b) *üzemeltető*: az üzletet a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 3. § (6) bekezdés a) pontjában meghatározott engedély, vagy b) pontjában meghatározott bejelentés alapján működtető személy;”
- (2) A SZEBEK tv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „5. § (1) A települési önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: jegyző) közbiztonsági érdekből – a nyomozó, illetve a szabálysértési hatóság kezdeményezésére – a büntető- vagy szabálysértési eljárás befejezéséig, de legfeljebb egy évi időtartamra az üzletet ideiglenesen bezárathatja, ha megállapítja, hogy az üzlet működésével összefüggésben
- a) 2013. június 30-ig hatályban volt emberrablás (1978. évi IV. törvény 175/A. §), emberkereskedelem (1978. évi IV. törvény 175/B. §), üzletszerű kéjelgés elősegítése (1978. évi IV. törvény 205. §), kitartottság (1978. évi IV. törvény 206. §), kerítés (1978. évi IV. törvény 207. §), embercsempészség (1978. évi IV. törvény 218. §), önbíráskodás (1978. évi IV. törvény 273. §), visszaélés kábítószerrel (1978. évi IV. törvény 282-282/B), csalás (1978. évi IV. törvény 318. §), rablás (1978. évi IV. törvény 321. §), kifosztás (1978. évi IV. törvény 322. §), zsarolás (1978. évi IV. törvény 323. §),

b) a Btk. 176. §-a szerinti kábítószer-kereskedelem, 182. §-a szerinti kábítószer készítésének elősegítése, 183. §-a szerinti kábítószer-prekurzorral visszaélés, 184. §-a szerinti új pszichoaktív anyaggal visszaélés, 185. §-a szerinti teljesítményfokozó szerrel visszaélés, 190. §-a szerint emberrablás, 192. §-a szerinti emberkereskedelem, 200. §-a szerinti kerítés, 201. §-a szerinti prostitúció elősegítése, 202. §-a szerinti kitartottság, 353. §-a szerinti embercsempészség, 365. §-a szerinti rablás, 366. §-a szerinti kifosztás, 367. §-a szerinti zsarolás, 368. §-a szerinti önbíráskodás, illetve 373. §-a szerinti csalás bűncselekmény elkövetése miatt büntetőeljárás, vagy

c) a 2012. április 15-ig hatályban volt tiltott kéjelgés [a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: 1999. évi LXIX. törvény) 143. §], valamint a szexuális szolgáltatásra való felhívás tilalma (1999. évi LXIX. törvény 144. §),

d) a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 172. §-a szerinti tiltott prostitúció, illetve 184. §-a szerinti szexuális szolgáltatásra való felhívás tilalma szabálysértés elkövetése miatt szabálysértési eljárás indult.

(2) A szabálysértési, illetve a nyomozó hatóság kezdeményezésére a jegyző az üzlet működési engedélyét visszavonja, illetve az üzletet bezáratja, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt, illetve szabálysértést olyan bírósági vagy hatósági határozat állapította meg, amelynek alapján a működési engedély visszavonásának, illetve az üzlet bezáratásának, egyébként nincs helye.

(3) A közbiztonság fenntartása érdekében az (1)–(2) bekezdés szerinti határozatot a jegyző fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilváníthatja.”

(3) A SZEBEK tv. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § Ha a működési engedély visszavonását, illetve az üzlet bezáratását az 5. § (1) bekezdésében meghatározott jogsértés miatt büntető- vagy szabálysértési eljárást folytató szerv indokoltnak tartja, az eljárás megindításáról, illetve a jogerős ügydöntő határozatáról értesíti az üzlet működési helye szerint illetékes jegyzőt. Az 5. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben a bírósági ügydöntő határozatról az ügyben eljáró nyomozó hatóságot is értesíteni kell.”

(4) A SZEBEK tv. 61. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az 5–6. §-nak a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló 2013. évi LXXXVIII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított rendelkezései nem alkalmazhatók a Módtv. hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban.”

40. § A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 41/A. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy]

„e) a 27/A. § (2)–(5) bekezdéseiben meghatározott automatizált keresés részletes szabályait”

[rendeletben állapítsa meg.]

41. § Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 156. §-a a következő (17) bekezdéssel egészül ki:

„(17) Az elektronikus hírközlési szolgáltató az adatkérésre körözési eljárás lefolytatása érdekében a körözési eljárást lefolytató szerv megkeresésére köteles megállapítani és részére továbbítani a felhasználóval és az előfizetővel kapcsolatos, a forgalmi adatokon kívüli helymeghatározási adatokat.”

42. § A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 96. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben

a) kijelölje a bűnügyi nyilvántartó szervet,

b) kijelölje a szakértői nyilvántartó szervet, valamint a büntetőeljárás alá vont és az elítélt személy DNS-profiljának meghatározásában közreműködő szervet,

c) meghatározza a szakértői nyilvántartó szerv és a nyomozó hatóság, a rendőrségről szóló törvényben meghatározott terrorizmust elhárító szerv, az ügyészség vagy a bíróság 85. § (4)–(8) bekezdése szerinti együttműködésének részletes szabályait.”

43. § (1) A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 36. § (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

(A pénzügyőr a 35. §-ban meghatározott feladatának teljesítése során jogosult.)

„i) a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló törvény szerinti körözött személyek nyilvántartásában szereplő, a körözés alapján előállítandó személyt, az intézkedés helye szerint illetékes rendőrkapitányságon előállítani.”

- (2) A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 36. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
 „(1a) Az (1) bekezdés i) pontja szerint előállított személy átszállításáról, az intézkedést elrendelő vagy az intézkedésben megjelölt hatóság elé állításáról az előállítást elrendelő hatóság gondoskodik. Az előállítás csak a céljának eléréséhez szükséges ideig tarthat, de a nyolc órát nem haladhatja meg. Ezt az időtartamot indokolt esetben a NAV előállítást fogatosító szervének vezetője egy alkalommal, négy órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a pénzügyőr intézkedésének kezdetétől kell számítani. Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

44. § A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 81. § (3) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

(A jegyző)

„k) rögzíti a talált dolgok nyilvántartásába a talált idegen dologgal kapcsolatos a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló törvény szerinti adatokat, valamint a talált idegen dolog tulajdonosnak történő átadást követően törli azokat.”

45. § (1) Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény (a továbbiakban: rendészeti tv.) 27. § (2) bekezdés „2014. január 1-ig” szövegrész helyébe a „2014. május 31-ig” szövegrész lép.

- (2) A rendészeti tv. 28. § (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Az Rtv. 7. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv kizárólagos hatáskörrel ellátja az 1. § (2) bekezdés 14. pontjában meghatározott feladatokat. Ennek keretében:]

„b) elvégzi

ba) a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben meghatározott, az államigazgatási szervvel kormányzati szolgálati jogviszonyban álló kormánytisztviselők és kormányzati ügykezelők, valamint a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 6. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott állami vezetők,

bb) a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat hivatásos állományú tagjai, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény hatálya alá tartozó hivatásos állomány Nemzeti Biztonsági Felügyelethez és a Szervezett Bűnözés elleni Koordinációs Központhoz vezényelt tagjai,

bc) a bb) alpontban meghatározott szervek, valamint a Kormány által rendeletben meghatározott befogadó állomás közalkalmazotti jogviszonyban álló tagjai, valamint

bd) a Kormány által a Ksztv. alapján nemzetbiztonsági célból létrehozott kabinet, valamint az annak munkáját segítő testület – politikai vezetőnek nem minősülő – tagjai, továbbá a tagok helyettesítésére jogosult és a titkársági feladatokat ellátó személyek

[a ba)–bd) alpontban meghatározottak a továbbiakban együtt: védett állomány] megbízhatósági vizsgálatát;”

46. § (1) A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény (a továbbiakban: SIS II. tv.) 6. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bíróság az (1) bekezdés szerinti elfogatóparancsot a figyelmeztető jelzés elhelyezésének kezdeményezése céljából rögzíti a körözési nyilvántartási rendszerről, valamint a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról szóló törvény szerinti körözési nyilvántartási rendszerben.”

- (2) A SIS II. tv. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a körözés tényét a nyilvántartásba bejegyezték, a körözési nyilvántartási rendszert működtető szerv haladéktalanul elhelyezi a figyelmeztető jelzést, valamint a kiegészítő adatot a CS.SIS-ben arról a személyről,

a) akit eltűnés miatt köröznek,

b) akit a büntetőeljárásban terheltként vagy tanúként kívánnak idézni, vagy akinek büntetőeljárásban okiratot kívánnak kézbesíteni, de lakó- vagy tartózkodási helye ismeretlen, vagy

c) aki szabadságvesztés büntetésének letöltését vagy a vele szemben elrendelt kényszergyógykezelés végrehajtását nem kezdte meg és emiatt tartózkodási helyének megállapítása érdekében körözését rendelték el, de az európai elfogatóparancs vagy a nemzetközi elfogatóparancs kibocsátásának törvényi feltételei nem állnak fenn.”

(3) A SIS II. tv. 10. § (1) bekezdés nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a körözés tényét a nyilvántartásba bejegyezték, a körözési nyilvántartási rendszert működtető szerv haladéktalanul elhelyezi a figyelmeztető jelzést a CS.SIS-ben a lefoglalás vagy büntetőeljárásban bizonyítékként való felhasználás céljából körözött alábbi tárgyakról:”

(4) A SIS II. tv.

- a) 6. § (5) bekezdésében a „(4) bekezdés szerinti rendőri szerv a körözési információs rendszer útján” szövegrész helyébe a „(4) bekezdés szerinti körözési nyilvántartási rendszert működtető szerv a körözési nyilvántartási rendszer útján”,
- b) 7. § (1) bekezdésében a „körözési információs rendszer útján” szövegrész helyébe a „körözési nyilvántartási rendszer útján”,
- c) 7. § (5) bekezdésében a „körözési információs rendszerben” szövegrész helyébe a „körözési nyilvántartási rendszerbe”,
- d) 8. § (3) bekezdésében a „megküldi a körözést folytató rendőri szervnek” szövegrész helyébe a „rögzíti a körözési nyilvántartási rendszerben”,
- e) 10. § (2) bekezdésében a „rendőrséget a körözés elrendelése érdekében” szövegrész helyébe a „rendőrséget”,
- f) 11. § (7) bekezdésében
 - fa) a „körözést folytató rendőri” szövegrész helyébe a „körözési eljárást lefolytató”,
 - fb) a „körözési információs rendszerbe” szövegrész helyébe a „körözési nyilvántartási rendszerbe”,
- g) 11. § (8) bekezdésében a „körözést folytató rendőri szerv” szövegrész helyébe a „körözési eljárást lefolytató szerv”,
- h) 16. § e) pontjában a „körözési nyilvántartásból” szövegrész helyébe a „körözési nyilvántartási rendszerből”,
- i) 33. §-ában a „körözést folytató rendőri szerv, valamint a körözési információs rendszert működtető központi rendőri szerv” szövegrész helyébe a „körözési eljárást lefolytató szerv, valamint a körözési nyilvántartási rendszert működtető szerv”

szöveg lép.

- 47. §**
- (1) Hatályát veszti a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény.
 - (2) Hatályát veszti az Eütv. 200. § (6) bekezdése.
 - (3) Hatályát veszti a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 86. § (3) bekezdésében az „a kultúráért felelős miniszter egyetértésével” szövegrész, valamint 93. § (2) bekezdés q) pontja.
 - (4) Hatályát veszti az egyes szolgálati jogviszonnyal összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXIV. törvény 105. § (10) bekezdése.
 - (5) Hatályát veszti
 - a) az Rtv. 7. § (1a) bekezdése,
 - b) az Rtv. 101. § (1) bekezdés d) pontja,
 - c) az Rtv. 101. § (1) bekezdés j) pontja,
 - d) a Bv.Szvtv. 4. § (2) bekezdés c) pontja.
 - (6) Hatályát veszti a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény
 - a) 63. § (2) bekezdésében az „, amelyet az elrendelő hatóság székhelye szerint illetékes rendőrkapitánysághoz kell megküldeni” szövegrész,
 - b) 63. § (3) bekezdés második mondata.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2013. évi LXXXIX. törvény a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról*

- 1. §** A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 3. §-a a következő 5a. ponttal egészül ki:
(E törvény alkalmazásában)
„5a. *külképviselő*: Magyarországnak a Kormány döntése alapján létrehozott, külföldön működő diplomáciai és konzuli képviselete,”
- 2. §** A Ve. I. Fejezete a következő 9/A. alcímmel és 13/A. §-sal egészül ki:
„9/A. Kizárás a választójogból
13/A. § (1) A bíróságnak a cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezést kimondó, a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezést kimondó, valamint a felülvizsgálati eljárás alapján hozott ítéletében rendelkeznie kell a választójogból való kizárás kérdéséről.
(2) A bíróság azt a nagykorú személyt zárja ki a választójogból, akinek a választójog gyakorlásához szükséges belátási képessége
a) pszichés állapota, szellemi fogyatkozása vagy szenvedélybetegsége miatt tartósan vagy időszakonként visszatérően nagymértékben csökkent, vagy
b) pszichés állapota vagy szellemi fogyatkozása miatt tartósan teljes mértékben hiányzik.
(3) Ha a bíróság a nagykorú személyt a választójogból nem zárja ki, a gondnokság alá helyezett személy a választójogát személyesen gyakorolja, e jog gyakorlásával kapcsolatosan önállóan érvényes jognyilatkozatot tehet.
(4) A gondnokság alá helyezés megszüntetésére irányuló per megindítására jogosultak az (1) bekezdéstől függetlenül is kérhetik a gondnokság alá helyezett nagykorú személy választójogból való kizárásának megszüntetését.”
- 3. §** A Ve. 18. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Nem lehet a választási bizottság választott tagja az (1) bekezdésben foglaltakon túl]
„d) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény szerinti központi államigazgatási szervvel vagy a választási bizottság illetékességi területén hatáskörrel rendelkező egyéb közigazgatási szervvel kormányzati szolgálati jogviszonyban, szolgálati vagy más, munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy a közalkalmazott kivételével, állami vezető.”
- 4. §** (1) A Ve. 76. §-a a következő l) ponttal egészül ki:
(A Nemzeti Választási Iroda ellátja a 75. §-ban foglalt feladatokat, továbbá)
„l) javaslatot tehet a választásokat érintő jogszabályok megalkotására, illetve módosítására, véleményezi a feladatkörét érintő jogszabályok tervezetét.”
(2) A Ve. 76. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi szöveg megjelölése (1) bekezdésre változik:
„(2) A Nemzeti Választási Iroda a honlapján folyamatosan, legalább napi frissítéssel közzéteszi a névjegyzékekkel, a szavazással és a választás eredményével összefüggő közérdekű adatokat, így különösen
a) a névjegyzékbe vételét kérő, a névjegyzékbe vett, a szavazási iratot visszaküldő, az érvényes szavazási iratot leadó – magyarországi lakcímmel nem rendelkező – választópolgárok számát értesítési cím szerint országonkénti bontásban azzal, hogy azon államok adatait, amelyek tiltják a kettős állampolgárságot, együtt kell közzétenni,
b) a központi névjegyzéken szereplő, az egyes szavazóköri névjegyzékekben szereplő, az átjelentkezéssel szavazó, a külképviselői névjegyzékbe vett, a levélben szavazók névjegyzékébe vett választópolgárok számát,
c) az egyes szavazóhelyiségekben szavazóként megjelenő, az egyes külképviselőteken szavazóként megjelenő választópolgárok számát,
d) a jegyzőkönyvek tartalmát.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 10-i ülésnapján fogadta el.

- 5. §** A Ve. 92. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„92. § (1) A központi névjegyzékkel kapcsolatos kérelemnek tartalmaznia kell
a) a választópolgár
aa) nevét,
ab) születési nevét,
ac) születési helyét,
ad) anyja nevét,
ae) személyi azonosítóját,
b) a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár esetében
ba) azt a postacímét, ahova a szavazási levélcsomag postai úton való megküldését kéri, vagy
bb) annak a – 277. § (3) bekezdése szerinti – településnek, illetve külképviseletnek a megjelölését, ahol a szavazási levélcsomagot át kívánja venni.
(2) A magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár köteles megadni, a magyarországi lakcímmel rendelkező választópolgár megadhatja a postacímét, email címét vagy telefax számát, ahova a 95. § (3) bekezdése szerinti értesítés megküldését kéri.
(3) A magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár a személyi azonosítója helyett megadhatja a születési idejét, valamint magyar állampolgárságát igazoló okiratának típusát és számát.”
- 6. §** A Ve. 93. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) A választási iroda a névjegyzékkel kapcsolatos kérelemnek csak abban az esetben adhat helyt, ha a választópolgárnak a kérelemben szereplő adatai megegyeznek a polgárok személyi és lakcím adatait tartalmazó nyilvántartás, illetve a magyar állampolgárságát igazoló okirata nyilvántartásának adataival.
(2) Azt, hogy a kérelmező adatai megegyeznek-e a magyar állampolgárságát igazoló okirat nyilvántartásának adataival, a Nemzeti Választási Iroda a központi útiokmány-nyilvántartásból vagy a magyar állampolgárságot igazoló egyéb okirat nyilvántartásából közvetlen adathozzáféréssel átvett adatok alapján, illetve az állampolgársági ügyekben eljáró szerv megkeresése útján ellenőrzi.”
- 7. §** A Ve. 95. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„95. § (1) A választási iroda a 84. §, a 85. §, a 97. § (1) bekezdés a) pontja és a 334. § szerinti kérelem elutasításáról, valamint a 97. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdés b) pontja szerinti törlésről határozattal dönt. A határozatra a 46. § rendelkezéseit alkalmazni kell.
(2) Ha a választási iroda a 84. §, a 85. §, a 97. § (1) bekezdés a) pontja vagy a 334. § szerinti kérelemnek helyt ad, döntéséről értesíti a kérelmezőt.
(3) A választási iroda határozatát, illetve a (2) bekezdés szerinti egyéb döntését a jelen lévő kérelmezővel a döntés átadásával kell közölni. Ha a kérelmező nincs jelen, a döntést – a kérelmező rendelkezése szerint – emailben, telefaxon vagy a 48. § (3) bekezdésében meghatározott módon kell közölni. Ha a magyarországi lakcímmel rendelkező kérelmezővel a döntést emailben vagy telefaxon közli a választási iroda, a döntést a 48. § (3) bekezdésében meghatározott módon is közölni kell.”
- 8. §** A Ve. 96. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A Nemzeti Választási Bizottság tagja a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgárok központi névjegyzékben nyilvántartott adataiba betekinthez, de azokról feljegyzést, másolatot nem készíthet. A betekintés során a Nemzeti Választási Bizottság tagja a 84. § szerinti kérelem, valamint a 93. § szerinti adatbázisok adatainak megtekintésével ellenőrizheti a névjegyzékbe vétel törvényességét.”
- 9. §** A Ve. 110. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A 103. §, a 250. §, a 259. § és a 307/A. § szerinti kérelemre a 91. § (1) bekezdés és a 92. § (1) bekezdés a) pontjának rendelkezéseit kell alkalmazni.”
- 10. §** A Ve. 113. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A 103. § (2) bekezdés a) pontja, a 250. §, a 259. § és a 307/A. § szerinti kérelmet beérkezése napján, vagy ha nem munkanapon érkezik be, akkor a következő munkanapon kell elbírálni.”

- 11. §** A Ve. 114. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„114. § A választási iroda a 103. § (2) bekezdés a) pontja, a 250. §, a 259. § és a 307/A. § szerinti kérelem elutasításáról határozattal dönt.”
- 12. §** A Ve. 116. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Ha a választási iroda a 250. §, a 259. § vagy a 307/A. § szerinti kérelemnek helyt ad, értesítő átadásával vagy megküldésével tájékoztatja a választópolgárt. A választási iroda szavazóköri névjegyzékkel kapcsolatos egyéb döntését a 95. § (3) bekezdése szerint kell a kérelmezővel közölni.”
- 13. §** A Ve. 151. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A médiaszolgáltatók és a sajtó, illetve a filmszínházak választási kampányban való részvételével, – az e törvény rendelkezéseinek megsértésével – kapcsolatos kifogást a Nemzeti Választási Bizottság bírálja el. Körzeti és helyi illetve lekérhető médiaszolgáltatóval vagy nem országosan terjesztett sajtótermékkel kapcsolatos kifogást az országgyűlési képviselők választásán és az Európai Parlament tagjainak választásán a médiatartalom-szolgáltató székhelye vagy lakóhelye szerint illetékes országgyűlési egyéni választókerületi választási bizottság, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselők választásán a médiatartalom-szolgáltató székhelye vagy lakóhelye szerint illetékes területi választási bizottság bírálja el.”
- 14. §** A Ve. 153. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A szavazóköri névjegyzékben szereplő választópolgárok nevét és lakcímét – a 89. § rendelkezéseire is figyelemmel –)
„a) a jelölt kérésére – az érintett választókerületre kiterjedően – a jelölt nyilvántartásba-vételére illetékes választási bizottság mellett működő választási iroda,”
(öt napon belül, de legkorábban a 132. § szerinti nyilvántartásba vételüket követően átadja.)
- 15. §** A Ve. XI. Fejezete a következő 93/A. alcímmel és 207/A. §-sal egészül ki:
„93/A. A megüresedett listás mandátum betöltése
207/A. § Ha a listán megválasztott képviselő kiesik, helyére a jelölő szervezet legkésőbb a mandátum megüresedésétől számított harmincadik napon jelentheti be a választási bizottságnál a mandátumot szerző jelöltet.”
- 16. §** A Ve. 235. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„235. § (1) A helyi választási iroda központi névjegyzékkel kapcsolatos kérelmet elbíráló döntése ellen legkésőbb az arról szóló értesítés kézhezvételét, illetve elektronikus úton vagy telefaxon közölt értesítés esetén az értesítés megküldését követő tizenötödik napon lehet fellebbezést benyújtani.
(2) A helyi választási iroda szavazóköri névjegyzékkel kapcsolatos kérelmet elbíráló döntése ellen legkésőbb az arról szóló értesítés kézhezvételét, illetve elektronikus úton vagy telefaxon közölt értesítés esetén az értesítés megküldését követő harmadik napon, de nem később mint a szavazást megelőző második napon lehet fellebbezést benyújtani.”
- 17. §** A Ve. 237. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„237. § A fellebbezést el kell utasítani, ha azt a fellebbezés benyújtója a polgárok személyi és lakcím adatait tartalmazó nyilvántartás, az állampolgárságot igazoló okiratok nyilvántartása vagy a választójoggal nem rendelkező polgárok nyilvántartása adataival ellentétes tényekre alapozza.”
- 18. §** A Ve. 245. §-a a következő (2) és (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi rendelkezés megjelölése (1) bekezdésre módosul:
„(2) A Nemzeti Választási Bizottságba tag megbízására jogosult jelölő szervezet, ide nem értve az országos nemzetiségi önkormányzatot, a Nemzeti Választási Iroda mellé legfeljebb öt megfigyelőt bízhat meg a szavazási iratok ellenőrzése és a szavazatok megszámlálása törvényességének ellenőrzésére.
(3) Megfigyelő csak a központi névjegyzékben szereplő, a választási bizottság elnöke előtt az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló törvény szerinti szöveggel esküt vagy fogadalmat tett választópolgár lehet. A megfigyelőre egyebekben az 5. § (3) bekezdésének, (4) bekezdés a), b) és d) pontjának, valamint (5) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.”

- 19. §** A Ve. 255. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„255. § (1) A nemzetiségi lista ajánlására a 120. § (1)–(2) bekezdése, valamint a 121–128. § rendelkezéseit kell alkalmazni. A központi névjegyzékben az országgyűlési képviselők választására is kiterjedő hatállyal nemzetiségi választópolgárként szereplő választópolgár ajánlhat nemzetiségi listát.
(2) A névjegyzékben a nemzetiség választópolgáraként szereplő választópolgárok számának megállapításakor a nemzetiségi választópolgárként a szavazást megelőző negyvennyolcadik napon a központi névjegyzékben az országgyűlési képviselők választására is kiterjedő hatállyal nemzetiségi választópolgárként szereplő választópolgárokat kell figyelembe venni.
(3) A Nemzeti Választási Iroda – az ajánlói átadásával egyidejűleg – ingyenesen átadja a jelölő szervezetként jogerősen nyilvántartásba vett országos nemzetiségi önkormányzat számára a központi névjegyzékben az országgyűlési képviselők választására is kiterjedő hatállyal a nemzetiség választópolgáraként szereplő választópolgárok nevét és lakcímét. A nemzetiség választópolgáraként az adatátadást követően névjegyzékbe vett választópolgárok adatait tartalmazó kiegészítő adatszolgáltatást az országos nemzetiségi önkormányzat a szavazást megelőző harmincötödik napig igényelheti.
(4) A (3) bekezdés szerinti adatszolgáltatás adatait kizárólag az ajánlások gyűjtése, valamint közvetlen politikai kampány céljára lehet felhasználni. Az adatszolgáltatás adatainak kezelésére a 155. §-ban és a 218. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt rendelkezéseket is alkalmazni kell.”
- 20. §** A Ve. 262. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„262. § (1) A külképviseleti névjegyzékből törölni kell azt, akit a szavazókori névjegyzékből törölnek.
(2) A szavazást megelőző tizenhatodik napot követő lakcímváltozást a külképviseleti névjegyzéken nem kell átvezetni.”
- 21. §** A Ve. a következő 267/A. §-sal egészül ki:
„267/A. § A Nemzeti Választási Iroda a levélben szavazók névjegyzékének azon választópolgárokat tartalmazó részét, akik a szavazási levélcsomag személyes átvételét kérték, a szavazást megelőző tizenötödik napig hozzáférhetővé teszi, illetve – a 263. §-ban foglalt rendelkezés alkalmazásával – továbbítja az illetékes választási iroda részére.”
- 22. §** A Ve. 277. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár, aki a 92. § (1) bekezdés bb) pontja szerint a szavazást megelőző tizenötödik napig a szavazási levélcsomag személyes átvételét kérte, a szavazást megelőző tizenötödik naptól, legkésőbb a szavazást megelőző második napon – minden munkanapon 9 és 16 óra között – veheti át a szavazási levélcsomagot a választási irodában az általa megjelölt
a) országgyűlési egyéni választókerületi székhely településen,
b) a miniszter által rendeletben kijelölt egyéb településen, vagy
c) a miniszter által rendeletben kijelölt külképviseleten.”
- 23. §** A Ve. 279. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A Nemzeti Választási Iroda elnöke a 277. § (2) bekezdésében és az (1) bekezdés b) pontjában megállapított, 9–16 óráig tartó időszak kezdetét korábbi, végét későbbi időpontban is megállapíthatja.”
- 24. §** A Ve. 283. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„283. § (1) Az országgyűlési egyéni választókerületi választási iroda a nála a 279. § (1) bekezdés c) pontja alapján levélben leadott szavazatokat tartalmazó választóborítékokat szállítóborítékba zárja.
(2) Az országgyűlési egyéni választókerületi választási iroda a szavazást követő napon a Nemzeti Választási Irodához szállítja az (1) bekezdés szerinti szállítóborítékokat, valamint a helyi választási irodáktól átvett szállítóborítékokat.”
- 25. §** A Ve. 288. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A választási bizottság tagja, a 245. § (2), illetve (3) bekezdése szerinti megfigyelő, valamint a nemzetközi megfigyelő a szavazási iratok ellenőrzésének teljes folyamatát figyelemmel kísérheti. A médiaszolgáltató munkatársa a személyes adatok védelmét garantáló körülmények biztosításával lehet jelen a szavazási iratok ellenőrzése során.”

- 26. §** (1) A Ve. 289. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A szavazási iratok vizsgálata során a választási iroda a beérkezett szavazási iratot – a szavazólapot tartalmazó belső boríték felbontása nélkül – ellenőrzi. Az azonosító nyilatkozat tartalmát a választási iroda a levélben szavazók névjegyzéke alapján ellenőrzi. A Nemzeti Választási Iroda az azonosító nyilatkozat tartalmát szükség esetén a magyar állampolgárságot igazoló okirat nyilvántartásában közvetlen adathozzáféréssel vagy az állampolgársági ügyekben eljáró szerv megkeresése útján, illetve a polgárok személyi és lakcím adatait tartalmazó nyilvántartásban is ellenőrzi.”
- (2) A Ve. 289. § (3) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Érvénytelen a szavazási irat, ha)
„h) a választópolgárnak az azonosító nyilatkozaton feltüntetett adatai eltérnek a (2) bekezdés szerinti névjegyzékben, illetve nyilvántartásban szereplő adataitól, kivéve az időközben történt névváltozást.”
- 27. §** A Ve. 293. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi rendelkezés megjelölése (1) bekezdésre módosul:
„(2) A 245. § (2) bekezdése szerinti megfigyelő, a nemzetközi megfigyelő, valamint a sajtó a szavazatszámolás teljes folyamatát figyelemmel kísérheti.”
- 28. §** A Ve. 306. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„306. § (1) A polgárok személyi, lakcím és értesítési cím adatait tartalmazó nyilvántartást kezelő központi szerv az általános választás évében január 31-ig átadja a települések, a megyék, illetve a főváros lakosságának január 1-jei adatait a Nemzeti Választási Iroda számára. A Nemzeti Választási Iroda a lakosság számot három napon belül közli a helyi, illetve a területi választási iroda vezetőjével.
(2) A helyi választási iroda, illetve a területi választási iroda vezetője az általános választás évében február 15-ig határozatban állapítja meg a képviselő-testület, illetve a közgyűlés megválasztandó tagjainak számát.”
- 29. §** A Ve. a következő 137/A. alcímmel és 306/A–306/D. §-sal egészül ki:
„137/A. Az egyéni választókerületek kialakítása
306/A. § (1) A tízezernél több lakosú településen az egyéni választókerületeket a helyi választási iroda vezetője alakítja ki. A választókerületek kialakításának kérdésében a helyi választási iroda vezetője előzetesen kikéri a helyi választási bizottság véleményét, amely azonban a helyi választási iroda vezetőjét nem köti.
(2) Az egyéni választókerületeket úgy kell kialakítani, hogy
a) azok összefüggő területet alkossanak,
b) a központi névjegyzék alapján választásra jogosultak száma megközelítően azonos legyen.
(3) Az egyéni választókerületek kialakításakor az egyéni választókerület választásra jogosultjainak száma a településen egy egyéni választókerületre jutó választásra jogosultak számtani átlagától – a településszerkezeti, földrajzi és egyéb helyi sajátosságokra figyelemmel – legfeljebb tizenöt százalékkal térhet el.
306/B. § A helyi választási iroda vezetője a választókerületek kialakításáról szóló – az egyéni választókerületek határát, a központi névjegyzék alapján az egyéni választókerületben választásra jogosultak számát, az egyéni választókerület választásra jogosultjai számának a településen egy egyéni választókerületre jutó választásra jogosultak számának átlagától való eltéréseinek mértékét, az öt százaléknál nagyobb eltérés indokát, valamint a helyi választási bizottság véleményét is tartalmazó – határozatát a helyben szokásos módon tizenöt napra közzéteszi.
306/C. § A helyi választási iroda vezetője az általános választás évében március 31-ig módosítja a választókerületi beosztást, ha
a) a település lakosainak száma tízezer fölé emelkedik vagy megváltozik az egyéni választókerületek száma,
b) valamelyik egyéni választókerület választásra jogosultjainak száma a településen egy egyéni választókerületre jutó választásra jogosultak számának átlagától való eltérése meghaladja a húsz százalékot.
306/D. § (1) A 306/A. § (3) bekezdésében és a 306/C. § b) pontjában foglalt eltérés mértékét a központi névjegyzéknek az általános választás éve január 1-jei adatai alapján kell megállapítani.
(2) A választókerületi beosztás módosítására a 306/A. § és a 306/B. § rendelkezéseit alkalmazni kell.”

30. § A Ve. XIV. Fejezete a következő 138/A–138/K. alcímmel és 307/A–307/Q. §-sal egészül ki:

„138/A. Az átjelentkezés

307/A. § (1) Az átjelentkezésre irányuló kérelmet az a választópolgár nyújthatja be, akinek a választás kitűzését megelőzően legalább harminc nappal létesített tartózkodási helyének érvényessége legalább a szavazás napjáig tart.

(2) Az átjelentkezésre irányuló kérelemnek a választás kitűzését követően, legkésőbb a szavazást megelőző második napon kell megérkeznie a helyi választási irodához.

(3) Az átjelentkezésre irányuló kérelemnek a 92. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt adatokon túl tartalmaznia kell a választópolgár tartózkodási helyének címét.

(4) Az átjelentkező választópolgár legkésőbb a szavazást megelőző második napon visszavonhatja átjelentkezési kérelmét.

307/B. § (1) A helyi választási iroda vezetője a kérelem alapján a választópolgárt törli a lakóhelye szerinti szavazókör névjegyzékéből, egyidejűleg felveszi a tartózkodási helye szerinti szavazókör névjegyzékébe.

(2) A választópolgárt vissza kell venni a lakóhelye szerinti szavazókör névjegyzékébe, ha – legkésőbb a szavazást megelőző második napon – tartózkodási helyét megszünteti.

138/B. Az időközi választás szavazóköri névjegyzéke

307/C. § (1) Az időközi választáson azt a választópolgárt kell a szavazóköri névjegyzékbe felvenni, aki a szavazókörben lakcímmel rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az a választópolgár, aki lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkezik azon a településen, illetve abban az egyéni választókerületben, ahol a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek legutóbbi általános vagy időközi választásának napján a szavazóköri névjegyzékben szerepelt, csak ugyanazon településen (ugyanazon egyéni választókerületben) vehető fel a szavazóköri névjegyzékbe.

138/C. A jelölő szervezet bejelentése

307/D. § (1) A jelölő szervezetet a területi választási bizottság vagy a Nemzeti Választási Bizottság – amelynél a jelölő szervezetet bejelentették – veszi nyilvántartásba. Időközi választáson a jelölt, illetve lista nyilvántartásba-vételére illetékes választási bizottság veszi nyilvántartásba a jelölő szervezetet.

(2) A nemzetiségi szervezet bejelentéséhez csatolni kell az alapszabályát, amely bizonyítja, hogy a szervezet megfelel a nemzetiségi szervezettel szemben a nemzetiségek jogairól szóló törvényben támasztott követelményeknek.

138/D. A jelölt- és listaállításához szükséges ajánlások számának megállapítása

307/E. § (1) Az egyéni listás és az egyéni választókerületi jelölt, valamint a polgármesterjelölt állításához szükséges ajánlások számát a helyi választási iroda vezetője, a főpolgármester-jelölt, valamint a megyei lista állításához szükséges ajánlások számát a területi választási iroda vezetője állapítja meg szavazást megelőző ötvennyolcadik napot követő munkanapon.

(2) A szükséges ajánlások számának megállapításakor a választópolgárok számát a központi névjegyzéknek a szavazást megelőző ötvennyolcadik napi adatai alapján kell megállapítani.

(3) A szükséges ajánlások számát egész számra felfelé kerekítve kell megállapítani.

138/E. A jelölt- és listaajánlás

307/F. § (1) Egy választópolgár jelölési fajtánként egy jelöltet, illetve listát ajánlhat.

(2) Ha az ajánlások ellenőrzése során a választási iroda megállapítja, hogy az ajánlást adó választópolgár ugyanazon jelölési fajtán belül másik ajánlást is adott, valamennyi ajánlása érvénytelen.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezés nem érinti annak az ajánlásnak az érvényességét, amelyet olyan jelöltre vagy listára adott a választópolgár, akinek nyilvántartásba vételéről a választási bizottság már határozatot hozott.

(4) A megyei lista ajánlására a 120. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 121–128. § rendelkezéseit is alkalmazni kell.

138/F. A jelölt bejelentése

307/G. § (1) Az egyéni listás és az egyéni választókerületi jelöltet, a polgármesterjelöltet és a főpolgármester-jelöltet legkésőbb a szavazást megelőző huszonhetedik napon kell bejelenteni.

(2) Az egyéni listás és az egyéni választókerületi jelöltet, valamint a polgármesterjelöltet a helyi választási bizottság, a főpolgármester-jelöltet a területi választási bizottság veszi nyilvántartásba.

(3) A nemzetiségi jelöltnek arról is nyilatkoznia kell, hogy

a) a nemzetiség képviselőjét vállalja,

b) a nemzetiségi közösség nyelvét beszéli, kultúráját és hagyományait ismeri.

(4) A választási bizottság a jelöltek nyilvántartásában ellenőrzi, hogy a nemzetiségi jelöltként bejelentett jelölt a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, továbbá a nemzetiségi önkormányzati képviselők megelőző

két általános választásán, valamint az azokat követő időközi választásokon nem volt más nemzetiségű jelöltje.

307/H. § Az Európai Unió más tagállama állampolgárának jelöltként történő bejelentéséhez csatolni kell a jelölt nyilatkozatát arról is, hogy az állampolgársága szerinti tagállamban nem áll olyan jogszabályi, bírósági vagy más hatósági rendelkezés hatálya alatt, amely szerint nem választható.

138/G. A lista bejelentése

307/I. § (1) A kompenzációs listát, valamint a megyei és a fővárosi listát legkésőbb a szavazást megelőző huszonhatodik napon kell bejelenteni.

(2) A kompenzációs listát a helyi választási bizottság, a megyei, illetve a fővárosi listát a területi választási bizottság veszi nyilvántartásba.

(3) A listán állított jelölt bejelentésének tartalmaznia kell a 120. § (3) bekezdése szerinti adatokat és nyilatkozatokat. A 307/G. § (3) bekezdésének és a 307/H. § rendelkezéseit a listán állított jelöltekre is alkalmazni kell.

307/J. § (1) A kompenzációs lista állításánál a jelölő szervezet – a lista nyilvántartásba vételéig bejelentett – egyéni választókerületi jelöltjeinek számát kell figyelembe venni, kivéve azt a jelöltet, akinek nyilvántartásba vételét a helyi választási bizottság elutasította.

(2) A helyi választási bizottság törli a nyilvántartásból a kompenzációs listát, ha a jelölő szervezet jogerősen nyilvántartásba vett, valamint a bejelentett, de még jogerősen el nem bírált egyéni választókerületi jelöltjeinek száma együttesen nem éri el a törvényben foglalt minimumot.

307/K. § (1) A fővárosi lista állításánál a jelölő szervezet – a lista nyilvántartásba vételéig bejelentett – kompenzációs listáinak számát kell figyelembe venni, kivéve azt a kompenzációs listát, amelynek nyilvántartásba vételét a helyi választási bizottság elutasította.

(2) A területi választási bizottság törli a nyilvántartásból a fővárosi listát, ha a jelölő szervezet jogerősen nyilvántartásba vett, valamint a bejelentett, de még jogerősen el nem bíralt kompenzációs listáinak száma együttesen nem éri el a törvényben foglalt minimumot.

138/H. A szavazólap adattartalma

307/L. § (1) Külön szavazólap szolgál az egyéni listás, az egyéni választókerületi, a polgármester-, a megyei vagy fővárosi önkormányzati és a főpolgármester-választásra.

(2) A nemzetiségi jelölt esetében az egyéni listás, az egyéni választókerületi és a polgármester-választás szavazólapján fel kell tüntetni a nemzetiség megnevezését is.

(3) A nemzetiségi jelölő szervezet kérésére a nemzetiségi jelölő szervezet nevét, rövidített nevét, a nemzetiségi jelölt kérésére a jelölt nevét a nemzetiség nyelvén is fel kell tüntetni a szavazólapon.

138/I. A szavazatszámítás

307/M. § A szavazatszámításra és a jegyzőkönyvek elkészítésére vonatkozó szabályokat az egyéni listás, az egyéni választókerületi, a polgármester-, a megyei vagy fővárosi önkormányzati és a főpolgármester-választás tekintetében külön-külön kell alkalmazni.

138/J. A választás eredményének megállapítása

307/N. § (1) A helyi választási bizottság a szavazóköri jegyzőkönyvek alapján összesíti a polgármester-választás, valamint az egyéni listás választás vagy az egyéni választókerületi választás szavazóköri eredményeit, és megállapítja a választás eredményét.

(2) A helyi választási bizottság az egyéni választókerületi választás eredményéről kiállított, jogerős jegyzőkönyvek alapján megállapítja a kompenzációs listás választás eredményét.

307/O. § (1) A megyei, illetve a fővárosi önkormányzati és a főpolgármester-választás eredményéről kiállított szavazóköri jegyzőkönyv egy példányát a helyi választási iroda legkésőbb a szavazást követő napon 10 óráig a területi választási irodához szállítja.

(2) A területi választási bizottság a szavazóköri jegyzőkönyvek alapján megállapítja a megyei, illetve a fővárosi önkormányzati és a főpolgármester-választás eredményét.

138/K. A jogorvoslat

307/P. § (1) A helyi választási bizottság dönt

a) a szavazatszámító bizottság tevékenysége, döntése elleni kifogásról, valamint a szavazóhelyiségben elkövetett egyéb cselekménnyel kapcsolatos kifogásról,

b) minden olyan kifogásról, amely kifejezetten az egyéni listás, az egyéni választókerületi, a kompenzációs listás vagy a polgármester-választáshoz kapcsolódik.

(2) A területi választási bizottság dönt

- a) minden olyan kifogásról, amely kifejezetten a megyei vagy fővárosi önkormányzati választáshoz vagy a főpolgármester-választáshoz kapcsolódik,
- b) minden olyan kifogásról, amely nem tartozik az (1) bekezdés alá, és az elkövetés helye a területi választási bizottság illetékességi területén található,
- c) a helyi választási bizottság döntése elleni fellebbezésről.

(3) A Nemzeti Választási Bizottság dönt

- a) minden olyan kifogásról, amely nem tartozik az (1) vagy a (2) bekezdés alá, és az elkövetés helye nem határozható meg,
- b) a területi választási bizottság döntése elleni fellebbezésről.

307/Q. § A helyi választási iroda vezetőjének az egyéni választókerületek kialakításáról és felülvizsgálatáról szóló határozata ellen a közzétételének időtartama alatt nyújtható be bírósági felülvizsgálati kérelem. A kérelmet a törvényszék bírálja el.”

31. § A Ve. 308. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„308. § A nemzetiségi önkormányzati képviselők választásán e törvény I–XII. Fejezetét az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

32. § A Ve. 311. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) Az azon nemzetiséghez tartozó jelölő szervezet, amelynek települési önkormányzati választására a településen sor kerül, a szavazóhelyiségbe egy megfigyelőt bízhat meg. Megfigyelő csak a központi névjegyzékben a nemzetiség választópolgáraként nyilvántartott választópolgár lehet. A megfigyelőre egyebekben az 5. § (4) és (5) bekezdésének, a 29–31. §, valamint a 32. § (3) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.”

33. § A Ve. 312. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„312. § (1) Valamennyi nemzetiség számára közös szavazókör szolgál.
(2) A helyi választási iroda vezetőjének kezdeményezésére a Nemzeti Választási Iroda elnöke – a népszámlálási adatokra tekintettel – engedélyezheti, hogy a helyi választási iroda vezetője a településen több szavazókört alakítson ki.
(3) Egy nemzetiség választópolgárait egy szavazókörbe kell sorolni. Ha a nemzetiség választópolgárainak száma a településen meghaladja a százat, e választópolgárok különböző szavazókörökbe is sorolhatók, de egy szavazókörre legalább a nemzetiség harminc választópolgárának kell jutnia.”

34. § A Ve. 145. alcíme és 317. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„145. Az ajánlás
317. § (1) Az ajánlóív a nemzetiség megjelölését is tartalmazza.
(2) A választási iroda – az ajánlóív átadásával egyidejűleg – ingyenesen átadja a jelölő szervezet számára a névjegyzékben a nemzetiség választópolgáraként szereplő választópolgárok nevét és lakcímét. A nemzetiség választópolgáraként az adatátadást követően névjegyzékbe vett választópolgárok adatait tartalmazó kiegészítő adatszolgáltatást a jelölő szervezet a szavazást megelőző harmincötödik napig igényelheti.
(3) A (2) bekezdés szerinti adatszolgáltatás adatait kizárólag az ajánlások gyűjtése, valamint közvetlen politikai kampány céljára lehet felhasználni. Az adatszolgáltatás adatainak kezelésére a 155. §-ban és a 218. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt rendelkezéseket is alkalmazni kell.”

35. § A Ve. 318. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A jelöltnek arról is nyilatkoznia kell, hogy
a) a nemzetiség képviselőjét vállalja,
b) a nemzetiségi közösség nyelvét beszéli, kultúráját és hagyományait ismeri.
(4) A választási bizottság a jelöltek nyilvántartásában ellenőrzi, hogy a jelölt a nemzetiségi önkormányzati képviselők megelőző két általános választásán, valamint az azokat követő időközi választásokon nem volt jelölt más nemzetiség önkormányzatának választásán.”

- 36. §** A Ve. 323. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Ha a településen egyetlen nemzetiség települési önkormányzatának választására sem kerül sor, a területi, illetve országos nemzetiségi önkormányzati választáson a szavazatszámoló bizottság feladatait a helyi választási bizottság látja el.
(4) Azon nemzetiség területi, illetve országos listás szavazólapját, amelynek települési önkormányzatának választására nem kerül sor a településen, a választópolgár olyan borítékba helyezi, amelyen a nemzetiség megjelölése fel van tüntetve. A borítékot a választópolgár lezárja.”
- 37. §** A Ve. 151. alcíme a következő 323/A. §-sal egészül ki:
„323/A. § (1) A szavazatszámoló bizottság, illetve a helyi választási bizottság a nála a 323. § (4) bekezdése alapján leadott szavazatokat tartalmazó borítékokat szállítóborítékba zárja.
(2) A helyi választási iroda legkésőbb a szavazást követő napon 10 óráig a területi választási irodához szállítja az (1) bekezdés szerinti szállítóborítékot.”
- 38. §** A Ve. 154. alcíme és 327. §-a helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:
„154. A 323. § (4) bekezdése szerinti szavazatok megszámlálása
327. § A 323. § (4) bekezdése szerinti szavazatokat a területi választási bizottság számlálja meg.”
- 39. §** A Ve. 329. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A területi választási bizottság a szavazóköri jegyzőkönyvek és az általa végzett szavazatszámolás eredményét megállapító jegyzőkönyv alapján megállapítja a területi nemzetiségi önkormányzati választás eredményét.
(3) A területi választási bizottság a szavazóköri jegyzőkönyvek és az általa végzett szavazatszámolás eredményét megállapító jegyzőkönyv alapján megállapítja az országos nemzetiségi önkormányzati választás területi részeredményét.”
- 40. §** A Ve. 331. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„331. § (1) Az Európai Parlament tagjainak választásán e törvény I–XII. Fejezetét, a 245. §, a 247. § (1) és (3) bekezdése, a 250. §, a 251. §, a 256. § (2) bekezdése, a 257. § (3) bekezdése, a 259-264. §, a 269. §, a 270. §, a 271. § (2) bekezdése, a 272. §, a 273. §, a 284. §, a 285. §, a 297. §, valamint a 298. § rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
(2) Ha az Európai Parlament tagjainak választására és az országgyűlési képviselők általános választására ugyanazon napon kerül sor, a 247. § (2) bekezdés, a 257. § (2) bekezdés, a 271. § (1) bekezdés, a 282. §, a 286. §, a 287. § és a 292. § rendelkezéseit az Európai Parlament tagjainak választására is alkalmazni kell. Ebben az esetben a 342. § és a 343. § (2) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni.”
- 41. §** A Ve. 334. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„334. § (1) Az Európai Unió más tagállamának állampolgára legkésőbb a szavazást megelőző tizenhatodik napon kérheti, hogy központi névjegyzékbe vétele az Európai Parlament tagjainak választására is kiterjedjen. A kérelemnek a 92. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt adatokon túl tartalmaznia kell
a) a választópolgár nyilatkozatát, hogy szavazati jogát csak Magyarországon gyakorolja,
b) ha alkalmazható, akkor annak a településnek vagy választókerületnek a megjelölését, amelynek névjegyzékébe az állampolgársága szerinti tagállamban legutóbb felvették.
(2) Az Európai Unió más tagállamának az Európai Parlament tagjainak választására is kiterjedő hatállyal központi névjegyzékben szereplő állampolgára legkésőbb a szavazást megelőző tizedik napon kérheti, hogy központi névjegyzékbe vétele az Európai Parlament tagjainak választására ne terjedjen ki.”
- 42. §** A Ve. 338. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) A listán állított jelölt bejelentésének tartalmaznia kell a 120. § (3) bekezdése szerinti adatokat és nyilatkozatokat.”

- 43. §** A Ve. 339. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„339. § (1) Az Európai Unió más tagállama állampolgárának jelöltként történő bejelentéséhez csatolni kell a jelölt nyilatkozatát, amely tartalmazza
a) állampolgárságát, lakcímét, születési helyét és idejét, legutóbbi lakóhelyének címét az állampolgársága szerinti államban,
b) hogy az Európai Parlament tagjainak választásán csak Magyarországon indul jelöltként,
c) azon település vagy választókerület megjelölését, amelynek névjegyzékében az érintett az állampolgársága szerinti tagállamban legutóbb szerepelt,
d) hogy az állampolgársága szerinti tagállamban nem áll olyan rendelkezés hatálya alatt, amely szerint nem választható.
(2) Az Európai Unió más tagállama állampolgárának jelöltként történő bejelentésekor a Nemzeti Választási Iroda a jelölt állampolgársága szerinti tagállam illetékes hatóságát értesíti az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatról, és kéri annak igazolását, hogy a jelölt az állampolgársága szerinti tagállamban nem áll olyan rendelkezés hatálya alatt, amely szerint nem választható.
(3) A Nemzeti Választási Iroda a 2. melléklet a) és c) pontja szerinti adatok megküldésével – a nyilvántartásba vétel jogerőre emelkedését követő három napon belül – tájékoztatja az Európai Unió tagállamainak illetékes szerveit azokról az állampolgáraikról, akiket a Nemzeti Választási Bizottság jelöltként nyilvántartásba vett.”
- 44. §** A Ve. 340. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„340. § A Nemzeti Választási Bizottság elutasítja annak a jelöltnek a nyilvántartásba vételét, illetve törli a jelöltek közül azt,
a) akit az Európai Unió más tagállamában jelöltként nyilvántartásba vettek,
b) aki a 339. § (2) bekezdés szerinti megkeresésre a jelölt állampolgársága szerinti tagállam illetékes hatóságától kapott válasz szerint nem rendelkezik választójoggal.”
- 45. §** A Ve. 341. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„341. § Ha a külképviseletről érkezett urnában lezáratlan boríték van, az le nem adott szavazatnak számít, és külön kell csomagolni.”
- 46. §** A Ve. 342. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„342. § A külképviseleten leadott szavazatokat a Nemzeti Választási Bizottság felügyelete mellett a Nemzeti Választási Iroda számlálja meg. A számlálást nem lehet megkezdeni a szavazás napján 19 órát megelőzően.”
- 47. §** A Ve. 346. §-a a következő i) ponttal egészül ki:
(Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg)
„i) azon településeket és külképviseleteket, ahol a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár – kérelmére – átveheti a szavazási levélcsoomagot.”
- 48. §** (1) A Ve. 349. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni)
„b) a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek e törvény hatálybalépését követő első általános választását megelőző időközi önkormányzati választásokon,”
(2) A Ve. 349. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Az európai polgári kezdeményezésre az 1997. évi C. törvény 48. § (1) és (3) bekezdését, X. Fejezetét, valamint 148/B. § (2)–(4) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy a 148/B. § (3) bekezdésének alkalmazása során a támogató nyilatkozatot aláíró polgár uniós állampolgárságát, valamint azt is meg kell állapítani, hogy az Európai Parlament tagjai választására az állampolgársága szerinti tagállamban jogosító korhatárt a támogató nyilatkozat aláírásakor elérte-e.
(1b) Az 1997. évi C. törvény 16. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy amennyiben a választópolgár lakcímeének változását a járási hivatal vezeti át a személyiadat- és lakcímnnyilvántartáson, a helyi választási iroda vezetője a választópolgárt a lakcímváltozástól számított öt napon belül veszi fel a névjegyzékbe.”
(3) A Ve. 349. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) A választójoggal nem rendelkező polgárok nyilvántartásába fel kell venni azt a polgárt is, aki 2012. január 1-jén jogerős ítélet alapján a cselekvőképességét korlátozó vagy kizáró gondnokság alatt állt, és a bíróság még

nem döntött a választójogból való kizárása kérdésében. A választójog fennálltának megállapítására irányuló per megindítására a 13/A. § (4) bekezdését kell alkalmazni.”

- 49. §** A Ve. 350. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „350. § (1) A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi általános választásán és az azt követő időközi választásokon a nemzetiségi jelöltnek arról is nyilatkoznia kell, hogy a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, továbbá a nemzetiségi önkormányzati képviselők megelőző két általános választásán, valamint az azokat követő időközi választásokon nem volt más nemzetiség nemzetiségi jelöltje. A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2019. évi általános választását megelőzően a 307/G. § (4) bekezdését nem kell alkalmazni.
 (2) A nemzetiségi önkormányzati képviselők 2014. évi általános választásán és az azt követő időközi választásokon a jelöltnek arról is nyilatkoznia kell, hogy a nemzetiségi önkormányzati képviselők megelőző két általános választásán, valamint az azokat követő időközi választásokon nem volt más nemzetiség jelöltje. A nemzetiségi önkormányzati képviselők 2019. évi általános választását megelőzően a 318. § (4) bekezdését nem kell alkalmazni.
 (3) A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, illetve a nemzetiségi önkormányzati képviselők 2019. évi általános választásán és az azt követő időközi választásokon a 307/G. § (4) bekezdésének, illetve a 318. § (4) bekezdésének alkalmazása során a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek és a nemzetiségi önkormányzati képviselők 2014. évi általános választását megelőző választásokat nem kell vizsgálni.”
- 50. §** A Ve. 351. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
 „(1a) A helyi önkormányzati választások választókerületeit első alkalommal 2014. március 31-ig kell kialakítani.”
- 51. §** A Ve. 353. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „353. § 2013-ban az országgyűlési képviselők időközi választását nem lehet kitűzni szeptember 1-jét követő napra.”
- 52. §** A Ve. 355. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) A 90. §, a 334–337. §, a 339. §, a 340. § – az Alaptörvény XXIII. cikk (2) bekezdésével együtt – a Tanács az állampolgárságuktól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának az európai parlamenti választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1993. december 6-i 93/109/EK irányelvének, valamint az azt módosító 2012. december 20-i 2013/1/EU irányelvnek való megfelelést szolgálja.”
- 53. §** (1) A Ve. 2. melléklet m) pontja helyébe a következő pont lép:
 „m) a választópolgárnak a 92. § (2) bekezdése szerint bejelentett postacímét, email címét vagy telefax számát, ezek hiányában a polgárok személyi és lakcím adatait tartalmazó nyilvántartásba bejelentett értesítési címét,”
 (2) A Ve. 2. melléklete a következő p) ponttal egészül ki:
 „p) ha a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár a szavazási levélsomag személyes átvételét kérte, az átvételre megjelölt település megjelölését.”
 (3) A Ve. 8. melléklet e) pontja helyébe a következő pont lép:
 „e) annak megjelölését, ha a választópolgár a szavazási levélsomag személyes átvételét kérte, valamint az átvételre megjelölt település megjelölését,”
- 54. §** (1) A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény (a továbbiakban: Övjt.) 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „3. § A települési önkormányzat képviselő-testülete, a fővárosi és a megyei közgyűlés tagjainak számát a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választása évének január 1-jei lakosságszám alapján kell meghatározni.”
 (2) Az Övjt. 9/A. § helyébe a következő rendelkezés lép:
 „9/A. § A polgármester-választáson és a települési önkormányzat képviselő-testülete tagjainak választásán nemzetiségi jelöltnek minősül a nemzetiségek jogairól szóló törvény szerinti nemzetiségi szervezet jelöltje – vagy több, azonos nemzetiséget képviselő nemzetiségi szervezet által állított közös jelölt –, ha
 a) a település nemzetiségi névjegyzékében szerepel,

b) a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, továbbá a nemzetiségi önkormányzati képviselők megelőző két általános választásán, valamint az azokat követő időközi választásokon nem volt más nemzetiség nemzetiségi jelöltje, továbbá

c) nyilatkozatot tesz arról, hogy

ca) a nemzetiség képviselőjét vállalja,

cb) a nemzetiségi közösség nyelvét beszéli, kultúráját és hagyományait ismeri.”

55. § A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény (a továbbiakban: Njtv.) 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„54. § A választáson a nemzetiségi névjegyzékbe vett választópolgár választható, ha

a) a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán választható,

b) a nemzetiségi önkormányzati képviselők megelőző két általános választásán, valamint az azokat követő időközi választásokon nem volt más nemzetiség nemzetiségi jelöltje, továbbá

c) nyilatkozatot tesz arról, hogy

ca) a nemzetiség képviselőjét vállalja,

cb) a nemzetiségi közösség nyelvét beszéli, kultúráját és hagyományait ismeri.”

56. § Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény (a továbbiakban: Vjt.) 2. mellékletében Somogy megye 04. számú országgyűlési egyéni választókerületének területét meghatározó pontok a következő 9a. ponttal egészülnek ki:

„9a. Balatonvilágos”

57. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 59. § b) pontja 2019. május 1-jén lép hatályba.

58. § (1) Az 1–17. §, a 48. § (2) és (3) bekezdése, az 53. §, az 57. § (1) bekezdése, az 59. § c) pontja, a 60. § a), b) és g) pontja az Alaptörvény XXIX. cikk (3) bekezdése, 2. cikk (1) bekezdése és 35. cikk (1) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(2) A 18–27. §, a 47. §, az 51. §, az 56. §, az 59. § d) pontja és a 60. § c)–e) pontja az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(3) A 28–30. §, a 48. § (1) bekezdése, az 54. § és az 59. § f) pontja az Alaptörvény 35. cikk (1) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(4) A 31–37. §, az 55. § és az 59. § e) pontja és a 60. § g) pontja az Alaptörvény XXIX. cikk (3) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(5) Az 59. § f) pontja az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

59. § Hatályát veszti

a) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 15/B. §-a,

b) a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 350. § (2) bekezdése,

c) a Ve. 227. § (2) bekezdése, 265. §-a, 266. § (1), (3) és (4) bekezdése, 267. § a) pontja, 275. § (2) bekezdés a) pontja, 276. §-a, 279. § (1) bekezdése, 281. § (2) bekezdésében a „16 és 9 óra között” szövegrész, 287. § (2) bekezdésében a „ , valamint a külképviseleteken levélben leadott, az országgyűlési egyéni választókerületi választási iroda részére megcímezett választóborítékokat” szövegrész, 288. § (1) bekezdésében a „magyarországi lakcímmel rendelkező választópolgárok szavazatát tartalmazó szavazási iratok ellenőrzését az országgyűlési egyéni választókerületi választási iroda, a” szövegrész, (2) bekezdésében az „ , az országgyűlési egyéni választókerületi választási iroda legkorábban a szavazást követő napon” szövegrész, 291. § (4) bekezdése, 292. § (1) bekezdésében az „ , valamint a választókerületben lakcímmel rendelkező választópolgárok által levélben leadott szavazatok” szövegrész, (3) bekezdésének c) pontja, 300. § (1) bekezdése, 305. §-a, 310. §-ának a) pontja, a 314. §-ában az „az ajánlószelvény,” szövegrész, 315. §-a, 321. § (4) bekezdése, 322. §-a, 323. § (1) bekezdésében a „ , települési nemzetiségi önkormányzati választásban érintett” szövegrész, 324. §-a, 325. §-a, 332. § (1) bekezdése és (2) bekezdésében az „ , a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választását és a nemzetiségi önkormányzati képviselők általános választását” szövegrész, 333. §-a 335. § e) pontjában a „ , szavazóköri” szövegrész,

164. alcím címében a „levél útján” szövegrész, 343. § (2) bekezdés c) pontja, 345. §-a, 8. mellékletének c) pontja, dc) alpontja és e) pontja,
- d) a Vjt. 2. mellékletében Veszprém megye 02. számú országgyűlési egyéni választókerületének területét meghatározó rendelkezések 14. pontja,
- e) az Njtv. 24. § (1) bekezdésének utolsó mondata, 118. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 160. § (1) bekezdése,
- f) a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 125. § (3) bekezdése.

60. § A Ve.

- a) 3. §-ának 3. pontjában az „,az adott nemzetiség érdekvédelmét, érdekképviseletét, vagy a nemzetiségi kulturális autonómiával közvetlenül összefüggő tevékenységet ellátó nemzetiségi egyesület” szövegrész helyébe a „nemzetiségi szervezet” szöveg,
- b) 8. § (2) bekezdés b) és c) pontjában a „január” szövegrész helyébe az „április” szöveg,
- c) 259. § (2) bekezdésében a „tizenhatodik” szövegrész helyébe a „nyolcadik” szöveg,
- d) 261. § (1) és (2) bekezdésében a „kilencedik napon” szövegrész helyébe a „nyolcadik napon” szöveg,
- e) 280. § (2) bekezdésben a „Nemzeti Választási Iroda” szövegrész helyébe a „választási iroda” szöveg,
- f) 335. §-ában az „a választás évében május 20-ig” szövegrész helyébe a „legkésőbb a szavazást megelőző tizenötödik napig” szöveg,
- g) 4. melléklet d) pontjában a „Kormány” szövegrész helyébe a „miniszter” szöveg,
lép.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2013. évi XC. törvény az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról*

- 1. §** Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 4. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:
- „(6a) A képviselői megbízással nem rendelkező háznagy javadalmazása megegyezik a miniszternek a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényben meghatározott alapilletményéből, illetménykiegészítéséből, vezetői pótlékából álló illetményének összegével, továbbá a miniszter részére jogszabályban biztosított egyéb juttatással. A képviselői megbízással nem rendelkező háznagy jogállására – a megbízással keletkezése és megszűnése, a vagyon-nyilatkozattételi kötelezettség teljesítése, valamint az összeférhetlenség kivételével – a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”
- 2. §** Az Ogytv. 28. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
- „(3a) A képviselő az eskü letételéig és az esküokmány aláírásáig – az alakuló ülés megtartásával szükségszerűen együtt járó feladatok elvégzésének kivételével – nem vehet részt az Országgyűlés munkájában.”
- 3. §** Az Ogytv. 77. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(3) A mentelmi jog felfüggesztésére irányuló ügyben a Mentelmi, összeférhetlenségi, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottság előadója, valamint az érintett képviselő a határozathozatal előtt öt-öt perces időkeretben felszólalhat és ismertetheti álláspontját. A mentelmi jog felfüggesztésére irányuló döntéshez a jelen lévő képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 10-i ülésnapján fogadta el.

- 4. §** Az Ogytv. 109. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:
„(1) A képviselő – a miniszterelnök, a miniszter, államtitkár, a házelnök, az alelnök, a képviselői megbízással rendelkező háznagy, valamint a képviselőcsoport vezetője kivételével – nevére, valamint az általa megjelölt fajtájú üzemanyagot fogyasztó és hengerűrtartalmú, a saját vagy házastársa tulajdonában lévő személygépkocsi forgalmi rendszámára szóló, másra át nem ruházható, készpénzre nem átváltható, az Országgyűlés Hivatala által biztosított egy darab, üzemanyag-töltő állomáson felhasználható üzemanyagkártya (a továbbiakban: üzemanyagkártya) használatára jogosult. Az üzemanyagkártya feltöltése első alkalommal a feltöltés időpontját alapul véve az adott tárgynegyedév végéig, a második alkalomtól kezdődően negyedévente történik az állami adóhatóság által közzétett, az üzemanyagköltség-elszámolással kapcsolatosan alkalmazható üzemanyagárak figyelembevételével. Az üzemanyagkártyával felhasználható összeg kiszámításánál a közúti gépjárművek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló jogszabályban meghatározott, legfeljebb 2000 cm³ hengerűrtartalmú személygépkocsira vonatkozó üzemanyag-fogyasztási norma vehető figyelembe. Az autógázzal üzemelő tiszta gázüzemű, a kettős üzemű, valamint a hibrid hajtású személygépkocsi esetében a benzinüzemű személygépkocsira vonatkozó üzemanyag-fogyasztási norma szerint számított összeget kell alapul venni.”
- 5. §** Az Ogytv. 122. §-a a következő (6) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:
„(6) A házelnök és a volt házelnök juttatása tekintetében a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 13. § (3a) bekezdésében foglaltakat nem kell alkalmazni.”
- 6. §** Az Ogytv. 145. §-a a következő (8a) és (8b) bekezdéssel egészül ki:
„(8a) A 40. alcímben foglalt rendelkezéseket az Országgyűlésnek a 40. alcím hatálybalépését megelőzően hivatalban volt elnökére is alkalmazni kell azzal, hogy az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló 1990. évi LVI. törvény 10/I. § (2) bekezdésében foglalt juttatás tekintetében még fennálló jogosultság a 40. alcím hatálybalépésének az időpontjában megszűnik.
(8b) Az Országgyűlésnek a 40. alcím hatálybalépését megelőzően hivatalban volt elnöke a köztársasági elnök, a miniszterelnök, az Országgyűlés elnöke, az Alkotmánybíróság elnöke és a Legfelsőbb Bíróság elnöke tiszteletdíjáról és juttatásairól szóló 2000. évi XXXIX. törvény 24. § (1) bekezdése és 22. § (1) bekezdése szerinti juttatásra akkor jogosult, ha az egyes törvények Alaptörvénnyel összefüggő módosításáról szóló 2011. évi CCI. törvény hatálybalépéséig az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és a juttatást kérelmezte.”
- 7. §** Az Ogytv.
a) 48. § (3) és (6) bekezdésében, 49. § (4) és (7) bekezdésében, 50. § (2a) bekezdésében a „képviselel szemben pénzbírság kiszabását” szövegrész helyébe a „képviselel adott havi tiszteletdíjának csökkentését”,
b) 48. § (7) bekezdésében, 49. § (8) bekezdésében, 50. § (4) bekezdésében a „pénzbírság kiszabására” szövegrész helyébe az „a képviselel adott havi tiszteletdíjának csökkentésére”,
c) 48. § (7) bekezdésében, 49. § (8) bekezdésében, 50. § (4) bekezdésében a „pénzbírság összege” szövegrész helyébe a „tiszteletdíj csökkentésének mértéke”,
d) 50. § (1) bekezdésében, 52. § (2) bekezdés záró szövegrészében, 52. § (3) bekezdésében a „vele szemben pénzbírság kiszabását” szövegrész helyébe az „az adott havi tiszteletdíjának csökkentését”,
e) 52. § (5) bekezdésében a „képviselel szemben pénzbírság kiszabását” szövegrészek helyébe a „képviselel adott havi tiszteletdíja csökkentését”,
f) 52. § (6) bekezdésében a „pénzbírság kiszabására” szövegrész helyébe a „képviselel adott havi tiszteletdíjának csökkentésére”
szöveg lép.
- 8. §** Az Ogytv. 123. § (5) bekezdésében az „a háznaggal” szövegrész helyébe az „a képviselői megbízással nem rendelkező háznaggal” szöveg lép.
- 9. §** Az Ogytv. 145. § (8) bekezdésében a „volt képviselőre” szövegrész helyébe a „képviselelre” szöveg, valamint a „9. §-át” szövegrész helyébe a „9. és 10/H. §-át” szöveg lép.

- 10. §** Az Ogytv. 146. § (2) bekezdésében az „A Harmadik rész,” szövegrész helyébe az „A 4. § (6) bekezdése, a 48. § (3), (6) és (7) bekezdése, a 49. § (4), (7) és (8) bekezdése, az 50. § (1), (2a) és (4) bekezdése, az 52. § (2), (3), (5) és (6) bekezdése, a Harmadik rész,” szöveg lép.
- 11. §** Az Ogytv. 4. § (6) bekezdése az „A háznagy” szövegrész helyett az „A képviselői megbízással rendelkező háznagy” szöveggel lép hatályba.
- 12. §** Az Ogytv.
104. § (1) bekezdése a „megbízásának időtartamára” szövegrész helyett az „az eskütételétől a megbízásának megszűnéséig” szöveggel,
 104. § (5) bekezdése a „(3) és (4)” szövegrész helyett a „(2)–(4)” szöveggel,
 105. § (4) bekezdése az „Az alelnök,” szövegrész helyett az „Az alelnök, a képviselői megbízással rendelkező háznagy,” szöveggel,
 106. § (1) bekezdése az „a (2) bekezdésben” szövegrész helyett az „az e törvényben” szöveggel,
 109. § (5) bekezdése a „hengerűrtartalmú” szövegrész helyett a „hengerűrtartalmú, benzinüzemű” szöveggel,
 110. § (2) bekezdése a „tulajdonában” szövegrész helyett a „vagyonkezelésében” szöveggel,
 110. § (3) bekezdése a „jóváhagyásával” szövegrész helyett a „jóváhagyásával, a képviselőcsoport 113. § (1) bekezdésében meghatározott kerete terhére” szöveggel lép hatályba.
- 13. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) Az 1. § és a 8. § az országgyűlési képviselők következő általános választását követően megalakuló Országgyűlés alakuló ülésének napján lép hatályba.
- 14. §** (1) A 3–4. §, a 7. §, a 9. §, a 11–13. §, valamint a 15. § (1)–(2) bekezdése az Alaptörvény 4. cikk (5) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
(2) Az 1–2. §, a 7–8. §, a 11. §, a 13. § és a 16. § az Alaptörvény 5. cikk (7) bekezdése alapján a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadandó házszabályi rendelkezésnek minősül.
- 15. §** (1) Az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló 1990. évi LVI. törvény 10/H. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Az Országgyűlés volt elnöke nem jogosult az (1) bekezdés szerinti ellátásra, ha megbízása az Országgyűlés megbízásának megszűnése miatt szűnt meg és az új Országgyűlés elnökévé megválasztják.”
(2) Az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló 1990. évi LVI. törvény a következő 13/A. §-sal egészül ki:
„13/A. § E törvény rendelkezéseit – ha törvény eltérően nem rendelkezik – az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló 2013. évi XC. törvény hatálybalépését követően megtartott országgyűlési képviselők általános választása során megválasztott képviselő tekintetében nem kell alkalmazni.”
(3) Az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló 1990. évi LVI. törvény 14. §-ában az „és a 13. §-a” szövegrész helyébe a „, 13. §-a és 13/A. §-a” szöveg lép.
- 16. §** Hatályát veszti az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 8. § (4) bekezdése.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

**2013. évi XCI. törvény
az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény
módosításáról***

- 1. §** Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 26. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Közérdekből nyilvános adat a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személy neve, feladatköre, munkaköre, vezetői megbízása, a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adata, valamint azok a személyes adatai, amelyek megismerhetőségét törvény előírja. A közérdekből nyilvános személyes adatok a célhoz kötött adatkezelés elvének tiszteletben tartásával terjeszthetők. A közérdekből nyilvános személyes adatok honlapon történő közzétételére az 1. melléklet és a közfeladatot ellátó személy jogállására vonatkozó külön törvény rendelkezései irányadók.”
- 2. §** (1) Az Infotv. 27. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a védett ismerethez – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.”
- (2) Az Infotv. 27. §-a a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) Az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely az államháztartás alrendszerébe tartozó valamely személlyel pénzügyi vagy üzleti kapcsolatot létesít, köteles e jogviszonnyal összefüggő és a (3) bekezdés alapján közérdekből nyilvános adatra vonatkozóan – erre irányuló igény esetén – bárki számára tájékoztatást adni. A tájékoztatási kötelezettség a közérdekből nyilvános adatok nyilvánosságra hozatalával vagy a korábban már elektronikus formában nyilvánosságra hozott adatot tartalmazó nyilvános forrás megjelölésével is teljesíthető.
(3b) Ha a (3a) bekezdés alapján tájékoztatásra kötelezett a tájékoztatást megtagadja, a tájékoztatást igénylő a tájékoztatásra kötelezett felett törvényességi felügyelet gyakorlására jogosult szerv eljárását kezdeményezheti.”
- 3. §** Az Infotv. 30. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) A közfeladatot ellátó szerv gazdálkodásának átfogó, számlaszintű, illetve tételes ellenőrzésére irányuló adatmegismerésekre külön törvények rendelkezései irányadók. Ha erre való hivatkozással az adatigénylés elutasításra kerül, az adatigénylő az 52. § alapján a Hatóságnál bejelentéssel vizsgálatot kezdeményezhet.”
- 4. §** Az Infotv. a következő 73/A. §-sal egészül ki:
„73/A. § E törvénynek az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi XCI. törvénnyel megállapított 26. § (2) bekezdését és 30. § (7) bekezdését az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról szóló 2013. évi XCI. törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazni kell.”
- 5. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 2. § 2014. március 15-én lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 11-i ülésnapján fogadta el.

**2013. évi XCII. törvény
a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény módosításáról***

- 1. §** A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. § Az Országgyűlés az államháztartás központi alrendszerének (a továbbiakban: központi alrendszer) 2013. évi
a) bevételi főösszegét 15 325 316,1 millió forintban,
b) kiadási főösszegét 16 205 150,9 millió forintban,
c) hiányát 879 834,8 millió forintban
állapítja meg.”
- 2. §** A Kvtv. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. hitelfelvételre és kezességvállalásra nem jogosult. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. – az Államadósság Kezelő Központ Zrt. (a továbbiakban: ÁKK Zrt.) törvényben meghatározott feladatkörét nem érintve – az államháztartásért felelős miniszter és az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter erre vonatkozó engedélye alapján jogosult az állam képviseletében eljárni olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátása során, amelynek kibocsátója az állam, és amely az állam tulajdonában levő pénzügyi eszköz átcseréléséhez, illetve biztosítékként annak megszerzéséhez kapcsolódik. Ilyen hitelviszonyt megtestesítő értékpapír forgalomba hozatal és mögöttes pénzkövetelés, illetve pénzügyi eszköz kibocsátására bocsátása nélkül is létrehozható a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. értékpapírszámláján.”
- 3. §** A Kvtv. 6. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A XLIII. Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezet, 2. cím, 2. alcím, 4. jogcímcsoport, 2. A Magyar Nemzeti Filmalap Zrt. támogatása jogcím előirányzat tartalmazza a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 9/A. § (2) bekezdése szerinti kiadást, mely előirányzat a hatoslottó szerencsejáték játékadója pénzforgalmilag teljesült összege 100%-ának mértékéig az államháztartásért felelős miniszter engedélyével túlléphető.”
- 4. §** A Kvtv. 10. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) A miniszterek és a Miniszterelnökséget vezető államtitkár irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek az irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött és az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerzett közalkalmazotti vagy kormányzati szolgálati jogviszonyban állók jogviszonyának az 1700/2012. (XII. 29.) Korm. határozat által elrendelt megszüntetéséből eredő kiadási megtakarításait kötelesek befizetni a központi költségvetés javára.”
- 5. §** A Kvtv. 10. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:
„(9) A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete 1500,0 millió forintot köteles befizetni a központi költségvetés javára 2013. augusztus 31. napjáig.”
- 6. §** A Kvtv. 13 § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(8) A kötelező legkisebb munkabér és a garantált bérminimum rendezéssel összefüggő támogatás fel nem használt részéből legfeljebb 3000,0 millió forint munkahelyek megőrzése és bővítése céljából aktív foglalkoztatáspolitikai célokra használható fel, a további fel nem használt részt a Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2013. október 31-ig befizeti a központi költségvetésbe.”
- 7. §** A Kvtv. 24. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Irányító szervi hatáskörben végrehajtott fejezeten belüli előirányzat-átcsoportosítással 2013. június 30-ig fejezeti tartalékot kell létrehozni
a) az I. Országgyűlés fejezet, 1–4. címnél 477,8 millió forint,
b) az I. Országgyűlés fejezet, 5. Közbeszerzési Hatóság címnél 8,2 millió forint,

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 11-ei ülésnapján fogadta el.

- c) az I. Országgyűlés fejezet, 21. Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság címnél 9,5 millió forint,
- d) az I. Országgyűlés fejezet, 22. Egyenlő Bánásmód Hatóság címnél 4,2 millió forint,
- e) a II. Köztársasági Elnökség fejezetnél 26,3 millió forint,
- f) a III. Alkotmánybíróság fejezetnél 35,5 millió forint,
- g) a IV. Alapvető Jogok Biztosának Hivatala fejezetnél 22,8 millió forint,
- h) az V. Állami Számvevőszék fejezetnél 153,2 millió forint,
- i) a VI. Bíróságok fejezetnél 1530,9 millió forint,
- j) a VIII. Ügyészség fejezetnél 732,9 millió forint,
- k) a XXX. Gazdasági Versenyhivatal fejezetnél 45,8 millió forint,
- l) a XXXIV. Magyar Művészeti Akadémia fejezetnél 39,4 millió forint
összeggel.

(4) Az I. Országgyűlés fejezet, 10. Közzolgálati médiaszolgáltatás támogatása cím, 1. Közzolgálati hozzájárulás alcím kiadási előirányzatából 2000,0 millió forint fejezeten belüli – államháztartásért felelős miniszteri hatáskörű – átcsoportosításával Média tartalékot kell létrehozni.

(5) A (3) és (4) bekezdés szerint képzett tartalék az Országgyűlés határozatban adott jóváhagyásával használható fel.”

- 8. §** A Kvtv. 25. §-a a következő (18) bekezdéssel egészül ki:
„(18) A Nemzeti Választási Iroda feladatellátása érdekében a Kormány átcsoportosítást hajthat végre azon előirányzatok terhére, amelyek a Nemzeti Választási Iroda hatáskörébe tartozó feladatok kiadásait tartalmazzák.”
- 9. §** A Kvtv. 25. §-a a következő (19) bekezdéssel egészül ki:
„(19) A Köztársasági Elnöki Hivatal főigazgatója a II. Köztársasági Elnökség fejezet, 2. cím 2. alcím 3. Államfői protokoll kiadásai jogcímcsoport terhére átcsoportosítást hajthat végre a II. Köztársasági Elnökség fejezet, 1. Köztársasági Elnöki Hivatal cím javára.”
- 10. §** A Kvtv. 42. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A Garantiqa Hitelgarancia Zrt. az (1) bekezdés szerinti viszontgaranciával
a) a kis- és középvállalkozások, valamint a Munkavállalói Résztulajdonosi Program megvalósítására – a Munkavállalói Résztulajdonosi Programról szóló törvény alapján – létrejövő szervezetek legfeljebb 25 év lejáratú hitel-, kölcsönszerződésből, bankgarancia-szerződésből és termelési célú eszközbeszerzéshez kapcsolódó pénzügyi lízingszerződésből, továbbá faktoringszerződésből eredő kötelezettségéért vállalhat készfizető kezességet azzal, hogy a készfizető kezességvállalás legfeljebb egy éves futamidejű faktoringügyletekhez kapcsolódhat, valamint
b) készfizető kezességet vállalhat gyógyszerész vállalkozási célú, a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény 74. § (1) bekezdésében és 83/A. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesítése érdekében történő tulajdoni hányad megszerzését szolgáló – a közforgalmú gyógyszertárakban a gyógyszerészeti tulajdonarány növelésének elősegítéséről szóló kormányrendelet szerinti Patika Hitelprogram keretében – 2013. július 1-je és 2016. december 31-e között létrejött hitel vagy kölcsönszerződéséhez.”
- 11. §** A Kvtv. 42. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A Garantiqa Hitelgarancia Zrt. által az (1) bekezdés szerinti állami viszontgaranciával vállalt készfizető kezesség érvényesítése esetén – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – a társaság köteles minden szükséges jogcselekményt megtenni a (3) bekezdés szerinti kötelezettekkel szemben fennálló, reá átszálló követelés behajtására. A központi költségvetést illeti meg a társaság által behajtott – a behajtási költségekkel csökkentett – összegnek az érvényesített állami viszontgarancia mértékével megegyező százalékban kifejezett arányos része.”
- 12. §** A Kvtv. a következő 44/B. §-sal egészül ki:
„44/B. § (1) Az állam – jogszabályban meghatározott feltételek mellett – készfizető kezességként felel a KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. által az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj fizetését szolgáló kölcsönnyújtás céljára pénzügyi intézményektől felvett kölcsöneiből eredő fizetési kötelezettsége 80%-ának teljesítéséért.
(2) Az (1) bekezdés szerinti állami készfizető kezesség állománya 2013. december 31-én nem haladhatja meg a 8000,0 millió forint összeget.

(3) A KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. (1) bekezdés szerinti kölcsönei biztosítékeként az állami készfizető kezességvállaláson túl a hitelező további biztosíték előírására nem köteles.”

13. § A Kvtv. a következő 44/C. §-sal egészül ki:

„44/C. § (1) Az állam – jogszabályban meghatározott feltételek mellett – készfizető kezességként felel a KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. által a (2) bekezdés szerinti kölcsönfelvevők számára kihelyezett, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj fizetését szolgáló kölcsönszerződéseiből eredő fizetési kötelezettsége 80%-ának teljesítéséért.

(2) Az (1) bekezdés szerinti állami készfizető kezesség csak az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj fizetésére kötelezett kis- és középvállalkozások kölcsöneire terjed ki.

(3) Az (1) bekezdés szerinti állami készfizető kezesség együttes állománya 2013. december 31-én nem haladhatja meg a 8000,0 millió forint összeget.

(4) A KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. az (1) bekezdés szerinti kölcsönök biztosítékeként az állami készfizető kezességvállaláson túl további biztosíték előírására nem köteles.”

14. § (1) A Kvtv. 47. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terjed ki a tervezési, az előirányzat-módosítási és -felhasználási, a beszámolási, az információszolgáltatási és az ellenőrzési kötelezettsége és joga)

„a) az I. Országgyűlés fejezetén belül az Országgyűlés Hivatala főigazgatójának – mint a fejezetet irányító szerv vezetőjének – az I. Országgyűlés fejezet, 5. Közbeszerzési Hatóság cím, a 8–9., 10. címben megjelölt támogatások, valamint a 20. Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete cím, 21. Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság cím, 22. Egyenlő Bánásmód Hatóság cím, 23. Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal cím, 24. Nemzeti Választási Iroda cím,”

(előirányzataira.)

(2) A Kvtv. 47. § (2) bekezdés a) pontja a következő af) alponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdésben megjelölt jogokat és kötelezettségeket az I. Országgyűlés fejezet,]

„af) 24. Nemzeti Választási Iroda cím felett a Nemzeti Választási Iroda elnöke”

(gyakorolja)

15. § A Kvtv. 48. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az európai uniós források maradéktalan felhasználása érdekében az államháztartásért felelős miniszter egyetértésével vállalható tárgyévi előirányzatot meghaladó vagy éven túli fizetési kötelezettség, mely az (1)–(4) és (6) bekezdésben foglalt programok esetében az ott meghatározott mértéket is meghaladhatja.”

16. § A Kvtv. 72. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az átvállalással érintett adósság részét képező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat és váltókat az átvállalással érintett önkormányzatok az átvállalást megelőzően – az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírban, illetve az adott váltóban foglalt pénzügyi kötelezettségek tekintetében azonos feltételekkel – kölcsönjogviszonnyá alakíthatják át. Ennek hiányában az állam az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve az adott váltó lejárat előtti visszaváltásából, visszafizetéséből eredő fizetési kötelezettséget vállalja át és teljesíti. E fizetési kötelezettségét az állam az értékpapír-, illetve váltótulajdonostól történő, az adott értékpapírban, illetve váltóban foglalt pénzügyi kötelezettségek tekintetében azonos feltételekkel rendelkező hitel felvételével is kiválthatja.”

17. § A Kvtv. 77. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:)

„f) a 10. § (8) bekezdése szerinti kiadási megtakarítás befizetési kötelezettségének szabályait.”

18. § A Kvtv. 77. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:)

„g) a 44/B. § és 44/C. § szerinti állami kezesség, valamint a 44/C. § szerinti kölcsönökhöz nyújtandó állami kamattámogatás részletes szabályait.”

- 19. §** A Kvtv. 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 20. §** A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény 37. § (6) bekezdésében a „Kincstár adósságrendeziési eljárás megindítását kezdeményezi. Az eljárásban a Kincstár az Állam képviseletében teljes jogkörrel jár el.” szövegrész helyébe a „befizetési kötelezettség adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.” szöveg lép.
- 21. §** A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény 37. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:
„(6a) A (6) bekezdés szerinti behajtási eljárást az adóhatóság az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben, részletekben indítja meg úgy, hogy az önkormányzat központi költségvetéssel szemben fennálló fizetési kötelezettsége legkésőbb 2013. szeptember 20-áig megszűnjön.”
- 22. §** A Kvtv.
- a) 5. § (1) és (5) bekezdésében az „az egyházak közcélú tevékenységet folytató intézményeinél” szövegrész helyébe az „a nevelési-oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális vagy sporttevékenységet önmaga vagy intézménye útján ellátó belső egyházi jogi személynél” szöveg,
- b) 25. § (1) bekezdésében az „az egyházat, a belső egyházi jogi személyt” szövegrész helyébe az „az egyházi jogi személyt” szöveg,
- c) 16. alcím címében az „Az egyházak” szövegrész helyébe az „Az egyházi jogi személyek” szöveg,
- d) 35. § (1), (3) és (4) bekezdésében az „egyház és belső egyházi” szövegrész helyébe az „egyházi” szöveg,
- e) 35. § (6) és (8) bekezdésében az „Az egyház és a belső egyházi” szövegrész helyébe az „Az egyházi” szöveg,
- f) 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 55. Egyházi célú központi költségvetési hozzájárulások alcím, 9. Egyházak közösségi célú programjainak és beruházásainak támogatása jogcímcsoport címében az „Egyházak közösségi célú programjainak és beruházásainak” szövegrész helyébe az „Egyházi közösségi célú programok és beruházások” szöveg lép.
- 23. §** (1) Hatályát veszti a Kvtv. 72. § (5) bekezdésében az „és váltó” szövegrész.
(2) Hatályát veszti a Kvtv. 76. §-a.
(3) Hatályát veszti a Kvtv. 1. melléklet, X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 2. Célelőirányzatok alcím, 31. Időközi és nemzetiségi választások lebonyolítása jogcímcsoportja.
- 24. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 22. § hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kvtv. 1. melléklet

a) I. Országgyűlés fejezete a következő címmel és a „24. cím összesen” sorral egészül ki:

(Cím szám)	Al-cím szám	Jog-cím-csop. szám	Jog-cím szám	Elő-ir. csop. szám	Kiemelt előir. szám	Cím név	Al-cím név	Jog-cím-csop. név	Jog-cím név	Elő-ir. csop. név	FEJEZET	2013. évi előirányzat		
											Kiemelt előirányzat neve	Kiadás	Bevétel	Támogatás)
24											Nemzeti Választási Iroda			
	1										Nemzeti Választási Iroda			550,0
				1							Működési költségvetés			
					1						Személyi juttatások	295,0		
					2						Munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó	79,0		
					3						Dologi kiadások	81,0		
				2							Felhalmozási költségvetés			
					1						Beruházások	95,0		
	2										Fejezeti kezelésű előirányzatok			
		1									Időközi és nemzetiségi választások lebonyolítása	81,0		81,0
		2									A 2014. évi választások előkészítése	2300,0		2300,0
24. cím összesen:											2931,0		2931,0	

b) I. Országgyűlés fejezet „I. fejezet összesen” sora helyébe a következő rendelkezés lép:

	(2013. évi előirányzat)		
	Kiadás	Bevétel	Támogatás)
I. fejezet összesen:	126 680,0	15 864,5	38 447,3

c) X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet „1–20. cím összesen” sora helyébe a következő rendelkezés lép:

	<i>(2013. évi előirányzat)</i>		
	<i>Kiadás</i>	<i>Bevétel</i>	<i>Támogatás</i>
1-20. cím összesen:	243 519,7	53 032,0	190 487,7

d) X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet „X. fejezet összesen” sora helyébe a következő rendelkezés lép:

	<i>(2013. évi előirányzat)</i>		
	<i>Kiadás</i>	<i>Bevétel</i>	<i>Támogatás</i>
X. fejezet összesen:	333 048,4	53 032,0	190 487,7

e) XLI. Adósságszolgálattal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezet, 2. A forintban fennálló adósság és követelések kamatelszámolásai cím, 2. Államkötvények kamatelszámolása alcím, 1. Piaci értékesítésű államkötvények kamatelszámolásai jogcímcsoport, 1. Hiányt finanszírozó és adósságmegújító államkötvények kamatelszámolásai jogcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Cím szám</i>	<i>Al-cím szám</i>	<i>Jog-cím-csop. szám</i>	<i>Jog-cím szám</i>	<i>Elő-ir. csop. szám</i>	<i>Kie-melt előir. szám</i>	<i>Cím név</i>	<i>Al-cím név</i>	<i>Jog-cím-csop. név</i>	<i>Jog-cím név</i>	<i>Elő-ir. csop. név</i>	<i>FEJEZET</i>	<i>2013. évi előirányzat</i>		
											<i>Kiemelt előirányzat neve</i>	<i>Kiadás</i>	<i>Bevétel</i>	<i>Támogatás</i>
			1					Hiányt finanszírozó és adósságmegújító államkötvények kamatelszámolásai			659 389,6	62 251,4		

f) XLI. Adósságszolgálattal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezet „XLI. fejezet összesen” sora helyébe a következő rendelkezés lép:

	<i>(2013. évi előirányzat)</i>		
	<i>Kiadás</i>	<i>Bevétel</i>	<i>Támogatás)</i>
XLI. fejezet összesen:	1 249 527,5	93 244,8	

g) XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 5. Költségvetési befizetések cím, 1. Központi költségvetési szervek alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Cím szám</i>	<i>Al-cím szám</i>	<i>Jog-cím-csop. szám</i>	<i>Jog-cím szám</i>	<i>Elő-ir. csop. szám</i>	<i>Kie-melt előir. szám</i>	<i>Cím név</i>	<i>Al-cím név</i>	<i>Jog-cím-csop. név</i>	<i>Jog-cím név</i>	<i>Elő-ir. csop. név</i>	<i>FEJEZET</i>	<i>2013. évi előirányzat</i>		
											<i>Kiemelt előirányzat neve</i>	<i>Kiadás</i>	<i>Bevétel</i>	<i>Támogatás)</i>
	1										Központi költségvetési szervek		56 620,5	

h) XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet „XLII. fejezet összesen:” sora helyébe a következő rendelkezés lép:

	<i>(2013. évi előirányzat)</i>		
	<i>Kiadás</i>	<i>Bevétel</i>	<i>Támogatás)</i>
XLII. fejezet összesen:	1 877 058,3	7 458 924,9	

i) utolsó három sora helyébe a következő rendelkezés lép:

KIADÁSI FŐÖSSZEG:	16 205 150,9
BEVÉTELI FŐÖSSZEG:	15 325 316,1
A FŐÖSSZEGEK EGYENLEGE:	-879 834,8

2013. évi XCIII. törvény az egyes rendészeti tárgyú törvények módosításáról*

1. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

- 1. §** Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 33. § (2) bekezdés 29. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, illetőleg kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság előmozdítása érdekében a mellékletben és a külön jogszabályokban meghatározott illetékmentes eljárásokon felül tárgyuknál fogva illetékmentes eljárások:)
„29. a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról, valamint az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvény hatálya alá tartozó szervek és személyek intézkedésével, vagy kényszerítő eszköz alkalmazásával szemben benyújtott panasz és fellebbezés,”
- 2. §** Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdése a következő s) ponttal egészül ki:
(A feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg:)
„s) a szabálysértéssel okozott kár megfizetésére kötelező végrehajtási eljárásban.”

2. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

- 3. §** A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 2. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Azt a harmadik országból származó munkavállalót, aki a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott összevont kérelmezési eljárás alapján kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkezik és Magyarországon legalább hat hónapig munkaviszonyban állt, az álláskeresőként való nyilvántartásba vétel, valamint az álláskereső ellátása tekintetében az e törvény és végrehajtási szabályai által meghatározott jogokat és kötelezettségeket illetően a magyar állampolgárral azonos jogok és kötelezettségek illetik meg.”
- 4. §** A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„7. § (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott harmadik országbeli állampolgár (a továbbiakban: harmadik országbeli állampolgár) Magyarország területén – a 2. § (2) bekezdésében, valamint a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel –
a) az idegenrendészeti hatóság által a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott összevont kérelmezési eljárás alapján kiadott tartózkodási engedély, vagy
b) a nem összevont kérelmezési eljárás alapján kiadott tartózkodásra jogosító engedélyt kérelmező harmadik országbeli állampolgár magyarországi foglalkoztatásához kiadott munkavállalási engedély alapján létesíthet foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt.
(2) Az engedélyezési kötelezettség alá tartozó foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges szerződés csak az (1) bekezdésben meghatározott engedély beszerzését követően köthető meg.
(3) A Kormány a 2. § (2) bekezdésében foglaltakon túlmenően, rendeletben mentességi eseteket határozhat meg.
(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy
a) rendeletben a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező, valamint az (1) bekezdésben meghatározott engedély alól mentes személy magyarországi foglalkoztatása tekintetében bejelentési kötelezettséget írjon elő, továbbá
b) az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott engedély tekintetében
ba) Magyarország nemzetközi kötelezettségeire, a harmadik országbeli állampolgár személyi, családi és egyéb körülményeire figyelemmel, valamint munkaerő-piaci szempontok alapján egyes tevékenységeket érintően, az engedélyezési kötelezettség alóli mentesség eseteit, valamint

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 10-i ülésnapján fogadta el.

bb) az engedély kiadásának részletes eljárási szabályait rendeletben állapítsa meg.

(5) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy foglalkoztatása tekintetében nemzetközi szerződésben vagy európai közösségi jogi aktusban foglaltak szerint a 2. § (2) bekezdésében meghatározott egyenlő bánásmód követelményétől eltérő szabályokat állapítson meg.

(6) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter), hogy – a szabályozással érintett foglalkozás szerint feladatkörrel rendelkező miniszterekkel egyetértésben – rendeletben határozza meg

a) a Magyarországon egyidejűleg összesen, valamint az egyes állami foglalkoztatási szervek illetékességi területén, továbbá az egyes foglalkozásokban foglalkoztatható harmadik országbeli állampolgárok – ideértve az (1) bekezdésben meghatározott engedély alapján foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgárokat is – legmagasabb számát,

b) azokat a foglalkozásokat, amelyekben a magyarországi munkanélküliség alakulására és összetételére tekintettel harmadik országbeli állampolgár – ideértve az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott engedély alapján foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgárokat is – nem foglalkoztatható, valamint

c) az EU Kék Kártya alapján, Magyarországon foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesítő harmadik országbeli állampolgár részére fizetendő minimális díjazás mértékének kiszámítási módját.

(7) A foglalkoztató és a harmadik országbeli munkavállaló az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott engedély alapján történő munkavállalás céljából előzetes megállapodást köt – legfeljebb négyéves határozott időtartamú – foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésére. A megállapodás kötelező érvényű állásajánlatnak minősül. Ha az engedély kiállításra kerül a harmadik országbeli állampolgár részére, a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt – a (9) bekezdésben foglalt kivétellel – az előzetes megállapodásban foglalt feltételeknek megfelelően, valamint az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott engedély időtartamának megfelelő időtartammal kell létrehozniuk. A felek ettől eltérő megállapodása érvénytelen.

(8) A (7) bekezdés szerinti előzetes megállapodásnak tartalmaznia kell

a) a harmadik országbeli állampolgár által ellátandó tevékenységet, munkakört (FEOR),

b) a harmadik országbeli állampolgárnak az a) pont szerinti tevékenység ellátásához szükséges felsőfokú szakmai képzése megnevezését,

c) a harmadik országbeli állampolgár részére fizetendő díjazás mértékét,

d) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megjelölését, valamint

e) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony várható időtartamát.

(9) A felek a (8) bekezdés c) pontja szerinti díjazás mértékétől kizárólag a harmadik országbeli állampolgár javára térhetnek el."

5. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 57/B. § (3) bekezdés 1. pont a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adatbázis tartalmazza)

(a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személyek tekintetében)

„a) az alábbi adatokat:

aa) a jogosult természetes személyazonosító adatai,

ab) a jogosult állampolgársága, illetve bevándorolt, letelepedett, menekült vagy oltalmazott státusza,

ac) a jogosult belföldi lakó-, illetve tartózkodási helye,

ad) az ellátás megállapítására, megváltoztatására és megszüntetésére vonatkozó adatok,

ae) a jogosult társadalombiztosítási azonosító jele (taj-szám),

af) a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személy iskolai végzettsége, szakképzése,"

6. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 58. § (5) bekezdése a következő v) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„v) harmadik országból származó munkavállaló: az a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott harmadik országbeli állampolgár, aki a magyar idegenrendészeti hatóságok által összevont engedélyként kiállított tartózkodási engedély birtokában jogszerűen tartózkodik Magyarország területén, és foglalkoztatásra irányuló jogviszony keretében munkát vállalhat."

7. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 60. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ez a törvény

- a) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i, 2003/109/EK tanácsi irányelv 11. cikk (1) bekezdése a) pontjának és 21. cikkének,
- b) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i, 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 24. cikkének,
- c) a harmadik országbeli állampolgárok magas képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i, 2009/50/EK tanácsi irányelv 5. cikk (1) bekezdés a) pontjának, 7. cikk (4) bekezdés b) pontjának,
- d) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint
- e) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

3. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosítása

8. § A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény a következő 95. §-sal egészül ki:

„95. § (1) E törvény a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény az egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, ...-i, .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 6., 33. cikkei végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

4. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása

9. § A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, az ügyészség és a nemzetbiztonsági szolgálatok feladataik ellátása érdekében – a rájuk vonatkozó törvényekben meghatározott célok és feltételek teljesülése esetén –, a nyomozó hatóságok, valamint a rendőrség bűnüldözési tevékenységük ellátásához, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv a katasztrófavédelmi tervezéshez, továbbá az állampolgársági ügyekért felelős miniszter, az állampolgársági ügyekben eljáró szerv a kérelmező adatainak azonosításához, az Országgyűlési Őrség törvényben meghatározott személy- és létesítményvédelmi feladatainak ellátásához e törvény felhatalmazása alapján a nyilvántartásba felvett adatok teljes körének [17. § (2) bekezdés d) pont], továbbá a szabálysértési hatóság a szabálysértési eljárás, a rendőrség az előkészítő eljárás lefolytatásához a nyilvántartásba felvett meghatározott adatok [11. § (1) bekezdés a)–h), l), m) és p) pont] igénylésére jogosultak.”

5. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

10. § (1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény hatálya – a (2)–(3) bekezdésben foglalt eltérésekkel – kiterjed a Magyarországon élő]

„d) a magyar hatóság által menekültként vagy oltalmazottként elismert személyekre.”

- (2) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 3. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:
„(4a) A 32/B. § (1) bekezdésében meghatározott időskorúak járadéka tekintetében a törvény hatálya kiterjed az összevont engedéllyel rendelkező, Magyarország területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárra.”

- 11. §** A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 18. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jegyző a települési önkormányzat és a jegyző feladat- és hatáskörébe tartozó szociális ellátásra való jogosultság megállapítása, az ellátás biztosítása, fenntartása és megszüntetése céljából nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza)

„b) a jogosult állampolgárságát, illetve bevándorolt, letelepedett, menekült, oltalmazott vagy hontalan jogállását;”

- 12. §** A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 18/A. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A járási hivatal a feladat- és hatáskörébe tartozó szociális ellátásokra való jogosultság megállapítása, az ellátás biztosítása, fenntartása és megszüntetése céljából nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza)

„b) a jogosult állampolgárságát, illetve bevándorolt, letelepedett, menekült, oltalmazott vagy hontalan jogállását;”

- 13. §** A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 54. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szociális rászorultság igazolásáról a járási hivatal hatósági bizonyítványt (a továbbiakban: bizonyítvány) állít ki. A bizonyítvány hatályossága 1 év. A bizonyítvány tartalmazza a rászoruló személy nevét, lakcímét – tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személy esetén szálláshelyét –, társadalombiztosítási azonosító jelét, a rászorultság tényét, valamint az igazolás hatályosságát. A bizonyítvány az (1) bekezdésben megjelölt feltételek fennállta esetén ismételtlen kiállítható.”

- 14. §** A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 64. § (4) bekezdés a következő g) ponttal egészül ki:

(A családsegítés keretében biztosítani kell)

„g) a menedékjogi törvényben meghatározott integrációs szerződésbe foglalt társadalmi beilleszkedés elősegítését.”

- 15. §** A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 141. §-a a következő d)–e) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)

„d) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 3. cikk (2) bekezdés, 29. cikk, valamint

e) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 12. cikk (1) bekezdés e) pont.”

6. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosítása

- 16. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 34/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rendőr – a nevelési-oktatási intézménnyel történt előzetes egyeztetést követően – a nevelési-oktatási intézmény vezetőjéhez kísérheti azt a 14. életévét be nem töltött tanulót, aki a tanítási napon a tanítási órától vagy az iskola által szervezett kötelező foglalkozástól nagykorú kísérete nélkül úgy marad távol, hogy a távolmaradását nem tudja hitelt érdemlően igazolni.”

- 17. §** A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 91/M. §-a a következő (4)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A hajó kapitánya vagy annak hiányában a hajótulajdonost a hajó felszerelésére vonatkozó kötelességével kapcsolatos minden ügyben képviselő személy vagy társasága a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i, 562/2006/EK európai

parlamentari és tanácsi rendelet VI. melléklete 3.1.2. és 4.3. pontja szerinti előzetes tájékoztatást ad a rendőrségnek a vízi közlekedésben részt vevő azon utasok (6) bekezdésben meghatározott adatairól, akik csoportosan szándékoznak átlépni Magyarország schengeni külső határait.

(5) A fuvarozók vagy az utazásszervezők – az utasok hozzájárulása alapján – előzetes tájékoztatást adhatnak a rendőrségnek a közúti, vasúti közlekedésben részt vevő azon utasok (6) bekezdésben meghatározott adatairól, akik csoportosan szándékoznak átlépni Magyarország schengeni külső határait.

(6) A rendőrség a (4) és (5) bekezdés alapján – az (1) bekezdésben meghatározott célokból – a következő adatokat kezelheti:

- a) az utas családi és utónevét, születési idejét, állampolgárságát, illetve hontalan státuszát, úti okmányának számát és típusát,
- b) a járművön szállított utasok létszámát,
- c) a közúti járművek típusát és rendszámát, a vonatszámot, a vízi járművek típusát és – ha rendelkezésre áll – nyilvántartási számát,
- d) a Magyarország schengeni külső határának átlépéséhez tervezett határátkelőhelyre vonatkozó adatot, valamint
- e) a határátlépés tervezett időpontját, a járművön utazók kiinduló állomását és tervezett úticélját.

(7) A (4)–(6) bekezdés szerint a rendőrség részére átadott adatok nyilvántartására a (3) bekezdést kell alkalmazni."

18. § A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény

- a) 24/A. § (1) bekezdésében a „tartózkodási helyére” szövegrész helyébe az „értesítési címére”,
- b) 81. §-ában a „lakcímét” szövegrész helyébe a „lakcímét, értesítési címét” szöveg,
- c) 89. §-ában a „lakcímadatait” szövegrész helyébe a „lakcímadatait, értesítési címét”,
- d) 91/P. § (1) bekezdésében a „lakcím adatát” szövegrész helyébe a „lakcímadatát, értesítési címét”,
- e) 91/Q. § (1) bekezdés a) pontjában a „lakcím adatait, a közbiztonságra” szövegrész helyébe a „lakcímadatait, értesítési címét, a közbiztonságra”, a „lakcím adatait az engedélyben” szövegrész helyébe a „lakcímadatait, értesítési címét az engedélyben”,
- f) 91/Q. § (1) bekezdés e) pontjában a „lakcím adatát” szövegrész helyébe a „lakcímadatát, értesítési címét”,
- g) 91/Q. § (1) bekezdés f) pontjában a „lakcím adatait” szövegrész helyébe a „lakcímadatait, értesítési címét”,
- h) 91/Q. § (2) bekezdésében a „lakcímadatainak” szövegrész helyébe a „lakcímadatainak, továbbá értesítési címének” szöveg lép.

7. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

19. § A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 16. §-a a következő m) ponttal egészül ki:

(Végrehajtási lapot állít ki)

„m) a szabálysértési hatóság, illetve a bíróság szabálysértéssel okozott kár értékének megfizetésére kötelező határozata alapján a sértett lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes járásbíróság.”

8. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény módosítása

20. § A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 4. § j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Információs Hivatal)

„j) elvégezheti a saját minősített beszerzései tekintetében a minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések szabályairól szóló kormányrendelet szerinti kiegészítő ellenőrzést.”

21. § A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 5. § n) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Alkotmányvédelmi Hivatal)

„n) elvégzi a minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések szabályairól szóló kormányrendelet szerinti előzetes minősítést, beszerzési eljáráshoz kötődő minősítést, valamint saját minősített beszerzései tekintetében elvégezheti a szükséges kiegészítő ellenőrzést.”

22. § A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 6. § q) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A *Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat*)
„q) elvégzi a minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések szabályairól szóló kormányrendelet szerinti előzetes minősítést, beszerzési eljáráshoz kötődő minősítést, valamint saját minősített beszerzései tekintetében elvégezheti a szükséges kiegészítő ellenőrzést.”

23. § A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 8. § (1) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A *Nemzetbiztonsági Szakszolgálat*)
„g) elvégezheti a saját minősített beszerzései tekintetében a minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések szabályairól szóló kormányrendelet szerinti kiegészítő ellenőrzést.”

9. A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény

24. § A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 36. §-a a következő u) ponttal egészül ki:
(A *személyi azonosító továbbítására jogosult*)
„u) a szabálysértési nyilvántartó szerv a szabálysértési eljárás alá vont személy személyazonosságának ellenőrzéséhez.”

10. A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény módosítása

- 25. §** (1) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 4. § d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E *törvény alkalmazásában*)
„d) *tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítvány*: a magyarországi kijelölt tanúsító vagy az Európai Bizottságnál megfelelőségértékelési eljárás elvégzésére bejelentett szervezet által kiadott dokumentum, amely bizonyítja, hogy a tűzoltó-technikai termék, vagy a tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés megfelel a tűzvédelmi, biztonságossági követelményben meghatározott tűzvédelmi előírásoknak;”
- (2) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 4. § h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E *törvény alkalmazásában*)
„h) *tűzoltó-technikai termék*: a tűz észlelésére, jelzésére, oltására, a beavatkozás megkönnyítésére, a tűzkár csökkentésére vagy a tűz terjedésének megakadályozására alkalmazott berendezés, eszköz, a tűzoltó készülék, oltóanyag, a tűzoltóság által a tűzoltás műszaki mentés során használt jármű, felszerelés, hírközlő eszköz, védőeszköz, amely nem tartozik az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 305/2011/EU rendelet) hatálya alá;”
- (3) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 4. § j)–m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E *törvény alkalmazásában*)
„j) *építési termék*: minden olyan termék vagy készlet, amelyet azért állítottak elő és hoztak forgalomba, hogy építményekbe vagy építmények részeibe állandó jelleggel beépítsék és amelynek teljesítménye befolyásolja az építménynek az építményekkel kapcsolatos alapvető követelmények tekintetében nyújtott teljesítményét;
k) *szabvány*: egy elismert szabványügyi testület által ismételt vagy folyamatos alkalmazás céljára elfogadott műszaki előírás, amelynek betartása nem kötelező és amely a következő kategóriák valamelyikébe tartozik: nemzetközi szabvány, európai szabvány, harmonizált szabvány, nemzeti szabvány;
l) *tűzvédelmi, biztonságossági követelmény*: az építési termék, tűzoltó-technikai termék, tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés tűzvédelmi, biztonságossági tulajdonságát, jellemzőjét megállapító műszaki előírás;

- m) *teljesítménynyilatkozat*: az építési termék gyártója által kiállított olyan dokumentum, amely az építési termék teljesítményét a termékre vonatkozó műszaki előírásnak megfelelően, hitelesen igazolja;”
- (4) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 4. §-a a következő t)–u) ponttal egészül ki:
- (E törvény alkalmazásában)
- „t) *műszaki előírás*: műszaki tartalmú alapidokumentum, mely lehet európai uniós jogi aktus, jogszabály, harmonizált, európai vagy nemzeti szabvány, európai műszaki értékelés, nemzeti műszaki értékelés, hatályos építőipari műszaki engedély vagy műszaki irányelv;
- u) *építményszerkezet (épület- vagy műtárgyszerkezet)*: az építmény építési termékekből meghatározott céllal összeépített olyan eleme, amellyel szemben tűzvédelmi követelmény létezik.”

26. §

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Építési terméket forgalomba hozni, forgalmazni akkor lehet, ha az a 305/2011/EU rendelet szerint forgalomba hozható. Beépítéskor az építési termék teljesítményét az építési termék építménybe történő betervezésének és beépítésének, ennek során a teljesítmény igazolásának részletes szabályairól szóló jogszabályban meghatározott módon igazolni kell.

(2) Tűzoltó-technikai terméket forgalomba hozni, forgalmazni vagy beépíteni akkor lehet, ha

a) az rendelkezik tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítvánnyal, amennyiben azt a tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítvány beszerzésére vonatkozó szabályokról szóló jogszabály előírja,

b) annak megfelelőségét a termékre vonatkozó tűzvédelmi, biztonságossági követelményben meghatározott módon, annak hiányában a gyártó, forgalmazó, importőr vagy meghatalmazott képviselő vizsgálaton alapuló megfelelőségi nyilatkozatával igazolják, vagy

c) tűzvédelmi, biztonságossági követelmény hiányában, vagy amennyiben a tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítvány beszerzése nem lehetséges, a termék a tűzvédelmi hatóság vizsgálaton alapuló hatósági engedélyével rendelkezik.

(3) Tűz- vagy robbanásveszélyes készüléket, gépet, berendezést forgalomba hozni, forgalmazni vagy beépíteni akkor lehet, ha az rendelkezik tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítvánnyal, amennyiben azt a tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítvány beszerzésére vonatkozó szabályokról szóló jogszabály előírja.

(4) A 305/2011/EU rendelet hatálya alá nem tartozó építményszerkezet, amellyel szemben műszaki előírás tűzállósági vagy tűzvédelmi követelményt határoz meg, csak úgy építhető be, ha az építményszerkezet műszaki előírásban meghatározott követelményeknek való megfelelése, az alábbi módok valamelyike szerint igazolt:

a) Magyarországon vagy az Európai Unióban akkreditált vizsgáló laboratórium által elvégzett vizsgálati jelentés vagy az ez alapján kiadott nyilatkozat,

b) a vonatkozó EuroCode szabványok alapján elvégzett tűzállósági vagy tűzvédelmi méretezés, a méretezésnek megfelelő kivitelezést igazoló építési napló bejegyzés, vagy

c) szakértői intézet vagy akkreditált vizsgáló laboratórium igazolásán alapuló építési napló bejegyzés,

d) a jogszabályi előírásoknak való megfelelést igazoló építési napló bejegyzés, amennyiben az építményszerkezet tűzvédelmi teljesítményét a jogszabály meghatározza,

e) jogszabályban meghatározott esetben az ott meghatározott szakértő nyilatkozata.

(5) Az Európai Unió másik tagállamában vagy Törökországban az ott irányadó előírásoknak megfelelően előállított vagy forgalomba hozott, továbbá az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes – az előbbiektől eltérő – államban az ott irányadó előírásoknak megfelelően előállított, (1)–(3) bekezdés szerinti termékekre az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződésnek az áruk szabad áramlását biztosító rendelkezéseihez kapcsolódó kölcsönös elismerés alkalmazásáról szóló törvény előírásait kell alkalmazni.

(6) Az (5) bekezdésben foglalt termékek esetén a védelem egyenértékűségét tűzvédelmi hatóság vizsgálhatja.

(7) A (2) bekezdés b) és c) alpontjában meghatározott vizsgálatra a tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítvány beszerzésére vonatkozó szabályokról szóló jogszabály előírásai az irányadók.

(8) Az (1)–(3) bekezdés szerinti termék forgalomba hozatalához, forgalmazásához, beépítéséhez kiadott iratot, uniós jogi aktusokban és magyar jogszabályokban meghatározott módon vissza kell vonni, ha a termék nem felel meg az abban megállapított tulajdonságoknak, feltételeknek.”

27. §

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 13/A. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóság megállapítja, hogy a rendeltetésszerűen használt 13. § (1)–(3) bekezdése szerinti termék tűzvédelmi szempontból veszélyezteti a biztonságot, megtiltja annak forgalomba hozatalát, forgalmazását, beépítését, felhasználását és piacfelügyeleti bírságot szabhat ki.

(3) A 13. § (1)–(3) bekezdés szerinti, a forgalomba hozatalhoz, forgalmazáshoz, beépítéshez szükséges irattal nem rendelkező termék forgalomba hozatalát, forgalmazását, beépítését a piacfelügyeleti hatóság megtiltja és piacfelügyeleti bírságot szabhat ki.”

- 28. §** (1) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. § (2) bekezdés 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter, hogy rendeletben határozza meg:)

„16. az európai uniós jogi aktusok, nemzeti, harmonizált, vagy európai szabványok által nem vagy nem teljes körűen szabályozott tűzoltó-technikai termék vonatkozásában a tűzvédelmi, biztonságossági követelményeket,”

- (2) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. § (2) bekezdése a következő 26. ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter, hogy rendeletben határozza meg:)

„26. a műszaki előírás által meghatározott tűzállósági vagy tűzvédelmi követelménnyel érintett, de a 305/2011/EU rendelet hatálya alá nem tartozó építményszerkezetek esetében a műszaki előírásban meghatározott követelményeknek való megfelelés szakértői nyilatkozattal történő igazolhatóságának eseteit és módját.”

- 29. §** A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 48. §-a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A 2013. július 1. előtt a tűzoltó-technikai termékként kezelt építési termékekre kiadott tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítványok és forgalmazási engedélyek érvényességi idejükig, de legkésőbb 2015. július 1-ig érvényesek.”

- 30. §** A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény a következő 50. §-sal egészül ki:

„50. § Ez a törvény az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

- 31. §** A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény

- a) 13/A. § (1) bekezdésében a „Termék tűzvédelmi” szövegrész helyébe az „A 13. § (1) és (2) bekezdésben felsorolt termékek tűzvédelmi, biztonságossági követelményeknek való”,
- b) 13/A. § (6) bekezdésében a „valamint jogszabály” szövegrész helyébe a „jogszabályok, valamint műszaki előírások”, valamint
- c) 20. § (2) bekezdésében a „robbanásveszéllyel járó készülék, gép, berendezés,” szövegrész helyébe a „robbanásveszélyes” szöveg, az „illetőleg” és az „illetve” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg lép.

- 32. §** Hatályát veszti a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 12. § (1) bekezdés d) pontja.

11. A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

- 33. §** A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 6. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A felügyelő az ellenőrzés során tapasztalt szabálytalanságok miatt eljárása során a következő intézkedésekkel élhet:)

„c) kötelezi a foglalkoztatót a központi költségvetésbe történő befizetésre a harmadik országbeli állampolgár magyarországi foglalkoztatásának engedélyezésére vonatkozó szabályok megértése miatt, a 7/A. §-ban foglaltak szerint,”

- 34. §** (1) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 7/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Ha a 3. § (1) bekezdés i) pontjában foglaltak megtartásának ellenőrzése során a munkaügyi hatóság azt állapítja meg, hogy a foglalkoztató harmadik országbeli állampolgárt a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek

ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) 7. § (1) bekezdés a) pontja szerinti összevont kérelmezési eljárás alapján kiadott tartózkodási engedély, illetve b) pontja szerinti munkavállalási engedély nélkül foglalkoztat, kötelezi a központi költségvetésbe történő befizetésre a (2)–(5) bekezdésben foglaltak szerint.”

- (2) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 7/A. § (6)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(6) Ha a munkaügyi hatóság a foglalkoztatót az (1)–(5) bekezdés alapján a központi költségvetésbe történő befizetésre kötelezte, ugyanezen jogsértés miatt munkaügyi bírság nem szabható ki.
 (7) A munkaügyi hatóság a 3. § (1) bekezdés i) pontja szerinti, a harmadik országbeli állampolgár magyarországi foglalkoztatását érintő jogsértés megállapítása esetén a jogerős határozatát közli az idegenrendészeti hatósággal.”

35. § A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 10. §-a a következő o) ponttal egészül ki:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„o) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

36. § A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8. § (4) bekezdésében az „A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben” szövegrész helyébe az „Az Ft.-ben” szöveg lép.

12. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

37. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 16. § (1) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki)

„i) a köznevelésről szóló törvény hatálya alá tartozó nappali rendszerű iskolai oktatás keretében vagy nappali oktatás munkarendje szerinti köznevelési intézményben, továbbá a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató nagykorú magyar állampolgár, menekült, oltalmazott, valamint az a külföldi állampolgár, aki nemzetközi szerződés vagy az oktatásért felelős miniszter által adományozott ösztöndíj alapján létesített tanulói, hallgatói jogviszonyban áll, továbbá az a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény hatálya alá tartozó személy, aki a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében államilag támogatott, vagy magyar állami (rész)ösztöndíjjal támogatott képzési formában hallgatói jogviszonyban áll,”

(2) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 16. § (1) bekezdés l)–m) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki)

„l) kiskorú, magyar állampolgársággal, menekült vagy oltalmazott jogállással és Magyarország területén lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkezik, továbbá az a nem magyar állampolgárságú kiskorú, aki Magyarország területén lakóhellyel rendelkezik,

m) személyes gondoskodást nyújtó bentlakásos szociális intézményben elhelyezett személy (ide nem értve a külföldi állampolgárt), a gyermekvédelmi rendszerben utógondozási ellátásban részesülő 18–24 éves fiatal felnőtt, továbbá magyar hatóság által a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény alapján ideiglenes hatállyal elhelyezett vagy nevelésbe vett külföldi kiskorú személy,”

(3) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 16. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés a)–k), továbbá o), s), u) és v) pontja esetében – az (1) bekezdés i) pontjában meghatározott ösztöndíjas és a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény hatálya alatt álló, nappali rendszerű oktatás keretében államilag támogatott vagy magyar állami (rész)ösztöndíjjal támogatott képzési formában résztvevő hallgató kivételével – az egészségügyi szolgáltatásra jogosultság további feltétele, hogy az érintett személy belföldinek minősüljön.”

- 38. §** A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 39. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(3) A (2) bekezdésben meghatározott kötelezettség további feltétele, hogy a természetes személy a bejelentkezését megelőzően megszakítás nélkül legalább egy éve a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerint bejelentett lakóhellyel, illetve tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személy esetén a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerint bejelentett szálláshellyel rendelkezik Magyarország területén. Az egyéves időtartamba beleszámít az a legfeljebb kilencven napos időszak is, amely alatt a belföldi személy nem rendelkezett Magyarország területén bejelentett lakóhellyel. Ha az állami adóhatóság az egyéves időtartamra vonatkozóan a saját nyilvántartásában nem rendelkezik adattal, a járulékfizetési kötelezettség elbírálása céljából megkeresi a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szervet, illetve a szálláshellyel kapcsolatos idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szervet, a lakcímre vonatkozó adatok közlése érdekében.”

13. A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosítása

- 39. §** A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 1. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(6) Fegyveres biztonsági őrseg létrehozható és működtethető a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, az idegenrendészeti hatóság, illetve a menekültügyi hatóság szervezetében (a továbbiakban: fegyveres biztonsági őrseget működtető szervezet) is olyan – az adott szerv tevékenységi körébe tartozó – objektum-, illetve személyőrzési vagy kíséresi feladatok ellátására, amelyekhez az e törvényben meghatározott képesítési követelmények, intézkedési és kényszerítőeszköz-használati jogosultságok elegendők.”

14. A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosítása

- 40. §** A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 27. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
- „(1a) A központi adatkezelő szerv a 24. § d) és h)–k) pontjában meghatározott adatok kivételével a szabálysértési, illetve az előkészítő eljárást folytató hatóságnak adhat át adatot a szabálysértési eljárás alá vont személy személyazonosságának ellenőrzéséhez.”

15. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása

- 41. §** A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23. § (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
- [Az (1) bekezdésben meghatározott támogatásra jogosult]*
- „d) az összevont engedéllyel rendelkező, Magyarország területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár.”
- 42. §** A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23/F. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- (A kincstár a fogyatékosági támogatásra való jogosultság megállapítása, az ellátás biztosítása céljából nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza)*
- „b) a jogosult állampolgárságát, illetve bevándorolt, letelepedett, menekült vagy hontalan jogállását;”
- 43. §** A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 31. §-a a következő d) ponttal egészül ki:
- (Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)*
- „d) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 12. cikk (1) bekezdés e) pont.”

16. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 44. §** A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 2. §-a a következő f) ponttal egészül ki:
(E törvény hatálya kiterjed – amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik – a Magyarország területén élő)
„f) összevont engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárra, feltéve, hogy a munkavállalást számára hat hónapot meghaladó időtartamra engedélyezték.”
- 45. §** A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 53. §-a a következő d) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)
„d) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 12. cikk (1) bekezdés e) pont, valamint 12. cikk (2) bekezdés b) pont.”

17. A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény módosítása

- 46. §** A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„3. § A felügyelő feladatait – törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – az önkormányzat illetékességi területén lévő közterületen, az önkormányzat intézményeinek, gazdasági szervezeteinek területén, valamint az önkormányzat tömegközlekedési feladatának ellátása során üzemeltetett tömegközlekedési eszköz szerződészerű használatának ellenőrzése során látja el.”
- 47. §** A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 23. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A felügyelő eljárására az ügy jellegétől függően a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló, illetőleg a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”
- 48. §** Hatályát veszti a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 1. § (8) bekezdése.

18. A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény módosítása

- 49. §** A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 4/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) A Harmadik részben foglalt rendelkezések végrehajtása érdekében információs szolgálat működik, amelynek feladatai:
a) a magyar állampolgároknak, a velük azonos megítélés alá eső személyeknek, továbbá a tagállamok állampolgárainak, valamint az azzal azonos megítélés alá eső személyeknek és más tagállamok információs szolgálatainak a tájékoztatása a Harmadik részben foglalt rendelkezések végrehajtása érdekében, így tájékoztatás a szakmákat és e szakmák gyakorlását szabályozó nemzeti jogszabályi rendelkezésekről, közöttük a szociális rendelkezésekről és adott esetben az etikai szabályokról, és
b) a magyar állampolgároknak, a velük azonos megítélés alá eső személyeknek, továbbá a tagállamok állampolgárainak, valamint az azzal azonos megítélés alá eső személyeknek a segítése a Harmadik részben foglalt jogok érvényesítésében.”
- 50. §** A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 28. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:
(A tagállam állampolgárával azonos megítélés alá esik:)
„e) az összevont engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár.”
- 51. §** A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 69. §-a a következő g)–h) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„g) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 12. cikk (1) bekezdés d) pont,

h) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 28. cikk.”

19. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

- 52. §** Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 161. § (1) bekezdésében az „ingatlan-nyilvántartási eljárás igazgatási szolgáltatási díja esetén az 5000 forintot.” szövegrész helyébe az „az ingatlan nyilvántartási eljárás igazgatási szolgáltatási díja, a szabálysértési költség, valamint az elővezetési költség esetén az 5000 forintot” szöveg lép.

20. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosítása

- 53. §** (1) A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 20. § (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1a) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem elutasítása, a vízum megsemmisítése, valamint a vízum visszavonása tárgyában hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye.”
- (2) A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 20. §-a a következő (1b)–(1e) bekezdéssel egészül ki:
- „(1b) A fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.
- (1c) Az (1a) bekezdés szerinti döntés bírósági felülvizsgálata iránti kérelmet a fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntés közlésétől számított három napon belül az elsőfokú hatóságnál kell benyújtani. A hatóság a kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.
- (1d) A bíróság az (1c) bekezdés szerinti kérelemről – annak beérkezésétől számított – nyolc napon belül, nemperes eljárásban határoz, az eljárásra a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagosan illetékes. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság döntése ellen további jogorvoslatnak nincs helye.
- (1e) A bíróság eljárására – ha az eljárás nemperes jellegéből más nem következik – a polgári perrendtartásról szóló törvény közigazgatási perekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”
- 54. §** A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 65. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) A harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagot légi vagy vízi úton, illetve menetrend szerint közlekedő járatral közúton Magyarország területére, illetve területén át más célállamba szállító természetes vagy jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki vagy amely gazdasági célú személyszállítási tevékenység végzésére jogosult (a továbbiakban: fuvarozó), köteles a szállítást megelőzően megbizonyosodni arról, hogy a harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtag rendelkezik-e a beutazáshoz vagy átutazáshoz érvényes úti okmánnal, illetve három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal.”
- 55. §** A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 81. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Az eljáró hatóság a törvényben meghatározott feladata ellátása céljából és adatkörben a 75. § (1) bekezdésében meghatározott résznyilvántartásokból – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az igazságszolgáltatási és a büntetőszervek, a nemzetbiztonsági szolgálatok, az adóhatóság, az állampolgársági ügyekben eljáró szerv, az állampolgársági ügyekért felelős miniszter, a menekültügyi hatóság, a munkaügyi hatóság, a 75. § (1) bekezdés a)–c) pontjában foglalt résznyilvántartásokból a szabálysértési hatóság, a szabálysértési előkészítő eljárást folytató hatóság a szabálysértési eljárás alá vont személy személyazonosságának ellenőrzéséhez, valamint a 75. § (1) bekezdés a)–c) és g) pontjában foglalt résznyilvántartásokból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv, a helyi önkormányzat hatósági feladatot ellátó szerve, a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatala, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére az adatszolgáltatás céljának és jogalapjának megjelölése mellett szolgáltatandó adatot.”

- 56. §** A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény
- a) 6. § (1) bekezdés c) pontjában a „közoktatásról vagy a felsőoktatásról” szövegrész helyébe a „nemzeti köznevelésről szóló törvény, illetve a nemzeti felsőoktatásról”, és
- b) 66. § (1) bekezdésében a „hatóság közrendvédelmi” szövegrész helyébe a „hatóság kezdeményezésére az eljáró hatóság közrendvédelmi” szöveg lép.

21. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosítása

- 57. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 2. § q)–r) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
(*E törvény alkalmazásában*)
„q) *felsőfokú szakmai képzés*: a felsőfokú végzettséget és szakképzettséget tanúsító felsőfokú képzés;
r) *EU Kék Kártya*: olyan tartózkodási engedély, amely magas szintű képzettséggel rendelkező birtokosát valamely tagállam területén történő tartózkodásra és egyúttal magas szintű képzettséget igénylő, a 20/C. §-ban meghatározott feltételek szerinti munkavállalásra jogosítja;”
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 2. §-a a következő v)–w) ponttal egészül ki:
(*E törvény alkalmazásában*)
„v) *összevont engedély*: olyan tartózkodási engedély, amely a harmadik országbeli állampolgárt Magyarország területén meghatározott foglalkoztatóval foglalkoztatási jogviszony létesítésére és tartózkodásra jogosítja;
w) *összevont kérelmezési eljárás*: olyan eljárás, amely az általa benyújtott kérelem alapján a harmadik országbeli állampolgárnak Magyarország területén való három hónapot meghaladó tartózkodása és meghatározott foglalkoztatóval foglalkoztatási jogviszony létesítése engedélyezésére irányul.”
- 58. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 9. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum iránti kérelem elutasítása, a vízum megsemmisítése, valamint a vízum visszavonása tárgyában hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye.”
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 9. §-a a következő (5)–(8) bekezdéssel egészül ki:
„(5) A fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntéssel szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.
(6) A (4) bekezdés szerinti döntés bírósági felülvizsgálata iránti kérelmet a fellebbezés tárgyában hozott elutasító döntés közlésétől számított három napon belül az elsőfokú hatóságnál kell benyújtani. A hatóság a kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.
(7) A bíróság a (6) bekezdés szerinti kérelemről – annak beérkezésétől számított – nyolc napon belül, nemperes eljárásban határoz, az eljárásra a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagosan illetékes. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság döntése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.
(8) A bíróság eljárására – ha az eljárás nemperes jellegéből más nem következik – a polgári perrendtartásról szóló törvény közigazgatási perekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”
- 59. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 19. § (9)–(10) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(9) A családegyesítés céljából kiállított tartózkodási engedély érvényességi ideje
a) legfeljebb négy év, amely alkalmanként legfeljebb négy évvel meghosszabbítható, ha a családegyesítő EU Kék Kártyával rendelkezik,
b) legfeljebb öt év, amely alkalmanként legfeljebb öt évvel meghosszabbítható, ha a családegyesítő a 38. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott EK letelepedési engedéllyel rendelkezik, vagy
c) – az a) és b) pontban meghatározott esetek kivételével – legfeljebb három év, amely alkalmanként legfeljebb három évvel meghosszabbítható.
(10) A családegyesítés céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje nem haladhatja meg a családegyesítő tartózkodási engedélyének érvényességi idejét. Ha a családegyesítő EU Kék Kártyával rendelkezik, a családegyesítés

céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje megegyezik a családsegítő EU Kék Kártyájának érvényességi idejével.”

- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 19. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A családsegítés céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje a (9)–(10) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével sem haladhatja meg a kérelmező úti okmányának érvényességi idejét.”

- 60. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tanulmányi célból tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki Magyarországon a köznevelés információs rendszerében működőként regisztrált köznevelési intézménnyel nappali rendszerű iskolai oktatás vagy nappali oktatás munkarendje szerint létesít, létesített tanulói jogviszonyt vagy államilag elismert felsőoktatási intézmény teljes idejű nappali képzése keretében tanulmányok folytatása, illetve a felsőoktatási intézmény által szervezett, a tanulmányok folytatását előkészítő képzésben való részvétel érdekében kíván Magyarország területén tartózkodni, és igazolja, hogy a tanulmányok folytatásához megfelelő nyelvismerettel rendelkezik.”

- 61. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 26. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az önkéntes tevékenység folytatása céljából kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje az önkéntes tevékenység időtartamához igazodik, de legfeljebb két év.”

- 62. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 29. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgárt a vele szemben elrendelt idegenrendészeti kiutasítás, valamint beutazási és tartózkodási tilalom 47. § (10) bekezdésében foglalt visszavonása esetén az e törvényben foglalt tartózkodási feltételek hiányában humanitárius célból tartózkodási engedéllyel látja el, ha

- a kiutasítás végrehajtása érdekében az idegenrendészeti hatósággal együttműködött,
- a számára előírt magatartási szabályokat betartotta és rendszeres megjelenési kötelezettségét teljesítette, valamint
- nem áll büntetőeljárás hatálya alatt, illetve nem minősül büntetett előéletűnek.”

- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 29. § (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(A humanitárius célból kiadott tartózkodási engedély érvényességi ideje)

„e) az (1a) bekezdés szerinti esetben egy év, amely alkalmanként egy évvel meghosszabbítható.”

- 63. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény a következő 29/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Az összevont engedély kiadására és meghosszabbítására vonatkozó szabályok

29/A. § (1) A tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása összevont kérelmezési eljárás keretében történik, ha a keresőtevékenység folytatása céljából kiállított tartózkodási engedély iránti kérelmet előterjesztő harmadik országbeli állampolgár tartózkodása meghatározott foglalkoztatóval foglalkoztatási jogviszony létesítésére irányul.

(2) Összevont kérelmezési eljárás keretében történik a tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása akkor is, ha a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt kíván létesíteni és

- családi együttélés biztosítása céljából kiállított tartózkodási engedély, vagy
- EU Kék Kártya

iránti kérelmet terjeszt elő.

(3) Összevont kérelmezési eljárás keretében történik a tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása akkor is, ha a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt kíván létesíteni és

- családi együttélés biztosítása céljából kiadott tartózkodási engedéllyel,
- EU Kék Kártyával,

c) a 20. § (1) bekezdés b)–c) pontja alapján keresőtevékenység folytatása céljából kiadott tartózkodási engedéllyel, vagy

d) a 29. § (1) bekezdés a), illetve e)–f) pontja, vagy (1a) bekezdése alapján kiadott humanitárius célú tartózkodási engedéllyel rendelkezik.

(4) Nem alkalmazható az összevont kérelmezési eljárás

- a) a törvényben meghatározottak szerint szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyre,
- b) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i, 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárra, aki Magyarország területén kiküldetésben tartózkodik,
- c) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki Magyarország területén szezonális munkavállalási vízummal tartózkodik, illetve az Európai Unió más tagállamában szezonális munkát végez,
- d) a vállalaton belül áthelyezett munkavállalóként, au pairként vagy tengerészként Magyarország területén tartózkodni szándékozó, illetve tartózkodó harmadik országbeli állampolgárra,
- e) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki a menekültügyi hatóságtól menekültkénti elismerését kérte vagy a menekültügyi hatóságtól ideiglenes vagy kiegészítő védelmet kért,
- f) arra, akit Magyarország menekültként ismert el, avagy ideiglenes vagy kiegészítő védelemben részesített,
- g) a befogadottra,
- h) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki az Európai Unió más tagállama által kiadott huzamos tartózkodói jogállást igazoló EK tartózkodási engedéllyel rendelkezik,
- i) arra a harmadik országbeli állampolgárra, akinek tartózkodási célja, hogy jogszabály szerint önállóan, ellenérték fejében végezhető tevékenységet folytasson,
- j) arra a harmadik országbeli állampolgárra, akinek tartózkodási célja tanulmányok folytatása, valamint
- k) arra a harmadik országbeli állampolgárra, aki a 7/A. § alapján keresőtevékenységet folytathat.

(5) Ha a tartózkodási engedély kiadása és meghosszabbítása összevont kérelmezési eljárás keretében történik, az eljáró hatóság az érdemi döntést a kérelem benyújtásától számított kilencven napon belül hozza meg.

(6) Az idegenrendészeti hatóság az (1)–(3) bekezdés szerinti eljárásban a tartózkodási engedélyt összevont engedélyként állítja ki.

(7) Az idegenrendészeti hatóság összevont engedélyezési eljárás keretében összevont engedélyt akkor adhat ki, ha a harmadik országbeli állampolgár

- a) foglalkoztatása jogszabályban meghatározott szempontok alapján, valamint hazai foglalkoztatáspolitikai érdekből támogatott, és
- b) a törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket teljesíti.

(8) Ha a tartózkodási engedély összevont engedélyként kerül kiállításra, a tartózkodási engedély érvényességi ideje – a családi együttélés biztosítása céljából kiadott tartózkodási engedély, az EU Kék Kártya, valamint a 29. § (1) bekezdés a), illetve e)–f) pontja vagy (1a) bekezdése alapján kiadott humanitárius tartózkodási engedély kivételével – legfeljebb két év, amely alkalmanként legfeljebb két évvel meghosszabbítható.

(9) A harmadik országbeli állampolgár a meghatározott foglalkoztatóval történő foglalkoztatási jogviszony létesítésére irányuló szándékát haladéktalanul köteles az idegenrendészeti hatóságnál bejelenteni, ha

- a) a foglalkoztatására a korábbtól eltérő foglalkoztatónál vagy eltérő feltételekkel kerül sor, vagy
- b) a (3) bekezdésben meghatározott engedélyekkel rendelkezik.”

64. § (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 35. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Magyarországon történő letelepedés céljából nemzeti letelepedési engedélyt – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki tartózkodási engedéllyel vagy ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkezik, és]

„b) a kérelem benyújtását közvetlenül megelőzően legalább egy éve eltartott felmenőként családi életközösségben él bevándorolt, letelepedett, illetve menekültként elismert harmadik országbeli állampolgárral;”

(2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 35. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[Magyarországon történő letelepedés céljából nemzeti letelepedési engedélyt – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, aki tartózkodási engedéllyel vagy ideiglenes letelepedési engedéllyel rendelkezik, és]

„g) bevándorolt, letelepedett, illetve menekültként elismert harmadik országbeli állampolgár kiskorú gyermeke.”

- 65. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 47. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:
„(10) A 43. § (2) bekezdése alapján elrendelt idegenrendészeti kiutasítást, valamint a beutazási és tartózkodási tilalmat az idegenrendészeti hatóság – hivatalból – visszavonhatja, ha a kiutasítás végrehajtására a harmadik országbeli állampolgárnak nem felróható okból a kiutasítás végrehajthatóvá válásától számított tizenkét hónapig nem került sor.”
- 66. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„54. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a kitoloncolás végrehajtásának biztosítása érdekében idegenrendészeti őrizetbe veheti azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki
a) a hatóság elől elrejtőzött, vagy a kitoloncolás végrehajtását más módon akadályozza,
b) a távozást megtagadja, vagy más alapos ok miatt feltehető, hogy a kiutasítás végrehajtását késlelteti vagy megghiúsítja, illetve szökésének veszélye áll fenn,
c) a kötelező tartózkodásra kijelölt helyen előírt magatartási szabályokat súlyosan vagy ismételten megsértette,
d) a számára előírt hatóság előtti megjelenési kötelezettséget felszólításra sem teljesítette, és ezzel akadályozza az idegenrendészeti eljárás lefolytatását, vagy
e) szándékos bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott szabadságvesztés-büntetésből szabadult.
(2) Az idegenrendészeti őrizetnek az (1) bekezdés a), illetve b) pontja alapján történő elrendelése előtt az idegenrendészeti hatóság mérlegeli, hogy a kitoloncolás végrehajtása a 48. § (2) bekezdésében vagy a 62. § (1) bekezdésében foglalt alkalmazásával biztosítható-e.
(3) Az idegenrendészeti őrizetet határozattal kell elrendelni, és azt a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani.
(4) Az idegenrendészeti őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el, amelyet az őrizet helye szerint illetékes járásbíróság a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolásáig, alkalmanként legfeljebb hatvan nappal meghosszabbíthat.
(5) Az idegenrendészeti őrizet hat hónap elteltével további, legfeljebb hat hónappal – a (4) bekezdésben foglaltak szerint – meghosszabbítható, ha a kiutasítás végrehajtása minden szükséges intézkedés megtétele ellenére azért tart tovább hat hónapnál, mert
a) az érintett harmadik országbeli állampolgár nem működik együtt a hatósággal, vagy
b) a kitoloncoláshoz szükséges okmányok beszerzése a harmadik országbeli állampolgár származási országának, vagy az őt visszafogadási egyezmény alapján visszafogadni vagy egyébként befogadni köteles állam hatóságainak eljárása miatt elhúzódik.
(6) Az idegenrendészeti őrizetet meg kell szüntetni, ha
a) a kiutasítás végrehajtásának feltételei biztosítottak,
b) nyilvánvalóvá válik, hogy a kiutasítást nem lehet végrehajtani,
c) az őrizet elrendelésétől számítva hat hónap – vagy az (5) bekezdésben foglalt feltételek fennállása esetén tizenkét hónap – eltelt,
d) a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelme alapján a törvényben meghatározottak szerint jogosult a Magyarország területén való tartózkodásra, vagy
e) a harmadik országbeli állampolgár menekültügyi őrizet hatálya alá kerül.
(7) A (6) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az őrizet időtartamába a kiutasítást előkészítő őrizet időtartama beleszámítandó. A menekültügyi őrizet időtartama az idegenrendészeti őrizet és a kiutasítást előkészítő őrizet időtartamába nem számít bele.
(8) Az idegenrendészeti őrizet (6) bekezdés b), illetve c) pontja alapján történő megszüntetése esetén az őrizetet elrendelő idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár számára kijelölt helyen való tartózkodást rendel el.”
- 67. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 58. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A bíróság az idegenrendészeti őrizetet alkalmanként legfeljebb hatvan nappal hosszabbíthatja meg. Az idegenrendészeti őrizet további hatvan nappal történő meghosszabbítását az idegenrendészeti hatóság indítványozhatja a bíróságnál úgy, hogy az indítvány a meghosszabbítás esedékességének napját megelőző nyolc munkanapon belül a bírósághoz megérkezzen.”

- 68. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 61. § (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgár jogosult:)
„e) vallásának gyakorlására, ideértve a vallási előírásoknak megfelelő étkezést is;”
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 61. § (4) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgár köteles:)
„e) az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel a tartására és ellátására fordított költséget és az általa szándékosan okozott kárt megtéríteni.”
- (3) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 61. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) A harmadik országbeli állampolgárnak a tartására és ellátására fordított költséget nem kell megtérítenie, ha a menekültügyi hatóság vagy bíróság nemzetközi vagy kiegészítő védelemben részesítette, vagy befogadotti jogállást szerzett.”
- 69. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 62. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott magatartási szabályok meghatározása során rendelkezni kell arról is, hogy a kijelölt tartózkodási helyet elrendelő határozatban meghatározott megye közigazgatási területét a harmadik országbeli állampolgár nem hagyhatja el, kivéve, ha a 29. § (1) bekezdés b), illetve e) pontja alapján kiállított humanitárius célú tartózkodási engedéllyel rendelkezik, vagy a külföldi kérelmére azt az idegenrendészeti hatóság engedélyezte.”
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 62. §-a a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgár kijelölt helyen való tartózkodását határozattal megszünteti, ha
a) a harmadik országbeli állampolgár engedély nélkül ismeretlen helyre távozott és egy hónap elteltével nem tér vissza,
b) a kijelölt helyen való tartózkodás elrendelésének oka megszűnt, vagy
c) a közösségi szálláson vagy befogadó állomáson történő kötelező tartózkodás elrendelésétől számítva két hónap eltelt.
(9) A kijelölt helyen történő tartózkodást megszüntető határozat ellen a harmadik országbeli állampolgár a (6)–(7) bekezdésben foglaltak szerint élhet jogorvoslattal.”
- 70. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 63. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„63. § Ha a közösségi szálláson vagy befogadó állomáson történő kötelező tartózkodás elrendelésétől számítva két hónap eltelt, de a kijelölt helyen való tartózkodás elrendelésének feltételei fennállnak, a harmadik országbeli állampolgár számára más tartózkodási helyet kell kijelölni.”
- 71. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 64. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„64. § Az a harmadik országbeli állampolgár, akinek kijelölt helyen való tartózkodását az idegenrendészeti hatóság a 62. § (1) bekezdés e) pontja alapján rendelte el, az elrendelő idegenrendészeti hatóság hozzájárulásával a magyarországi munkavállalásra vonatkozó szabályok szerint jogosult arra, hogy keresőtevékenységet folytasson.”
- 72. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 67/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az idegenrendészeti hatóság a 2004/512/EK tanácsi határozattal létrehozott vízuminformációs rendszerben (a továbbiakban: Vízuminformációs Rendszer) tárolt adatokkal történő összevetés céljából a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i, 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: VIS rendelet) 19., illetve 20. cikke alapján történő ellenőrzés céljából a harmadik országbeli állampolgár ujjnyomatát rögzítheti.”

- 73. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 69. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A harmadik országbeli állampolgárt légi vagy vízi úton, illetve menetrend szerint közlekedő járatallal közúton Magyarország területére, illetve területén át más célállamba szállító fuvarozónak a szállítást megelőzően meg kell bizonyosodnia arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e a beutazáshoz vagy átutazáshoz érvényes úti okmánnyal, illetve három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízummal.”
- 74. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 70. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A légitfuvarozót a határforgalmat ellenőrző hatóság kezdeményezésére az idegenrendészeti hatóság a jogszabályban meghatározott közrendvédelmi bírsággal sújtja, ha a légitfuvarozó – a légitközlekedésről szóló törvényben meghatározott kötelezettségét megszegve – nem szolgáltat adatot azokról az utasokról, akiket nem az Európai Unió valamely tagállamának vagy valamely schengeni állam területéről szállít Magyarország területére.”
- 75. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 96. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott adatok az összevont kérelmezési eljárás vonatkozásában különösen a következők:
a) a foglalkoztató adatai (név, cím, székhely, telephely, gazdálkodási forma, adószám, KSH-szám),
b) a munkavégzés helye,
c) a munkakör (FEOR-szám), valamint
d) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony időtartama.”
- 76. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 103. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„103. § (1) Az idegenrendészeti hatóság a külföldre utazási korlátozás hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatos következő adatokat kezeli:
a) a harmadik országbeli állampolgár természetes személyazonosító adatai, valamint
b) a külföldre utazási korlátozást kezdeményező szerv megnevezése.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatokat az idegenrendészeti hatóság a korlátozás megszűnéséig kezeli.”
- 77. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 106. § (1) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:
(Az idegenrendészeti hatóság az idegenrendészeti résznyilvántartásokból jogszabályban meghatározott feladataik ellátása céljából – törvényben meghatározott adatkörben –)
„p) a szabálysértési eljárás alá vont személy személyazonosságának ellenőrzéséhez a szabálysértési, illetve az előkészítő eljárást folytató hatóságok”
(részére továbbíthat adatot.)
- 78. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 107. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) A Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, valamint a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló törvény alapján közvetlen információcserére feljogosított magyar bűnüldöző szerv az EGT-tagállam vagy harmadik ország bűnüldöző szerve részére a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködésének tárgyában létrehozott, törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján, az abban meghatározott adatkörben és célból az idegenrendészeti résznyilvántartásokból adatot továbbíthat.”
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 107. § (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(3) A Vízuminformációs Rendszerből a VIS rendelet 15–20. cikke szerinti célokból a Kormány által rendeletben meghatározott idegenrendészeti hatóságok vehetnek át közvetlen hozzáféréssel adatot.
(4) Az idegenrendészeti hatóság az ideiglenes és az EK letelepedési engedély kiadására, valamint az idegenrendészeti kiutasításra vonatkozó eljárásban a 34. § (9)–(10) bekezdése és a 45. § (2b) bekezdése szerinti megkeresés során az Európai Unió tagállamától a harmadik országbeli állampolgár 94. §-ban meghatározott személyes adatait, valamint a menekültkénti elismerésre vagy kiegészítő védelem fennállására vonatkozó adatokat veheti át.”

- 79. §** (1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 110. §-a a következő (6)–(7) bekezdéssel egészül ki:
 „(6) A 2013. július 1-jét megelőzően a dublini eljárásban történő átadás vagy visszaadás végrehajtásának biztosítása érdekében elrendelt és folyamatban lévő idegenrendészeti őrizetet 2013. július 1-jén meg kell szüntetni. Ezzel egyidejűleg a menekültügyi hatóság megvizsgálja a törvényben meghatározott rendelkezésre állást biztosító intézkedések alkalmazását.
 (7) A 47. § (10) bekezdésében foglalt rendelkezést a 2013. július 1-jét megelőzően elrendelt idegenrendészeti kiutasítások esetén is alkalmazni lehet.”
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 110. §-a a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:
 „(8) A 2013. szeptember 1-jét megelőzően közösségi szálláson és befogadó állomáson kijelölt helyen való tartózkodásra kötelezett harmadik országbeli állampolgár 2013. október 31-ig tartózkodhat az erre vonatkozó határozat alapján a közösségi szálláson vagy a befogadó állomáson.
 (9) Az idegenrendészeti hatóság 2013. október 31-ig köteles megvizsgálni, hogy a (8) bekezdés szerinti harmadik országbeli állampolgárok esetében a kijelölt helyen való tartózkodás elrendelésének feltételei fennállnak-e, és – ha ezek a feltételek fennállnak – más tartózkodási helyet kijelölni.”
- (3) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 110. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:
 „(10) A 2013. december 31. napját követően indult tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása iránti kérelem ügyében, ha a harmadik országbeli állampolgár a hatálybalépést megelőzően kiadott munkavállalási engedéllyel rendelkezik, részére – a tartózkodási feltételek teljesítése esetén – összevont engedélyt kell kiadni, és az eljárás során mellőzni kell annak vizsgálatát, hogy a harmadik országbeli állampolgár foglalkoztatása jogszabályban meghatározott szempontok alapján, valamint hazai foglalkoztatáspolitikai érdekből támogatott-e.”
- 80. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 111. § (1) bekezdése a következő s) ponttal egészül ki:
(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:)
 „s) az összevont engedély adattartalmát és kiállításának feltételeit, valamint az összevont kérelmezési eljárás szabályait.”
- 81. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 120. § (1) bekezdése a következő w) ponttal egészül ki:
(E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő részleges megfelelést szolgálja:)
 „w) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”
- 82. §** A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény
- a) 53. § (1a) bekezdésben az „a 29. § (1) bekezdés a)–b) és d)–f) pontjai” szövegrész helyébe az „a 29. § (1) bekezdés a)–b) és d)–f) pontjai, illetve (1a) bekezdése”, és
- b) 96. § (3) bekezdésben az „a 29. § (1) bekezdés a)–b) és d)–f) pontjában” szövegrész helyébe az „a 29. § (1) bekezdés a)–b) és d)–f) pontjában, illetve (1a) bekezdésében” szöveg lép.
- 83. §** Hatályát veszti a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény
- a) 13. § (1) bekezdés b) pont bh) alpontja, valamint
- b) 20. § (5) bekezdése.

22. A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosítása

- 84. §** (1) A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 2. § j) pont jb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény alkalmazásában)
(családtag: a külföldi)
„jb) szülője, illetve vele érkező, a magyar jog szerint érte felelős külföldi személy, ha az elismerését kérő vagy a nemzetközi védelemben részesített személy kiskorú;”
- (2) A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 2. §-a a következő l)–n) ponttal egészül ki:
(E törvény alkalmazásában)
„l) *rendelkezésre állást biztosító intézkedés*: olyan intézkedés, amelyben a menekültügyi hatóság
la) az elismerését kérő a menekültügyi hatóság előtti rendszeres jelentkezési kötelezettségéről,
lb) a kijelölt tartózkodási hely – magánszállás, befogadó állomás, közösségi szállás vagy meghatározott megye közigazgatási területe – elrendeléséről, vagy
lc) a menekültügyi óvadék alkalmazásáról rendelkezik;
m) *dublini eljárás*: az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i, 343/2003/EK tanácsi rendelet, valamint a valamely harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. szeptember 2-i, 1560/2003/EK bizottsági rendeletet (a továbbiakban együtt: dublini rendeletek) alkalmazó állam (a továbbiakban: tagállam) meghatározására és a kérelmező átadás-átvételére irányuló eljárás.
n) *integrációs szerződés*: olyan hatósági szerződés, amelyet a menekültügyi hatóság a nemzetközi védelemben részesített személlyel köt, annak társadalmi beilleszkedése elősegítése érdekében; a szerződés tartalmazza a hatósági szerződéssel érintett felek jogait és kötelezettségeit, a külföldi együttműködési kötelezettségét, valamint a szerződés megszegésének jogkövetkezményeit.”
- 85. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 5. § (1) bekezdés c)–d) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
(Az elismerését kérő jogosult)
„c) az elismerés iránti kérelem benyújtásától számított kilenc hónapon belül a befogadó állomás területén, azt követően a külföldiekre vonatkozó általános szabályok szerint történő munkavégzésre;
d) a menekültügyi eljárás időtartama alatt az Egyesült Nemzetek Szervezete Menekültügyi Főbiztosságával, illetve más nemzetközi szervezettel vagy civil szervezettel való kapcsolat felvételére és fenntartására.”
- 86. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 10. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A menekült jogosult
a) a jogszabályban meghatározott személyazonosító igazolványra és – ha nemzetbiztonsági vagy közrendi érdek a kiállítását nem zárja ki – Genfi Egyezményben foglalt kétnyelvű úti okmányra,
b) az e törvényben és más jogszabályban meghatározott feltételek szerint ellátásra, támogatásra és szállásra, valamint
c) a törvényben meghatározott, társadalmi beilleszkedését elősegítő támogatásokra.”
- 87. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az oltalmazott – a 10. § (3) bekezdés a) pontjától eltérően – a jogszabályban meghatározott úti okmányra jogosult. Az úti okmány kiállítása nemzetbiztonsági vagy közrendi érdekből megtagadható.”
- 88. §** (1) A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 26. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az elismerését kérő – ha a Kormány rendeletében meghatározottak szerint rászorult (a továbbiakban: rászorult) – térítésmentesen jogosult az e törvényben és más jogszabályban meghatározott befogadási feltételekre.”
- (2) A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 26. §-a a következő (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Ha az elismerését kérő – különösen tartós munkavállalása esetén – nem minősül rászorultnak, a menekültügyi hatóság megkövetelheti a befogadás anyagi feltételeinek, illetve az egészségügyi ellátás költségeinek részben vagy egészben történő megtérítését.

(4) Ha bebizonyosodik, hogy az elismerését kérő rendelkezett a befogadás anyagi feltételei, illetve az egészségügyi ellátás fedezetével, miközben ezeket számára a (2) bekezdés alapján a menekültügyi hatóság biztosította, a menekültügyi hatóság elrendelheti az elismerését kérő számára a költségek visszatérítését.”

89. § A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„28. § A befogadás anyagi feltételeit a menekültügyi őrizetben lévő elismerését kérő részére is biztosítani kell.”

90. § A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 30. §-a és az azt megelőző alcím címe helyébe a következő rendelkezés és alcím lép:

„A befogadás anyagi feltételeinek korlátozása vagy megvonása

30. § (1) Az elismerését kérő számára biztosított, a befogadás anyagi feltételei korlátozhatók, illetve – kivételes és kellően indokolt esetben – megvonhatók, ha az elismerését kérő

a) a befogadó állomást vagy a számára kijelölt tartózkodási helyet a kijelölő hatóság engedélye nélkül huszonnégy órát meghaladó időtartamra elhagyja,

b) a számára engedélyezett magánszállásról ismeretlen helyre távozott, és az eltávozástól számítva tizenöt nap eltelt,

c) ismételten, változatlan ténybeli alapon nyújt be elismerés iránti kérelmet,

d) a menekültügyi eljárással összefüggő jelentkezési kötelezettségének nem tesz eleget, nem szolgáltat adatot vagy információt, illetve a személyes meghallgatásokon nem jelenik meg, vagy

e) elhallgatta, hogy pénzforrásokkal rendelkezik, és így jogtalanul vette igénybe a befogadás anyagi feltételeit.

(2) A menekültügyi hatóság szankcióként más szálláshelyet jelölhet ki, ha az elismerését kérő

a) a kijelölt szálláshelyen irányadó magatartási szabályokat súlyosan megszegi, vagy

b) súlyosan erőszakos magatartást tanúsít.

(3) A befogadás anyagi feltételeit korlátozó vagy megvonó döntés meghozatala során

a) a menekültügyi hatóságnak figyelemmel kell lennie az elismerését kérő egyéni helyzetére, különös tekintettel a különleges bánásmódot igénylő személyekre, továbbá

b) a korlátozásnak vagy megvonásnak arányban kell állnia az elkövetett szabályszegéssel.

(4) A sürgősségi egészségügyi ellátást a befogadás anyagi feltételeinek az (1) bekezdés szerinti korlátozása vagy megvonása esetében is biztosítani kell. Ha a menekültügyi hatóság az (1) bekezdés alapján a különleges bánásmódot igénylő személy elhelyezési jogosultságát megvonta, a menekültügyi hatóság intézkedik a menedékkérő más formában, a szociális intézményrendszer keretében történő elhelyezése iránt.

(5) A befogadás anyagi feltételeinek korlátozásáról vagy megvonásáról, illetve a (2) bekezdésben meghatározott jogkövetkezményről a menekültügyi hatóság határozattal dönt.

(6) A menekültügyi hatóság az (1)–(2) bekezdés alapján hozott döntése meghozatala során mérlegeli a korlátozás vagy megvonás, illetve a (2) bekezdés alapján hozott döntés alapjául szolgáló cselekmény súlyát, figyelemmel a cselekmény által esetlegesen okozott kárra is.

(7) Ha a befogadás anyagi feltételeinek korlátozása vagy megvonása alapjául szolgáló okok elhárultak, a menekültügyi hatóság az elismerését kérő egyéni helyzetének mérlegelését követően a befogadás korlátozott vagy megvont anyagi feltételeit – határozattal – újból biztosíthatja.”

91. § A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 31. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) Ha a menekültügyi hatóság a 30. § (1) bekezdése alapján a befogadás anyagi feltételeit korlátozta vagy megvonta, illetve a 30. § (2) bekezdés alapján döntött, az erről rendelkező határozattal szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

(2) A felülvizsgálati kérelmet a határozat közlésétől számított három napon belül a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a felülvizsgálati kérelmet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak. A felülvizsgálati kérelem benyújtásának a határozatban foglaltak végrehajtására nincs halasztó hatálya.”

92. § A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény a következő 31/A–31/H. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A menekültügyi őrizet

31/A. § (1) A menekültügyi hatóság a 33. §-ban, illetve a 49. § (5) bekezdésében foglaltak biztosítása céljából – a 31/B. §-ban meghatározott korlátozások figyelembevételével – menekültügyi őrizetbe veheti azt az elismerését kérőt, akinek tartózkodási jogcíme kizárólag az elismerés iránti kérelem benyújtásán alapul, ha

a) az elismerését kérő személyazonossága, illetve állampolgársága nem tisztázott, ennek megállapítása érdekében,

- b) az elismerését kérő a hatóság elől elrejtőzött vagy a menekültügyi eljárás lefolytatását más módon akadályozza,
- c) alapos ok miatt feltehető, hogy az elismerését kérő a menekültügyi eljárás lefolytatását késlelteti vagy megghiúsítja, illetve szökésének veszélye áll fenn, a menekültügyi eljárás lefolytatásához szükséges adatok megállapítása érdekében,
- d) az elismerését kérő őrizetbe vétele a nemzetbiztonság, illetve a közbiztonság vagy – a kötelező tartózkodásra kijelölt helyen irányadó magatartási szabályok súlyos vagy ismételt megsértése esetén – a közrend védelme érdekében szükséges,
- e) a kérelem előterjesztésére repülőtéren eljárásban került sor, vagy
- f) a számára előírt megjelenési kötelezettséget az elismerését kérő felszólításra sem teljesítette, és ezzel akadályozza a dublini eljárás lefolytatását.
- (2) A menekültügyi őrizet elrendelésére egyedi mérlegelés esetén és kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha annak célja a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazásával nem biztosítható.
- (3) A menekültügyi őrizet elrendelése előtt a menekültügyi hatóság mérlegeli, hogy az (1) bekezdés szerinti cél a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazásával biztosítható-e.
- (4) A 2. § l) pont lc) alpontja szerinti intézkedés önállóan vagy a 2. § l) pont la), illetve lb) alpontjában meghatározott intézkedésekkel párhuzamosan is elrendelhető.
- (5) A menekültügyi őrizetet határozattal kell elrendelni, és azt a közléssel egyidejűleg végre kell hajtani.
- (6) A menekültügyi őrizet legfeljebb hetvenkét órára rendelhető el. A menekültügyi hatóság a menekültügyi őrizet hetvenkét órán túli meghosszabbítását az elrendeléstől számított huszonnégy órán belül indítványozhatja az őrizet helye szerint illetékes járásbíróságnál. A bíróság legfeljebb hatvan nappal hosszabbíthatja meg az őrizet időtartamát, amely időtartam a menekültügyi hatóság kezdeményezésére legfeljebb két alkalommal újabb hatvan nappal hosszabbítható meg úgy, hogy az őrizet időtartama ez esetben sem haladhatja meg a hat hónapot. A meghosszabbításra vonatkozó indítványnak a meghosszabbítás esedékességének napját megelőző nyolc munkanapon belül kell megérkeznie a bírósághoz. A menekültügyi hatóság az indítványát köteles megindokolni.
- (7) A menekültügyi őrizet hat hónapnál – a kiskorú gyermekkel rendelkező család esetében harminc napnál – nem tarthat tovább.
- (8) A menekültügyi őrizetet haladéktalanul meg kell szüntetni, ha
- a) az elrendelésétől számítva hat hónap – a kiskorú gyermekkel rendelkező család esetében harminc nap – eltelt,
- b) az elrendelésének oka megszűnt,
- c) megállapításra kerül, hogy az őrizetbe vett elismerését kérő kísérő nélküli kiskorú,
- d) az őrizetbe vett elismerését kérő egészségügyi állapota miatt huzamos kórházi kezelést igényel,
- e) a dublini eljárásban történő átadás vagy visszaadás (a továbbiakban: dublini átadás) végrehajtásának feltételei biztosítottak, vagy
- f) nyilvánvalóvá válik, hogy a dublini átadást nem lehet végrehajtani.
- (9) A menekültügyi őrizetnek a (8) bekezdés a), c), d), illetve f) pontja alapján történő megszüntetése esetén a menekültügyi hatóság az elismerését kérő számára kijelölt tartózkodási helyet rendel el.
- (10) A menekültügyi őrizetet a menekültügyi hatóság az erre a célra kijelölt, az őrizet végrehajtására szolgáló intézményben hajtja végre.
- 31/B. § (1) Nem rendelhető el menekültügyi őrizet kizárólag azon az alapon, hogy az elismerését kérő elismerés iránti kérelmet terjesztett elő.
- (2) Nem rendelhető el menekültügyi őrizet a kísérő nélküli kiskorú elismerését kérővel szemben.
- (3) A menekültügyi őrizet kiskorú gyermekkel rendelkező családdal szemben csak végső intézkedésként, a gyermek mindenekfelett álló érdekét elsődlegesen figyelembe véve rendelhető el.
- 31/C. § (1) Az elismerését kérő a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazására, illetve a menekültügyi őrizet elrendelésére irányuló eljárás felfüggesztését nem kérheti.
- (2) A rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazását, illetve a menekültügyi őrizetet elrendelő határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.
- (3) Az elismerését kérő a rendelkezésre állást biztosító intézkedés alkalmazásával, illetve a menekültügyi őrizet elrendelésével szemben kifogással élhet.
- (4) A kifogást az elismerését kérő tartózkodási helye szerint illetékes járásbíróság nyolc napon belül bírálja el.
- (5) A bíróság döntése alapján az elmulasztott intézkedést pótolni kell, illetve a jogsértő állapotot meg kell szüntetni.
- 31/D. § (1) A bíróság a kifogás elbírálásával, valamint a menekültügyi őrizet meghosszabbításával kapcsolatos eljárásában egyesbíróként jár el, és végzéssel határoz.
- (2) Ha a bíróság a kifogást vagy az indítványt elutasította, ugyanazon alapon újabb kifogás vagy indítvány előterjesztésének nincs helye.

- (3) A bírósági eljárás során az elismerését kérőt csak jogi képviselő képviselheti.
- (4) A bíróság az elismerését kérő számára ügygondnokot rendel ki, ha az a magyar nyelvet nem ismeri és képviseletéről meghatalmazott útján nem tud gondoskodni.
- (5) Személyes meghallgatást kell tartani – a (7) bekezdésben meghatározott kivétellel –
- a) a menekültügyi őrizet tartamának a bíróság részéről történő első, hetvenkét órán túli meghosszabbításakor, valamint
 - b) a kifogással, illetve a menekültügyi őrizet további meghosszabbításával kapcsolatos eljárásban, ha személyes meghallgatását az érintett kéri.
- (6) A személyes meghallgatást az őrizet helyén és az elismerését kérő jogi képviselője távollétében is meg lehet tartani.
- (7) A személyes meghallgatást a bíróság mellőzheti, ha
- a) az elismerését kérő a megjelenésre fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátása miatt képtelen, vagy
 - b) a kifogás vagy az indítvány nem a jogosulttól származik.
- (8) A személyes meghallgatáson az elismerését kérő, illetve a menekültügyi hatóság a bizonyítékait írásban előterjesztheti vagy szóban előadhatja. A jelenlevőknek módot kell adni arra, hogy a bizonyítékokat – jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában – megismerjék. Ha az elismerését kérő, illetve az indítványozó menekültügyi hatóság képviselője nem jelent meg, de az észrevételét írásban benyújtotta, azt a bíróság ismerteti.
- (9) A bíróság végzését az elismerését kérővel és a menekültügyi hatósággal, valamint a jogi képviselőjével, illetve az ügygondnokával kell közölni. A végzést kihirdetés útján kell közölni, és azt az írásba foglalást követően haladéktalanul kézbesíteni kell.
- (10) A bíróság döntése ellen jogorvoslatnak nincs helye.
- (11) A bírósági eljárás tárgyi költségmentes.
- 31/E. § (1) A menekültügyi őrizetben lévő elismerését kérőt jogairól és kötelezettségeiről anyanyelvén vagy az általa ismert más nyelven tájékoztatni kell.
- (2) A menekültügyi őrizetbe vételt elrendelő hatóságnak ideiglenes intézkedésként haladéktalanul gondoskodnia kell az őrizetbe vett kérelmező felügyelet nélkül maradt, illetve eltartott családtagja elhelyezéséről, továbbá az őrizetlenül hagyott értéktárgyainak biztonságba helyezéséről.
- 31/F. § (1) A menekültügyi őrizet végrehajtása során
- a) – a házastársak kivételével – a férfiakat a nőktől, valamint
 - b) a kiskorú gyermekkel rendelkező családokat – a magánélet megfelelő védelmének biztosításával – a többi őrizettestől el kell különíteni.
- (2) A különleges bánásmódot igénylő személyek elhelyezéséről sajátos szükségleteikre – különösen a korukra, valamint az egészségügyi (és ennek részeként mentális) állapotukra – figyelemmel kell gondoskodni.
- (3) A menekültügyi őrizetben lévő elismerését kérő
- a) – a befogadás anyagi feltételei mellett – jogosult
 - aa) a hozzátartozójával, illetve a konzuli képviselete tagjával történő ellenőrzés nélküli kapcsolattartásra,
 - ab) a jogszabályban meghatározottak szerint csomag átvételére és küldésére, levelezés folytatására és látogató fogadására,
 - ac) az élelmezésének saját költségén történő kiegészítésére,
 - ad) a vallásának gyakorlására, ideértve a vallási előírásoknak megfelelő étkezést is,
 - ae) a rendelkezésre álló közművelődési lehetőségek igénybevételére,
 - af) kifogás, kérés, panasz, közérdekű bejelentés megtételére, valamint
 - ag) a napirendben foglaltak szerint, de napi legalább egy óra időtartamban a szabad levegőn tartózkodásra, továbbá
 - b) köteles
 - ba) a menekültügyi őrizet végrehajtására szolgáló létesítmény rendjét megtartani, az ezzel összefüggő utasításoknak eleget tenni,
 - bb) olyan magatartást tanúsítani, amely a többi menekültügyi őrizetben lévő személy jogait nem sérti, illetve nyugalmát nem zavarja,
 - bc) az általa használt helyiségek tisztán tartásában díjazás nélkül közreműködni,
 - bd) a személyét érintő vizsgálatoknak magát alávetni, a ruházat átvizsgálását és a birtokban nem tartható személyes tárgyak elvételét tűrni,
 - be) az általa szándékosan okozott kárt megtéríteni, valamint
 - bf) a tartására és ellátására fordított költséget megtéríteni, kivéve, ha ügyében menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerő, vagy visszaküldési tilalmat megállapító döntés született.

31/G. § (1) Ha a menekültügyi hatóság a 31/E–31/F. §-ban meghatározott kötelezettségét elmulasztotta, a menekültügyi őrizetbe vett személy az őrizet végrehajtására szolgáló intézmény vezetőjénél panasszal élhet.

(2) A panasz elutasításával szemben a menekültügyi őrizetbe vett személy nyolc napon belül a menekültügyi hatóság vezetőjéhez fordulhat.

31/H. § (1) A menekültügyi hatóság hivatalból vizsgálja, hogy fennállnak-e a menekültügyi óvadék letételének feltételei. Ha az elismerését kérő rendelkezésre állása a menekültügyi hatóság mérlegelése alapján menekültügyi óvadék letételével biztosítható, erről a menekültügyi hatóság határozatot hoz.

(2) A menekültügyi hatóság az eljárás bármely szakaszában engedélyezheti a menekültügyi óvadék letételét.

(3) A menekültügyi óvadék letételét követően a menekültügyi hatóság az elismerését kérő számára tartózkodási helyet jelöl ki, valamint tájékoztatja a rendelkezésre állással kapcsolatos kötelezettségeiről, amelyek megsértése esetén a menekültügyi óvadékat az elismerését kérő nem követelheti vissza.

(4) Ha az elismerését kérő eleget tesz rendelkezésre állási kötelezettségének, a menekültügyi eljárás jogerős befejezését követően a menekültügyi óvadékat az elismerését kérő részére vissza kell adni.

(5) Ha a menekültügyi óvadékat az elismerését kérő nem követelheti vissza, annak összege a magyar államra száll."

93. § (1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A menekült és az oltalmazott – rászorultsága esetén – az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított legfeljebb hatvan napig jogosult a befogadás anyagi feltételeinek igénybevételére, valamint a jogszabályban meghatározott ellátásra és támogatásra.”

(2) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Ha az ellátás, illetve a támogatás biztosításához szükséges döntés alakszerű meghozatala jogszabály előírása alapján nem mellőzhető, a menekültügyi hatóság az (1)–(2) bekezdés hatálya alá tartozó ügyekben határozattal dönt, amely határozattal szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye. A bíróság a menekültügyi hatóság döntését megváltoztathatja.”

94. § A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„32/A. § (1) A menekült, az oltalmazott, továbbá a menedékes számára biztosított befogadás anyagi feltételei, valamint a jogszabályban meghatározott ellátások és támogatások korlátozhatók vagy megvonhatók, ha a menekült, az oltalmazott, továbbá a menedékes

a) a befogadó állomáson irányadó magatartási szabályokat ismételten vagy súlyosan megszegi,

b) az együttműködési kötelezettségét ismételten vagy súlyosan megszegi,

c) a befogadás anyagi feltételeire, illetve a jogszabályban meghatározott támogatásra és ellátásra való jogosultság megszerzése érdekében vagyonára, illetve jövedelmére vonatkozóan valótlan nyilatkozatot tesz vagy a nyilatkozattételt megtagadja, vagy

d) súlyosan erőszakos magatartást tanúsít.

(2) A befogadás anyagi feltételei, illetve a jogszabályban meghatározott ellátások és támogatások korlátozásáról vagy megvonásáról a menekültügyi hatóság határozattal dönt.

(3) A 26. § (3)–(4) bekezdésében és a 30. § (3)–(7) bekezdésében foglalt előírásokat az (1) bekezdés alapján hozott döntésekre is megfelelően alkalmazni kell.”

95. § A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 32/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A bíróság a menekültügyi hatóság határozatát megváltoztathatja. A bíróság eljárást befejező döntésével szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

96. § A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény a következő VI/A. Fejezettel egészül ki:

„VI/A. FEJEZET

A NEMZETKÖZI VÉDELEMBEN RÉSZESÍTETT SZEMÉLY TÁRSADALMI BEILLESZKEDÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSE

32/C. § (1) A menekült vagy oltalmazott társadalmi beilleszkedésének elősegítését a menekültügyi hatóság – a menekült vagy az oltalmazott lakóhelye szerint illetékes családsegítő szolgálat közreműködésével – az e törvényben meghatározott támogatás útján biztosítja. A feladat ellátását részben vagy egészben e fejezetben foglalt rendelkezéseknek megfelelően civil szervezet is biztosíthatja.

(2) A menekültügyi hatóság a menekülttel vagy oltalmazottal kérelmére, rászorultsága esetén integrációs szerződést köt.

(3) Az integrációs szerződésben meghatározott támogatást a menekültügyi hatóság a családsegítő szolgálat útján folyósítja.

(4) Az integrációs szerződés alapján nyújtandó szolgáltatásokat a családsegítő szolgálat biztosítja. Az integrációs szerződésben foglaltak teljesülésének elősegítése céljából a családsegítő szolgálat szociális gondozót jelöl ki, aki az integrációs szerződés időtartama alatt az integrációs szerződésben meghatározottak szerint segíti a menekült vagy az oltalmazott társadalmi beilleszkedését. Az integrációs szerződésben meghatározott feladatok teljesítését a menekültügyi hatóság ellenőrzi.

(5) Az integrációs szerződés megkötésére irányuló kérelem a menekültkenti vagy oltalmazottkenti elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított 4 hónapon belül terjeszthető elő. Az integrációs szerződés időbeli hatálya az elismeréstől számított két évig terjedhet.

(6) Ha a menekült vagy oltalmazott

a) az (5) bekezdésben meghatározott határidőig az integrációs szerződés megkötése érdekében nem nyújt be kérelmet,

b) az integrációs szerződésben megjelölt település területéről az integrációs szerződés időtartama alatt – az e törvényben meghatározott eseteket kivéve – elköltözik, vagy

c) a számára az integrációs szerződés alapján nyújtott támogatás folyósítását, illetve szolgáltatások biztosítását e törvény alapján megszüntetik,

menekült vagy oltalmazott jogállására tekintettel megállapított támogatásokra a 32/D. § (4) bekezdésében foglalt kivétellel a továbbiakban nem jogosult.

(7) Az integrációs szerződés hatálya alatt a menekült vagy oltalmazott belföldi lakóhelyét csak indokolt esetben változtathatja meg, így különösen akkor, ha a lakóhely változtatása

a) munkavállalás,

b) lakhatás biztosítása,

c) családegyesítés, vagy

d) speciális egészségügyi, szociális intézményi ellátás vagy elhelyezés miatt szükséges.

32/D. § (1) Az integrációs szerződés alapján nyújtott támogatás folyósítása, illetve szolgáltatások biztosítása felfüggeszthető, ha a menekült vagy oltalmazott

a) legalább 30 napig folyamatosan és önhibájából eredően nem teljesíti az integrációs szerződésből rá háruló kötelezettségeket,

b) vagyonára és jövedelmére vonatkozóan valótlan nyilatkozatot tesz,

c) 30 napot meghaladó fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátása szükséges, vagy

d) ellen három év vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetése miatt büntetőeljárás indult.

(2) Az integrációs szerződés alapján nyújtott támogatás folyósítása, illetve szolgáltatások biztosítása megszüntethető, ha

a) az (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott valamely körülmény az annak vonatkozásában meghatározott határidőt követően is fennáll,

b) az (1) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott valamely körülmény miatt a támogatások folyósításának, illetve szolgáltatások biztosításának újbóli felfüggesztése válna szükségessé,

c) a menekültet vagy az oltalmazottat szándékosan elkövetett bűncselekmény miatt jogerősen elítélik, vagy

d) a menekült vagy oltalmazott jogállásáról lemondott vagy azt a menekültügyi hatóság visszavonta.

(3) Az (1) bekezdés d) pontja és a (2) bekezdés c) pontja szerinti körülményeket az integrációs szerződésben foglaltak szerint a közigazgatási szerv felhívására a menekült vagy oltalmazott igazolja.

(4) Az integrációs szerződés alapján nyújtott támogatás folyósítása, illetve szolgáltatások biztosítása felfüggesztésénél, illetve megszüntetésénél figyelemmel kell lenni arra, hogy az nem veszélyeztetheti a nemzetközi védelemben részesített személy családtagjainak helyzetét.

(5) A befogadó állomásról való kiköltözést követően az elismert menekült vagy oltalmazott – rászorultsága esetén – az integrációs szerződés megkötéséig, de legfeljebb hat hónapon keresztül havonta folyósított támogatásra jogosult, amelynek mértéke a foglalkoztatást helyettesítő támogatás összege.”

97. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 35. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A menekültügyi hatóság az elismerés iránti kérelem benyújtásakor, illetve a menekültügyi őrizet elrendelésekor intézkedik az elismerését kérő arcképmásának, valamint ujjnyomatának rögzítése iránt.”

- 98. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A menekültügyi hatóság a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő külföldit (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: kérelmező) az előzetes vizsgálati eljárást lezáró döntés vagy a 49. § (4) bekezdése alapján a kérelmező átadásáról hozott végzés jogerőre emelkedéséig befogadó állomáson helyezi el, kivéve, ha
a) a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, vagy idegenrendészeti eljárásban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll,
b) fennállnak a menekültügyi őrizet elrendelésének feltételei, vagy
c) a kérelmező jogszerűen tartózkodik Magyarországon területén és nem kéri a befogadó állomáson történő elhelyezését.”
- 99. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 49. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) Az előzetes vizsgálati eljárás során a menekültügyi hatóság megvizsgálja, hogy fennállnak-e a dublini rendeletek alkalmazásának feltételei.
(2) Ha a menekültügyi hatóság megállapítja, hogy a dublini eljárás lefolytatásának van helye, a dublini eljárás befejezéséig az előzetes vizsgálati eljárást felfüggeszti.”
- 100. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 51. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A (3) bekezdés a)–b) pontjában foglaltak esetén az elismerését kérőnek kell bizonyítania, hogy ebben az országban nem volt lehetősége hatékony védelemre a 2. § i) pontjában foglaltak értelmében.”
- 101. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 56. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A menekültügyi hatóság a kérelmet részletes vizsgálati eljárásra utaló végzésében a kérelmező részére szálláshelyként – kérelmére – magánszálláshelyet, ennek hiányában befogadó állomást vagy szerződés alapján fenntartott más szálláshelyet jelöl ki, kivéve, ha a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, vagy idegenrendészeti eljárásban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll.”
- 102. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény a következő 62/A. §-sal egészül ki:
„62/A. § (1) Az elismerés feltételeinek vizsgálata során az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelem akkor tekinthető biztosítottnak, ha az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelmet az alábbiak nyújtják:
a) az állam, vagy
b) az államot vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartó pártok vagy szervezetek, ideértve a nemzetközi szervezeteket is,
feltéve, hogy hajlandók és képesek a (2) bekezdés szerinti védelem nyújtására.
(2) Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemnek hatékonynak és tartósnak kell lennie. A védelem általában akkor biztosított, ha
a) az (1) bekezdés a)–b) pontjában meghatározott szereplők – például az üldöztetésnek, illetve súlyos sérelmet okozóknak minősülő cselekmények felderítéséhez, büntetőeljárás útján történő üldözéséhez és szankcionálásához szükséges hatékony jogszabályokkal – megfelelő lépéseket tesznek az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozása érdekében, valamint
b) a kérelmező a védelemhez hozzáférhet.”
- 103. §** A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 68. § (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(2) A keresetlevelet a határozat közlésétől számított nyolc napon belül, a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a keresetlevelet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak. A keresetlevél benyújtásának a menekültügyi hatóság határozatának végrehajtására – az 54. §-ban foglalt eset kivételével – halasztó hatálya van.
(3) A keresetről a bíróság – a keresetlevél beérkezésétől számított hatvan napon belül – peres eljárásban dönt. Ha a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, illetve idegenrendészeti eljárásban elrendelt személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll, a bíróság soron kívül jár el!”
- 104. §** (1) A menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 83. § (1) bekezdés a)–u) ponttal egészül ki:
(A menekültügyi nyilvántartás az e törvény hatálya alá tartozó személy következő adatait tartalmazza):
„s) az elismerését kérővel szemben elrendelt menekültügyi őrizet jogalapját, határidejét vagy időtartamát, helyét, az elrendelő szerv megnevezését, a határozat számát;

t) az elismerését kérő számára kijelölt tartózkodási helyet elrendelő határozat jogalapját, számát, az elrendelő szerv megnevezését, valamint a kijelölt tartózkodási hely megjelölését; valamint
u) a menekültügyi óvadék összegét, valamint letételének, visszaadásának és államra szállásának időpontját.”

- (2) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 83. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az ujjnyomat-adat rögzítésének és tárolásának célja)

„a) az Európai Parlament és a Tanács .../2013/EU rendeletének hatékony alkalmazása érdekében az ujjnyomatok összehasonlítására és az Eurodac rendszerhez a tagállamok rendészeti szervei és az Europol részére biztosított, rendészeti célú hozzáférés biztosítására irányuló, ...-i, .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása;”

- 105. §** A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 88. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A menekültügyi hatóság az (1) bekezdés szerinti adatokat az Európai Unió Bizottsága és az Egyesült Nemzetek Szervezete Menekültügyi Főbiztossága részére is átadja.”

- 106. §** A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény a következő 92. §-sal egészül ki:
„92. § (1) A 2014. január 1-jét megelőzően befogadó állomáson elhelyezett menekült és oltalmazott 2014. február 28. napjáig tartózkodhat az erre vonatkozó határozat alapján a befogadó állomáson.
(2) Az a menekültként vagy oltalmazottként elismert személy, akinek 2014. január 1-jén a jogszabályban meghatározott támogatás iránti kérelme elbírálása folyamatban van vagy támogatásban részesül, a Met. 2. § n) pontja szerinti integrációs szerződést 2014. február 28. napjáig kötheti meg.
(3) A 2014. január 1-jét megelőzően megítélt támogatások folyósítására 2014. február 28. napja után nem kerülhet sor.”

- 107. §** A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 93. § (3) bekezdése a következő c)–e) ponttal egészül ki:
(A miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben)
„c) határozza meg az Európai Parlament és a Tanács .../2013/EU rendeletének 33. cikke szerinti korai előrejelzésre, készülségre és válságkezelésre vonatkozó rendszer működtetéséhez szükséges adatközlésre vonatkozó részletes szabályokat és jelölje ki a felelős hatóságokat,
d) határozza meg a menekültügyi óvadék összege mértékét, a menekültügyi óvadék letételével összefüggő eljárási szabályokat, valamint a menekültügyi óvadék kezelésével kapcsolatos rendelkezéseket, továbbá
e) határozza meg a menekültügyi őrizet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat;”

- 108. §** (1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 95. § (1) bekezdése a következő o) ponttal egészül ki:
(E törvény a következő közösségi jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja.)
„o) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”
(2) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 95. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) E törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg:
a) a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i, 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (VIS-rendelet) [35. §, 83. §],
b) az Európai Parlament és a Tanács .../2013/EU rendeletének hatékony alkalmazása érdekében az ujjnyomatok összehasonlítására és az Eurodac rendszerhez a tagállamok rendészeti szervei és az Europol részére biztosított, rendészeti célú hozzáférés biztosítására irányuló, ...-i, .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint
c) az egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, ...-i, .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet.”

- 109. §** A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény VI. Fejezetének címe helyébe az „A BEFOGADÁSI FELTÉTELEK, A MENEKÜLTÜGYI ŐRIZET; A MENEKÜLT, AZ OLTALMAZOTT, VALAMINT A MENEDÉKES ELLÁTÁSA ÉS TÁMOGATÁSA” fejezetcím lép.

- 110. §** A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 62. §-ában az „Az üldöztetés” szövegrész helyébe az „Az elismerés feltételeinek vizsgálata során az üldöztetés” szöveg lép.

- 111. §** Hatályát veszti a menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 95. § (1) bekezdés j) pontja.

23. Az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény módosítása

- 112. §** Az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény „Az államhatár rendjének fenntartását biztosító szabályok” alcíme a következő 10/A. §-sal egészül ki:
„10/A. § A rendőrség a Kormány által rendeletben meghatározott eljárásrend szerint megállapíthatja a határforgalomra, a határátkelőhelyen történő tartózkodásra vonatkozó szabályokat, valamint a határátkelőhely működésének a szabályait (a továbbiakban: a határátkelőhely rendje).”
- 113. §** Az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény a következő 11/A. §-sal egészül ki:
„11/A. § Az államhatár átlépése során be kell tartani az államhatár átlépésével összefüggő jogszabályi rendelkezéseket, valamint a határátkelőhely rendjét.”
- 114. §** Az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény 16. § (4) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
(*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:*)
„d) a határátkelőhely rendjének kötelező tartalmát, megállapításának módját, részletes eljárási szabályait és feltételeit.”

24. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosítása

- 115. §** Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 107. § (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*Erdőgazdálkodási bírságot köteles fizetni, aki*)
„e) a 90. § (2) bekezdésében foglalt előírásokat megsérti.”
- 116. §** Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 108. § (1) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*Erdővédelmi bírságot köteles fizetni, aki*)
„h) a 65. § (2) bekezdésében foglalt előírásokat megsérti.”

25. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosítása

- 117. §** A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 100. §-a a következő d)–e) ponttal egészül ki:
(*Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:*)
„d) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 12. cikk (1) bekezdés c) pont,
e) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 27. cikk (1) bekezdés.”

26. A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosítása

- 118. §** (1) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 39. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*Minden magyar állampolgárnak joga, hogy az e törvényben meghatározott feltételek szerint felsőoktatási intézményben tanulmányokat folytasson, magyar állami ösztöndíjjal, magyar állami részösztöndíjjal támogatott [a továbbiakban együtt: magyar állami (rész)ösztöndíj] vagy önköltséges képzésben. Ez a jog megilleti továbbá*)
„b) az a) pont hatálya alá nem tartozó, Magyarország területén élő hontalant, menekültet, menedékest, befogadottat, bevándoroltat, letelepedettet,”

- (2) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 39. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:
(Minden magyar állampolgárnak joga, hogy az e törvényben meghatározott feltételek szerint felsőoktatási intézményben tanulmányokat folytasson, magyar állami ösztöndíjjal, magyar állami részösztöndíjjal támogatott [a továbbiakban együtt: magyar állami (rész)ösztöndíj] vagy önköltséges képzésben. Ez a jog megilleti továbbá)
 „h) az összevont engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárokat.”

- 119. §** A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 118. §-a a következő d)–e) ponttal egészül ki:
(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)
 „d) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 12. cikk (1) bekezdés c) pont;
 e) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, 27. cikk (2) bekezdés.”

27. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosítása

- 120. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) E törvény alkalmazásában az a tevékenység vagy mulasztás veszélyes a társadalomra, amely a bűncselekményként történő büntetni rendeléshez szükségesnél kisebb fokban sérti vagy veszélyezteti az Alaptörvény szerinti állami, társadalmi vagy gazdasági rendet, a természetes és jogi személyek, valamint a jogi személyiség nélküli szervezetek személyét vagy jogait.”
- 121. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 2. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) Szabálysértés miatt a felbujtó és a bűnsegéd is felelősségre vonható.”
- 122. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „10. § Nincs helye szabálysértési elzárásnak, ha az eljárás alá vont személy
 a) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényben meghatározott fogyatékos személy, illetve kórházi fekvőbeteg-ellátásban részesül,
 b) a várandósság negyedik hónapját elérő nő,
 c) tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő,
 d) fogyatékos, vagy folyamatos ápolást, felügyeletet, gondozást igénylő hozzátartozójáról egyedül gondoskodik.”
- 123. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 14. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
 „(2a) A közérdekű munka tartamába a közérdekű munka alapjául szolgáló szabálysértéssel összefüggésben elrendelt szabálysértési őrizet teljes idejét, valamint a közérdekű munka alapjául szolgáló szabálysértéssel összefüggésben elrendelt, négy órát meghaladó tartamú előállítás tartamát be kell számítani. A szabálysértési őrizet, valamint a négy órát meghaladó tartamú előállítás minden megkezdett óráját egy óra tartamú közérdekű munkaként kell beszámítani.”
- 124. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 16. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
 „(1a) Közveszély színhelyén, a 7500 kg-ot meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépkocsival, vontatóval, valamint e járműből és pótkocsiból álló járműszerelvényel

a) az úton való haladásra,
 b) az előzésre és kikerülésre, valamint
 c) a lezárt útszakaszra történő behajtásra
 vonatkozó szabályok megszegésével elkövetett szabálysértés miatt járművezetéstől eltiltást alkalmazni kell.”

125. § (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 27. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Fiatalkorú esetén

a) a szabálysértési elzárás leghosszabb tartama harminc nap, halmazati büntetés esetén negyvenöt nap,
 b) a pénzbírság legmagasabb összege ötvenezer forint, szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértések esetén százezer forint,
 c) a helyszíni bírság legmagasabb összege huszonezer forint.

A b) és c) pont esetén a pénzbírság és a helyszíni bírság legmagasabb összege nem haladhatja meg a kormányrendeletben meghatározott kötelező mértéket.”

(2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 27. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Fiatalkorúval szemben pénzbírságot vagy helyszíni bírságot csak akkor lehet kiszabni, ha a fiatalkorú annak megfizetését vállalja. Helyszíni bírság törvényes képviselő jelenléte nélkül nem szabható ki.”

(3) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 27. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Fiatalkorúval szemben közérdekű munkát akkor lehet kiszabni, illetve a 142. § (1) bekezdése akkor alkalmazható, ha a határozat meghozatalakor betöltötte a tizenhatodik életévét.”

126. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 28. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény alkalmazásában katona a Magyar Honvédség tényleges állományú tagja, a rendőrség, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv, a büntetés-végrehajtási szervezet, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint az Országgyűlési Őrség hivatásos állományú tagja.”

127. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 29. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szándékosság és a gondatlanság, a kísérlet, a társtettes, a közvetett tettes, a felbujtó, a bűnsegéd, a hozzátartozó, a csoportos elkövetés, a nagy nyilvánosság fogalmára, valamint a büntethetőséget kizáró okokra a Büntető Törvénykönyvről szóló törvény által meghatározottakat a szabálysértésekre is alkalmazni kell.”

128. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 40. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha vitás, hogy több szabálysértési hatóság közül melyik köteles eljárni, a hatáskörrel, illetékességgel rendelkező szabálysértési hatóságot

a) járási hivatal esetén a fővárosi és megyei kormányhivatal, rendőrkapitányság esetén a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság, Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve esetén a vám- és pénzügyőri főigazgatóság,

b) fővárosi és megyei, vagy több megyei kormányhivatal illetékességi területe esetén a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter, több rendőr-főkapitányság illetékességi területe esetén az Országos Rendőr-főkapitányság, több vám- és pénzügyőri főigazgatóság illetékességi területe esetén a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala,

c) az a) és b) pontban foglaltak hiányában a szabálysértési szabályozásért felelős miniszter jelöli ki.”

129. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény a következő 42/A. §-sal egészül ki:

„42/A. § A törvényszék elnöke a törvényszék területén valamennyi szabálysértési ügyben való eljárásra, valamint a szabálysértési elzárásra történő átváltoztatás iránti eljárásra az általános illetékességű járásbírósgtól eltérő más járásbírósg illetékességét is megállapíthatja.”

- 130. §** (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 43. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A felhívás eredménytelensége esetén az ügyész harminc napon belül a jogerős határozatot a bíróság előtt megtámadja és erről egyidejűleg a szabálysértési hatóságot értesíti. A szabálysértési hatóság az ügyészi fellépésről való tudomásszerzést követő nyolc napon belül az ügy iratait megküldi a szabálysértési hatóság székhelye szerint vagy a kijelölés alapján illetékes járásbírósnak.”
- (2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 43. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az ügyész fellépése esetén a bíróság egyesbíróként, az iratok alapján harminc napon belül, indokolt végzéssel határoz, amelyben az ügyészi indítványnak helyt ad vagy azt elutasítja. A bíróság határozata ellen nincs helye fellebbezésnek, de nyolc napon belül tárgyalás tartása kérhető.”
- 131. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 44. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) Az ügyek egyesítése és elkülönítése tárgyában hozott határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.”
- 132. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 47. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) Ha a kizárási ok a szabálysértési hatóság vezetőjével szemben áll fenn, a kizárásról és az eljáró szabálysértési hatóság kijelöléséről a 40. § (5) bekezdés a) pontja szerinti szerv dönt.”
- 133. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 56. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A bíróság, valamint a szabálysértési hatóság az ismeretlen helyen tartózkodó eljárás alá vont személy lakóhelyének, illetve tartózkodási helyének felkutatása érdekében az utolsó ismert lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes rendőri szerv közreműködését kérheti. A rendőr jogosult felvilágosítást kérni az eljárás alá vont személy hollétéről az utolsó ismert lakóhelyén vagy tartózkodási helyén.”
- 134. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 62. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az eljárás alá vont személy, más tanú és a szakértő meghallgatásakor. A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az eljárás alá vont személy és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú minősített adatról tesz vallomást. Ha elrendelték a tanú adatainak zártan kezelését, az eljárás alá vont személy a tanú meghallgatásán csak akkor lehet jelen, ha a tanú ehhez hozzájárul.”
- 135. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 49. alcíme a következő 62/A. §-sal egészül ki:
„62/A. § (1) A bíróság, a szabálysértési hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a szóbeli meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen vallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy utóbb a tanút a meghallgatása céljából a bíróság, a szabálysértési hatóság idézze.
(2) Ha a tanú szóbeli meghallgatás nélkül vagy a szóbeli meghallgatást követően írásban tesz vallomást, az írásbeli vallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút az írásbeli vallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmeztetni kell.”
- 136. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 69. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„69. § (1) A szabálysértési hatóság, illetve a bíróság a tényállás megállapítása céljából valamilyen tény vagy körülmény igazolására kiállított okiratot vagy más iratot bizonyítási eszközként használhat, ha az a szabálysértési eljárásban valamely bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas.
(2) Az okiratra vonatkozó rendelkezések irányadók az okiratból készült kivonatra és az olyan tárgyra is, amely műszaki, vegyi vagy más eljárással adatokat rögzít.”

- 137. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 70. §-át követően a következő 57/A. alcímmel és 70/A. §-sal egészül ki:
„57/A. A szembesítés
70/A. § (1) Ha az eljárás alá vont személyek, a tanúk, illetve az eljárás alá vont személy és a tanú vallomásai egymással ellentétesek, az ellentétet szükség esetén szembesítéssel lehet tisztázni. A szembesítettek a vallomásukat egymással élőszóban közlik. Megengedhető, hogy egymásnak az ügygel kapcsolatban kérdéseket tegyenek fel.
(2) Ha a tanú vagy az eljárás alá vont személy védelme ezt szükségessé teszi, a tanú, illetve az eljárás alá vont személy szembesítését mellőzni kell.”
- 138. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 72. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) Az elővezetés költségének megfizetésére az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt kell kötelezni. Eredménytelen elővezetés esetén az elővezetést elrendelő hatóság a kötelezettet kérelmére, különös méltánylást érdemlő okból mentesítheti az elővezetés költségének megfizetése alól, ebben az esetben az elővezetés költségét az állam viseli.”
- 139. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 77. § (1) bekezdése a következő g) és h) ponttal egészül ki:
(A szabálysértési hatóság, illetve a bíróság e törvény által előírt eljárási köteleességek teljesítése érdekében, továbbá az eljárás rendjének megzavarása miatt rendbírsággal sújthatja különösen)
„g) a tanút vagy a szakértőt, ha szabályszerű idézés ellenére nem jelenik meg és ezt előzetesen, vagy mihelyt az akadály a tudomására jut, haladéktalanul, vagy ha ez már nem lehetséges, az akadály megszűnése után nyomban, alapos okkal nem igazolja, illetve az eljárási cselekményről engedély nélkül eltávozik,
h) a kiskorú gondozóját, ha a 62. § (8) bekezdése szerint idézett kiskorú nem jelenik meg és gondozója nem igazolja, hogy a kiskorú távolmaradásában vétlen.”
- 140. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 80. §-a a következő f) ponttal egészül ki:
(A feljelentést határozattal nyolc napon belül el kell utasítani, ha a feljelentésből vagy az előkészítő eljárás során beszerzett adatokból megállapítható, hogy)
„f) a szabálysértés elévült.”
- 141. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 83. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az (1) bekezdés a)–c), e), f) és h) pontja alapján a szabálysértési hatóság által hozott határozat egy példányát egyidejűleg elektronikus úton – amennyiben ennek technikai feltételei nem állnak fenn, a kézbesítés szabályai szerint – az ügyésznek is meg kell küldeni.”
- 142. §** (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 87. § (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:
„(1) Akit a szabálysértési hatóság, a bíróság, valamint a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy az eljárási cselekményre idéz, köteles megjelenni. A szabálysértési hatóság, a bíróság, valamint a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy azt idézi, akinek a meghallgatása indokolt. Az idézés ellen nincs helye jogorvoslatnak.”
(2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 87. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Katonát rendszerint az előljárója útján kell idézni, illetve értesíteni. Az idézés, illetve az értesítés az előljáró egyidejű értesítése mellett közvetlenül is történhet, ha a megidézettnek, illetve az értesítettnek az idézés, illetve az értesítés küldőjének a székhelyén nincs előljárója és a késedelem az eljárási cselekmény elvégzését veszélyeztetné.”
- 143. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 89. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ismeretlen helyen tartózkodó eljárás alá vont személy részére a szabálysértési eljárást megszüntető, a felfüggesztő, illetve a szabálysértési hatóságnak a 101. §-ban meghatározott eljárásban hozott, szabálysértési felelősséget megállapító határozatát hirdetményi úton is lehet kézbesíteni. Hirdetményi kézbesítés esetén a hirdetmény tartalmazza az ügy számát és tárgyát, az eljárás alá vont személy nevét és utolsó ismert lakcímét, a kifüggesztés napját, továbbá, hogy a címzett az iratot melyik szabálysértési hatóságnál vagy bíróságnál veheti át.
(6) A hirdetményt tizenöt napra ki kell függeszteni az azt küldő szabálysértési hatóság vagy bíróság, valamint – ha ilyen van – a címzett utolsó ismert lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti helyi önkormányzat hirdetőtáblájára. A hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény kifüggesztésétől számított tizenötödik napon kell kézbesítettnek tekinteni.”

- 144. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 93. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Ha az eljárás alá vont személy és a sértett az okozott kár összegében, megtérítésének módjában nem állapodik meg, illetve a kár összege vitatott, a bíróság a kárigény érvényesítését egyéb törvényes útra utasíthatja.”
- 145. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 97. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A kijavítás tényét, illetve a kiegészítésről szóló határozatot azzal kell közölni, akivel az eredeti határozatot közölték, illetve akire nézve a kiegészített határozat rendelkezést tartalmaz. A határozat vagy végzés elleni jogorvoslatra a kijavított, illetve kiegészített határozat vagy végzés elleni jogorvoslati szabályokat kell alkalmazni.”
- 146. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 98. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A szabálysértési hatóságnak az elővezetés kivételével a kényszerintézkedés tárgyában hozott, a feljelentést elutasító, illetve a szabálysértési eljárást megszüntető, valamint a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet elutasító határozatával, illetve intézkedésével szemben az eljárás alá vont személy és képviselője, a sértett és képviselője, valamint a rendbírsággal sújtott személy, továbbá egyéb, nem az ügy érdemében hozott határozatával, intézkedésével szemben – a törvény eltérő rendelkezése hiányában – panasszal élhet az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, illetve akit az intézkedés érint.”
- 147. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 99. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:
„(11) A (2) és (7)–(9) bekezdésben meghatározott ismételt elkövetésre vonatkozó rendelkezések alkalmazásakor nem lehet figyelembe venni a szabálysértési eljárás során történt felelősségre vonást.”
- 148. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 100. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Ha a helyszíni bírságot kiszabó szerv vagy személy a helyszíni bírság tudomásul vételének, illetve a bírság befizetésének hiányában szabálysértési feljelentést tesz, az ezt követően befizetett helyszíni bírságot vissza kell téríteni. A visszatérítésről a helyszíni bírságot kiszabó szerv vagy személy gondoskodik.”
- 149. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény a következő 84/A. alcímmel és 100/A. §-sal egészül ki:
„84/A. Szóbeli figyelmeztetés
100/A. § Helyszíni intézkedés során a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben szóbeli figyelmeztetést alkalmazhat, ha az elkövetett cselekmény oly csekély mértékben veszélyes a társadalomra, hogy még a helyszíni bírság kiszabása is szükségtelen.”
- 150. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 103. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A 102. § (1) bekezdése szerinti döntéssel szemben nincs helye kifogás benyújtásának, azonban az eljárás alá vont személy vagy képviselője, annak kézbesítésétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy a szabálysértési hatóság hallgassa meg. A szabálysértési hatóság elutasítja az elkésztett vagy nem a jogosult által előterjesztett meghallgatás tartására irányuló kérelmet.”

- 151. §** (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 107. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) Ha a bíróság tárgyaláson hozott, kihirdetés útján közölt ügydöntő végzése a jogosultak jogorvoslati jogról való lemondása miatt nyomban jogerőre emelkedik, a végzés indokolása csupán a tényállásból és az alkalmazott jogszabályok megjelöléséből is állhat.
(2b) A határozati formát nem igénylő bírói intézkedéssel szemben, valamint, ha e törvény kivételt nem tesz, pervezető végzéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye.”
- (2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 107. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A bíróság az ügy elbírálását követően végzésének kiadmányait kézbesíti és a szabálysértési ügy iratait végzése kiadmányával együtt visszaküldi a szabálysértési hatóságnak.”
- 152. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 116. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A bíróság a 122. § (2) bekezdésében meghatározottak megfelelő alkalmazásával az eljárás alá vont személy terhére a szabálysértési hatóság határozatában megállapított rendelkezéseknél hátrányosabb rendelkezést akkor hozhat, ha a tárgyaláson új bizonyíték merül fel és ennek alapján a bíróság olyan új tényt állapít meg, amelynek folytán súlyosabb minősítést kell alkalmazni, vagy jelentős mértékben súlyosabb büntetést kell kiszabni.”
- 153. §** (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 117. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A rendőrség a szabálysértési elzárással is büntethető – a 23. § (1) bekezdés b), illetve d) pontja kivételével – szabálysértés tényállásának felderítése, az elkövető kilétének megállapítása, valamint a bizonyítási eszközök felkutatása és biztosítása érdekében a bírósági eljárást előkészítő eljárást folytat le. A rendőrség előkészítő eljárására a szabálysértési hatóság eljárására vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy azt harminc napon belül be kell fejezni, kivéve, ha az előkészítő eljárást lefolytató rendőri szerv vezetője annak időtartamát újabb harminc nappal meghosszabbítja.”
- (2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 117. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) Az előkészítő eljárás során az eljárás megszüntetésére a 83. §-ban, valamint a panasszal kapcsolatban a 98. §-ban foglaltakat kell alkalmazni.”
- (3) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 117. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Ha a tulajdon elleni szabálysértés elkövetésével gyanúsítható személy lakóhelye, illetve tartózkodási helye ismeretlen, lakóhelyének, illetve tartózkodási helyének megállapítása, valamint előállítására érdekében a bíróság vagy az előkészítő eljárást folytató szerv a körözését rendelheti el. A körözést vissza kell vonni, ha az elrendelésének oka megszűnt. A körözés elrendeléséről szóló határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.”
- 154. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 118. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Az áttételről, az eljárás felfüggesztéséről, illetve az eljárás megszüntetéséről a bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján tárgyalás tartása nélkül is határozhat.”
- 155. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 120. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) Ha a bíróság a 118. § (1) bekezdése szerinti határozat ellen előterjesztett tárgyalás tartására irányuló kérelem alapján tart tárgyalást, a (4) bekezdésben írt módon állapítja meg a tényállást. Döntésének megfelelően a 118. § (1) bekezdése szerinti határozatát hatályban tartja, megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti azzal, hogy a meghallgatás nélküli eljárásban hozott határozatban megállapított rendelkezéseknél hátrányosabb rendelkezést akkor hozhat, ha a tárgyaláson új bizonyíték merül fel.”
- 156. §** (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 123. § a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A törvényszék végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak.”

- (2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 123. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A törvényszék határozatának kiadmányait kézbesíti és az ügy iratait határozatának kiadmányaival, valamint a határozat kézbesítésének napjáról adott tájékoztatással együtt visszaküldi a járásbírósnak.”

- 157. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 124. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A rendőrség ügyvédet rendel ki, ha az eljárás alá vont személynek nincs meghatalmazott ügyvédje. Az ügyvéd kirendelése ellen nincs helye jogorvoslatnak, de az eljárás alá vont személy – indokoltan, egy alkalommal – más ügyvéd kirendelését kérheti.

(4) A rendőrség az ügyvédet és a képviselőt a tárgyalás időpontjáról értesíti, gondoskodik továbbá arról, hogy az ügyet megismerhesse, illetve az eljárás alá vont személlyel a tárgyalás előtt érintkezessen.”

- 158. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 125. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az ügy áttételének nincs helye és a tárgyalás alapján ügydöntő végzés meghozatalára nincs lehetőség, a bíróság a bíróság elé állítás keretében folytatott eljárást befejezi, az eljárást a 120. §-ban foglalt szabályok szerint folytatja le és lehetőség szerint az új tárgyalásra nyomban határnapot tűz.”

- 159. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 126/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 39. § (2) bekezdés e) és f), valamint h) és i) pontjában meghatározott személy szabálysértési elzárással is büntethető azon szabálysértések esetén, ahol a helyszíni bírság kiszabására jogosult, a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt az elkövetés helye szerint illetékes járásbírósnak előállíthatja. Az előállításnak akkor van helye, ha a tárgyalás megtartásának nincsen akadálya. Előállítás esetén a helyszíni bírság kiszabására jogosult személy a feljelentést szóban előterjeszti, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróságnak átadja, valamint javaslatot tesz a büntetés, intézkedés mértékére.”

- 160. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 127. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A bíróság jogerős végzésével elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha]

„f) a bíróság szabálysértési elzárásra történt átváltoztató döntése jogszabályt sért.”

- 161. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény XVIII. Fejezete a következő 132/A. §-sal egészül ki:

„132/A. § A szabálysértési elzárásra történt átváltoztatás esetén a 128–132. § szerinti perújításnak van helye, azzal az eltéréssel, hogy az eljárás kezdeményezésére kizárólag az ügyész jogosult.”

- 162. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény a 133. §-át követően a következő XIX/A. Fejezettel egészül ki:

„XIX/A. FEJEZET

A KÁRTALANÍTÁS ÉS A VISSZAFIZETÉS

100/A. A kártalanítás

133/A. § (1) A bíróság jogerős döntése alapján letöltött szabálysértési elzárás büntetésért, a bíróság vagy a szabálysértési hatóság jogerős döntése alapján elvégzett közérdekű munka büntetésért, valamint a meg nem fizetett pénzbírság, helyszíni bírság szabálysértési elzárásra átváltoztatás esetén annak végrehajtásáért, illetve közérdekű munkával történő megváltásáért az elkövetőnek kártalanítás jár, ha az Alkotmánybíróság határozata, a perújítás, az ügyési felhívás, illetve indítvány, valamint a helyszíni bírságolás felülvizsgálata (a továbbiakban együtt: jogerős döntést követő felülvizsgálat) folytán az eljárást vele szemben megszüntették.

(2) A kártalanítás módjára és mértékére Polgári Törvénykönyvnek a szerződésen kívül okozott kárért való felelősségre vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A kártalanítás a jogerős döntést követő felülvizsgálat eredményeképpen hozott határozat jogerőre emelkedésével válik esedékessé.

(4) Az elkövető a jogerős döntést követő felülvizsgálat eredményeképpen hozott jogerős határozat vele történő közlésétől számított hat hónapon belül az eljáró bíróságnál, illetve szabálysértési hatóságnál terjeszthet elő kártalanítási igényt. E határidő elmulasztása jogvesztő.

(5) A kérelemben meg kell jelölni a kártalanítási igény összegét, valamint az igényt megalapozó bizonyítékokat.

(6) Az elkövetőt kártalanítási igényének jogalapjáról, az igény érvényesítésének határidejéről, a határidő kezdő időpontjáról és a határidő elmulasztásának jogvesztő jellegéről a (4) bekezdés szerinti határozat közlésével egyidejűleg tájékoztatni kell.

(7) A bíróság, a szabálysértési hatóság a kérelmet a szabálysértési ügy irataival együtt, a kérelem beérkezésétől számított tizenöt napon belül, az eljárás lefolytatása érdekében a kártalanítás elbírálására a Polgári perrendtartás szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak küldi meg.

(8) A kártalanítási igény elbírálása során a bíróság az e törvényben foglalt eltérésekkel a Polgári perrendtartás szabályai szerint jár el. A perben felperesként az elkövető, alperesként az állam képviselőjében a szabálysértési szabályozásért felelős miniszter vesz részt.

(9) A kártalanítást az állam köteles megfizetni.

100/B. A visszafizetés

133/B. § (1) A pénzbírság, a helyszíni bírság és a szabálysértési költség címén megfizetett összeget a megfizetéstől a visszafizetés időpontjáig eltelt időre számított jegybanki alapkamattal együtt az elkövetőnek vissza kell téríteni, ha a jogerős döntést követő felülvizsgálat eredményeképpen az eljárást megszüntették, vagy a vele szemben hozott határozatot visszavonták, illetve módosították.

(2) A visszafizetést az eljárást megszüntető rendelkezést meghozó bíróság, szabálysértési hatóság, illetve a helyszíni bírság módosításáról vagy visszavonásáról döntést hozó helyszíni bírságot kiszabó szerv rendeli el."

163. § (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 134. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A fiatalok törvényes képviselője vagy gondozója részére a végzést, illetve határozatot kézbesíteni kell azzal, hogy a határozattal szemben jogorvoslattal élhet.”

(2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 134. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A tizennegyedik életévét be nem töltött, valamint fiatalok személyt törvényes képviselőjének jelenlétében és csak akkor lehet szembesíteni, ha a szembesítés benne nem kelt félelmet.”

164. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 138. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A határozat, illetve a végzés jogerős

a) a közlése napján, ha ellene nincs helye jogorvoslatnak,

b) a jogorvoslat benyújtására nyitva álló határidő leteltét követő napon, ha ellene határidőben nem terjesztettek elő jogorvoslatot,

c) a meghallgatás nélküli eljárásban hozott határozat esetén, a meghallgatás kérésére nyitva álló határidő leteltét követő napon, amennyiben az eljárás alá vont személy nem kéri meghallgatását,

d) a visszavonásról szóló nyilatkozat szabálysértési hatósághoz, illetve bírósághoz történő érkezésének napján, ha a jogosult a meghallgatás iránti kérelmet, a kifogást, a panaszt, illetve a fellebbezést visszavonja,

e) a lemondásról szóló nyilatkozat szabálysértési hatóság, illetve bíróság által történő kézhezvételének napján.”

165. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 139. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az elkövető a felhívásban megjelölt határnapon a szabálysértési elzárás büntetés végrehajtása érdekében a büntetés-végrehajtási intézetben nem jelent meg, és az elővezetése sem vezetett eredményre, a szabálysértési hatóság az elkövető kijelölt büntetés-végrehajtási intézetbe történő előállítására céljából körözését rendeli el. A körözést vissza kell vonni, ha elrendelésének oka megszűnt. A körözés elrendeléséről szóló határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.”

166. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 140. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabálysértési elzárást kiszabó, illetve az átváltoztatásról rendelkező bíróság kérelemre, egészségi, családi vagy más fontos okból a szabálysértési elzárás, illetve a pénzbírság, a helyszíni bírság, valamint a közérdekű munka helyébe lépő szabálysértési elzárás végrehajtását legfeljebb hat hónappal elhalaszthatja. A kérelem előterjesztésének a szabálysértési elzárás megkezdésére előírt időpontig van helye.”

167. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 141. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„141. § (1) A pénzbírságot, a helyszíni bírságot, a rendbírságot, a szabálysértési költséget és az okozott kárt a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül kell megfizetni.

(2) A szabálysértési hatóságok által kiszabott pénzbírság, valamint a rendőrség, a járási hivatal arra felhatalmazott ügyintézője, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve által kiszabott helyszíni bírság végrehajtásáról a kiszabó szerv szabálysértési hatósága gondoskodik.

(3) A bíróság által kiszabott pénzbírság, szabálysértési költség, rendbírság befizetésének ellenőrzéséről és végrehajtásáról, a 39. § (2) bekezdés c)–i) pontjában meghatározottak által kiszabott helyszíni bírság végrehajtásáról az elkövető lakóhelye, ennek hiányában az elkövetés helye szerint illetékes általános szabálysértési hatóság gondoskodik.

(4) A bíróság az alkalmazott joghátrányokról, a jogerős határozat kiadmányának megküldésével értesíti a (3) bekezdésben meghatározott általános szabálysértési hatóságot.

(5) A helyszíni bírságot kiszabó szerv a nála keletkezett iratok megküldésével – a (2) bekezdésben meghatározottak kivételével – akkor értesíti az elkövető lakóhelye szerinti általános szabálysértési hatóságot, ha a helyszíni bírság a kiszabását követő harmincötödik napon sem folyt be.

(6) Ha az elkövető a pénzbírságot, a helyszíni bírságot a határozat jogerőre emelkedésétől számított határidőn belül nem fizeti meg, a szabálysértési hatóság a meg nem fizetett bírság szabálysértési elzárásra átváltoztatásának szükségessége esetén az ügy iratait haladéktalanul megküldi

a) bíróság által kiszabott pénzbírság esetén annak a járásbírósnak, amelyik az ügyben érdemi határozatot hozott,

b) egyéb esetekben a végrehajtást foganatosító szabálysértési hatóság székhelye szerint illetékes járásbírósnak.

(7) Ha az iratok alapján a bíróság az átváltoztatás törvényi feltételének hiányát állapítja meg, a bíróság tárgyalás tartása nélkül hozott végzésével az átváltoztatást mellőzi, ha pedig az alapeljárásban vagy a végrehajtás során törvénysértés merült fel, végzésében egyúttal a (13) bekezdés d), illetve e) pontjában foglaltak szerint rendelkezik.

(8) Ha a (7) bekezdés szerinti döntés meghozatalának nincs helye, a bíróság a meg nem fizetett pénzbírság, helyszíni bírság szabálysértési elzárásra átváltoztatásáról az iratok bíróságra érkezésétől számított negyvenöt napon belül dönt. A bíróság e végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak.

(9) A bíróság az iratok bíróságra érkezésétől számított öt napon belül végzést hoz, amelyben közli az elkövetővel az átváltoztatás iránti indítvány tényét, egyúttal az önkéntes megfizetés teljesítése érdekében

a) tájékoztathatja az elkövetőt az átváltoztatásra vonatkozó szabályokról és arról, hogy a meg nem fizetett bírságot hány nap szabálysértési elzárásra kell átváltoztatni,

b) tájékoztathatja az elkövetőt arról, hogy mely esetekben nincs helye az átváltoztatásnak,

c) felhívhatja az elkövetőt az esetleges átváltoztatást kizáró ok nyolc napon belül történő bejelentésére,

d) felhívhatja az elkövetőt annak nyolc napon belül történő bejelentésére, hogy az ügyben tárgyalás tartását kéri-e, egyben figyelmezteti, hogy tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában a bíróság az átváltoztatásról tárgyalás tartása nélkül határoz.

(10) A (9) bekezdés d) pontjában meghatározott határidő jogvesztő, elmulasztása esetén igazolási kérelem és a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelem előterjesztésének nincs helye.

(11) A bíróság (9) bekezdésben foglalt végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak.

(12) Ha az elkövető tárgyalás tartását kéri, vagy a bíróság azt más okból szükségesnek tartja, a bíróság az elzárásra átváltoztatásról tárgyaláson dönt, egyébként az ügyet a (14) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával tárgyalás tartása nélkül bírálja el.

(13) A tárgyalásra vonatkozó rendelkezéseket az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a bíróság az elkövetőt és képviselőjét a tárgyalásról értesíti, ha az értesítettek szabályszerű értesítés ellenére nem jelentek meg, a tárgyalást távollétükben is meg kell tartani, erre az érintetteket az értesítésben figyelmeztetni kell,

b) a tárgyalás elmulasztása esetén az igazolási kérelmet az elmulasztott tárgyalási naptól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni, e határidő elmulasztása jogvesztő,

c) a bíróság a tárgyaláson az iratokat a szükséges mértékben ismerteti, az iratok ismertetésétől az elkövető és a képviselője kérelmére eltekinthet,

- d) a bíróság megvizsgálja a végrehajtási eljárás törvényességét, és ha a végrehajtás során törvénysértés merült fel, a végrehajtó szervet a végrehajtási eljárás folytatására utasítja,
- e) ha a bíróság a végrehajtási eljárás törvényességének vizsgálata során azt észleli, hogy a törvénysértés az alapeljárásban merült fel, a bíróság a szabálysértési hatóság által az alapügyben hozott határozatot hatályon kívül helyezi és a szabálysértési hatóságot új eljárásra, illetve új határozat meghozatalára kötelezi, a helyszíni bírságot kiszabó szerv vagy személy által jogszabálysértően kiszabott helyszíni bírságot hatályon kívül helyezi,
- f) a bíróság meghallgatja az elkövetőt a pénzbírság meg nem fizetésének körülményeiről és a pénzbírság végrehajtásának törvényességét érintő körülményekről,
- g) a szabálysértési elzárásra átváltoztatás tárgyában hozott határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak,
- h) a bíróság az ügy elbírálását követően az ügy iratait és indokolt határozatának egy kiadmányát visszaküldi a szabálysértési hatóságnak.

(14) Ha az elkövető vagy helyette más a pénzbírságot, illetve a szabálysértési elzárásra átváltoztatott pénzbírságnak a még le nem töltött napoknak megfelelő összegét igazoltan megfizeti,

a) a szabálysértési elzárás nem foganatosítható, illetve

b) a szabálysértési elzárás foganatosítását követően az elkövetőt nyomban szabadon kell bocsátani.

(15) A szabálysértési elzárás letöltéséről, illetőleg az azonnali szabadításról a büntetés-végrehajtási intézet a szabálysértési hatóságot haladéktalanul értesíti.

(16) Ha a szabálysértési költséget, a rendbírságot az arra kötelezett határidőn belül nem fizeti meg, azt adók módjára kell behajtani, az okozott kár értékének megtérítését pedig a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint kérelmezheti a károsult.

(17) Ha az elkövető a pénzbírságot, a helyszíni bírságot a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül nem fizeti meg, azt adók módjára kell behajtani, ha nincs helye elzárásra történő átváltoztatásnak, valamint közérdekű munkával sem váltotta azt meg."

168. § (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 142. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A meg nem fizetett pénzbírság vagy helyszíni bírság – gépjárművezető távollétében kiszabott helyszíni bírság kivételével – közérdekű munkával történő megváltása érdekében az elkövető – a 10. § a) és b) pontjában meghatározott esetek kivételével – a pénzbírság befizetésére rendelkezésre álló határidő lejártát követő harmadik munkanapig személyesen jelentkezhetsz a lakóhelye vagy tartózkodási helye, ennek hiányában az elkövetés helye szerint illetékes állami foglalkoztatási szervnél. Ennek elmulasztása esetén a meg nem fizetett pénzbírságot, helyszíni bírságot – a 141. § (17) bekezdés kivételével – szabálysértési elzárásra kell átváltoztatni.”

(2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 142. § (4)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az állami foglalkoztatási szerv haladéktalanul, de legkésőbb két napon belül értesíti a 141. § (2) és (3) bekezdésben meghatározott hatóságot

a) arról, ha az elkövető a munkakötelezettségének nem vagy részben tesz eleget, a teljesített munkaórák megjelölésével, valamint

b) arról, hogy az elkövető a foglalkoztathatósági szakvéleményt határidőben nem adta le.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott esetben a bíróság a fennmaradó pénzbírság vagy helyszíni bírság összegét elzárásra változtatja át azzal, hogy a pénzbírság, illetve helyszíni bírság összegének számításakor egy óra ledolgozott közérdekű munka nyolcszáz forintnak felel meg.

(6) A meg nem fizetett pénzbírság, helyszíni bírság közérdekű munkával történő megváltása esetén az elkövető saját költségén, a közérdekű munkára történő jelentkezéstől számított tizenöt munkanapon belül köteles a foglalkoztathatósági szakvéleményt az illetékes állami foglalkoztatási szervnél bemutatni.”

169. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 144. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az elkövető munkakötelezettségének nem tesz eleget, illetve a foglalkoztathatósági szakvéleményt határidőre nem mutatja be, a közérdekű munkát a bíróság szabálysértési elzárás büntetésre változtatja át, a meg nem fizetett pénzbírság, helyszíni bírság szabálysértési elzárásra átváltoztatása iránti eljárás szabályainak megfelelő alkalmazásával.”

- 170. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 144/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
- „(2) A foglalkoztatói nyilvántartás tartalmazza
- a) a foglalkoztató megnevezésére, elérhetőségére,
 - b) a közérdekű munka jellegére (FEOR), a munkakör megnevezésére, leírására, a foglalkoztatónak a közérdekű munkával érintett tevékenységére (TEÁOR),
 - c) a foglalkoztató által igényelt létszámra,
 - d) a munkavégzés helyére,
 - e) a munkavégzés napi időtartamára (tól–ig),
 - f) a napi munkaidő legkisebb és legmagasabb mértékére,
 - g) az arra vonatkozó adatokra, hogy a közérdekű munka szabad- és munkaszüneti napokon végezhető-e,
 - h) az egy napon foglalkoztatható személyek legkisebb és legnagyobb számára, valamint
 - i) a munka végzéséhez szükséges iskolai végzettségre, szakképesítésre vonatkozó adatokat.
- (2a) A foglalkoztatói nyilvántartás közérdekű munka végrehajtására jelentkező elkövető vonatkozásában tartalmazza
- a) az elkövető 151. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott személyazonosítására,
 - b) a kiszabott vagy a 142. § (1) bekezdése szerint vállalt közérdekű munka órákban meghatározott mértékére,
 - c) a (2) bekezdés e)–g) pontokban foglaltak meghatározására,
 - d) az elvégzett közérdekű munka órákban meghatározott mértékére,
 - e) az elkövető iskolai végzettségére, szakképesítésére,
 - f) a foglalkoztathatósági szakvélemény szerint korlátozó, illetve kizáró tényezőkre,
 - g) a halasztás kezdetére és végére, valamint
 - h) a félbeszakítás kezdetére és végére vonatkozó adatokat.”
- 171. §** A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 147. §-a a következő (5a) és (5b) bekezdéssel egészül ki:
- „(5a) Ha a méltányossági kérelem elbírálásához szükséges, úgy a méltányossági kérelmet elbíráló szerv, illetve a köztársasági elnök által gyakorolt elbírálás esetén az előkészítést végző szerv a kérelem alátámasztását igazoló iratokat beszerzi, valamint a személyi körülmények tisztázásához szükséges adatok feltárására az elkövető lakóhelye, tartózkodási helye szerinti helyi önkormányzat jegyzőjét kérheti fel.
- (5b) A már végrehajtott büntetés vagy intézkedés utólagos elengedése iránt méltányossági kérelem nem nyújtható be.”
- 172. §** (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 151. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) A személyazonosító adatok nyilvántartása tartalmazza
- a) a nyilvántartott
 - aa) családi nevét és utónevét (neveit),
 - ab) születési családi és utónevét (utóneveit), továbbá annak megváltozása esetén előző születési családi és utónevét (neveit),
 - ac) nemét,
 - ad) születési helyét és idejét,
 - ae) anyja születési családi és utónevét (utóneveit), továbbá annak megváltozása esetén előző születési családi és utónevét (neveit),
 - af) személyi azonosítóját, külföldi személy esetén tartózkodásra jogosító igazolvány vagy útlevél számát,
 - ag) állampolgárságát, hontalanságát,
 - ah) lakcímét és értesítési címét, továbbá annak megváltozása esetén előző lakcímét, értesítési címét (címeit),
 - b) a kapcsolati kódot, valamint
 - c) a nyilvántartott elhalálzásának tényét és időpontját.”
- (2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 151. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
- „(7) A személyazonosító adatok nyilvántartása számára a (2) bekezdésben meghatározott adatokat az a szerv közli, amely a szabálysértési nyilvántartások tekintetében adatközlésre köteles.”

173. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 153. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„153. § (1) A szabálysértést elkövetettek és a helyszíni bírságot nyilvántartásában annak a személynek az adatait kell nyilvántartani, akit a szabálysértési hatóság vagy a bíróság szabálysértés elkövetése miatt jogerősen elmarasztalt, vagy akivel szemben helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy – a gépjárművezető távollétében kiszabott helyszíni bírság kivételével – helyszíni bírságot szabott ki.

(2) A szabálysértést elkövetettek és a helyszíni bírságot nyilvántartása tartalmazza

a) a kapcsolati kódot,

b) a szabálysértési hatóság vagy a bíróság jogerős döntésében megállapított szabálysértés megnevezését, elkövetésének helyét, idejét, valamint annak tényét, hogy a szabálysértés kormányrendeletben meghatározott kötelező mértékű pénzbírsággal vagy helyszíni bírsággal sújtandó, közlekedési szabálysértés esetén az arra vonatkozó adatot, hogy a szabálysértést engedélyhez kötött járművezetés szabályainak megszegésével követték el,

c) az eljáró szabálysértési hatóság, első- és másodfokon eljáró bíróság, valamint perújítás során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját,

d) a kiszabott büntetés nemét és mértékét, valamint beszámításokkal csökkentett mértékét,

e) az alkalmazott intézkedés nemét és mértékét, járművezetéstől eltiltás esetén a járműkategóriát és járműfaját, sportrendezvények látogatásától történő kitiltás esetén a sportrendezvény, valamint a sportlétesítmény megnevezését, kereskedelmi helyiségek látogatásától történő kitiltás esetén a kereskedelmi létesítmény megnevezését, vagy egyéb helyszínt,

f) a kiszabott pénzbírság megfizetése esetén annak tényét és időpontját,

g) a pénzbírság, a helyszíni bírság helyébe lépő közérdekű munkára jelentkezés időpontját,

h) a pénzbírság, helyszíni bírság helyébe lépő közérdekű munka időtartamát, teljesítésének kezdő és befejező időpontját, vagy nem teljesítésének tényét,

i) a pénzbírság, helyszíni bírság szabálysértési elzárásra átváltoztatásának tényét, az e tényt megállapító bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, valamint a szabálysértési elzárás tartamát,

j) a kiszabott büntetés, alkalmazott intézkedés elengedésének, illetve mérséklésének tényét, az erről szóló határozatot hozó szerv megnevezését, határozatának számát és keltét,

k) a szabálysértési elzárás, illetve a pénzbírság, a helyszíni bírság, a közérdekű munka helyébe lépő szabálysértési elzárás elhalasztásának vagy félbeszakításának tényét, az erről szóló határozat számát és keltét,

l) a szabálysértési elzárás, illetve a pénzbírság, a helyszíni bírság, a közérdekű munka helyébe lépő szabálysértési elzárás előjegyzett kezdő és utolsó napját, tényleges kezdő és utolsó napját, illetve az azonnali szabadítás elrendelésének az időpontját,

m) a közérdekű munka büntetésre jelentkezés időpontját, teljesítésének kezdő és befejező időpontját, vagy nem teljesítésének tényét,

n) a közérdekű munka szabálysértési elzárásra átváltoztatásának tényét, az e tényt megállapító bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, valamint a szabálysértési elzárás tartamát,

o) a helyszíni bírság – kivéve a gépjárművezető távollétében kiszabott helyszíni bírság – kiszabása esetén

oa) a helyszíni bírság kiszabására jogosult megnevezését,

ob) a döntés számát és keltét,

oc) a helyszíni bírság összegét,

od) a helyszíni bírság megfizetése esetén annak tényét és időpontját,

oe) az elkövetett szabálysértés megnevezését, az elkövetés helyét és idejét, valamint kormányrendeletben meghatározott kötelező mértékű bírság tényét.

(3) A szabálysértést elkövetettek és a helyszíni bírságot nyilvántartásában a (2) bekezdésben meghatározott adatokat jogszabályban meghatározott formában és módon rögzíti:

a) a bíróság az előtte indult szabálysértési eljárásokban a (2) bekezdés b)-e), i) és n) pontok esetén,

b) a szabálysértési hatóság a (2) bekezdés b)-f), i) és n) pontok esetén,

c) a (2) bekezdés j) pontja esetén a szabálysértési szabályozásért felelős miniszter,

d) a (2) bekezdés k) pontja esetén az engedélyező szerv,

e) a (2) bekezdés l) pontja esetén a büntetés-végrehajtási intézet,

f) a (2) bekezdés o) pontja esetén az a szerv vagy személy, amelyik vagy aki a helyszíni bírságot kiszabta,

g) a (2) bekezdés g), h) és m) pontja esetén az állami foglalkoztatási szerv.

(4) Ha

a) az Alkotmánybíróság határozata,

- b) a perújítás,
- c) az ügyészi felhívás, illetve indítvány, valamint
- d) a helyszíni bírságolás felülvizsgálata

eredményeként a jogerős határozat megváltoztatására, vagy hatályon kívül helyezésére kerül sor, a döntést hozó bíróság, szabálysértési hatóság, illetve a helyszíni bírságot kiszabó szerv vagy személy közli az adatokat, amelyek eltérnek a 153. § (2) bekezdés alapján közölt adatoktól.

(5) A (3) bekezdés a), c) és d) pontjában meghatározott adatokat az előkészítő eljárást lefolytató szerv vagy a szabálysértési hatóság is közölheti.”

174. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 154. §-át követően a következő 115/A. alcímmel egészül ki:

„115/A. A személyazonosító adatok nyilvántartásában és a szabálysértési nyilvántartásokban kezelt adatok kezelési ideje és törlése”

175. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 156. §-át követően a következő 115/B. alcímmel és 156/A–156/C. §-sal egészül ki:

„115/B. A szabálysértési nyilvántartási rendszer használatára jogosultak nyilvántartása

156/A. § (1) A szabálysértési nyilvántartási rendszer használatára jogosultak nyilvántartásának célja a szabálysértési nyilvántartó szerv, az adatközlésre kötelezettek, az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével közvetlen adathozzáféréssel (a továbbiakban: közvetlen hozzáférés) történő adatátvitelre jogosultak, valamint a közvetlen hozzáféréssel történő adatigénylésre jogosultak hozzáféréshez szükséges adatainak tárolása, valamint az adatkezelés jogszerűsége ellenőrzésének biztosítása.

(2) A szabálysértési nyilvántartási rendszer használatára jogosultak nyilvántartása tartalmazza a szabálysértési nyilvántartó szerv, a közvetlen hozzáféréssel történő adatátvitelre jogosult szervek, a közvetlen hozzáféréssel történő adatigénylésre jogosult szervek, valamint az adatközlésre kötelezett szervek

- a) megnevezését,
- b) levelezési címét,
- c) telefonszámát,
- d) telefaxszámát,
- e) elektronikus levélcímét,
- f) hozzáférési jogosultságának típusát, keletkezésének és törlésének tényét és időpontját,
- g) a szerv nevében hozzáférésre felhatalmazott személy (a továbbiakban: hozzáférésre felhatalmazott személy)
- ga) családi és utónevét (neveit),
- gb) személyi azonosítóját,
- gc) beosztását,
- gd) szervezeti egységét,
- ge) hozzáférési jogosultságának terjedelmét és körét, keletkezésének és törlésének tényét és időpontját,
- gf) egyedi azonosítóit.

(3) Az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzése céljából a szabálysértési nyilvántartási rendszer használatára jogosultak nyilvántartásában kezelt adatok teljes körét a szabálysértési nyilvántartó szerv, a törvényességi felügyeletet ellátó ügyész, az Alkotmányvédelmi Hivatal, valamint a nyomozó hatóság közvetlen adathozzáféréssel történő adatátvitellel jogosult átvenni.

(4) A szabálysértési nyilvántartási rendszer használatára jogosultak nyilvántartásában kezelt adatokat a jogosultság törlésétől számított öt évig kell megőrizni.

156/B. § (1) A szabálysértési nyilvántartási rendszerbe történő adatközléshez, a szabálysértési nyilvántartási rendszerhez történő közvetlen hozzáférés gyakorlásához, valamint a szabálysértési nyilvántartási rendszerből közvetlen hozzáféréssel történő adatigényléshez szükséges egyedi azonosítókat az adatközlésre kötelezett szerv, a közvetlen hozzáférésre jogosult szerv, valamint az közvetlen hozzáféréssel történő adatigénylésre jogosult szerv a szabálysértési nyilvántartó szervhez benyújtott kérelemben (a továbbiakban: egyedi azonosító iránti kérelem) igényli.

(2) Az egyedi azonosító iránti kérelemnek tartalmaznia kell a 156/A. § (2) bekezdés a)–f) pontjában és g) pont ga)–ge) alpontjában meghatározott adatokat.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott adatokban bekövetkezett változásról az adatközlésre kötelezett szerv, a közvetlen hozzáférés igénybevételével történő adatigénylésre jogosult szerv – az adatváltozást követő három munkanapon belül – értesíti a szabálysértési nyilvántartó szervet.

156/C. § A szabálysértési nyilvántartó szerv az egyedi azonosító iránti kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül tájékoztatja

a) az adatközlésre kötelezett szervet a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóiról, valamint az adatközlési kötelezettség teljesítéséhez szükséges technikai ismeretekről,

b) a közvetlen hozzáférésre jogosult szervet a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóiról, valamint a közvetlen hozzáférés gyakorlásához szükséges technikai ismeretekről,

c) a közvetlen hozzáféréssel történő adatigénylésre jogosult szervet a hozzáférésre felhatalmazott személy egyedi azonosítóiról, valamint az elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével történő adatigényléshez szükséges technikai ismeretekről."

176. § (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 157. § (1) bekezdés nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szabálysértési nyilvántartásokból törvényben meghatározott feladataik ellátása céljából közvetlen hozzáféréssel a szabálysértési nyilvántartási rendszerben kezelt adatok teljes körét jogosult átvenni”

(2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 157. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A szabálysértési nyilvántartásokból törvényben meghatározott feladataik ellátása céljából elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételével közvetlen adathozzáféréssel (a továbbiakban: közvetlen hozzáférés) a szabálysértési nyilvántartási rendszerben kezelt adatok teljes körét jogosult átvenni]

„e) a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság büntetőeljárás lefolytatása céljából,”

(3) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 157. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A szabálysértési nyilvántartó szerv

a) a sportrendezvényről történő kitiltás hatálya alatt álló személy családi és utónevére, születési helyére és idejére, valamint anyja születési családi és utónevére,

b) a kitiltás tényére és mértékére, valamint

c) a kitiltással érintett sportlétesítmény megnevezésére, valamint sportrendezvények körére vonatkozó adatokat, amelyre a kitiltás hatálya kiterjed

a sportról szóló törvényben meghatározott sportrendészeti nyilvántartás részére továbbítja.

(3) A szabálysértési nyilvántartó szerv

a) a kereskedelmi létesítményből vagy kereskedelmi tevékenység helyéül szolgáló egyéb helyszínről kitiltás hatálya alatt álló személy családi és utónevére, születési helyére és idejére, anyja születési családi és utónevére,

b) a kitiltás tényére és mértékére, valamint

c) a kitiltással érintett kereskedelmi létesítmény megnevezésére vagy egyéb helyszínére vonatkozó adatokat

a kitiltással érintett kereskedelmi létesítmény, illetve kereskedelmi tevékenység helyéül szolgáló egyéb helyszín ellenőrzésére jogosult szerv részére átadhatja.”

177. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 160. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közvetlen hozzáféréssel történő adatátvitel teljesítéséhez meg kell jelölni:)

„d) a közvetlen hozzáféréssel érintett, a szabálysértési nyilvántartási rendszerben nyilvántartott személynek a 151. §

(2) bekezdés a) pontjában meghatározott adatkörből legalább

da) az aa), ab), ad), ae), vagy

db) az ab) és af), vagy

dc) az aa) és af) alpontok szerinti adatokat.”

178. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 161. §-a a következő (4)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A szabálysértési nyilvántartó szerv az adatigénylésben megjelölt személy adatait kizárólag akkor továbbítja, ha a kérelemben megjelölt személy egyértelműen azonosítható.

(5) A szabálysértési nyilvántartásokból adatigénylés alapján történő adattovábbításra jogosultak a technikai feltételek megléte esetén kérelmüket közvetlen hozzáférés útján is előterjeszthetik.

(6) A közvetlen hozzáférés útján előterjesztett adatigénylésre az adatokat a szabálysértési nyilvántartó szerv elektronikus úton továbbítja. A közvetlen hozzáférés útján előterjesztett adatigénylésre a 160. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat is alkalmazni kell.”

179. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 131. alcímének címe helyébe a következő cím lép:

„131. Járművezetés az eltiltás hatálya alatt”

180. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 206/B. §-át követően a következő 160/C. alcímmel és 206/C. §-sal egészül ki:

„160/C. Segélyhívó számok rendeltetésétől eltérő igénybevétele

206/C. § (1) Aki az egységes európai segélyhívó számot, illetve a nemzeti segélyhívó számot annak rendeltetésétől eltérő célból, szándékosan felhív, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.”

181. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 215/B. §-át követően a következő 169/C. alcímmel és 215/C. §-sal egészül ki:

„169/C. Gazdasági, anyagi szolgáltatási kötelezettség megsértése

215/C. § Az a gazdasági, anyagi szolgáltatásra kötelezett személy, aki a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényben meghatározott gazdasági, anyagi szolgáltatási kötelezettségének nem, vagy nem a jogszabályban vagy végrehajtható határozatban megjelölt határidőben tesz eleget, szabálysértést követ el.”

182. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 225. §-át követően a következő 179/A. alcímmel és 225/A. §-sal egészül ki:

„179/A. Vasúti szabálysértés

225/A. § (1) Aki

a) vasútállomásnak, illetve megállóhelynek az utasok használatára meg nem nyitott részébe engedély nélkül belép, vasúti pályaudvaron a vágányokon átjár, kivéve, ha ezt a vonat megközelítése vagy elhagyása teszi szükségessé,

b) a vasút területének közúti járműforgalomra meg nem nyitott részén kerékpárral vagy egyéb járművel közlekedik,

c) a vasúti kocsi nem a felszállásra szolgáló helyen száll be vagy onnan nem a leszállásra szolgáló helyen távozik,

d) mozgó vonatra fel-, illetve mozgó vonatról leugrik,

e) vasúti kocsinak nem az utazásra kijelölt részén utazik,

f) a sínpálya közvetlen közelében állatot jogosulatlanul, őrizetlenül vagy szabadon hagyva legeltet,

g) a veszélyes áruk kézi- vagy úti poggyászként történő szállítására, a veszélyes áruk vasúti szállítására vonatkozó szabályzatban meghatározott mentességi előírásokat nem tartja be, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdés g) pontjában meghatározott szabálysértés miatt a hivatásos katasztrófavédelmi szerv erre felhatalmazott ügyintézője is szabhat ki helyszíni bírságot.”

183. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 242. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Aki erdőben, erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületen, fásításban vagy erdészeti létesítmény területén a tűzgyújtási előírásokat megszegi, közvetlenül vagy közvetve tüzet okozó tárgyat helyez el, vagy a gyújtott tűz őrzéséről, valamint annak a – helyszínről való távozás előtti – biztonságos eloltásáról nem gondoskodik, szabálysértést követ el.

(2b) Aki az erdőgazdálkodásért felelős miniszter vagy az erdészeti hatóság által elrendelt tűzgyújtási tilalom hatálya alatt a tűzgyújtási, tűzvédelmi előírásokat megszegi, szabálysértést követ el.”

184. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 243. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Aki)

„b) az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény hatálya alá tartozó területről kitermelt faanyagot az előírásoknak megfelelően kiállított szállítójegy nélkül szállít,”

(szabálysértést követ el.).

185. § (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 250. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben)

„a) kijelölje a szabálysértési elzárás végrehajtását foganatosító büntetés-végrehajtási intézeteket,”

(2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 250. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a szabálysértési szabályozásért felelős miniszter, hogy)

„d) az adópolitikáért felelős miniszter, a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter, a közlekedésért felelős miniszter, a halgazdálkodásért felelős miniszter, az erdőgazdálkodásért felelős miniszter, a természetvédelemért felelős miniszter, az agrárpolitikáért felelős miniszter egyetértésével a helyszíni bírságolás végrehajtásának, a helyszíni bírságolást igazoló nyomtatvány kialakításának,”

(részletes szabályait rendeletben szabályozza.).

186. § (1) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 252. §-ában a 2012. évi XXXI. törvény 1. § (40) bekezdésével megállapított (4) bekezdés helyébe a következő (4a) bekezdés lép:

„(4a) Azokat a 2012. április 15-e előtt elkövetett cselekményeket, amelyek a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 138/A. §-ának a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartásról szóló 2012. évi II. törvény 253. § (2) bekezdésével megállapított a) pontja alapján nem minősülnek bűncselekménynek, e törvény szerint szabálysértésként kell elbírálni.”

(2) A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 252. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az egyes rendészeti tárgyú törvények módosításáról szóló 2013. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: 2013. évi XCIII. törvény) 43. §-ával megállapított, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 133/A. § és 133/B. § rendelkezéseit a 2013. évi XCIII. törvény hatálybalépése előtt végrehajtott ügyekben is alkalmazni kell.”

187. § A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény

1. 1. § (1) bekezdésében a „Szabálysértés az a törvény” szövegrész helyébe a „Szabálysértés az az e törvény”,
2. 12. § (2) bekezdés a) pontjában a „10. § a) és b) pontjában” szövegrész helyébe a „10. §-ban”,
3. 14. § (3) bekezdésében a „10. § a) és b) pontjában” szövegrész helyébe a „10. §-ban”,
4. 22. § (3) bekezdésében a „kormányrendeletben kötelező” szövegrész helyébe a „kormányrendeletben meghatározott kötelező”,
5. 35. §-ában az „Az eljárás alá vont személy a jogorvoslati jogáról írásban lemondhat.” szövegrész helyébe az „A jogorvoslatra jogosult a jogorvoslati jogáról írásban vagy a tárgyaláson szóban lemondhat.”
6. 44. § (1) bekezdésében a „több szabálysértési” szövegrész helyébe a „több szabálysértési, vagy ugyanannál a rendőri szervnél több előkészítő”,
7. 52. § (3) bekezdésében az „indítványt tehet, a szabálysértési” szövegrész helyébe az „indítványt tehet, kérdést intézhet, a szabálysértési”,
8. 54. § (2) bekezdésében az „indítványt tehet, jogairól” szövegrész helyébe az „indítványt tehet, kérdést tehet fel, jogairól”,
9. 76. § (1) bekezdésében, valamint a 77. § (1) bekezdés e) pontjában a „gépjármű” szövegrész helyébe a „jármű”,
10. 76. § (3) bekezdésében az „Az eljárás alá vont személytől lefoglalt dolgot részére” szövegrész helyébe az „A lefoglalt dolgot az eljárás alá vont személy részére”, az „az eljárás alá vont személytől lefoglalt dolog kiadása” szövegrész helyébe az „a lefoglalt dolog kiadása”,
11. 76. § (4) bekezdésében az „Az eljárás alá vont személytől lefoglalt” szövegrész helyébe az „A lefoglalt”,
12. 78. § (3) bekezdésében a „ha az eljárás alá vont személy ismert, a személyi adatait” szövegrész helyébe az „az eljárás alá vont személy ismert személyi adatait”,

13. 80. § a) pontjában a „feljelentett szabálysértés” szövegrész helyébe a „feljelentett cselekmény”,
14. 80. § d) pontjában, 83. § (1) bekezdés f) és g) pontjában a „közigazgatási eljárás” szövegrész helyébe a „közigazgatási hatósági eljárás”,
15. 86. § (3) bekezdésében a „kérelem helytálló” szövegrész helyébe a „kérelem megalapozott”,
16. 92. § (1) bekezdés d) pontjában a „foglalkozás-egészségügyi alkalmassági vizsgálat” szövegrész helyébe a „foglalkoztathatósági szakvélemény”,
17. 95. § (2) bekezdésében a „felelősségét megállapító vagy az eljárást megszüntető” szövegrész helyébe a „felelősségét megállapító, a feljelentést elutasító vagy az eljárást megszüntető jogerős”,
18. 99. § (2) bekezdésében a „hat hónapon belül ismételt elkövetés” szövegrész helyébe a „hat hónapon belül újabb szabálysértés elkövetése”,
19. 101. § (3) bekezdésében az „az idézés elmulasztása” szövegrész helyébe az „a megjelenés elmulasztása”,
20. 101. § (8) bekezdésében a „Ha az (1) bekezdésben” szövegrész helyébe a „Ha az (1) és (2) bekezdésben”,
21. 102. § (1) bekezdésében a „meghallgatása nem” szövegrész helyébe „meghallgatása, valamint egyéb bizonyíték megszerzése nem”,
22. 112. § (5) bekezdésében az „az eljárást megszünteti” szövegrész helyébe az „a szabálysértési ügy iratait visszaküldi a szabálysértési hatóságnak”,
23. 114. § (2) bekezdésében a „legfeljebb nyolc napra” szövegrész helyébe a „legfeljebb tizenöt napra”,
24. 118. § (1) bekezdésében az „intézkedést alkalmaz” szövegrész helyébe az „intézkedést alkalmaz, illetve rendelkezik a szabálysértési költség viseléséről”,
25. 125. § (1) bekezdésében a „szóban terjeszti elő” szövegrész helyébe a „szóban terjeszti elő, valamint javaslatot tesz a büntetés mértékére”,
26. 125. § (3) bekezdésében a „bűnösségét” szövegrész helyébe a „felelősségét”,
27. 126/A. § (4) bekezdésében az „az e törvényben meghatározott jogorvoslattal” szövegrész helyébe a „fellebbezéssel”,
28. 127. § (1) bekezdés c) pontjában az „ítélték el” szövegrész helyébe a „vonták felelősségre”,
29. 144. § (1) bekezdésében a „végrehajtásáról az állami foglalkoztatási szerv gondoskodik” szövegrész helyébe a „végrehajtásában az állami foglalkoztatási szerv közreműködik”,
30. 144. § (4) bekezdésében az „az elkövető egészségi állapotának és munkára való alkalmasságának” szövegrész helyébe az „a foglalkoztathatósági szakvélemény”,
31. 144. § (8) bekezdésében a „– figyelemmel egészségi állapotára –” szövegrész helyébe az „a jelentkezéstől számított tizenöt munkanapon belül beszerzett foglalkoztathatósági szakvélemény alapján”,
32. 144/A. § (4) bekezdésében a „(2) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(2) és (2a) bekezdésben”,
33. 144/A. § (6) bekezdésében az „a)–c) pontjában” szövegrész helyébe az „a) és c) pontjában”, a „d)–e) pontjában” szövegrész helyébe a „b), d) és e) pontjában”,
34. 147. § (6) bekezdésében az „esetén a köztársasági” szövegrész helyébe az „esetén legfeljebb a köztársasági”,
35. 150. § (1) bekezdésében a „valamint a szabálysértési nyilvántartásokból” szövegrész helyébe az „a szabálysértési nyilvántartásokból, valamint a szabálysértési nyilvántartási rendszer használatára jogosultak nyilvántartásából”,
36. 150. § (2) bekezdésében a „képező nyilvántartások” szövegrész helyébe a „képező szabálysértési nyilvántartások”,
37. 154. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében az „eljárás hatálya” szövegrész helyébe az „eljárás – ideértve az előkészítő eljárást, a perújítást – hatálya”,
38. 154. § (2) b) pont ba) alpontjában a „minősítését” szövegrész helyébe a „tulajdon elleni szabálysértés esetén az elkövetési érték, kár, illetve okozott vagyoni hátrány mértékét”,
39. 154. § (2) bekezdés f) pontjában a „megnevezését” szövegrész helyébe a „megnevezését, áttétel esetén az eljáró szervet és az áttétel időpontját”,
40. 154. § (2) bekezdés h) pontjában a „tényét” szövegrész helyébe a „tényét, időpontját, a felfüggesztett szabálysértési eljárás továbbfolytatásának időpontját”,
41. 154. § (2) bekezdés i) pontjában a „tényét” szövegrész helyébe a „tényét, időpontját”,
42. 157. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében a „szabálysértési nyilvántartásokból” szövegrész helyébe a „személyazonosító adatok nyilvántartásából és a szabálysértési nyilvántartásokból”,
43. 157. § (1) bekezdés d) pontjában a „valamint az állami foglalkoztatási szerv” szövegrész helyébe az „az állami foglalkoztatási szerv, valamint a büntetés-végrehajtási szerv”,

44. 165. § (1) bekezdésében az „információs szabadságról törvényben” szövegrész helyébe az „információs szabadságról szóló törvényben”;
45. 177. § (4) bekezdésében, 242. § (3) bekezdésében, 243. § (2) bekezdésében a „természeti és védett természeti” szövegrész helyébe a „természeti, védett természeti és Natura 2000”;
46. 187. § (1) bekezdés b) pontjában a „védett természeti területet is” szövegrész helyébe a „védett természeti, Natura 2000 területet is”;
47. 187. § (2) bekezdésében a „bekezdés b) pontjában” szövegrész helyébe a „bekezdésben”;
48. 193. § (2) bekezdésében a „harapós kutyáját” szövegrész helyébe a „veszélyes ebét”, a „harapós kutyára” szövegrész helyébe a „veszélyes ebre”;
49. 193. § (3) bekezdésében az „önkormányzati természetvédelmi őr is” szövegrész helyébe az „önkormányzati természetvédelmi őr, továbbá a mezőőr is”;
50. 196. § (2) bekezdésében a „települési szilárd vagy folyékony hulladékot” szövegrész helyébe a „települési hulladékot”;
51. 200. § (1) bekezdés a) pontjában a „kormányrendeletben meghatározott” szövegrész helyébe a „kormányrendeletben vagy önkormányzati rendeletben meghatározott”;
52. 242. § (3) bekezdésében az „(1) és (2) bekezdésben” szövegrész helyébe az „(1)–(2b) bekezdésben”;
53. 247. § c) pontjában a „meghatározott mértékűnél többet mulaszt” szövegrész helyébe a „meghatározott mértéket vagy annál többet mulaszt”, valamint
54. 252. § (6) bekezdésében a „141. § (7) bekezdés” szövegrész helyébe a „141. § (13) bekezdés” szöveg, a „153. § (6) bekezdés” szövegrész helyébe a „153. § (4) bekezdés” szöveg lép.

188. § Hatályát veszti a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény

1. 28. § (4) bekezdés második mondatában az „, illetve a bíróság” szövegrész,
2. 41. § (1) bekezdésében az „A törvényszék elnöke ezekre az eljárásokra más járásbíróóság illetékességét is megállapíthatja.” szövegrész,
3. 72. § (2) bekezdésében az „, illetve a Kormány által rendeletben kijelölt intézményben” szövegrész,
4. 72. § (5) bekezdésében az „Az elővezetés az ügyész által hozott határozatig nem hajtható végre.” szövegrész,
5. 80. § b) pontjában a „vagy eljárást megszüntető” szövegrész,
6. 116. § (4) bekezdése,
7. 152. § (1) bekezdés c) pontja,
8. 157. § (1) bekezdés g) pontja,
9. 158–159. §-a,
10. 161. § (2) bekezdés a) pont af) alpontja,
11. 165. § (4) bekezdésében az „és a szervezett bűnözés elleni koordinációért felelős közigazgatási szerv” szövegrész,
12. 165. § (5) bekezdés e) pontja,
13. 234. § (3) bekezdése,
14. 235. § (2) bekezdése,
15. 236. § (1) bekezdésében az „előállít” és a „vagy ezek iránt intézkedik,” szövegrész, valamint
16. 236. § (2) bekezdése.

28. A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény módosítása

189. § A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény a következő 1/A. §-sal egészül ki:
„1/A. § E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a kéményseprő-ipari közszolgáltatás ellátásával, valamint az égéstermékek veszélyeinek csökkentésével összefüggő egyes kérdésekben.”

- 190. §** (1) A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény 6. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:
(A közszolgáltatás során a közszolgáltató sormunka keretében időszakonként köteles elvégezni)
„e) a vonatkozó műszaki követelményeknek megfelelő szén-monoxid érzékelő felszerelésére és működtetésére vonatkozó kötelezettség teljesítésének, valamint az érzékelő működőképességének ellenőrzését.”
- (2) A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény 6. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közszolgáltató a közszolgáltatás keretében elvégzi az ingatlan tulajdonosa által megrendelt égéstermék-elvezetővel kapcsolatos kötelező műszaki vizsgálatokat. Az időlegesen használt ingatlanok esetében az ingatlan tulajdonosának megrendelésére időszakonként kell elvégezni az (1) bekezdés a)–e) pontjában foglaltakat.”

- 191. §** (1) A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény 9. § (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- (Az ingatlan tulajdonosa köteles)*
- „d) a (2) bekezdés c)–f) pontjában és az (5) bekezdésben meghatározott feladatok ellátásáról gondoskodni, ha az ingatlan használója ezt az előírt határidőn belül nem teszi meg.”
- (2) A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény 9. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:
- „(5) A helyiség légterétől nem független, nyitott égésterű tüzelőberendezés üzemeltetése esetén
- a) a bölcsődei, óvodai vagy iskolai ellátás nyújtására szolgáló,
- b) a vendégéjszaka eltöltésére használt,
- c) a személyes gondoskodás keretébe tartozó szakosított ellátást nyújtó bentlakásos intézmény céljára szolgáló,
- d) a fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátásra szolgáló,
- e) a zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről szóló kormányrendelet hatálya alá tartozó önálló rendeltetési egység használója a tüzelőberendezés helyiségében a vonatkozó műszaki követelményeknek megfelelő szén-monoxid-érzékelő berendezés felszerelésére és működtetésére köteles, amennyiben a tüzelőberendezés közösségi térben vagy vele légtér-összeköttetésben lévő helyiségekben van.
- (6) A helyiség légterétől nem független, nyitott égésterű tüzelőberendezéssel felszerelt, új építésű épület akkor vehető használatba, ha a tüzelőberendezés helyiségében jogszabályban meghatározott műszaki követelményeknek megfelelő szén-monoxid-érzékelő berendezést helyeztek el.”
- 192. §** A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény 13. § (2) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:
- (Felhatalmazást kap a településüzemeltetésért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg)*
- „m) a szén-monoxid érzékelő berendezésre vonatkozó műszaki követelményeket.”

29. A Magyar Köztársaság Kormánya és a Bosznia-Hercegovinai Köztársaság Kormánya között személyeknek az államhatáron történő átadásáról és átvételéről szóló, Budapesten, 1996. április 21-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2006. évi XVIII. törvény hatályon kívül helyezése

- 193. §** Hatályát veszti a Magyar Köztársaság Kormánya és a Bosznia-Hercegovinai Köztársaság Kormánya között személyeknek az államhatáron történő átadásáról és átvételéről szóló, Budapesten, 1996. április 21-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 2006. évi XVIII. törvény.

30. Záró rendelkezések

- 194. §** (1) Ez a törvény – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2013. július 1-jén lép hatályba.
- (2) 2013. szeptember 1-jén lép hatályba
- a) az 1–2. §
- b) a 9. §,
- c) a 19. §,
- d) a 24. §,
- e) a 40. §,
- f) az 52. §,
- g) az 55. §,
- h) a 69. § (1) bekezdése,
- i) a 70. §,
- j) a 77. §,
- k) a 79. § (2) bekezdése,
- l) a 115–116. §, valamint
- m) a 120–188. §.
- (3) 2013. október 15-én lép hatályba a 189–192. §.

(4) 2014. január 1-jén lép hatályba

- a) a 3–7. §,
- b) a 10–15. §,
- c) a 33–36. §,
- d) a 41–45. §,
- e) a 49–51. §,
- f) az 57. § (2) bekezdése,
- g) a 63. §,
- h) a 75. §,
- i) a 79. § (3) bekezdése,
- j) a 80–81. §,
- k) a 83. § b) pontja,
- l) a 93. §,
- m) a 96. §,
- n) a 106. §, valamint
- o) a 117–119. §.

195. § E törvény 16. §-a, 18. § a) pontja, valamint 20–23. §-a az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

196. § (1) E törvény

- a) az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 26. cikkében foglalt rendelkezések kiegészítéséről szóló, 2001. június 28-i, 2001/51/EK tanácsi irányelvnek,
 - b) a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről szóló, 2004. december 13-i, 2004/114/EK tanácsi irányelvnek,
 - c) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i, 2009/50/EK tanácsi irányelv 2. cikk c) és g) pontjában, 15. cikk (5) bekezdésében és 16. cikk (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek,
 - d) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i, 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint
 - e) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i, 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.
- (2) Az 53. § és az 58. § a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.
- (3) E törvény 25–32. §-a az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

**2013. évi XCIV. törvény
az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény,
valamint a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény
módosításáról***

- 1. §** Az erdőről, erdő védelméről és az erdőgazdálkodásáról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 37. §-a a következő (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:
- „(3) A közjóléti fejlesztési tervekben a fejlesztési irányokat kiemelten a meglévő turistautak, a lovaglás és kerékpározás célját szolgáló utak által előidézett közjóléti igényekre figyelemmel kell megtervezni.
- (4) Az erdőben a jelzett turistautak és kerékpározás célját szolgáló utak, valamint a bejelentett lovaglás célját szolgáló utak nyomvonalát, jellemző adatait a közjóléti létesítményekről vezetett nyilvántartásban kell nyilvántartani és az erdészeti hatóság honlapján közzé kell tenni.”
- 2. §** (1) Az Etv. 91. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „91. § (1) Az erdőben – annak rendeltetésétől függetlenül – üdülés, sportolás és kirándulás céljából gyalogosan, emberi erővel hajtott kerékpárral, lóval, valamint az erdészeti feltáró hálózat részein sport vagy turisztikai célú, lóval vontatott járművel bárki saját felelősségére ott tartózkodhat, amit az erdőgazdálkodó tűrni köteles, kivéve, ha
- a) más jogszabály azt korlátozza, vagy
- b) az arra jogosult a látogatás korlátozását az e törvényben foglaltak alapján elrendelte.”
- (2) Az Etv. 91. §-a a következő (1a)–(1e) bekezdéssel egészül ki:
- „(1a) Nem állami, illetve nem helyi önkormányzati tulajdonú erdőben az erdészeti feltáró hálózat részein kívül lovagolni, emberi erővel hajtott kerékpárral közlekedni tilos, kivéve, ha az erdő tulajdonosa az erdő nem állami, illetve nem helyi önkormányzati tulajdoni jellegét megfelelően nem jelezte.
- (1b) Az erdőben abban az esetben lehet a megjelölt turistaúton kerékpározni és lovagolni, a megjelölt kerékpáros úton lovagolni, ha az együttes használat lehetősége jelzéssel az adott turistaúton vagy kerékpáros úton megjelölésre került.
- (1c) Az (1b) bekezdés szerinti együttes használatot az erdészeti hatóság engedélyezi, ha az a látogatók életét és testi épségét nem veszélyezteti.
- (1d) Az (1b) bekezdésben foglalt kivétellel a megjelölt turista- vagy kerékpáros út keresztezése esetén a lovas az úton kizárólag lépésben haladhat át.
- (1e) Az erdőben sport vagy turisztikai célú, lóval vontatott járművel turistaúton közlekedni tilos.”
- (3) Az Etv. 91. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(5) Üdülési, sportolási, illetőleg kirándulási célból – a kijelölt út kivételével – gyalogosan, kerékpárral és lóval sem vehető igénybe
- a) az erdősisítés területe, amíg a rajta lévő faállomány a két méter átlagos magasságot el nem éri;
- b) az erdőrezervátum magterülete.”
- (4) Az Etv. 91. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
- „(6) Kiépített parkerdei utat lovaglás céljára kizárólag az erre a célra kijelölt és bejelentett szakaszon lehet igénybe venni.”
- (5) Az Etv. 91. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
- „(7) Kiépített parkerdei utat lóval vontatott járművel nem szabad igénybe venni.”
- 3. §** Az Etv. 92. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Az erdőben látogatás céljából járművel – ideértve a nem sport vagy turisztikai célú, lóval vontatott járművet, valamint a nem csak emberi erővel hajtott kerékpárt is – közlekedni csak az arra kijelölt úton szabad.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 11-i ülésnapján fogadta el.

- 4. §** Az Etv. a következő 92/A. §-sal egészül ki:
 „92/A. § Erdőben quaddal, terep-motorkerékpárral, segédmotoros kerékpárral, valamint motorkerékpárral közlekedni tilos. Az erdészeti vagy jogosult erdészeti szakszemélyzet segédmotoros kerékpárral vagy közúti forgalomba helyezett, legfeljebb 500 cm³ hengerűrtartalmú motorkerékpárral közlekedhet az erdőben munkavégzés céljából.”
- 5. §** Az Etv. 95. § (1) bekezdésében az „a turista-, lovagló- vagy a járműközlekedésre kijelölt utat” szövegrész helyébe az „a megjelölt turistautat, a bejelentett lovaglót utat vagy a járműközlekedésre kijelölt utat” szöveg lép.
- 6. §** A polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény (a továbbiakban: Ptv.) 3. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A polgárőr egyesület az (1) bekezdésben foglalt polgárőri tevékenységen túlmenően kiegészítő feladatként önkéntesen közreműködhet]
 „a) a katasztrófákra történő felkészülés, a katasztrófák elleni védekezés és a helyreállítás, újjáépítés feladataiban, valamint a polgári védelmi szervezetek tevékenységében, továbbá a környezet veszélyeztetésének, károsításának megelőzésében és elhárításában, következményeinek felszámolásában, aminek keretében az erdő lovaglás elől el nem zárt területén lovas járőrszolgálatot is elláthat,”
- 7. §** A Ptv. 4. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
 „(3a) A polgárőr egyesület működési területe a lovas járőrszolgálat ellátása tekintetében – a (3) bekezdésben meghatározott területen túl – a polgárőrség székhelyeként megjelölt településsel, fővárosi kerülettel közvetlenül határos erdőterület lovas járőrszolgálat elől el nem zárt területére is kiterjed.”
- 8. §** A Ptv. 10. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
 „(4) Erdőterületen történő lovas járőrszolgálatot csak az Országos Polgárőr Szövetség szervezésében lefolytatott oktatást eredményesen elvégző polgárőr láthat el.”
- 9. §** A Ptv. 15. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(4) A polgárőri szolgálat ellátása során a polgárőr köteles magánál tartani polgárőr igazolványát. Ha a polgárőr közterületen vagy közforgalmú személyszállítási eszközön lát el polgárőri szolgálatot, illetve az erdő területén lovas járőrszolgálatot teljesít, ennek tartama alatt polgárőri igazolványát köteles a formaruhán jól látható helyen, az egyedi azonosítót tartalmazó oldalával kifelé fordítva, kitűzve viselni.”
- 10. §** A Ptv.
 a) 3. § (2) bekezdés i) pontjában a „felkutatásában,” szövegrész helyébe a „felkutatásában, valamint”,
 b) 6. § (1) bekezdésében a „vadászokkal, valamint” szövegrész helyébe a „vadászokkal, a lovas járőrszolgálattal érintett erdőterület tulajdonosával, kezelőjével, illetve ezek képviselőjével, valamint”,
 c) 14. § (2) bekezdés c) pontjában a „tevékenységellátásra, vagy” szövegrész helyébe a „tevékenységellátásra”,
 d) 14. § (2) bekezdés d) pontjában a „kötött,” szövegrész helyébe a „kötött, vagy”, továbbá
 e) 30. § (4) bekezdésében a „2013. július 1-éig” szövegrész helyébe a „2013. december 31-éig” szöveg lép.
- 11. §** (1) E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 (2) Hatályát veszti az Etv.
 a) 92. § (2) bekezdésében a „lovaglásra, valamint” szövegrész,
 b) 92. § (4) bekezdésében a „lovaglásra, valamint” szövegrész, valamint,
 c) 92. § (5) bekezdése.
 (3) Hatályát veszti a Ptv. 3. § (2) bekezdés h) pontjában a „valamint” szövegrész.

Áder János s. k.,
 köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
 az Országgyűlés elnöke

**2013. évi XCV. törvény
a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló
2012. évi CXXVI. törvény módosításáról***

- 1. §** A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 23. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Az agrárkamara elnöke és alelnöke a feladatait csak személyesen láthatja el, kivéve, ha az elnök vagy az alelnök egyben az agrárkamara megyei (fővárosi) szervének elnöke vagy alelnöke is; ebben az esetben a helyettesítésük rendjéről mind az agrárkamara, mind agrárkamara megyei (fővárosi) szervének szervezeti és működési szabályzatában rendelkezni kell. Az elnök és az alelnökök a feladatuk elvégzése során a törvényeknek, valamint az agrárkamara alapszabályának és más önkormányzati szabályzatának alávetve az agrárkamara érdekében járnak el. Az elnök és az alelnökök alkalmazásával összefüggésben a jogviszony létesítése és megszüntetése tekintetében az országos küldöttgyűlés, egyebekben az elnökség határoz.”
- 2. §** A Tv. 30. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) A tisztségviselő azonos agrárkamari szervezeten belül egyidejűleg egy agrárkamari tisztséget tölthet be és egy szavazati jog illeti meg. A területi szervezet elnöke nem lehet egyidejűleg az országos szervezet főigazgatója.”
- 3. §** E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

**2013. évi XCVI. törvény
a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról****

- 1. §** A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 2. §-a a következő 36. ponttal egészül ki:
(*E törvény alkalmazásában:*)
„36. közösségi kerékpáros rendszer: több állomásból álló, automatizáltan működő, bárki számára folyamatosan igénybe vehető, rövid távú és egyirányú utazásra alkalmas kerékpár-kölcsönzési rendszer.”
- 2. §** (1) Az Sztv. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A vasút-, trolibusz-, autóbusz- és közösségi kerékpár-állomáson a közforgalom számára nyitva álló helyen, a megállóhelyen, kikötőben, valamint a személyszállító vasúti járművek, trolibuszok, az autóbuszok és a hajók, kompok belterében, a vasút-, trolibusz-, autóbusz- és közösségi kerékpár-állomáson, hajóállomáson és megállóhelyen található berendezések, a személyszállító vasúti járművek, trolibusz, autóbusz, közösségi kerékpáros rendszer eszközei és a hajók, kompok, továbbá az utasok életének, személyének, testi épségének és vagyontárgyaik védelme céljából az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szerinti adatvédelmi jogok érvényesítése mellett, továbbá e törvényben meghatározott korlátozó rendelkezések betartásával, a szolgáltató, a közlekedésszervező, valamint a vasút-, trolibusz-, autóbusz-, közösségi kerékpár- és hajóállomás vagy megállóhely, kikötő üzemeltetője (e szakasz alkalmazásában a továbbiakban együtt: szolgáltató) jogosult elektronikus biztonságtechnikai rendszeren keresztül megfigyelést folytatni, a megfigyelés során kép- és hangfelvételt készíteni, valamint a készített kép- és hangfelvételt kezelni.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 11-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2013. június 11-i ülésnapján fogadta el.

(2) Az Sztv. 8. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szolgáltató az (1) bekezdés szerinti elektronikus biztonságtechnikai rendszer alkalmazása esetén – a vakok és gyengénlátók számára is érzékelhető módon – köteles

a) a vasút-, hajó-, trolibusz- és az autóbussz-állomás és megállóhely bejáratánál,

b) a személyszállító vasúti járműre, hajóra, trolibuszra, és az autóbusszra való felszállásra szolgáló peronoknál,

c) a személyszállító vasúti járművön, hajón, trolibuszon és az autóbusszon, valamint

d) közösségi kerékpár gyűjtőállomásán

figyelemfelhívó jelzést és ismertetést elhelyezni az elektronikus biztonságtechnikai rendszer által folytatott megfigyelés, valamint a rendszer által rögzített, személyes adatokat tartalmazó kép- és hangfelvétel készítésének, tárolásának céljáról, az adatkezelés jogalapjáról, a felvétel tárolásának helyéről, a tárolás időtartamáról, a rendszert alkalmazó (üzemeltető) személyéről, az adatok megismerésére jogosult személyek köréről, továbbá a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvénynek az érintettek jogaira és érvényesítésük rendjére vonatkozó rendelkezéseiről.”

3. § Az Sztv. 22. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A kijelölő jogszabály a közlekedésszervező feladatává teheti a közösségi kerékpáros rendszer létrehozását és fenntartását, amennyiben az a települési önkormányzat – a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat – döntése alapján a helyi személyszállítási szolgáltatások integrált részét képezi.”

4. § (1) Az Sztv. 33. § (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem vehető igénybe szociálpolitikai menetdíj-támogatás)

„c) a nevelési-oktatási intézménnyel jogviszonyban álló gyermek, tanuló részére – az állami intézményfenntartó központ (a továbbiakban: Központ) által fenntartott nevelési oktatási intézmények esetében a Központ, egyéb esetben a nevelési-oktatási intézmény, vagy annak fenntartója által történő vásárlások kivételével – a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek által vásárolt jegyek, bérletek után.”

(2) Az Sztv. 33. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nemzeti mobil fizetési szervezet általi továbbértékesítés esetén a (4) bekezdés alkalmazásában a jegy vagy bérlet megvásárlójának az a személy minősül, aki azt a nemzeti mobil fizetési szervezettől vagy annak viszonteladójától megvásárolja.”

5. § Hatályát veszti az Sztv. 49. § (1) bekezdésének első k) pontja.

6. § Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 24/2013. (VI. 20.) BM rendelete a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet módosításáról

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 101. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 37. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az RRI az R. 10. § (2) bekezdésében meghatározott feladatait Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér (a továbbiakban: repülőtér) területén, valamint a légiforgalmi szolgálat központi létesítményében látja el.”
- 2. §** A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. melléklet 5.13. pontja a következő 5.13.2. alponttal egészül ki:
(XIII. Kerületi Rendőrkapitányság, Budapest)
„5.13.2. A Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott Margitsziget”.
- 3. §** A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. melléklet 6.7. pont 6.7.12. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Határrendészeti Kirendeltség Szeged)
„6.7.12. Ásotthalom közúti határátkelőhely”.
- 4. §** (1) A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. melléklet 6.8. pont 6.8.8. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Határrendészeti Kirendeltség Kiszombor)
„6.8.8. Tiszasziget”.
- (2) A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. melléklet 6.8. pontja a következő 6.8.9–6.8.11. alponttal egészül ki:
(Határrendészeti Kirendeltség Kiszombor)
„6.8.9. Újszentiván
6.8.10. Kiszombor közúti határátkelőhely
6.8.11. Tiszasziget közúti határátkelőhely”.
- 5. §** A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. melléklet 16.10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„16.10. Határrendészeti Kirendeltség Csenger
16.10.1. Cégénydányád
16.10.2. Császló
16.10.3. Csegöld
16.10.4. Csenger
16.10.5. Csengersima
16.10.6. Csengerújfalú
16.10.7. Darnó
16.10.8. Fülöpösdaróc
16.10.9. Gacsály
16.10.10. Garbolc
16.10.11. Géberjén
16.10.12. Győrtelek
16.10.13. Gyügye

16.10.14. Hermánszeg
16.10.15. Jánkmajtis
16.10.16. Kishódos
16.10.17. Kisnamény
16.10.18. Kispalád
16.10.19. Kisszekeres
16.10.20. Kocsord
16.10.21. Komlódtótfalu
16.10.22. Mátészalka
16.10.23. Méhtelek
16.10.24. Nagydobos
16.10.25. Nagyhódos
16.10.26. Nagyszekeres
16.10.27. Nyírcsaholy
16.10.28. Ökörítőfülpös
16.10.29. Pátyod
16.10.30. Porcsalma
16.10.31. Rápolc
16.10.32. Rozsály
16.10.33. Szamosangyalos
16.10.34. Szamosbecs
16.10.35. Szamossályi
16.10.36. Szamostatárfalva
16.10.37. Szamosújlak
16.10.38. Tisztaberek
16.10.39. Tunyogmatolcs
16.10.40. Tyukod
16.10.41. Ura
16.10.42. Zajta
16.10.43. Zsarolyán
16.10.44. Csengersima közúti határátkelőhely”.

6. § A Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. melléklet 21. pont 21.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„21.1. Repülőtéri Rendőr Igazgatóság
21.1.1. Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér
21.1.2. Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér 1. terminál légi határátkelőhely
21.1.3. Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér 2/A. terminál légi határátkelőhely
21.1.4. Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér 2/B. terminál légi határátkelőhely
21.1.5. A légiforgalmi szolgálat központi létesítménye”.

7. § Hatályát veszti a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. melléklet

- a) 6.7. pont 6.7.8. és 6.7.9. alpontja, valamint
- b) 16.11. pont 16.11.7. alpontja.

8. § (1) Ez a rendelet – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2)) A 2. § 2013. június 30-án lép hatályba.
(3) Az 1. §, valamint a 6. § 2013. augusztus 1-jén lép hatályba.
(4) A 4–5. § és a 7. § 2014. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 16/2013. (VI. 20.) AB határozata a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 269/C. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezés elutasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése a 2011. évi CLI. törvény 25. §-a alapján az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatára irányuló bírói kezdeményezés tárgyában – *dr. Balogh Elemér, dr. Salamon László, dr. Szalay Péter és dr. Pokol Béla* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Bragyova András, dr. Kovács Péter és dr. Lévay Miklós* különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 269/C. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

I n d o k o l á s

I.

- [1] Az indítványozó Budai Központi Kerületi Bíróság bírója az előtte 11.B.I.194/2011. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben – az eljárás felfüggesztése mellett – a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 269/C. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése érdekében az Alkotmánybírósághoz fordult. A büntetőeljárás terheltjével szemben a Budapesti I. és XII. kerületi Ügyészség a Btk. 269/C. §-ába ütköző és aszerint minősülő, a nemzeti szocialista, és kommunista rendszer bűneinek nyilvános tagadása büntettének elkövetése miatt emelt vádat. Az indítványozó álláspontja szerint a Btk. 269/C. §-a alaptörvény-ellenes.
- [2] Az indítványozó bíró az előtte folyamatban lévő büntetőeljárás során alkalmazandó törvényi tényállás vonatkozásában azt kifogásolta, hogy az nem felel meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelményének.
- [3] Ezen álláspontjának kifejtése során az indítványozó – utalva az egyes emberiség elleni, illetőleg háborús bűncselekmények büntethetőségének nemzetközi jog szerinti elvülhetetlenségére – leszögezi, hogy egyes, az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésében, majd az azt követő megtorlásban utasítást adó vezetőként érintett személyek esetében a szóban forgó törvényi tényállásban rögzített „kommunizmus bűneinek” elismerése, avagy azok „fel nem tüntetése jelentéktelen színben”, éppen a saját felelősségük elismerését jelentené. (Az indítvány az emberiség elleni, illetőleg háborús bűncselekmények elvülhetetlenségével kapcsolatban tett megállapításait arra is alapozza, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (5) bekezdése a nemzetközi jog általánosan elfogadott normái szerinti bűnök körében a „nullum crimen sine lege” elve alól kivételt enged. Helye van tehát a büntetőeljárás megindításának és az elítélésnek abban az esetben is, ha az adott cselekmény – noha az a magyar jog, vagy más állam joga szerint az elkövetéskor nem minősült bűncselekménynek – a nemzetközi jog általánosan elfogadott szabályai alapján az elkövetéskor bűncselekmény volt. Ezen érvelését az indítványozó bíró azzal is erősíti még, hogy utal az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezetében foglaltakra, miszerint: „Tagadjuk a magyar nemzet és polgárai ellen a nemzetiszocialista és kommunista diktatúrák uralma alatt elkövetett embertelen bűnök elvülését”.)
- [4] Az indítványozó bíró – beadványának logikai értelmezése alapján megállapítható – következtetése szerint a törvényalkotó részéről szükséges lenne a Btk. 269/C. §-ához egy (1) és (2) bekezdést rendelni, amelyek közül az (1) bekezdés magát a büntetendő cselekményt írná le, a (2) bekezdés pedig az „utasítást adó vezető” számára „büntetlenséget biztosítana”. Ezen (2) bekezdés hiányában az indítványozó bíró álláspontja szerint ugyanis sérül

a jogbiztonság Alaptörvényben rögzített követelménye, hiszen – véleménye szerint – a törvényi tényállás a jelenlegi formájában bizonyos személyekkel szemben alkalmazandó, míg más (utasítást adó vezető) terheltek esetében – figyelemmel az önvádra kötelezés tilalmának alapelveire – a szóban forgó szakasz alkalmazása kizárt. Az önvádra kötelezés tilalmára az indítványozó bíró azon logikai levezetés mentén hivatkozik, miszerint a kommunizmus bűneinek tagadását pönalizáló jogszabály egyes személyeket éppen a kommunista rendszer alatti bűnök elkövetésének elismerésére kötelez, ekképpen pedig az önvádra kötelezés tilalmába ütközik.

- [5] Az indítvány a támadott törvényhely alaptörvény-ellenessége mellett azzal is érvel még, hogy a szóban forgó magatartás bűncselekménnyé nyilvánítása az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében rögzített véleménynyilvánítás szabadságát, egyben az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését is sérti. Ebben a körben az indítványozó bíró arra is utal, hogy a megtorlás időszakának aktív résztvevői másképpen ítélik meg a történeteket, mint mások, ezért az ő nyilatkozataik – elfogultságuk miatt – sokkal inkább „egyfajta saját, személyes véleményként értékelendő”. Ebből fakadóan pedig egyes személyek nyilatkozatai a Btk. 269/C. §-ban foglalt bűncselekményt kimerítené, míg mások magatartását csupán személyes véleményként lehetne csak figyelembe venni. Az indítványozó bíró ezért – az előzőekben ismertetett logika alapján – ismét az (1) és (2) bekezdés törvénybe iktatásának szükségességére mutat rá, amelyek hiányában a törvényi tényállás sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogbiztonság követelményét.
- [6] A bíró végül kifejti a szóban forgó törvényi tényállással kapcsolatos azon aggályát, miszerint azt, hogy Magyarországon az 1956-os forradalommal összefüggésben emberiség elleni bűncselekmény történt, magyar bíróság precedens döntése még nem mondta ki, ennek tényét nem állapította meg. A Budai Központi Kerületi Bíróság pedig ilyen bűncselekmény elkövetésének megállapítására nem jogosult, hiszen az állam elleni és emberiség elleni bűncselekmények a megyei bíróság hatáskörébe tartoznak. Az indítványozó bíró álláspontja tehát az, hogy a támadott büntető törvényi tényállásban leírt elkövetési magatartás egy olyan „alapbűncselekményhez” kapcsolódik, amelynek múltbéli elkövetését büntetőbírói ítéletben volna szükséges kimondani ahhoz, hogy az e cselekmény megtörténtének tagadásában megnyilvánuló cselekmény miatt a büntetőeljárás lefolytatható legyen.
- [7] A bírói kezdeményezés alapján az Alkotmánybíróság az eljárást az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 25. § -a alapján folytatta le.

II.

- [8] Az Alkotmánybíróság eljárása során a következő jogszabályi rendelkezéseket vette figyelembe:

- [9] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam”.

„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”.

„IX. cikk (1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

- [10] (4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.
- [11] (5) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. Az ilyen közösséghez tartozó személyek – törvényben meghatározottak szerint – jogosultak a közösséget sértő véleménynyilvánítás ellen, emberi méltóságuk megsértése miatt igényeiket bíróság előtt érvényesíteni.”
- [12] 2. A Btk. indítvánnyal érintett rendelkezése:
- „269/C. § Aki nagy nyilvánosság előtt a nemzeti szocialista vagy kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények tényét tagadja, kétségbe vonja vagy jelentéktelen színben tünteti fel, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

III.

- [13] Az indítvány nem megalapozott.
- [14] 1. Az Alkotmánybíróság a Btk. 269/C. § -a alkotmányosságának vizsgálata körében elemezte a büntető kódex ezen új törvényi tényállását, figyelembe vette továbbá a Btk-t módosító törvényekhez fűzött indokolásokat, illetőleg

- a XX. századi totalitárius diktatúrák során megvalósított emberiség elleni bűnök tagadásával kapcsolatos, a büntető jogalkotás terén megnyilvánuló európai szabályozási gyakorlatot is.
- [15] 1989. október 15. napjától a Btk. számos helyen módosult, ekkortól veszítette hatályát az „izgatás” elnevezésű bűncselekmény, és lépett helyébe a „közösség elleni izgatás”, amely a gyűlöletre uszítást és a – magyar nemzetet, valamely nemzetiséget, népet, felekezetet vagy fajt – sértő vagy lealacsonyító kifejezés nagy nyilvánosság előtti használatát rendelte büntetni. Azóta az uszításról nem, de a sértő, lealacsonyító kifejezések használatának szabadságáról vita folyik. A köznyugalom elleni bűncselekmények szinte mindegyike (közösség elleni izgatás, nemzeti jelkép megsértése, önkényuralmi jelképek használata, a nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása, stb.) az Alkotmánybíróság elé került, közülük nem is egy többször.
- [16] 1.1. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2010. évi XXXVI. törvény 1. §-a alapján a Btk. kiegészült a 269/C. §-sal és az azt megelőző alcímmel. Eszerint a „holokauszt nyilvános tagadását” az követi el, aki nagy nyilvánosság előtt a holokauszt áldozatának méltóságát azáltal sérti, hogy a holokauszt tényét tagadja, kétségbe vonja vagy jelentéktelen színben tünteti fel. A törvényhozó a fenti cselekményt a köznyugalom elleni bűncselekmények között – mint büntettet – három évig terjedő szabadságvesztéssel rendelte büntetni. A törvényhez fűzött indokolás szerint „a gyűlöletkeltés elleni hatékonyabb büntetőjogi fellépés az elmúlt húsz évben többször visszatérő igény a magyar jogalkotásban”. A törvényalkotó tehát a rasszizmus és idegengyűlölet által motivált cselekményekkel szemben igyekezett szélesebb körű védelmet biztosítani a fenti törvényt módosítás nyomán a Btk-ba került új tényálláson keresztül. (Az indokolás hivatkozik az Európai Unió Tanácsa által 2008. november 28. napján elfogadott 2008/913/IB. számú, „a rasszizmus és idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről” szóló kerethatározatra is).
- [17] Ezt követően, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló, 2010. évi LVI. törvény változtatott a Btk. 269/C. §-ának szövegén és ennek megfelelően a bűncselekmény megnevezésén is. A törvényalkotónak, amikor kiegészítette a tényállást, abból kellett kiindulnia, hogy a megélt történelmi tapasztalat sorsközösséget és összetartozás-tudatot kialakító hatását a csoport tagjaiban, a személyiségükbe való beépülést, ennek a sorsközösségnek és összetartozás-tudatnak az emberi méltóságuk részévé válását nem lehet kizárni az olyan tényekkel összefüggésben sem, amelyek nem a nemzeti szocialista, hanem a kommunista rendszereknek tudhatók be.
- [18] Az új szabályozás szerint „a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása” büntettet az követi el, aki nagy nyilvánosság előtt a nemzeti szocialista vagy kommunista rendszerek által elkövetett népiirtás és más, emberiség elleni cselekmények tényét tagadja, kétségbe vonja vagy jelentéktelen színben tünteti fel.
- [19] A törvény indokolása leszögezte, hogy a Btk. 269/C. §-ában meghatározott törvényi tényállás fentiek szerinti módosítása a „totalitárius rendszerek bűneinek és áldozatainak azonos mércével mérése érdekében” volt szükséges. Az indokolás hivatkozik ebben a körben az Alkotmánybíróság évtizedes gyakorlatára, amely nem tesz különbséget a náciizmus és a kommunizmus áldozatainak emberi méltóságát, kegyeleti jogát sértő megnyilvánulások büntetőjogi megítélésében.
- [20] 1.2. A Btk. 269/C. §-ában büntetni rendelt cselekmény elkövetési tárgya a nemzeti szocialista és a kommunista rendszerek által elkövetett népiirtás és más emberiség elleni cselekmények ténye, mint evidens, történetileg vitathatatlan, emellett még napjainkban is az állampolgárok emlékezetében eleven emlékként továbbélő, múltbéli események köre. A törvényalkotó szóhasználata alapján megállapítható, hogy a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek tagadása büntettének tárgyát nem csupán azok a tettek képezik, amelyek a nemzetközi jog, illetőleg a belső nemzeti jog szerint a népiirtás, illetve az emberiség elleni cselekmények törvényi tényállását kimerítik, hanem – figyelemmel a bűncselekmény Btk.-beli megnevezésére, valamint arra, hogy a törvényi tényállásban emberiség elleni cselekmény és nem bűncselekmény szerepel – minden, a népiirtáshoz és emberiség elleni cselekményhez fogható súlyú, általános történelmi evidenciaként elfogadott, a nemzeti szocialista és a kommunista diktatúrák alatt véghezvitt rémtett is.
- [21] A törvényalkotó természetesen nem adja meg ezen események tételes katalógusát, hanem a népiirtásra és emberiség elleni cselekményekre történő utalással, ezáltal pedig az események súlyának meghatározásával szabja meg a szóban forgó történelmi tények körét. A jogalkotó tehát a bűncselekmény tárgya körének meghatározásakor nem a nemzetközi jog és az arra épülő hazai büntetőjog által alkotott háborús, vagy emberiség elleni bűncselekményeket vette alapul. A hidegháborúra jellemző, kiélezett világpolitikai helyzetben a nyugati hatalmak – érthető módon – sokkal „óvatosabbak” voltak a kommunista rendszerek alatt történt események megítélésére, azok „büntetőjogi definiálása” során, mint a II. világháborút követő időszakban a nemzetiszocialista bűnökkel kapcsolatosan. A kommunista rendszerek során elkövetett bűnök egy része ezért – jogi értelemben – a létező nemzetközi jogi, illetőleg a nemzeti büntetőjog fogalomrendszerében csak „nehézkésen” és nem minden esetben

értelmezhető. A jogalkotó ezért a népirtás, mint a nemzetközi és hazai büntetőjogban szereplő bűncselekmény mellett, annak érdekében, hogy a kommunizmus bűneinek valamennyi megnyilvánulási formáját „lefedje”, az egyéb emberiség elleni cselekményekben határozza meg a szóban forgó törvényi tényállás tárgyi körét. Ez azonban nem vezet arra az eredményre, hogy ebbe a körbe vonható volna bármely olyan, a kommunizmus során történt esemény, tett, stb., amely az általánosan elfogadott morális közfelfogás szerint helytelen jelenség, vagy cselekedet. A törvény szövegének nyelvtani és teleologikus értelmezése alapján nyilvánvaló, hogy a törvényalkotó a „más, emberiség elleni cselekmények” fogalma alatt azokat a bűnöket érti, amelyek – súlyuk alapján – a népirtáshoz foghatóak és ezért ahhoz hasonló megítélést érdemelnek.

- [22] (A jogalkalmazónak konkrét esetben azt kell tehát eldöntenie, hogy az adott esemény (amelyet az elkövető tagad stb.) a nemzeti szocializmus, avagy a kommunizmus ideológiájához és időszakához köthető-e, illetőleg azt, hogy – civilizált világ felfogása szerint – a népirtáshoz hasonló súlyú és ezért hasonló megítélés alá eső történelmi bűnről van-e szó. Az Alkotmánybíróság leszögezi, hogy ezen utóbbi kérdések eldöntése a konkrét ügyben eljáró bíró feladata.)
- [23] A bűncselekmény jogi tárgyát pedig az e tények kétségbevonhatatlanságához fűződő társadalmi érdek képezi. A büntető tényálláson keresztül védendő jogi tárgy tehát a XX. századi európai (és világ-) történelmet döntően meghatározó diktatúrákhoz kapcsolható bűnök elismerésének társadalmi igénye, s mint ilyen, az európai és egyetemes kultúra részeként, az ezen történelmi tényekből levont, az európai jogi és társadalmi fejlődést is befolyásoló feltétlen igazság. A szóban forgó törvényi tényállást a jogalkotó a köznyugalom elleni bűncselekmények között helyezte el, kifejezve ezzel a törvény célját és a védett jogi tárgy mibenlétét, azaz a köznyugalom. Megállapítható ezért, hogy a vizsgált törvényi tényállás megalkotása mögött az a jogalkotói szándék áll, miszerint azokat a magatartásokat szükséges büntetőjogi eszközökkel visszaszorítani, amelyek objektíve alkalmasak arra, hogy a köznyugalomban zavart okozzanak.
- [24] A bűncselekmény elkövetési magatartása pedig e tények tagadása, kétségbe vonása, vagy jelentéktelen színben történő feltüntetése. Az első két fordulat olyan aktív magatartást von a szabályozás körébe, amely a fenti tények igazságtartalmának abszolút, avagy relatív cáfolását jelentik, míg a harmadik fordulat a közösségeket és az egyéneket ért tragédiában megnyilvánuló események „bagatellizálásaként” írható körül.
- [25] A törvényalkotó csupán a nagy nyilvánosság előtti elkövetést rendeli büntetni. A nagy nyilvánosság előtti elkövetés megvalósulhat különböző médiumokon keresztül, de akár szóban, nagyobb számú hallgatóság előtt.
- [26] A vizsgált bűncselekmény immateriális bűncselekmény, a törvény eredményt nem rendel az egyes elkövetési magatartások mellé. Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a szóban forgó bűncselekmény akkor valósul meg, ha az adott magatartás – figyelemmel a fentebb bemutatott jogalkotói célra – alkalmas a köznyugalom megzavarására. Csak azok a cselekmények tartoznak tehát a büntetendő magatartások körébe, amelyek – függetlenül a tényleges hatástól, avagy bármely más bekövetkezett eredménytől – objektíve alkalmasak arra, hogy az Alaptörvény által elismert és védett értékek mellett elkötelezettekkel felháborítsa, megbotránkoztassa stb., azaz elérje a társadalomra veszélyesség azon szintjét, ahol az állam beavatkozása már feltétlenül szükséges. Az elkövető tudata a cselekmény kifejtésekor szükségszerűen átfogja azt, hogy magatartásával mások emberi méltóságát sérti és ez a köznyugalom megzavarásának absztrakt lehetőségét hordozza magában.
- [27] 1.3. Az Alkotmánybíróság az európai szabályozás áttekintése során megállapította, hogy a népirtást, illetőleg egyéb emberiség elleni cselekmények tagadását számos európai állam büntetőjoga szankcionálja. A német büntető törvénykönyv 130. szakaszának (3) bekezdése öt évig terjedő szabadságvesztéssel, illetőleg pénzbüntetéssel fenyegeti azt, aki a köznyugalom megzavarására alkalmas módon nyilvánosan helyeslését fejezi ki a nemzetiszocialista rendszer bűneivel kapcsolatosan, tagadja, vagy jelentéktelen színben tünteti fel azokat.
- [28] A svájci büntető törvénykönyv 261. szakasza – a német szabályozáshoz hasonlóan – szintén szabadságvesztéssel, illetőleg pénzbüntetéssel rendeli büntetni azt, aki a népirtást, vagy más emberiség elleni cselekményt tagad, jelentéktelen színben tünteti fel, illetőleg azt igazolni igyekszik. Az 1947-es osztrák „Tilalmi törvény” 34. szakasza ugyancsak szabadságvesztéssel rendeli büntetni a nemzetiszocialista népirtást vagy más nemzetiszocialista emberiség elleni cselekményt letagadó, jelentéktelen színben feltüntető, illetőleg azt helyeslő, vagy igazolni törekvő elkövetőt. Az angol jogrend a fentiekhez hasonló – a totalitárius diktatúrák alatt elkövetett bűnök tagadását konkrétan pönalizáló – szabályozást ugyan nem tartalmaz, de (a „Malicious Communications Act 1988” alapján) büntethető az a személy, aki súlyosan sértő, vagy tudatosan hamis kijelentést tesz abból a célból, hogy a kijelentés címzettjének fájdalmat vagy félelmet okozzon. (A brit jogszabály tehát mintegy célzatként megköveteli a gyűlölet szításának szándékát is). Büntetni rendeli továbbá a holokauszt tagadását Belgium (Moreaux-törvény), Csehország, Franciaország (Loi Gayssot), Lengyelország, Románia, Szlovákia, Portugália és Litvánia büntető törvénykönyve is. Az említett országok közül Csehország, Szlovákia, Lengyelország és Litvánia hatályos büntetőjogi szabályozása

- szerint a nemzetiszocializmus során elkövetett cselekmények mellett a kommunista diktatúra bűneinek tagadása, kétségbe vonása, illetőleg az ezen rezsimek igazolására irányuló törekvés is büntetendő.
- [29] A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) által kialakított gyakorlat szerint a véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalom alappilléreinek, a haladásnak és az egyén kibontakozásának egyik feltétele. A vélemény szabadsága olyan véleményekre is kiterjed, amelyek sértőek, meghökkentőek, vagy aggodalmat keltenek. Ezt követeli meg ugyanis a pluralizmus, a tolerancia és a felvilágosultság, amely nélkül a demokratikus társadalom elképzelhetetlen. Leszögezte azonban a Bíróság azt is, hogy a véleményszabadság sem korlátozhatatlan. A Bíróság elfogadja, hogy egyes tagállamok büntetőjogi eszközökkel igyekeznek tiltani a népirtás, vagy akár más emberiség elleni bűn tényének tagadását, megkérdőjelezését, jelentőségének kisebbítését. A korlátozás megengedett céljának és szükségességének vizsgálata körében pedig figyelembe veszi az adott állam sajátos történelmi múltját és jelenét (Rekvényi kontra Magyarország ügy). A Bíróság több olyan ügyben is hozott már döntést, amelyben holokauszttagadásért (a holokauszt megtörténtét általában tagadó, illetőleg a haláltáborok létezését kétségbe vonó könyvek és folyóiratok) a tagállami bíróság által elítélt panaszosok fordultak a Bírósághoz az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkének (véleménynyilvánítás szabadsága) megsértése miatt. A Bíróság valamennyi ügyben elutasította a panaszosok kérelmét. Döntéseiben a Bíróság arra hivatkozott, hogy a holokausztot tagadó kijelentések a szólásszabadság védelmét nem élvezik, azok – e szabadsággal összefüggésben – az Egyezmény 17. cikkében rögzített joggal való visszaélésnek minősülnek (Garaudy v. France, Walendy v. Germany, Remer v. Germany ügyek).
- [30] A 2005 decemberében lezárult Witzsch kontra Németország ügyben (application no. 7485/03.) a Bíróság által megállapított tényállás lényege az volt, hogy a panaszos egy, a Német Nemzetiszocialista Munkáspártnak (NSDAP) és Hitlernek a zsidóság szisztematikus kiirtásában játszott szerepével foglalkozó újságcikkre oly módon reagált, hogy abban tényként állította, miszerint a párt (NSDAP) programjában nyoma sincs annak, hogy akár Hitler, akár a párt kiirtani szándékozott volna a zsidóságot. Fenti kijelentéseiről a panaszos – a német büntető törvénykönyv 189. §-ára figyelemmel – három hónap szabadságvesztésre ítélték. (A német büntető törvénykönyv 189. §-a kimondja, hogy aki az elhunytak méltóságát becsmerli, két évig terjedő szabadságvesztéssel, vagy pénzbüntetéssel büntetendő.) A Bíróság határozatában rámutatott, hogy a panaszos egy, a Hitler és az NSDAP felelősségével kapcsolatos vitathatatlan történelmi tény tagadott, ezáltal sértve az áldozatok méltóságát. Az Egyezmény 17. cikkének (joggal való visszaélés) általános célja az, hogy ne legyen lehetséges az Egyezmény szövegével és szellemével ellentétes valamely nézet népszerűsítése érdekében az Egyezményben biztosított valamely szabadságot felhasználni, abból előnyt kovácsolni.
- [31] A Bíróság és korábban az Európai Emberi Jogok Bizottsága is leszögezte már, hogy az Egyezmény 10. cikkében szereplő véleménynyilvánítási szabadságra a 17. cikkel ellentétes módon nem lehet hivatkozni, különösen a holokauszttal kapcsolatos ügyekben. A véleménynyilvánítási szabadsággal való visszaélés összeegyeztethetetlen a demokráciával és az emberi jogokkal, sérti továbbá mások jogait is. Az ügy érdekessége – amelyre egyébként maga a Bíróság is rámutat határozatában – az, hogy a panaszos sem a holokauszt tényét, sem pedig a gázkamrák létezését nem tagadta azon kijelentésében, amely miatt őt a német büntető hatóság elmarasztalta. Ugyanakkor a Bíróság megítélése szerint a panaszos – azáltal, hogy Hitler és az NSDAP a zsidóság kiirtásának megtervezésében játszott szerepét vitatta – a holokauszttal kapcsolatosan a fentihez képest azonos súlyú és jelentőségű történelmi körülményt tagadott. A panaszos ezért a véleménynyilvánítás szabadságára nem hivatkozhatott.
- [32] 2. az indítványozó bírő a Btk. 269/C. §-sal összefüggésben abban látja az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott, a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság sérelmét, hogy a szóban forgó bűncselekmény törvényi tényállási elemeit megvalósító azon személyek, akik egyúttal az 1956-os és az azt követő eseményekben „vezetőként, utasítást adó személyként érintettek voltak” – figyelemmel a nemzetközi jog alapján történő esetleges felelősségre vonás elvi lehetőségére – önmagukat vádolnák bűncselekmény elkövetésével. Az indítványozó bírő tehát a szóban forgó bűncselekményt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 8. §-ában meghatározott önvádra kötelezés tilalmába ütközőnek, ezáltal a jogbiztonság elvét sértőnek véli.
- [33] Az Alkotmánybíróság ezzel szemben megállapította, hogy a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűnei nyilvános tagadásának pönalizálása nem ütközik az önvádra kötelezés tilalmába. Valamely magatartás bűncselekménnyé nyilvánítása csak akkor ütközik az indítványozó bírő által felvetett alapelvbe, ha a törvényalkotó által megkövetelt magatartás kifejtésének eredményeképpen az adott személy egy másik bűncselekmény elkövetését ismerné el, azaz önmaga ellen szolgáltatna bizonyítékot, mintegy beismerő vallomást tenne. (A Be. 8. §-a értelmében senki sem kötelezhető arra, hogy önmagát terhelő vallomást tegyen, és önmaga ellen bizonyítékot szolgáltatson. Eszerint sem norma, sem pedig hatósági aktus nem írhat elő olyan aktív magatartást, amelynek kifejtése egyúttal az adott személlyel szemben terhelő vallomásnak, avagy más bizonyítéknak

minősül a büntetőeljárás során.) A büntetőjog alapfogalma a bűnösség, ezen utóbbinak pedig egyik sarkalatos eleme az elvárhatóság. A törvény elvárja az állampolgártól a bűncselekmények elkövetésétől való tartózkodást. Ez az elvárás azonban nem feltétlen, nem érvényesülhet ugyanis akkor, ha az elvárt – egyébként normakövető – magatartás önfeljelentéssel (önváddal) volna egyenlő. Ez a helyzet áll elő például a vámorgazdaság és az adócsalás büntettének „találkozásakor”.

- [34] A Legfelsőbb Bíróság a 2/2002. számú Büntető jogegységi határozatában leszögezte, hogy a vámorgazdaság mellett az adócsalást nem valósítja meg az, aki a vámorgazdaság útján birtokába került csempészett vámáru tekintetében adóbevallási kötelezettségének nem tesz eleget. (A bűnhalmazat ebben az esetben látszólagos). Ha ugyanis az adójogszabályoknak megfelelően járna el és adóbevallásában feltüntetné azt az árut (vagy jövedelmet, bevételt), amely egy már elkövetett bűncselekmény (vámorgazdaság) útján jutott a birtokába, akkor ezen utóbbi bűncselekményre vonatkozóan szolgáltatna saját maga ellen bizonyítékot a hatóság felé. A két cselekmény halmazatban történő megállapítása tehát az önvádra kötelezés tilalmába ütközik, az adócsalás ilyenkor kvázi büntetlen utócslekményként értékelendő.
- [35] A jelen esetben azonban nem erről van szó. A Btk. 269/C. § szerinti bűncselekmény elkövetésétől való tartózkodás, azaz a jogalkotó által elvárt – normakövető – magatartás nem jár együtt egy másik, korábbi bűncselekmény szükségszerű elismerésével, avagy az adott személy saját bűnösségét alátámasztó bizonyíték szolgáltatásával. A nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek tagadása büntettének elkövetésétől ugyanis nem az tartózkodik, aki kifejezetten elismeri az akkor történt rémtettek elkövetését, hanem aki a szóban forgó törvényi tényállásban írt, csakis valamely aktív cselekvés formájában megnyilvánuló elkövetési magatartást nem tanúsítja.
- [36] Normakövető, tehát a Btk. 269/C. § szerinti bűncselekményt meg nem valósító magatartást tanúsít tehát az is, aki a szóban forgó diktatúrák bűneit kifejezetten nem tagadja, nem vonja kétségbe, nem bagatellizálja, azaz hallgat. A vizsgált törvényi tényállás nem kötelez tehát a nemzeti szocialista, vagy kommunista bűnök elkövetésének elismerésére, csupán ezen bűnök megtörténtének tagadásától való tartózkodásra hív fel. A jogszabály tehát nem azt várja el a norma címzettjeitől (azaz mindenkitől), hogy az akár általa, akár más által elkövetett bűnt beismerje, hanem azt, hogy a szóban forgó bűn megtörténtét (mint evidens történelmi tény) tagadó, kétségbe vonó, stb. aktív magatartást ne tanúsítson. [Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az a normaszöveg, amely valamely magatartástól való tartózkodást ír elő, az önvádra kötelezés tilalmának elvével eleve nem is ütközhet, hiszen az önvád aktív magatartást feltételez. Logikailag kizárt tehát, hogy egy aktív magatartástól való tartózkodást előíró szabály (Btk. 269/C. §) sértsen egy aktív magatartásra való kötelezést tiltó elvet (Be. 8. §).]
- [37] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Btk. 269/C. §-a az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság elvéből levezetett jogbiztonság elvét nem sérti.
- [38] 3. Az indítványozó bíró álláspontja szerint a Btk. 269/C. §-a sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében meghatározott szabad véleménynyilvánításhoz való alapjogot, ebből fakadóan pedig ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével is.
- [39] 3.1. A Btk. 269/C. §-a olyan magatartást rendel büntetni, amely – a szóban forgó XX. századi totalitárius rendszerek során elkövetett bűnökkel összefüggésben – egyfajta személyes, ugyanakkor szélsőséges álláspont megfogalmazásában és annak szélesebb körben történő kifejezésre juttatásában nyilvánul meg.
- [40] Ezen álláspont az Alkotmánybíróság megítélése szerint azért tekintendő szélsőségesnek, mert egyrésztől szöges ellentétben áll az európai közfelfogás által vitathatatlan tényként kezelt igazsággal (és ezért szükségszerűen hamis), másrészt szembehelyezkedik a jogállamiság talaján álló, demokratikus berendezkedés morális alapját meghatározó, az európai kulturális örökség részévé vált alapértékekkel.
- [41] A törvényalkotó a fenti magatartások büntetté nyilvánításával tehát bizonyos álláspontoknak történő hangadást tilt, függetlenül attól, hogy azt „rosszhiszeműen” – az ezzel ellentétes ismeretek ellenére – vagy a személyes meggyőződésnek megfelelően fejtik-e ki. A Btk. 269/C. §-a a személyes vélemény meghatározott keretek között történő kinyilvánításához fűz hátrányos jogkövetkezményeket egy adott témakörön belül, kétségtelen tehát, hogy ezáltal a véleménynyilvánítási szabadság alapjogát korlátozza. A támadott tiltó norma a szólás- és véleménynyilvánítási szabadság tényleges korlátozását a felelősségi rendszer legsúlyosabb eszközével, büntetőjogi szankción keresztül valósítja meg.
- [42] Az Alkotmánybíróság számos alkalommal foglalkozott már a véleménynyilvánítás alapjogának mibenlétével, illetőleg esetleges korlátozhatóságának határaival és feltételeivel. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítási szabadság többi alapjog közötti kitüntetett szerepére, rögzítette továbbá azt is, hogy ezen alapjog a személyiség szabad kibontakoztatása és a politikai közösség demokratikus működése szempontjából is kulcsfontosságú. Az Alkotmánybíróság irányadónak tekinti azon korábbi értelmezését, miszerint a vélemény szabadsága a kommunikációs jogok anyajoga, „amely

- egyrészt az egyén önkifejezését, [...] másrészt az egyénnek a társadalmi és politikai folyamatokban való tevékeny és megalapozott részvételét biztosítja.” [18/2004. (V. 25.) AB határozat, ABH 2004, 303, 305.]. A véleménynyilvánítás szabadságának lényege az Alkotmánybíróság értelmezése szerint ezért a gondolatok és álláspontok kifejezésének lehetőségében, a vélemény kinyilvánításának pusztá tényében ragadható meg, tekintet nélkül a vélemény tartalmára. Egy korábbi döntésében az Alkotmánybíróság ezen kérdést illetően úgy fogalmazott, hogy „[a]z eszmék, nézetek szabad kifejtése, a mégoly népszerűtlen, vagy sajátos elképzelések szabad megnyilvánulása a fejlődni képes és valóban eleven társadalom létezésének alapfeltétele.” [30/1992. (V. 26.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.) ABH 1992, 162, 786.].
- [43] 3.2. A véleménynyilvánítás szabadságának alapjoga és a büntetőjogi korlátozás kapcsolatával, annak alkotmányos kérdéseivel több határozatában is foglalkozott már az Alkotmánybíróság. A büntető jogalkotáson keresztül megvalósuló alapjogi korlátozással összefüggésben általános tartalmi követelményként az Alkotmánybíróság – utalva egyik korábbi döntésére – hangsúlyozza, hogy „valamely magatartás büntetendővé nyilvánításának szükségességét szigorú mércével kell megítélni: különböző életviszonyok, erkölcsi és jogi normák védelmében az emberi jogokat és szabadságokat szükségképpen korlátozó büntetőjogi eszközrendszert csak a feltétlenül szükséges esetben és arányos mértékben indokolt igénybe venni, akkor, ha az alkotmányos vagy az Alkotmányra visszavezethető állami, társadalmi, gazdasági célok, értékek megóvása más módon nem lehetséges”. [Abh1. ABH 1992, 162, 176.].
- [44] Az Alkotmánybíróság egy korábbi döntésében, a Btk. 269/A. §-a szerinti nemzeti jelkép megsértése vétségének vizsgálata során úgy ítélte meg, hogy az alapjogi korlátozás adott esetben megengedhető annak ellenére, hogy a nemzeti szimbólumok becsmérése önmagában nem jár az egyén valamely alapjogának sérelmével. Az államiságot és valamennyi nemzeti értéket végső soron kifejező szimbólumok becsületének megóvását tehát előbbre valónak ítélte, mint az egyén szabad véleménynyilvánításhoz fűződő alkotmányos jogát. Az Alkotmánybíróság mindezt a következőképpen fogalmazta meg: „[a] nemzeti szimbólumok jelentősége az ország közelmúltbéli történelmére – a totalitárius államberendezkedésből a demokratikus társadalomba való átmenetre – tekintettel felértékelődött, aminek e szimbólumokat sértő egyes magatartások védelme is nyomatékot ad. [...] A demokráciáknak csak egyik lényeges kritériuma a vélemények pluralizmusa. A demokráciákra jellemző az ország egységét megjelenítő intézmények és szimbólumok léte, amelyek – bár nem kritikálhatatlanok – bizonyos vonatkozásaikban kívül vannak a vélemények alkotmányjogilag védendő pluralizmusán.” [13/2002. (V. 12.) AB határozat, ABH 2000, 61, 68–69.].
- [45] Az Alkotmánybíróság korábban kimondta, hogy „alkotmányosan büntetőjogi korlátozás alá vonható a közösségek méltóságát sértő, köznyugalmat veszélyeztető magatartás is.” [14/2000. (V. 12.) AB határozat, ABH 2000, 83, 92.] Önmagában attól, hogy egy politikai nézet kifejezése helyes, vagy helytelen, a korlátozás még nem alkotmányos. Ennek a határát tehát az Alkotmánybíróság ott húzta meg, ahol a vélemény már a demokrácia értékei mellett elkötelezett közösségek méltóságát sérti, és a köznyugalmat veszélyezteti.
- [46] [Az Alkotmánybíróság a demokrácia mellett elkötelezett közösségek védelmét az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében (Alaptörvény II. cikk) megfogalmazott emberi méltósághoz való alapvető jogból vezette le.]
- [47] Az Alkotmánybíróság a 4/2013. (II. 21.) számú AB határozatában, a fentiekben hivatkozott korábbi döntésében kinyilvánította, a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozhatóságára vonatkozó elveket megerősítette: „[a] különböző életviszonyok, erkölcsi és jogi normák védelmében az emberi jogokat és szabadságokat szükségképpen korlátozó büntetőjogi eszközrendszert csak a feltétlenül szükséges esetben és arányos mértékben indokolt igénybe venni akkor, ha az alkotmányos vagy az Alaptörvényre visszavezethető állami, társadalmi, gazdasági célok, értékek megóvása más módon nem lehetséges. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi fenyegetettsége indokolt lehet, mert a XX. század szélsőséges politikai diktatúráihoz kötődő szimbólumaival összefüggő magatartások egyrészt érzékenyen érinthetik, illetve sérthetik az emberi méltóságot, másrészt ellentétesek az Alaptörvényből levezethető alkotmányos értékrenddel. [...] Az Alkotmánybíróság legitim célnak tekinti, hogy a törvényalkotó az emberi méltóság és az alkotmányos rend, illetve értékek védelmében büntetőjogi eszközökkel tiltsa azon magatartásokat, amelyek ezekkel ellentétesek. A diktatórikus rendszerekkel való azonosulást kifejező nézetek nyilvános megfogalmazása, terjesztése vagy hasonló célzatos magatartások büntetendővé nyilvánítása alkotmányosan elfogadható lehet [...]” [4/2013. (II. 21.) AB határozat].
- [48] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is irányadónak tekintett gyakorlata szerint tehát az emberi méltósághoz való jog védelme a közösség tagjainak méltóságvédelme megfelelő és elégséges indok lehet a véleménynyilvánítás szabadsága alapjogának büntetőjogon keresztül megvalósuló korlátozására.

- [49] Magyarország Alaptörvényének 2013. március 25-én elfogadott és 2013. április 1-jén hatályba lépett negyedik módosítása 5. cikkének (2) bekezdése a fenti elvet tulajdonképpen szövegszerűen is az Alaptörvény részévé emelte, rögzítve azt, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának, illetőleg a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. [Alaptörvény IX. cikk (4)–(5) bekezdés]. A módosítás eredményeképpen tehát most már maga az Alaptörvény is kifejezetten nevesít egy olyan esetkört, ahol a véleménynyilvánítás szabadsága már nem érvényesül, azaz tulajdonképpen megtiltja az alapjoggal való tudatos visszaélést. E tilalom a véleménynyilvánítás szabadságát érintő normák alkotmányos vizsgálatakor elvi kiindulópontnak tekintendő rendelkezés.
- [50] 3.3. A vizsgált törvényi tényállásban a XX. századi magyar történelmet, hatásaiban pedig a későbbi korok társadalmi fejlődését is meghatározó két totalitárius diktatúra szerepel. Az önkényuralmi rendszerek alapjául szolgáló torz ideológiák több millió ember különböző eszközökkel történő kiirtásához, további milliók megnyomorításához, családok – több generáción keresztül a mai napig ható – ellehetetlenítéséhez, egyszóval minden demokratikus jog, egyetemes emberi érték és erkölcsi norma lábbal tiprásához vezettek. Az évtizedekig tartó rémuralom túlélőinek, az áldozatok leszármazottainak, a kismimizettek és méltóságukban megaláztatottak utódainak közössége a magyar társadalom jelentős részét adja. A demokratikus jogállami berendezkedés alapját értékek képezik, az emberi jogok és egyéb alkotmányos értékek tiszteletben tartása és védelme az állam feladata. A demokrácia létezésének elemi fundamentumával szöges ellentétben álló ideológia által megsemmisített értékek emléke éppúgy nélkülözhetetlen alapja és eszmei forrása a jogállamiságnak, mint maguk a védendő értékek. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy a nemzetiszocializmus és a kommunizmus bűneinek tagadása a véleménynyilvánítás szabadságával való olyan visszaélést tekintendő, ami nem csupán az áldozatok közösségének, de a velük közösséget vállaló, demokratikus értékek mellett elkötelezett állampolgárok méltóságát is súlyosan sérti. Az áldozatok hozzátartozói, az áldozatokkal közösséget vállaló személyek méltóságának védelme lehetővé teszi, illetőleg szükségessé teszi tehát az olyan cselekmény büntetőjogi szankcióval történő fenyegetését, amely a XX. századi totalitárius rendszerekben megtörtént tragikus és történelmileg meghatározó események tagadását valósítja meg.
- [51] A demokratikus működés alapfeltétele a jogállamiság legfontosabb értékei melletti társadalmi elkötelezettség megóvása. Az Alkotmánybíróság megállapította ezért, hogy e törekvés, mint alkotmányos cél érdekében is szükséges a demokratikus eszme társadalmi megkérdőjelezésére alkalmas megnyilvánulások elleni hatékony fellépés.
- [52] A XX. századi európai totalitárius rendszerek során az emberiség ellen elkövetett rémtetteket nem csupán a közvetlenül, avagy közvetett módon érintettek, de valamennyi, az alkotmányos értékeket elfogadó és tiszteletben tartó állampolgár megkérdőjelezhetetlen bűnnek tekinti és evidenciaként kezeli. Nem vitás ezért, hogy a fenti ténnyel és általános társadalmi meggyőződéssel ellentétes, nagy nyilvánosság előtt kifejezett álláspont, az igazságérzetet és az áldozatok méltóságát sértő vélemény arra is alkalmas lehet, hogy közfelháborodást keltsen, másokat megbotránkoztatva olyan indulatot gerjesszen, amely a köznyugalom megzavarásához vezethet. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Btk. 269/C. §-a által büntetni rendelt magatartás magában hordozza a köznyugalom megzavarásának kockázatát is, az ilyen vélemények és álláspontok nyilvános artikulálásának korlátozását e körülmény is megalapozza, ezért szükséges.
- [53] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is elvégezte az alapjogi korlátozás szükségességére és arányosságára vonatkozó vizsgálatot. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéséből fakadóan az alapjogokat, így a véleménynyilvánítás szabadságát érintő szabályokat törvény állapítja meg. Az Alaptörvény azt is rögzíti, miszerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az alapjogok korlátozhatóságával kapcsolatos irányadó alkotmánybírói gyakorlat egybecseng az Alaptörvény idézett rendelkezésével. E gyakorlat szerint „az állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközeihez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az annak érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.” [18/2004. (V. 25.) AB határozat, ABH 2004, 303, 307.]. A jogi felelősség rendszerében a büntetőjog az ultima ratio. Feladata a jog és erkölcs egységének, a normák követésének kikényszerítése akkor, amikor az egyéb jogágak előírásai és az ahhoz kapcsolt felelősségi rendszer eszközei elégtelennek bizonyulnak. Ezért a büntetőjogi szankcióval sújtott cselekmények körének meghatározásakor a törvényalkotó nem járhat el önkényesen, az alapvető szabadságokat értelemszerűen korlátozó

büntetőjogi eszközrendszer csupán feltétlenül szükséges esetben és az elérni kívánt célhoz, vagy a védendő értékhez képest arányos mértékben vehető igénybe.

- [54] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Btk. 269/C. §-a által tilalmazott és büntetni rendelt megatartás a fentiekben bemutatott alkotmányos értékek ellen hat, annak korlátozása alkotmányos célok elérése érdekében szükséges. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy a vizsgált büntető norma összhangban van az Alaptörvény IX. cikk (4) és (5) bekezdéseivel is, hiszen a törvényi tényállás a véleménynyilvánítás szabadságának visszaélészerű gyakorlásában megnyilvánuló magatartást szankcionál.
- [55] Az Alkotmánybíróság ebben a körben az Alaptörvény által is védelemben részesítendő alkotmányos értéknek tekinti az áldozatok hozzátartozói, az áldozatokra emlékezők és általában a demokrácia értékrendje mellett elkötelezett közösségek tagjainak méltóságát. Mindemellett az Alkotmánybíróság megítélése szerint a Btk. által tilalmazott véleménynyilvánítás képes olyan indulatokat ébreszteni, amelyek végső soron a köznyugalom megőrzését is veszélyeztethetik. Alkotmányos célként ismeri el továbbá az Alkotmánybíróság a demokrácia és jogállamiság alapelvei melletti feltétlen társadalmi elkötelezettség megőrzését is.
- [56] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a szóban forgó vélemények kifejtése a fentiekben bemutatott alkotmányos értékeket és célokat oly mértékben veszélyezteti, hogy a legsúlyosabb felelősségi rendszer alkalmazása feltétlenül szükségesnek mutatkozik. Az áldozatok hozzátartozóinak és a demokratikus értékek mellett elkötelezettek méltóságvédelme, a jogállamiság alapeszméihez fűződő társadalmi elkötelezettség megóvása, valamint a köznyugalom megőrzése (ezen értékek és célok összessége) arányban áll a véleménynyilvánítás szabadságának szóban forgó korlátozásával és annak módjával, illetőleg mértékével is. Más, a szólás- és vélemény szabadságot kevésbé korlátozó eszköz igénybevételével, azaz a szabálysértési, vagy polgári jogi felelősség szabályainak alkalmazásával az érintett alkotmányos értékek védelme nem volna biztosított, az említett társadalmi jelenségek visszaszorítása a büntetőjogon kívüli eszközökkel nem volna elérhető.
- [57] A tilalmazott magatartások viszonylag szűk körére és a hozzá rendelt szankció súlyára, ehhez képest pedig a demokratikus politikai berendezkedés értékei iránti társadalmi elkötelezettség megőrzésének, valamint az áldozatok méltósága megóvásának feltétlen szükségességére tekintettel a Btk. 269/C. §-án keresztül megvalósuló alapjogi korlátozás az Alkotmánybíróság megítélése szerint tehát szükséges és arányos, ezért nem alaptörvény-ellenes.
- [58] Az Alkotmánybíróság ezért a Btk. 269/C. § alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést elutasította.
- [59] A Magyar Közlönyben történő közzétételt a vizsgálat tárgyának jelentősége indokolja.

Budapest, 2013. június 17.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [60] Egyetértek a határozat rendelkező részében foglalt megállapítással, amely elutasítja a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 269/C. §-a alaptörvény-ellenességét állító és annak megsemmisítésére irányuló indítványt, azonban szükségesnek tartottam volna a jogalkalmazók irányában megfogalmazott, a határozat rendelkező részében elhelyezett alkotmányos követelmény kimondását, amely kijelöli az álláspontom szerint egyedül alkotmányos értelmezési tartományt.
- [61] A szóban forgó törvényi tényállás súlyosan korlátozza a szólásszabadságot; azt az alapjogot, amely a plurális demokráciák egyik, ha nem a legfontosabb alapjoga. Ezzel szemben csakis valamely más, alkotmányos alapjog védelme állhat, melynek során indokolt lehet a büntetőjog szankciórendszerének alkalmazása. A 20. század kataklizmáira célzó törvényi diszpozíció azonban álláspontom szerint nem határozza meg egyértelműen, hogy a tisztán verbális elkövetési magatartás milyen körülmények között valósítja meg a jogalkotó által elgondolt tényállásszerűséget. Egyetértek dr. Lévay Miklós alkotmánybíró különvéleményében írtakkal, miszerint „a nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek tagadása büntetendővé nyilvánítása szükséges lehet.” Álláspontom szerint az emberi méltóság védelme lehet az az egyedüli alapjog, amelynek védelme indokolhatja a tárgybani emberi magatartás szankcionálhatóságát. Ezt azonban az Alkotmánybíróságnak ki kellett volna mondania határozata rendelkező részében, mert az erre való nyomatékos figyelemfelhívás nélkül valóban fennáll a veszélye az önkényes bírói jogértelmezésnek.
- [62] Látok tehát olyan értelmezési tartományt, amelynek keretei között megmaradva a szóban forgó büntetőtörvényi tényállás szövege kiállja az alkotmányossági próbát. Az emberi méltóság fogalmának jellemzően szinguláris alkotmányjogi tartalmát már számos AB határozat kifejtette. Az Alaptörvény IX. cikkének (4) bekezdése világosan rámutat, hogy a „véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.” Folytatólag, az (5) bekezdés pedig az emberi méltóság védelmének közösségi dimenziójára is ráirányítja a figyelmet: „A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére.”
- [63] Summa: az idézett alkotmányi megállapításokat mintegy hasznosítva, a Btk. 269/C. § egyedüli alkotmányos jelentéstartalmát az emberi méltóság mind egyedi, mind közösségi vonatkozásokban felmerülő sérelmével kapcsolatban látom csak megvalósulni, mely azonban pusztán a törvényi diszpozícióból nem olvasható ki egyértelműen. Ennek orvoslására az alkotmányos követelmény kimondása szükséges, egyben elégséges megoldás lehetett volna.

Budapest, 2013. június 17.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [64] A határozat rendelkező részével egyetértek, indokaival kapcsolatban azonban szükségesnek tartom az alábbiak hangsúlyozását.
- [65] A véleménynyilvánítási szabadság értelmezésének alakulását illetően megkerülhetetlen annak megállapítása, hogy mind az alkotmányozó, mind a törvényhozó hatalom, illetve az Alkotmánybíróság gyakorlata mára már túllépett a rendszerváltozás időszakának kiinduló tételén; jelesül, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának alapjoga a véleményt annak érték és igazságtartalmára tekintet nélkül részesíti védelemben [amint ezt a 30/1992. (V. 26.) AB határozat kifejtette].
- [66] A jogalkotás és az Alkotmánybíróság gyakorlatának tükrében az is látható, hogy ez az elv a rendszerváltoztató fordulat utáni években sem érvényesült töretlenül. Túlmenően azon, hogy az emberi méltósághoz és jóhírnévhez való alapjogok védelmére tekintettel a véleménynyilvánítás szabadsága egyébként sem korlátlan, a törvényhozó hatalom kezdettől fogva igyekezett újtát állni a véleménynyilvánítás joga alapértékeket súlyosan sértő, visszaélészerű gyakorlásának. 1993-ban pönalizálta a nemzeti jelképek megsértését és az önkényuralmi jelképek használatát. Ezzel védelemben részesítette a nemzeti érzést, a nemzet és az ország méltóságát, valamint az önkényuralmi rendszerek rémtettei által sújtott csoportok tagjainak, illetve utódainak alapvető jogait, akik számára az önkényuralmi rendszerek szimbólumaival való találkozás a meghurcoltatások és az emberéletek

tömeges elpusztításával járó megpróbáltatások nyomasztó emlékeinek félelemmel is párosuló felidézését, és a provokatív használatukból következően a megaláztatást jelentené. Ezek a büntetőjogi rendelkezések egyben a legfontosabb egyetemes és nemzeti alkotmányos értékekkel való azonosulást is kifejezésre juttatják. A gyűlöltre uszítás tilalma, mely egyben a véleménynyilvánítás szabadságának egyfajta határát jelzi, az előbb említett célok mellett az erőszakmentes társadalmi együttélés alkotmányos értékét is szolgálja.

- [67] A véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására az alkotmányjogi lehetőséget a rendszerváltoztató Alkotmány 8. § (2) bekezdése, illetve az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése a benne foglalt generális korlátozási szabály révén a rendszerváltoztató fordulattól kezdődően folyamatosan biztosította és biztosítja. Ezt az alkotmányjogi alapot erősítette tovább az Alaptörvény negyedik módosítása 5. cikkének (2) bekezdése, mely az emberi méltóság, továbbá a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösség méltósága védelmét a véleménynyilvánítási szabadság jogspecifikus korlátjaként beépítette az Alaptörvénybe.
- [68] A törvényalkotó a Btk. 2010. évi módosításai során a nemzetiszocialista és a kommunista rendszerek bűneinek tagadását a véleménynyilvánítási szabadság korlátozhatósága tekintetében a nemzeti jelképek megsértésével és az önkényuralmi jelképek használatával azonos megítélés alá vonta. Ezzel szükségképpen tovább nőtt a véleménynyilvánítás tiltott területe, a tiltás alkotmányjogi megengedhetőségének alapjai ugyanakkor – figyelemmel e cselekmények verbális atrocitást és agressziót megtestesítő jellegére és ezeknek emberi és társadalmi hatásaira – nem különböznek a nemzeti jelképekkel szembeni, illetve az önkényuralmi jelképekre, valamint a gyűlöltre uszítással elkövetett atrocitások tiltásának alkotmányjogi alapjaitól.
- [69] A fent kifejtettekből következően a véleménynyilvánítás szabadságának határait illető paradigmaváltás megnyitja az utat a véleménynyilvánítás szabadságának védőernyője alatt a különböző közösségek ellen elkövetett különféle verbális vagy szimbolikus atrocitások szélesebb körű és hathatósabb tilalma előtt. Emellett lényeges alkotmányossági szempont, hogy a nemzetiszocialista és a kommunista rendszerek bűneinek tagadásával kapcsolatos cselekmények provokatív atrocitás jellege az az ismérv, amely alkalmas ezeknek a magatartásoknak az Alaptörvény X. cikkében deklarált tudományos kutatás szabadságának jegyében folytatott, a különböző önkényuralmi rendszerekkel kapcsolatos kutatásoktól és tárgyilagos tudományos vitáktól való megkülönböztetésére. Ennek a különbségtételnek a konkrét vitás esetekben történő kimunkálása nyilvánvalóan a bírói gyakorlat feladata lesz.

Budapest, 2013. június 17.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [70] A határozat rendelkező részében az indítvány elutasításával egyetértek, de szükségesnek látok az indokolásban a Büntető Törvénykönyv 269/C. §-ához egy alkotmányos követelmény beiktatását. Ez a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozó büntető törvényi tényállás ugyanis csak abban a terjedelemben fér össze az Alaptörvénynek a véleménynyilvánítás korlátozását lehetővé tevő IX. cikke (5) bekezdésében rögzített előírással, ha a büntetendő cselekményeket oly módon követték el, hogy az elkövetési mód alkalmas volt e rendszerek áldozatai méltóságának megsértésére. Csak ezen alkotmánykonform értelmezés előírásával együtt lehet azt állítani, hogy a 269/C. §-ban büntetni kívánt tényállítások és véleménykifejtések büntetőjogi tiltása összeegyeztethető az Alaptörvény véleménynyilvánítási szabadságával. Ezzel az alkotmányos követelménnyel a jogalkalmazóknak úgy kell mindenkor szűkíteni a 269/C. § értelmét, hogy a nemzeti szocialista vagy a kommunista rendszerek által elkövetett népiirtás és más emberiség elleni cselekmények tényének nagy nyilvánosság előtti tagadása, kétségbe vonása, vagy jelentéktelen színben feltüntetése csak akkor büntethető, ha ezt oly módon fejtették ki, hogy az alkalmas volt e rendszerek áldozatai méltóságának megsértésére. Az emberi méltóság sérthetlensége tartalmilag a megaláztatás tilalmát jelenti, így a bírácoknak és más jogalkalmazóknak mindig azt kell mérlegelni, hogy az adott esetben a jelzett tényállítások és véleménykifejtések alkalmasak voltak-e a szóban forgó rendszerek áldozatainak megalázására.
- [71] A Büntető Törvénykönyv 269/C. §-a törvényi tényállásának alkotmányos követelménnyel szűkítése felveti azt az elvi kérdést, hogy a nullum crimen sine lege elv („törvény nélkül nincs bűncselekmény”), melyet az Alaptörvény XXVIII. cikkének (4) bekezdése tartalmaz, lehetővé teszi-e az Alkotmánybíróságnak azt, hogy a törvényi tényálláshoz

egy további tényálláselemet, az elkövetési módot fűzze. Az Alkotmánybíróság funkciójából fakad az a feladata, hogy az Alaptörvény egész jogrendszerben érvényesülését biztosítsa. Ezért a büntető törvényi tényállások olyan esetleges kiegészítése, mely egy-egy alkotmányos alapjoggal vagy alkotmányos értékkel hozza összhangba az adott törvényi tényállást, az alkotmánybíráskodás elengedhetetlen kelléke. Ez az összhangba hozás azonban csak akkor nem sérti a törvényhozó hatalom önállóságát, ha büntető törvényi tényállás szűkítése történik meg ezen az úton. Ám ha éppen bővíteni kellene egy törvényi tényállást az alkotmányosság érvényre juttatása érdekében, akkor ezt az Alkotmánybíróság csak az adott törvényi tényállás megsemmisítésével és a törvényhozó e feladatra felhívásával teheti meg. Szemben tehát a rendes büntető bíróságokkal, melyek a nullum crimen sine lege elve alapján sem nem szűkíthetik, sem nem bővíthetik a törvényi tényállások elemeit, az Alkotmánybíróság sajátos funkciójából eredően az alkotmányos alapjogok és az alkotmányos értékek érvényesítése céljából szűkítheti a törvényhozó által meghatározott büntető törvényi tényállásokat.

Budapest, 2013. június 17.

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

[72] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom:

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András alkotmánybíró különvéleménye

- [73] A többséggel ellentétben szerintem a Btk. 269/C. §-a alkotmány- (Alaptörvény-) ellenes, mert szükségtelenül korlátozza az Alaptörvény IX. cikkében védett véleménynyilvánítási szabadságot.
- [74] 1. A tényállásban büntetéssel fenyegetett magatartás véleménynyilvánítás, ezért az Alaptörvény IX. cikke védelmi körébe tartozik. Az Alkotmánybíróság véleménynyilvánítás szabadságáról szóló gyakorlatának egyik alapvető állítása, hogy „[a] szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi” [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 179.], ezért úgy tűnhet, hogy (ha az Alkotmánybíróság ehhez a tételhez ragaszkodik) a vizsgált tényállás eleve az Alaptörvénybe ütköző, ha nem ütközik az Alaptörvény IX. cikke (4) és (5) bekezdésébe iktatott tartalmi korlátokba. A tartalomtól függetlenül védett szólásszabadság tétele azonban csak annyit jelent, hogy tartalmától függetlenül minden közlésre szánt kijelentés a véleménynyilvánítás szabadságának védelmi körébe tartozik: erre kell a korlátozási (szükségességi és arányossági) mércét alkalmazni. A vizsgált tényállásnál is erről van szó: bizonyos jelentések (tagadó állítások) nem közölhetők másokkal – pontosabban: közlésük különböző hátrányos jogkövetkezményekkel jár. Ez is, mint a véleményszabadság minden korlátozása, vagy a közlés tartalmának vagy a tartalomra tekintettel (pl. pornográfia) módjának korlátozása. Ha a korlátozásnak nincs köze a közlés tartalmához, akkor nem a véleményszabadság korlátozása.
- [75] A véleménynyilvánítással közölt tartalom korlátozása elé azonban, a véleménynyilvánítás alapvető jelentősége miatt, amelyet az Alkotmánybíróság mindig is, ha nem is mindig egyformán [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167.; továbbá 13/2000. (V. 12.) AB határozat, ABH 2000, 61.; 14/2000. (V. 12.) AB határozat, ABH 2000, 83.] elismert, szigorú mércét kell állítani. Ennek a mércének a Btk. 269/C. §-a nem felel meg.
- [76] 2. A vizsgált tényállás politikai magatartásról, bizonyos politikai ideológiák nagy nyilvánosság előtti terjesztéséről szól. Ezért, a többséggel ellentétben, az a véleményem, hogy a Btk. 269/C. §-ában foglalt tényállás jogi tárgya alapján politikai bűncselekmény, és így kellett volna szabályozni, de a korlátozást is így kell vizsgálni. Azért tartom annak, mert a magatartás – amelyet nem tilt, hanem üldözni rendel – egyértelműen politikai magatartás, abban az értelemben, hogy politikai, vagyis a társadalom egészének helyes, kívánatos állapotáról szóló kijelentésekről szól. A történelmi tények tagadása vagy kisebbitése, esetleg kifejezett helyeslése nem a múlttól szól, hanem a jövőről. A tényállásban leírt kijelentések jelentése, hogy bizonyos politikai eszmék helyesek, tehát támogatandók, megvalósítandók. Egyes történelmi tények tagadása stb. csak ennek az érvelésnek része: a legkézenfekvőbb ellenérvek elleni megelőző támadás. A vizsgált tényállásban büntetéssel fenyegetett magatartás ezért politikai cselekmény, még ha nem is feltétlenül a Btk. rendszere szerint „állam elleni” bűncselekmény, mert az alkotmányos demokrácia alapjait támadó politikai magatartás, amely nem a köznyugalmat, hanem a demokratikus alkotmányos

- rendet megalapozó és fenntartó társadalmi konszenzust gyengíti. A történelmi tények tagadásával is hirdett eszmék, nem kétséges, az alkotmányos demokrácia megdöntésével valósíthatók meg.
- [77] A náci eszmék melletti kiállás például aligha hatékony a holokauszt elismerésével együtt – miközben a náci uralmuk idején sem ismerték el ekként, csak körülírták (mint a zsidókérdés végleges megoldása, de nyilvánosság előtt a módszerről hallgattak, sőt titkolták); vagyis nem ismerték el, hogy a különben nyíltan vallott antiszemitizmusuknak ez a következménye. A holokauszt tagadására vagy jelentőségének lebecsülésére ezért a náci eszmék védelmében van szükség. A holokauszt a legtöbb, egyébként a náci eszmékkel rokonszenvező vagy lehetséges szimpatizáns szemében is igazolhatatlan, vagy nyilvánosan nem védhető, ezért marad a másik lehetőség: a tagadás. Az ilyen érvelésekben nem a történelmi tények tagadása a fontos: ez csak a politikai eszmerendszer melletti, a helyzet megkövetelte érvelés. Egyes történelmi tények tagadása jogilag nem üldözhető, esetleg excentrikus vélemény. Ha az elmúlt események tényként kezelése – az iskolai vagy más társadalmilag érvényes ismeretek alapján – valóban evidens a társadalomban, mint mondjuk (az első) mohácsi csata, az aradi vértanúk kivégzése stb. esetében, tagadásuk üldözése felesleges és értelmetlen. A valódi társadalmi evidencia attól az, hogy a közvélemény a maga eszközeivel kikényszeríti – ha igaz, ha nem. Esetünkben a törvényi tényállás bizonyítja, hogy bármely okból is, de ilyen társadalmi evidencia (a törvényhozó álláspontja szerint) nincs.
- [78] 3. A köznyugalom megzavarása – bármit is jelentsen ez – viszont aligha lehet e bűncselekmény jogi tárgya. Ha a köznyugalom fogalmát komolyan veszem – a „csend és rend” értelmében –, akkor a tényállás elkövetési magatartásával a köznyugalom csak a tényállásban tiltani kívánt eszmékkel szembeni, adott esetben „megbotránkozást vagy riadalmat” is kiváltó társadalmi ellenállásban mutatkozhat meg. Ha a szélsőséges eszmékkel szembeni ellenállás valóban akkora, akkor nincs értelme a külön tiltásnak, hiszen az ilyen magatartás (mint a garázdaság: Btk. 271. §) egyébként is büntetendő.
- [79] 4. Ugyancsak nem látom be, miképpen igazolható, hogy a vizsgált tényállás az emberi méltóságot sértő cselekményt tilt-üldöz. Ha ez igaz, akkor az Alaptörvény IX. cikkébe újonnan beiktatott (4) bekezdés eleve igazolja a tényállás alkotmányosságát. Szerintem a tényállásban célba vett magatartásokról nem állítható, hogy sértik az emberi méltóságot.
- [80] Ez a sokat emlegetett fogalom az ember legfontosabb jogait, szabadságát és másokkal való egyenlőségét, mondhatni alkotmányos tulajdonságát jelenti, amelyet az alkotmányos jogrendszernek feltétlenül, akár más jogok rovására is, tiszteletben kell tartania. Az emberi méltóság minden egyes embert feltétlenül – bármely tulajdonságától, tettétől, társadalmi helyzetétől függetlenül, ha tetszik: ellenére – megillet. Az emberi méltóság feltétlensége azt jelenti, hogy az emberi méltóság az alapvető jogok közös tartalmának nem korlátozható része, vagyis az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti lényeges tartalma. Ezt az alkotmányos jogot véleménynyilvánítással meg lehet sérteni, de csak személyre irányulóval, nem pedig politikai eszmék hirdetésével. Ezekkel akkor sem, ha megvalósításuk tényleg az emberi méltóságot veszélyeztetné – azzal, hogy a méltóságot védő alkotmányos jogrendszert felszámolná. Az emberi méltóság minden egyes embert mint embert illeti meg: a politikai ideológia terjesztése nem személyre szól, még akkor sem, ha van, akit személy szerint közelebbről érint (nem feltétlenül mint lehetséges üldözöttet).
- [81] A közösségek méltóságát – amely az Alaptörvény IX. cikk (5) bekezdése szerint létezik – sem sérti az ilyen tagadás, mert róluk nem állít semmit, azzal, hogy tagad egy történelmi eseményt. A tagadás jelentése valóban egy, az alkotmányos értékrenddel szemben álló politikai nézetrendszer melletti kiállás, amely az emberi méltóság egyik alapvető tartalmi elemét, az emberek egyenlőségét és egyenlő szabadságát vonja kétségbe; ez azonban szerintem az emberi méltóságot (a fenti értelemben) alapvető értékének tekintő alkotmányos demokrácia ellen irányul, ezért közvetlenül nem sérti senki emberi méltóságát.
- [82] Az emberi méltóság védelme általában, és a közösségekhez tartozók méltóságának védelme külön sem igazolja a Btk. 269/C. §-ban foglalt korlátozást, mert a IX. cikk (4) és (5) bekezdése szerint az emberi méltóság sérelme mindig egyének sérelme, akik maguk léphetnek fel a sértés ellen. Ez egyértelmű az (5) bekezdésből, amely a közösséghez tartozó személyekről szól, akik bíróság előtt érvényesíthetik az emberi méltóságuk megsértése miatt keletkező igényeiket. A (4) bekezdés szerinti emberi méltóságot sértő véleménynyilvánításnak is személyre szólónak kell lennie – az (5) bekezdés csak a vitatott kérdést dönti el, hogy egy közösséghez tartozás elegendő alap-e a közösséget sértő véleménynyilvánítás elleni személyes igényérvényesítésre. A vizsgált törvényi tényállás megvalósulásának azonban nem feltétele semmilyen egyéni sérelem.
- [83] 5. Egyetértek a Kovács Péter alkotmánybíró különvéleményében foglaltakkal általában, különösen pedig a III. pontjával, amelyben rámutat arra, hogy a náciizmus és a kommunizmus együtt kezelése jogi szempontból nem fogadható el. A tényállás kötelezően elfogadandó ténynek veszi, ami különben vitatott: a kommunista – ezen nyilván a sztálinizmus értendő – rendszerek éppúgy (ugyanabban az értelemben) „népirtást vagy emberiség elleni

büntettet” követtek el, mint a „nemzeti szocialisták”, jöllehet, mint Kovács Péter alkotmánybíró különvéleményében bemutatja, inkább az ellenkezője az általánosan elfogadott. A törvényhozó tehát akarva vagy akaratlan ideológiai álláspontot foglalt bűncselekményi tényállásba. Ezzel a lehetséges vádlottak védekezését gyengíti, mivel nem vitathatják – nem a tény, hanem a minősítését.

- [84] Egyébként, a történeti tények tagadása a nemzetiszocialista (és nem „nemzeti szocialista”, lásd: Laczkó–Mártonfi: Helyesírás. Osiris 2006, 1108.) eszmék hirdetőire jellemző. Más, egyébként szélsőségesnek tekinthető nézetek hívei, ideértve a kommunistákat, ilyen érveket nem használnak, mivel az eszme mai hívei, legalábbis Európában és az amerikai kontinensen, maguk is elítélik az eszmére hivatkozó büntetteket. A fenti példában (2. pont) sem véletlenül a holokauszt tagadása szerepelt, amelyet tiltó tényállás helyébe a ma hatályos 269/C. § lépett. Ez ugyanis gyakorlatilag az egyetlen, amely a Btk. 269/C. §-a elkövetési magatartását Magyarországon megvalósíthatja (más társadalmakban és politikai kultúrákban természetesen másként van).
- [85] Érdemes emlékeztetni arra is, hogy a Btk. 269/C. § tényállása történelmi fogalomhasználata bizonytalanságot okoz, különösen azzal, hogy nem világos a „nemzetiszocialista rendszerek” terminus vajon milyen a történelemben előfordult rendszerekre utal. A náci Németországra biztosan, de nem világos, milyen magyarországi történelmi események tagadását tiltja; nem világos, mikor volt a törvényi tényállás értelmében Magyarországon „nemzeti szocialista” rendszer. Hasonló nehézségeket okozhat a „kommunista rendszer” fogalmának értelmezése is.
- [86] 6. Végül megjegyzem, hogy az Európai Unió Tanácsa által 2008. november 28-án elfogadott, a rasszizmus és idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló 2008/913/IB kerethatározat alkotmányjogilag igazolhatja bizonyos politikai magatartások büntetéssel fenyegetését.
- [87] Magyarország az Unió tagja lévén, az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdés alapján alkotmányosan igazolható a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozásának szükségessége, ha uniós jogi kötelezettség teljesítése érdekében szükséges. Ugyanakkor az Unió jogi kötelezettség teljesítése sem teszi mellőzhetővé a korlátozás alkotmányossága, de legalább az arányossága vizsgálatát, amely a kerethatározat 7. cikke szerint nem is sértené az uniós jogi kötelezettséget. Különösen nem, ha az arányosság körében figyelembe vesszük a kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdését, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok csak „a közrend megzavarására alkalmas vagy fenyegető, gyalázkodó vagy sértő” cselekményeket büntessék. Ez a véleményszabadság kisebb korlátozása lenne, mint a ma érvényben lévő és hatályban maradó tényállás.
- [88] Mindezek alapján a Btk. 269/C. § megsemmisítését tartottam volna indokoltnak.

Budapest, 2013. június 17.

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter alkotmánybíró különvéleménye

I.

- [89] Egyetértek azzal, hogy a szólásszabadság védelmét nem élvezheti sem a gyűlöletbeszéd, sem az ún. Auschwitzlüge, sem pedig az alkotmányosság alapértékeinek semmibe vétele, és ennek a nézetemnek több korábbi alkotmánybírói határozathoz fűzött párhuzamos indoklásomban hangot is adtam [lásd 95/2008. (VII. 3.) AB határozat, ABH 2008, 782, 795.; 96/2008. (VII. 3.) AB határozat, ABH 2008, 816, 835.; 538/G/2006. AB végzés, ABH 2009, 2876, 2887.]. A többségi határozatot mégsem tudom támogatni.
- [90] Megítélésem szerint a jelen ügyben vizsgált jogszabályi rendelkezés, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 269/C. §-a, jelenlegi megfogalmazásában olyan elemeket hordoz magában, amelyek a Magyarország által vállalt nemzetközi jogi kötelezettségekkel – a 269/C. § többféleképpen is értelmezhető fordulatai miatt – nehezen egyeztethetők össze. A Btk. 269/C. § fordulatainak érvényesítése ugyanis könnyen ütközhet az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményével (a továbbiakban: Egyezmény), különös tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatára. Meg lehetett volna ugyanakkor teremteni az összhangot a nemzetközi kötelezettségekkel, az Alaptörvény Q) cikkére figyelemmel, élve az Alkotmánybírágról szóló 2011. évi CL. törvényben biztosított lehetőségekkel, annál is inkább, mivel megítélésem szerint az indítványozó

bíró maga is a magyar büntető törvénykönyvi rendelkezés nemzetközi jogi összefüggései tekintetében tette fel kérdéseinek egy részét.

II.

- [91] Az ütközés esélye meglehetősen nagy az Alaptörvény XXVIII. cikke [annak (4) és (5) bekezdésére figyelemmel] és az Egyezmény 7. cikke viszonylatában. [Itt a szabályok csaknem azonosak, mint az Alaptörvény XXVIII. cikkében, különösen annak a (4) bekezdésében foglaltakkal, figyelemmel az (5) bekezdésre is].
- [92] Az Egyezmény 7. cikke a következő:
 „Büntetés kiszabásának tilalma törvényi rendelkezés nélkül
 1. Senkit sem szabad elítélni olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely elkövetése idején a hazai vagy nemzetközi jog alapján nem volt bűncselekmény. Ugyancsak nem lehet a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni.
 2. Ez a cikk nem zárja ki valamely személy bíróság elé állítását és megbüntetését olyan cselekmény vagy mulasztás miatt, amely elkövetése idején a civilizált nemzetek által elismert általános jogelvek szerint bűncselekmény volt.”
- [93] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) és (5) bekezdése, valamint az Egyezmény 7. cikk 1. és 2. pontja a nullum crimen sine lege elv alóli kivételként egyedül a nemzetközi jogot (a nemzetközi szerződést, illetve a nemzetközi szokásjogot) ismeri el.
- [94] Nem hiszem, hogy lenne két nullum crimen sine lege elv, egy belső használatra szóló és egy olyan, ami a nemzetközi emberi jogvédelmi mechanizmusoké. De praktikus szempontokból is célszerű ezt az elvet is az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatára figyelemmel értelmezni.
- [95] Ahogyan az Alkotmánybíróság még az Alkotmány módosításával összefüggésben, de általános érvénnyel fogalmazta meg a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatban: „Egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. A pacta sunt servanda elvéből [Alkotmány 7. § (1) bekezdés, Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző »precedens-határozataiból« ez kényszerűen nem következne.” {ABH 2011, 290, 321.; lásd: 166/2011. (XII. 20.) AB határozat, ABH 2011, 545.; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [67.]}
- [96] Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Korbély c. Magyarország ügyben hozott ítéletben az alábbiakban összegezte a 7. cikk vonatkozásában kialakított joggyakorlatát:
 „A 7. cikk nem korlátozódik tehát arra, hogy tiltsa a vádlott sérelmére a büntetőjog visszaható hatályú alkalmazását: érvényesíti, általánosabb értelemben a bűncselekmények és a büntetések legalitásának az elvét (nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege) és azt, amelyik azt parancsolja, hogy ne lehessen a büntető törvényt kiterjesztő jelleggel, a vádlott sérelmére alkalmazni, jelesül analógia révén. Ebből az következik, hogy egy bűncselekményt a törvénynek világosan kell megfogalmaznia. Ez a feltétel akkor teljesül, ha az egyén tudhatja, a kérdéses rendelkezés megfogalmazása alapján, és ha kell, figyelemmel a bíróságok jogértelmezésére és szakavatott jogi véleményre, milyen cselekmények és milyen mulasztások keletkeztetik az ő büntetőjogi felelősségét. E tekintetben a Bíróság emlékeztet arra, hogy a jog [droit/law] fogalma a 7. cikkben „törvénynek” [loi] felel meg, ami az Egyezmény számos más cikkében szerepel: ez felöleli az akár törvényhozói, akár bírói eredetű jogot és minőségi feltételeket is implikál, többek között a hozzáférhetőséget és az előreláthatóságot.” (Korbély c. Magyarország ügyben 2008. szeptember 19-én, Nagykamarában hozott ítélet, 70. §)
- [97] A fenti bekezdésből a büntetőjogi analógia tilalmára hívom fel a figyelmet. Attól tartok, hogy a többségi határozat indokolása – szándékától függetlenül – ugyanakkor éppenhogy az analógia bátor alkalmazására bízthatat.

III.

- [98] Végighúzódik a határozaton az a gondolatmenet, hogy ha a holokauszt-tagadás nem élvezi az szólásszabadság védelmét (nota bene ez valóban így van a strasbourgi joggyakorlatban, ahogyan az bemutatásra kerül a határozatban), akkor az ezzel összevethető súlyú vagy fájdalmat okozó egyéb cselekményekre, így a kommunista rendszerek bűneinek tagadására is vonatkoztatható. A kérdés azonban ennél jóval árnyaltabb, és a válasz bizonyítást feltételez.

- [99] Ugyanakkor ehhez át kellene tekinteni a kommunista rendszerek bűncselekményeire való utalást az Emberi Jogok Európai Bíróságának a joggyakorlatában. Ennek elvégzése azért is fontos, mivel ily módon láthatóak a valódi koordináták, és annál is hasznosabb, mivel bizonyítja, hogy nem beszélhetünk arról, hogy a kommunista rendszer bűncselekményeiről ne lenne tudomásuk a strasbourgi bírácoknak, és az ítéletek ismeretében azt sem mondhatjuk, hogy ún. kettős mérce jelenne meg a gyakorlatukban.
- [100] Ez mindenekelőtt azoknak az ítéleti hivatkozásoknak a figyelembe vételét jelenti, ahol az Emberi Jogok Európai Bírósága nemcsak a nemzeti szocialista, hanem a kommunista rendszerek által elkövetett bűncselekmények súlyára és szisztematikus voltára is rámutatott (lásd Zdanoka c. Lettország ügyben, 2006. március 16-án hozott nagykamarai ítéletben a 133. §-t; a Partidul Communistilor (Nepeceristi) és Ungureanu c. Románia ügyben 2005. február 3-án hozott ítéletben az 58. §-t; a Strzelecki c. Lengyelország ügyben 2012. április 10-én hozott ítéletben a 45. §-t), és azok áldozatainak emlékére emlékeztetett (lásd: a Rekvényi c. Magyarország ügyben 1999. május 20-án hozott ítéletben a 41. §-t; a Streletz, Kessler és Krenz c. Németország ügyben 2001. március 22-én hozott ítéletben a 81. §-t és a 84. § -t; a Linkov c. Cseh Köztársaság ügyben 2006. december 7-én hozott ítéletben a 42. §-t; a Vajnai c. Magyarország ügyben 2008. július 8-án hozott ítéletben az 57. §-t; a Petrina c. Románia ügyben 2008. október 14-én hozott ítéletben a 47. §-t és a 49. §-t, a Balsyté-Lideikienė c. Litvánia ügyben 2008. november 4-én hozott ítéletben a 78. §-t, a 80. §-t és a 81. §-t; a Fratanoló c. Magyarország ügyben 2011. november 3-án hozott ítéletben a 25. §-t és a 27. §-t, valamint a Fáber c. Magyarország ügyben 2012. július 24-én hozott ítéletben az 58. §-t).
- [101] Mindezeket úgy lehet összefoglalni, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága a holokausztot tagadó megnyilatkozásokat eleve nem tekinti az Egyezmény szerinti szólásszabadság nyújtotta védelemre méltónak, mivel ott világosan megállapított történelmi igazságok kétségbevonásáról van szó, és ezért az ilyen irományoknak és egyéb megnyilatkozásoknak az explicit vagy implicit célja nem más, mint a náciizmus áldozatainak, illetve rokonaiknak a megsértése, faji típusú gyűlölet szítása, a náciizmus bűneinek apológiája.
- [102] Ugyanakkor az Emberi Jogok Európai Bírósága láthatóan lehetőséget lát arra is, hogy egyéb, az Egyezmény céljával és értékrendjével összeegyeztethetetlen ideológiáktól is megtagadja a szabadságjogok védelmét, ha ezek megnyilvánulási formája egyértelműen tanúsítja az Egyezménnyel való visszaélést és voltaképpen az Egyezmény értékrendjének a megsemmisítésére irányul. Ilyen mindenekelőtt a terrorizmus, mind annak a kommunista ideológia egyik ágából, mind a vallási fundamentalizmusból eredő formájában.
- [103] Az Emberi Jogok Európai Bírósága a fenti ítéleteiben kimondta, hogy tisztában van azzal, milyen tragédiákat okoztak a XX. században a totalitárius kommunista rezsimek a közép-, kelet-európai államokban az emberek tömegeinek sorsában, és milyen keserű emlékeket hagytak sokakban. Kimondta, hogy lehetnek olyan felelősségre vonási módok, amelyek összeegyeztethetőek az Egyezménnyel, azonban a törvény visszamenőleges hatályának tilalma alól csak igen szűk körben engedhető kivétel, és pedig ha azt maga a nemzetközi jog parancsolja, vagy teszi lehetővé, vagy ha olyan rezsímről van szó, amelynek „joga” a jogállamiság elvei alapján nem tekinthető jognak. Rámutatott arra is, hogy egy ilyen szabálynak abszolút egyértelműnek kell lennie és a későbbi, alapvetően más optikát hordozó joggyakorlati átértelmezést ezzel ütközőnek tekintette.
- [104] Ugyanakkor hangsúlyozta azt is, hogy – a véleménynyilvánítási szabadság összefüggéseiben – a kommunista rendszer szimbólumait illetően különbséget kell, hogy tegyen azok között, amelyeknek csak egyetlen, és pedig nyilvánvalóan totalitárius jelentéstartalma van, és azok között, amelyek a demokratikus jogállami normákat elfogadó mai európai kommunista pártok és egyéb baloldali mozgalmak bevett jelvénye. (Ugyanezt vonatkoztatta azokra a jelvényekre is, amelyek adott esetben jobboldali, vagy jobboldali radikális mozgalmak jelvényei, ha ugyanezen jelvényeknek szintén van semleges tartalma is, illetve ha történelmi, vagy egyéb okból a társadalomnak ezen mozgalmakhoz nem kötődő része is elfogadja e szimbólumokat.)
- [105] Amikor a szólásszabadság büntetőjogi természetű korlátaival találkozott az általa elbírált ügyekben, az Emberi Jogok Európai Bírósága következetesen hangsúlyozta, hogy a fellépésnek az Egyezménnyel való összeegyeztethetősége vizsgálata során figyelembe kell, hogy vegye az adott norma világos voltát, annak egyértelmű nemzeti gyakorlatát, adott esetben pedig azokat a nemzetközi jogi kötelezettségeket is, amelyek a kérdéses jogszabály meghozatalára készítették a jogalkotót. Nemzetközi jogi háttérű jogszabályok esetében ragaszkodott ahhoz, hogy a nemzeti jogszabály és a nemzetközi jogi kötelezettség között ne legyen ellentmondás, logikai vagy egyéb félreérthetőség. A szólásszabadság vonatkozásában – a „törvény által előírt”, „a közrend, közbiztonság érdekében történő” és „egy demokratikus társadalomban szükséges mértékű” korlátozással tudott csak egyetérteni azokban az ügyekben, amelyek hasonlíthatóak jelen ügghöz.
- [106] Az Emberi Jogok Európai Bírósága ugyanakkor többször is utalt arra, hogy egy adott megnyilatkozásnak, illetve az azzal szemben gyakorolt szankciónak a megítélésakor több tényezőt alaposan meg kell vizsgálni a konkrét ügyben: ilyen a megnyilatkozás földrajzi helye, ideje, közvetlen hatása, ilyen a megnyilatkozó

személy státusa (például politikus, vagy civil, vagy tisztviselő, vagy éppen a katonai, rendőri állomány tagja). Adott esetben a megnyilatkozás politikai környezete is fontosnak tekinthető tényező lehet, mint például egy választási kampányesemény felfokozott hangulata. Figyelembe vette a megnyilatkozás mögötti nyilvánvaló szándékot, úgymint a gyűlöletkeltést, a megvetést, az áldozatok emberi méltóságának semmibe vételét, tudatos provokálásukat. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy láthatóan a totalitárius ideológiával való következetes azonosulásról van-e szó, világosan megállapított történelmi tényekkel fut-e szembe a megnyilatkozás, vagy történelmi természetű-e a vita, még ha az sokkol, bánt vagy nyugtalanít is többeket. A megnyilatkozás jellegét illetően jelentősége van annak, hogy súlyos háborús, vagy emberiség elleni bűncselekmények nyílt apológiája történik-e, vagy pedig csak egy tudományos kutatás eredményeinek nyilvánosságra hozásáról van szó.

IV.

- [107] A Btk. vizsgált 269/C. §-ában a „vagy kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények tényét” fordulat különösen aggályos abban az értelemben, hogy vajon az „emberiség elleni cselekmények” az „emberiség elleni bűncselekmények”-kel azonosíthatók-e? Erre próbált egyértelmű választ kapni az indítványozó is, aki az „igen” válaszhoz próbált alkotmányossági fogódzót találni. A többségi határozat azonban nemmel válaszolt, és ezt többször is megismételte.
- [108] A 269/C. § azonban – megítélésem szerint – azért mozog ingoványos talajon, mivel míg az „emberiség elleni bűncselekmények” fogalomköre (ugyanaz több hazai nemzetközi jogi szakíró munkájában és az új Btk.-ban „emberiség elleni bűncselekmények” gyanánt fordítódik) meglehetősen jól beazonosítható, a büntető törvénykönyvben elhelyezhető, addig igencsak nagy a bizonytalanság abban, hogy mit érthetünk „emberiség elleni cselekmények” alatt, ha ti. az nem szükségképpen bűncselekmény, azonban mégis bűn, sőt a népirtáshoz fogható súlyú cselekmény, ami „általános, történelmi evidencia” és „az európai jogi és társadalmi fejlődést is befolyásoló feltétlen igazság”.
- [109] Mindezt nem egyszerűsíti, hogy a magyar politikai életben és a tudományos életben sincs olyan egyértelmű álláspont, hogy in concreto melyek is ezek a cselekmények. Vajon az összes, ami az Alaptörvény negyedik módosításával az U cikk (1) bekezdés g) pontjában fel lett sorolva? Vagy több annál, vagy esetleg még ott sem mindegyik? Vajon mindegyik valóban egyenértékű a népirtással?
„g) az állampolgárok és egyes csoportjaik alapvető emberi jogaiktól való megfosztásáért vagy azok súlyos korlátozásáért, különösen emberek meggyilkolásáért, idegen hatalomnak való kiszolgáltatásáért, törvénytelen bebörtönzéséért, kényszermunkatáborba hurcolásáért, megkínzásáért, embertelen bánásmódban részesítéséért; a polgárok vagyonuktól történő önkényes megfosztásáért, a tulajdonhoz fűződő jogaik korlátozásáért; a polgárok szabadságjogainak teljes elvételéért, a politikai vélemény- és akaratnyilvánítás állami kényszer alá vonásáért; az emberek származásukra, világnézetükre vagy politikai meggyőződésükre tekintettel történő hátrányos megkülönböztetéséért, a tudáson, szorgalmon és tehetségen alapuló előremenetelésének és érvényesülésének akadályozásáért; az emberek magánéletének törvénytelen megfigyelésére és befolyásolására törekvő titkosrendőrség létrehozásáért és működtetéséért;”
- [110] Mindehhez még hozzá kell tenni, hogy a „jog” strasbourgi minőségi követelményei között – figyelemmel a Korbély c. Magyarország ítéletből idézett tendenciára – az „előreláthatóság” kritériumának teljesítése sem lesz egyszerű.
- [111] Az „emberiség elleni cselekmények” értelmezési bizonytalansága ráadásul a „szólásszabadság contra analógiára építő büntetőjogi szankcionálhatóság” összefüggéseiben kap szélesebb és veszélyesebb dimenziókat. Azaz, mindez visszaköszön akkor, amikor az Egyezménynek a véleménynyilvánítás szabadságáról szóló 10. cikkének (az ottani korlátoknak) és az Egyezmény védelmének megtagadását szabályozó 17. cikknek az alkalmazhatóságát vizsgáljuk. Az Egyezmény 17. cikkének az értelmezése – mint ahogyan azt összefoglalni törekedtem – nem tágítható korlátlanul és nem hagyhatók figyelmen kívül az eddigi joggyakorlati fogódzók.

V.

- [112] A fent felsorolt problémák azonban – megítélésem szerint – kezelhetőek lettek volna több módon is. Ezek egyike például alkotmányos követelmény kimondása lehetett volna.
- [113] A követelmény két részből állhatott volna:
- [114] (1) a felsorolása azoknak a nemzetközi jogi háttérű bűncselekményeknek, Btk. §-oknak, amelyek tagadása, bagatellizálása büntetendő;

- [115] (2) célzat, ami tulajdonképpen az önkényuralmi jelvényekről hozott alkotmánybírói határozat indoklásában is megjelent.
- [116] Így a még egyelőre hatályos, és az alkotmányossági vizsgálat tárgyát képező Btk. 269/C. §-a vonatkozásában alkotmányos követelményként kellett volna kimondani, hogy:
- „Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 269/C. §-a csak úgy egyeztethető össze az Alaptörvénnyel – különös tekintettel az Alaptörvényben a B) cikk (1) bekezdésére, a Q) cikkekre, a VII. cikkekre és a XXVIII. cikk (4) bekezdésére, valamint a Záró és vegyes rendelkezések 8. pontjára –, ha az abban foglalt „népirtás”, illetve „emberiség elleni bűncselekmények” alatt azok a bűncselekmények értendők, amelyeket Magyarország nemzetközi kötelezettségei értelmében a Btk. 155. §-ában (népirtás), 157. §-ában (apartheid), 158. §-ában (polgári lakosság elleni erőszak), 159. §-ában (háborús fosztogatás), 160. §-ában (bűnös hadviselés) nevesített és büntetni rendelt, feltéve, hogy a »tényét tagadja, kétségbe vonja vagy jelentéktelen színben tünteti fel«, mint elkövetési magatartás, nyilvánvaló azonosulást jelent a nemzeti szocialista rendszer, illetve a kommunista diktatúra alapeszméivel, és végső soron e rendszerek bármelyikének a rehabilitálását célozza, illetve áldozataik emberi méltóságát tagadja meg.”
- és
- „Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a fenti pontban kimondott alkotmányos követelmény értelemszerűen áttevődik és vonatkozik hatályba lépése után a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 333. §-ára, illetve annak 142. §-ára (népirtás), 143. §-ára (emberiség elleni bűncselekmény), 144. §-ára (apartheid), 150. §-ára (túlélők megölésére utasítás), 153. §-ára (védett tulajdon elleni támadás) és 154. §-ára (háborús fosztogatás)”.
- [117] E megfogalmazás tagadhatatlanul – nézetem szerint elkerülhetetlenül a Btk. szerkezeti tagolódása miatt – bonyolult, azonban a „célzatos” fordulatoknak is megvan a megfelelő kapcsolódásuk az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatához, a tételesen felsorolt bűncselekmények pedig mind olyanok, amelyek vonatkozásában valóban fennáll az európai konszenzus, és köthetők is a két rezsimhez.
- [118] Más megoldást is választhatott volna az Alkotmánybíróság, de a kiindulópontnak akkor is annak kellett volna lennie, hogy az „emberiség elleni cselekmény” alatt büntető törvénykönyvbeli „emberiség elleni bűncselekményt” kell érteni.
- [119] Megvizsgálhatta volna az Alkotmánybíróság, hogy a büntető törvénykönyvben melyek még azok a bűncselekmények, amelyek tagadásának, bagatellizálásának tilalma és büntetőjogi szankcionálhatósága a nemzetközi joggal összefüggésbe hozható.
- [120] Megítélésem szerint a normavilágosságnak és a nemzetközi jogi kötelezettségekkel való összhangnak ez sine qua non feltétele.

Budapest, 2013. június 17.

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós alkotmánybíró különvéleménye

- [121] Nem értek egyet a határozat rendelkező részével. Álláspontom szerint a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 269/C. §-ában foglalt nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása büntető törvényi tényállás jelenlegi megfogalmazása nem felel meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelményének.
- [122] 1. Nem vitatom azt a megállapítást, hogy a nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek tagadása büntetendővé nyilvánítása szükséges lehet. A XX. század politikai diktatúráinak időszakában történt egyes (bűn) cselekmények tagadása, kétségbe vonása vagy jelentéktelen színben való feltüntetése egyrészt sértheti az emberi méltóságot, másrészt ellentétes az Alaptörvényből levezethető alkotmányos értékrenddel, amely indokolttá teheti az ilyen magatartások büntetendővé nyilvánítását.
- [123] A Btk. 269/C. §-ával összefüggésben is érvényesülnie kell azonban a büntetőjog jogbiztonsággal kapcsolatos alaptörvényi korlátjának, miszerint a büntetőjogi szankció kilátásba helyezésével tilalmazott magatartást leíró diszpozíciónak határozottnak, körülhatároltnak, világosan megfogalmazottnak kell lennie. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, valamint a XXVIII. cikk (4) bekezdéséből fakadó fontos követelmény a védett jogtárgyra és az elkövetési magatartásra vonatkozó törvényhozói akarat világos kifejezésre juttatása, melynek egyértelmű

üzenetet kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy mikor valósul meg büntetőjogilag szankcionált jogsértés, ugyanakkor korlátozania kell az önkényes jogértelmezés lehetőségét a jogalkalmazók részéről.

- [124] Ezeknek a követelményeknek a Btk. 269/C. §-a álláspontom szerint nem felel meg.
- [125] 2. A többségi határozat vizsgálta a bűncselekmény tényállási elemeit, elkövetési tárgyát, jogi tárgyát. A többségi álláspont indokolása azonban véleményem szerint az elkövetési tárgy és a jogi tárgy elemzése kapcsán olyan megállapításokat tartalmaz, amelyek a tényállás jelenlegi szövegéből nem olvashatók ki.
- [126] 2.1. A többségi határozat a bűncselekmény elkövetési tárgyának a népirtás és más, emberiség elleni cselekmények tényét, mint „evidens, történetileg vitathatatlan [...] múltbéli események” körét tekinti, amelyek a Btk. 269/C. §-ában szabályozott bűncselekmény alapjául szolgálhatnak. (Megjegyzem, hogy ennek a bűncselekménynek nincs is a szó szoros értelmében vett elkövetési tárgya.) A Btk. 269/C. §-a kapcsán az elkövetési magatartások a nemzetiszocialista vagy kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények tényére irányulnak.
- [127] Véleményem szerint a tényállás ezen elemében a „más, emberiség elleni cselekmények” fogalom nem felel meg a normavilágosság elvének. Nem értek egyet a többségi határozat azon érvelésével, hogy egyértelműen meghatározható ezeknek az eseményeknek, cselekményeknek a köre, amely a fogalom alá vonható. Egyáltalán nem egyértelmű, hogy mely cselekmények tartozhatnak ebbe a körbe, már csak azért sem, mert – a határozat megfogalmazásával élve – a „diktatúrákhoz kapcsolódó bűnök” elismerése és megítélése Európában egyáltalán nem egységes.
- [128] Mindez ahhoz vezet, hogy a nemzetiszocialista és kommunista rendszer bűneinek nyilvános tagadása tényállásában a „más, emberiség elleni cselekmények” értelmezése nem egyértelmű, ezáltal a tényállás túlságosan széleskörű, és önkényes jogalkalmazásra ad lehetőséget, amely ellentétes a jogbiztonság elvével. Ráadásul a tényállás meghatározhatatlan volta azt is jelenti, hogy az állampolgárok számára sem egyértelmű, hogy mely magatartásukkal követnek el bűncselekményt, amely felveti a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvének sérelmét is.
- [129] 2.2. Az indítvány kérdésként vetette fel, hogy azokat az alapbűncselekményeket, amelyeket a törvényi tényállás szerint a nemzetiszocialista, illetve kommunista rendszerek idején követtek el, jogerős ítéleteknek kell-e megállapítaniuk ahhoz, hogy a Btk. 269/C. §-ában foglalt bűncselekmény megvalósuljon. A többségi határozat erre nem ad választ. Álláspontom szerint a törvény értelmezéséből nem egyértelmű ennek a kérdésnek a megítélése, amely szintén a büntető törvényi tényállás pontatlan megfogalmazását, és ezáltal jogbiztonságot sértő jellegét támasztja alá.
- [130] 2.3. Problémásnak érzem a többségi határozatnak azt a megállapítását is, amely szerint a nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása büntető törvényi tényállása akkor valósul meg, ha az adott magatartás alkalmas a köznyugalom megzavarására.
- [131] A nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása büntető törvényi tényállás a köznyugalom elleni bűncselekmények között helyezkedik el. A bűncselekmény jogi tárgya a köznyugalom védelme. A konkrét bűncselekmény kapcsán a köznyugalom úgy válhat veszélyeztetetté, hogy a törvényi tényállásban utalásszerűen megfogalmazott cselekmények tényének nagy nyilvánosság előtti tagadása, kétségbe vonása, jelentéktelen színben történő feltüntetése olyan negatív érzelmeket válthat ki a közvetlenül érintettekben, illetve a társadalom széles körében, amely negatívan befolyásolhatja a közhangulatot.
- [132] A tényállás nyelvtani értelmezéséből nem következik, hogy a bűncselekmény akkor valósul meg, ha az adott magatartást a köznyugalom megzavarására alkalmas módon követik el. Önmagában az is elegendő, ha a nagy nyilvánosság előtt tett kijelentések akár egyetlen embert is negatívan érintenek, azonban ez még nem jelenti feltétlenül a köznyugalom megzavarását. A többségi határozat is úgy fogalmaz, hogy a tényállásban szereplő álláspontok kifejezése alkalmas lehet arra, hogy „olyan indulatot gerjessen, amely a köznyugalom megzavarásához vezethet”. A feltételes módú megfogalmazás is azt támasztja alá, hogy ez nem törvényszerű.
- [133] A köznyugalom megzavarása jelentheti egy cselekmény társadalomra veszélyességének azon szintjét, amely már szükségessé teszi az állam beavatkozását, a cselekmény büntetendővé nyilvánítását, azonban a köznyugalom megzavarása külön tényállási elem lehet (az elkövetés módja, vagy a bűncselekmény eredménye), amely értelmezéssel nem tehető egy büntető törvényi tényállás részévé, hanem szükséges annak önálló törvényi tényállási elemként történő megfogalmazása.
- [134] A köznyugalom megzavarása mint elkövetési mód több bűncselekménynek is törvényi tényállási eleme [pl. egyesülési joggal visszaélés (Btk. 212/A. §), törvény vagy hatósági rendelkezés elleni izgatás (Btk. 268. §), közveszéllyel fenyegetés (Btk. 272/A. §)]. Ilyenkor a büntetőügyben eljáró hatóságoknak a megnyilatkozás tartalmának, az elkövető személyének és az elkövetés körülményeinek összevetése alapján kell állást foglalniuk

abban a kérdésben, hogy a cselekmény objektíve alkalmas-e arra, hogy a közvéleményben zavart és nyugtalanságot keltsen. Ennek azonban feltétele, hogy a köznyugalom megzavarását a törvényi tényállás tartalmazza.

- [135] Az Alkotmánybíróság 4/2013. (II. 21.) AB határozatával alaptörvény-ellenesnek nyilvánította és megsemmisítette a Btk. 269/B. §-ában foglalt önkényuralmi jelképek használata büntető törvényi tényállást arra hivatkozással, hogy a tényállás túlságosan tágan határozza meg a büntetendő magatartások körét. Az alkotmánybírósági határozat a tényállás pro futuro megsemmisítését tartotta indokoltnak, arra hivatkozással, hogy a szükséges módosításokat a jogalkotó végezze el. A jogalkotó később módosította is a tényállást, és a cselekmény büntethetőségének általános feltételévé tette, hogy annak a köznyugalom megzavarására alkalmas módon kell történnie. Már az alkotmánybírósági határozat is utalt arra, hogy a tényállás pontos értelmezéséhez a büntetendő magatartások körének differenciáltabb meghatározására van szükség, amely a célzat, elkövetési módozat vagy eredmény figyelembevételével valósítható meg. Az Alkotmánybíróság azonban abban nem foglalt állást, hogyan kellene módosítani a tényállást, hanem azt a jogalkotóra bízta. Álláspontom szerint a Btk. 269/C. §-ával összefüggésben sem az Alkotmánybíróságnak kellett volna eldöntenie, hogy a köznyugalom megzavarása beleértelmezhető-e a tényállásba vagy nem.
- [136] 3. Az alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére az Alkotmánybíróságnak többféle lehetősége is lett volna. Dönthetett volna úgy, hogy a tényállás szükségességére tekintettel, pro futuro semmisíti meg a kifogásolt rendelkezést, a 4/2013. (II. 21.) AB határozathoz hasonlóan.
- [137] Megoldást jelentett volna az is, ha a testület mulasztást állapít meg. A mulasztásnak két aspektusa van: egyrészt mulasztás áll fenn azzal összefüggésben, hogy a jogalkotó nem határozta meg pontosan, mit ért a „más, emberiség elleni cselekmények” fogalmán, valamint mulasztás állapítható meg abban a tekintetben is, hogy a büntetőjogi tényállás túl tág, és a vonatkozó magatartások akkor igényelnek büntetőjogi beavatkozást, ha azok a köznyugalom megzavarására alkalmasak.
- [138] Az Alkotmánybíróság akár még alkotmányos követelmény kimondásával is orvosolhatta volna a tényállással kapcsolatos bizonytalanságokat, vagy legalábbis fogódzót nyújthatott volna a jogalkalmazás számára. Álláspontom szerint azonban az jelentette volna a legmegfelelőbb megoldást, ha az Alkotmánybíróság – megfelelő szempontok adásával – a jogalkotóra bízta volna a tényállás pontosítását.

Budapest, 2013. június 17.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 59/2013. (VI. 20.) OGY határozata az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 22/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 22/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:
Az Országgyűlés
dr. Stágel Bence helyett
dr. Vejkey Imrét (KDNP)
az Országgyűlés jegyzőjévé
megválasztja.
2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és a közzétételét követő napon hatályát veszti.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Móring József Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 60/2013. (VI. 20.) OGY határozata az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról**

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:
Az Országgyűlés
a Gazdasági és informatikai bizottságba
Hegedűs Tamás (Jobbik) helyett
Volner Jánost (Jobbik)
a bizottság alelnökévé,
a Gazdasági és informatikai bizottságba
Volner János (Jobbik) helyett
Hegedűs Tamást (Jobbik)
a bizottság tagjává
megválasztja.
2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és a közzétételét követő napon hatályát veszti.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Móring József Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2013. június 17-ei ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2013. június 17-ei ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 61/2013. (VI. 20.) OGY határozata
dr. Lenhardt Balázs országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

Az Országgyűlés dr. Lenhardt Balázs országgyűlési képviselő mentelmi jogát a legfőbb ügyész KF.8078/2012/9-II. számú megkeresésével érintett ügyben felfüggeszti.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Móring József Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 62/2013. (VI. 20.) OGY határozata
Sebestyén László országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

Az Országgyűlés Sebestyén László országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Miskolci Járásbíróság 43.B.1241/2013/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Móring József Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 63/2013. (VI. 20.) OGY határozata
Selmeczi Gabriella országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*****

Az Országgyűlés Selmeczi Gabriella országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Miskolci Járásbíróság 43.B.1079/2013/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Móring József Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2013. június 17-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2013. június 17-i ülésnapján fogadta el.

*** A határozatot az Országgyűlés a 2013. június 17-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 64/2013. (VI. 20.) OGY határozata
Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

Az Országgyűlés *Szekó József* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pécsi Járásbíróság 17.B.533/2013/3. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Móring József Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2013. június 17-i ülésnapján fogadta el.

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,

a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 2–4.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető.